

အောင်မြင်ရန်အတွက်

စောရိယမဂ္ဂကင်္ဂါဒေါင်းလောင်း

BURMESE
CLASSIC

ချောက်ချောက်ချားချားပရဆန်းကြယ်ပန်းချင်း

www.burmeseclassic.com

ဒို့ယာရ်အလှူပုံစံ

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
ကိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အဆူပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်တွင်းသမား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်နိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်စေရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ချစ်ရွာစေရေးအရသာရေးနှင့် တရားဥပဒေ ခိုင်မာရေး၊
 အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
 ဒိုင်မာသတ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
 ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်စံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်
 တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း သက်မွဲဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေောင် တည်ဆောက်ရေး။
 ဆေးကွက်စီးပွားရေးစံနှုန်း ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းစားနှီးပွားဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေောင်
 တည်ဆောက်ရေး။
 နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို အနှံ့အနှင်းစီမံခန့်ခွဲစောင့်ရှောက်သည့် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏
 လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး။

ပျားအင်္ဂါတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ ပြင်ပေးရေး။
 အမျိုးဂုဏ် တတိဂုဏ် ပြင်ပေးရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ
 မပျောက်ပျက်စေောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
 မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ခွင့်သန့်ထက်မြက်ရေး။
 တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် ပြင်ပေးရေး။

သက်မင်းကျူထိုင်
ဗောဂိယဗဂုဏ္ဍခေါင်းလောင်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၆၅၁၀၆၁၀
 မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၈၅၀၈၁၀
 ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ဆန်း (ရဲအောင်စာပေ)
 အမှတ် (၂)၊ ချွန်း-၁လမ်း၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။
 အတွင်းနှင့် အဖုံးပုံနှိပ်သူ ဦးကျော်ရင် (၀၅၄၁၇)
 ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်
 ၂၂၅၊ အခန်း(၂)၊ ၃၁-လမ်း၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။
 ထုတ်ဝေခြင်း ပထမအကြိမ်
 ၂၀၁၀ အောက်တိုဘာလ။
 အုပ်စု ၅၀၀အုပ်။
 တန်ဖိုး ၅၀၀ကျပ်။

ကမ္ဘာကြီးသည် . . .
 လူသားတို့၏ လိုအပ်ချက်ဆန္ဒများအတွက်
 ပြည်စုံလုံလောက်စွာပေးစွမ်းသည်
 သို့သော် . . .
 လူသားတို့၏ လောဘဆန္ဒအတွက်မူ
 မလိုလောက်ပေ
 ဒို . . . အသင်လူသား
 အသင်ဟာ သဘာဝကိုအောင်နိုင်ပေမဲ့ . . .
 သင့်ရဲ့ . . . အဗျတ္တသန္တာန်က
 အတ္တကို သင်မအောင်မြင်နိုင်သေးဘူး
 နောက်ဆုံး . . . သင့်ရဲ့အတ္တက
 သင်နဲ့သင့်လောကကို ဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မယ် . . . ဆိုတာ
 ဘယ်တော့မှ မပေပါနဲ့

၈၉၅ . ၈၃

သက်မင်းကျွဲလိုင်
 မောဓိယမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်း သက်မင်းကျွဲလိုင် ။ -ရန်ကင်း၊
 ရဲအောင်စာပေ၊ ၂၀၁၀။
 ၂၄၀-စာ၊ ၁၂၂၁၃ . ခြစ်တီး
 (၁) မောဓိယမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်း။

အခန်း(၁)

“ ဗောဋိယမဂ္ဂဏဒေါင်းလောင်းသံဃုတိတမ်း (၁) ”

လပျောက်နေသည့် သန်းခေါင်ယံညဉ့် . . . ။

လနိုက်ညတစ်ညဖြစ်သည်ကြောင့် ရေနံတောင်ထက်ရှိ မောရိယ ကုန်းတစ်ဝိုက်တွင် မှောင်နှင့်မည်းမည်းသာ ရှိပါချေ၏။

ရုံးခန်းရံခါ ရေနံတောင်ထိပ်တွင် ဟိုသည်ဝေ့ရမ်းတိုက်ခတ်နေသည့် မိုးသက်လေကြမ်းကြီးကြောင့် အခက်ချင်းနွယ်၊ အကိုင်းချင်းယှက်၊ အပင်းချင်းဖြဲ့တွယ်နေကြသည့် သစ်ပင်ကြီးငယ်များ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရမ်းနေကြရာမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် အော်မြည်သံကြီးများက မကောင်းဆိုးဝါးတစ္ဆေကောင်းကြီးများ အော်ဟစ်ပြီးညှူးနေကြသည်သို့ . . . ။

သစ်ကိုင်းသစ်ခက်၊ သစ်ရွက်များကြားမှ လေတိုးသံ၊ ညဉ့်သတ္တဝါငယ်လေးများဖြစ်သော ပိုးပရစ်ကောင်ငယ်လေးများ၏ အော်မြည်သံ၊

သူ့စုံထောင်းစာစေတို့ထံ

ခါတစ်ရံ ဂီးခနဲဂစ်ခနဲ အော်မြည်လိုက်သည့် သားစားညဉ့်ကဲသတ္တဝါတောင်များ၏ အော်ဟစ်သံများနှင့် တစ်ညအော်မြည်နေသည့် မြွေတွန်သံများမှအပ ညဉ့်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အနက်မှောင်ရင့်ရင့် သန်းခေါင်ယံညဉ့်အောက်တွင် အိပ်မောကျလျက်ရှိပါသည်။

ရေနံတောင်၏ညဉ့်သည် တစ်စိတ်စိတ် ပို၍ရင့်ရော်လာပါ၏။ အတူ ပို၍ပို၍လည်း အိုမင်းပိတ်မှောင်လာသည်သို့ . . . ။ ရေနံတောင်ခြေရှိ သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီမှလည်း ညဉ့်ပို၍ ပုပ်အက်အက်အနံ့ဆိုးကြီးများ ထွက်လည်း မောရိယကုန်းတစ်ဝိုက်တွင် ဝေ့ဝေ့ပျော့နေပါ၏။ မကြာခင်တော်လှိုင်းကြီးမားလှသော မြေအောင်းကြွက်ကြီးများ၏ အစာလှသံ၊ အနံ့ဖိသံ၊ ငြိုးညှူးသံကြီးများက အိပ်မောကျနေသည့် သန်းခေါင်ယံညဉ့်အတွက် ပိုမိုချောက်ချားစေခဲ့သည်။

သို့သော် . . . ရေနံတောင် မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဘိုတဲကြီးဆယ်မှာတော့ မီးရောင်လက်လက်ကို တွေ့မြင်နေရသည်။ ထိုမီးရောင်သည် ဆစ်နေရာထဲတွင် အငြိမ်မနေ၊ မကြာခင်ဆိုသလို ဟိုသည်ထက်အောက်ရွေ့လျားနေသည်ကို ထူးဆန်းစွာတွေ့မြင်ရသည်။

ထို့ထက်ပို၍ထူးဆန်းသည်မှာ မီးရောင်ရှင် (မှန်းအိမ်ရှင်)ကို မြင်လိုက်ရလျှင် ပို၍ပင်ထူးဆန်းအံ့ဩသွားပါလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်လုံးခေါင်းမှစ၍အောက်ထိ အနက်ရောင်ခြုံထည်ကြီးကို မျက်စိနှင့်လုံးမြင်သာ ရံဖန်ရံခါလှုပ်၍ ခြုံလှမ်းထားခြင်းပင်တည်း . . . ။

စင်စစ်အားဖြင့် ဤဘိုတဲကြီးသည် အင်အားပိုမိုမျက်နှာဖြူအရေသူ့စုံထောင်းစာစေတို့ထံ

ပိုင်ဟောင်း မစ္စတာဂျေဗွီတို့မိသားစုနေထိုင်ရာ စံအိမ်တော်ဖြစ်သည်။ ရေနံတောင်ရှိ သာမန်ပြည်သူလူထုနှင့် ရောရောနှောနှောမနေတတ်သည့် မင်းစိုးရာစာ လူကဲ့သို့တို့၏လေ့စရိုက်အတိုင်း ရေနံတောင်၏ မောရိယ တောင်ကုန်းဝက်တွင် တစ်သီးတစ်ခြားတည်ဆောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အလယ်ခေတ်ဥရောပရှိ များကြီးမတ်ကြီးများ၏ ထုံးစံထေ့စရိုက်၊ လက်လုပ်လက်စားတောင်သူလယ်သမားများနှင့် ကင်းဝေးရာ လုံခြုံစိတ်ချရသော တောင်ကုန်းတောင်စောင်းများ၌ ရဲတိုက်ကြီးများ ဆောက်လုပ်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြသလို မစ္စတာဂျေဗွီကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပေါ်စီးမှမြင်တွေ့နိုင်သည့် မောရိယတောင်ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် ဘိုတဲကြီးကို ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထူးခြားသည်မှာ မစ္စတာဂျေဗွီ၏ဘိုတဲကြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ သာမန်ဘိုတဲကြီးများနှင့်ဘာ ဘိုတဲကြီးနှင့်တွဲလျက် နောက်ဘက်ခြမ်းတွင် ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးတစ်ခုကို ဘုရားရှိခိုးကျောင်းဆန်ဆန် ခပ်မြင့်မြင့် ဆောက်လုပ်ထားခြင်းက ဘိုတဲကြီးကို ချောက်ချားထိတ်လန့်စေသည်။

ထို့သက် ပို၍ပို၍ ထိတ်လန့်ချောက်ချားစေသည်မှာ ထိုခေါင်းလောင်းစင်မှ ခေါင်းလောင်းကြီးသည် လပြည့်လကွယ်ညဉ့်များတွင် လူမထိုးပါဘဲနှင့် သူ့အလိုအလျောက်မြည်ဟီးကာ ထွက်ပေါ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ရေနံတောင်ရွာတစ်ဝိုက်ရှိ ရွာနီးချုပ်စပ်ရွာများမှ ရွာသူရွာသားများသည် မောရိယကုန်းထက်ရှိ မစ္စတာဂျေဗွီ၏ ဘိုတဲကြီးတစ်ဝိုက်သို့ မည်သူမျှသွားရောက်ခြင်းမရှိကြပေ။

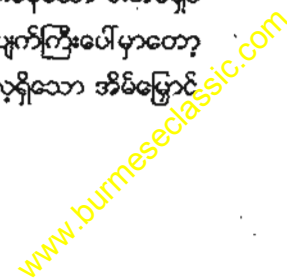
သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

ထို့ပြင် မောရိယကုန်းထက်မှ လပြည့်လကွယ်ညတိုင်း ထူးဆန်းစွာ အလိုအလျောက်မြည်ဟီးလေ့ရှိသည့် ခေါင်းလောင်းထိုးသံကိုလည်း “မရဏခေါင်းလောင်းသံ၊ သေမင်းတမာန်ခေါင်းလောင်းသံ” ဟုလည်း ရွာသူရွာသားများက ပြောစမတ်ပြုထားကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မုံ့ဖန်ရံခါ သန်းခေါင်ယံညများတွင် ဤခေါင်းလောင်းသံကြီးကို ကြားခဲ့ရပါလျှင် လူတစ်ယောက်ယောက် သေဆုံးရလေ့ရှိခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါချေ၏။

ထို့ကြောင့် ရေနံတောင်ရွာနှင့် နီးစပ်ရာရွာငယ်လေးများမှာ မောရိယကုန်းထက်မှ မရဏခေါင်းလောင်းသံကို မကောင်းဆိုးဝါးကောင်း၏ ဝိညာဉ်ပူးကပ်နေသည်ဟုပင်ယူဆကာ ခေါင်းလောင်းသံထွက်ပေါ်လာတိုင်း သွေးပျက်ချောက်ချားနေကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ချိန်တစ်ခါက ဥရောပအလယ်ခေတ်မှ ရဲတိုက်နန်းခေောင်ကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ ထည်ဝါခန့်ညားခဲ့သော မျက်နှာဖြူအရေးပိုင်ဟောင်း မစ္စတာဂျေဗွီ၏ ဘိုတဲနန်းခေောင်ကြီးသည် ယခုပစ္စက္ခအချိန်အခါမှာတော့ မည်သူမျှမလွန်ဆန်နိုင်သော သခါရတရား၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောအတိုင်း ယိုယွင်းပျက်စီးလျက် ရှိပါချေပြီ

ဤကဲ့သို့သောအခြေအနေမျိုးတွင် ဘိုတဲပျက်ကြီးပေါ်သို့ အမည်မသိ သန်းခေါင်ယံဧည့်သည် သို့မဟုတ် ရွှေလျှားနေသော မီးအိမ်ရှင်တစ်ဦး ရောက်ရှိနေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘိုတဲပျက်ကြီးပေါ်မှာတော့ ကြီးမားသောအိမ်ကြီးများအတွင်းတွင် ကြားရလေ့ရှိသော အိမ်မြှောင်

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

စုတ်ထိုးသံ၊ ပိုးပရစ်အော်မြည်သံမျိုးမျှပင် မကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကသာ ကြီးစိုးမင်းမှုနေပါ၏။

မီးအိမ်ရှင်အရိပ်မည်းကြီးသည် ဘိုတ်ပျက်ကြီးပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာကို သံသံမဲမဲရှာဖွေနေဟန်တူသည်။ အပေါ်ထပ်၊ အောက်ထပ် အခန်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဝင်ချည်ထွက်ချည်နှင့်ရှိနေသည်မို့ သူ၏ သွင်ဟန်မှာ တစ်စုံတစ်ရာကို ဖွဲ့နာကြီးစွာဖြင့် ရှာဖွေနေကြောင်း ခန့်မှန်း တွက်ချက်၍ရပါလေ၏။

လိုစဉ်မှာပင် . . .

“ ချွတ် . . . ချွတ် . . . ချွတ် . . . ဖရော ”

“ ရုပ် . . . ရုပ် . . . ရုပ် . . . ရုပ် ”

အသံတွေက မင်္ဂလာနှင့် မီးအိမ်ရှင်နောက်ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာ ကြခြင်းဖြစ်သည်။ မြေပြင်ထက်ရှိ သစ်ရွက်ခြောက်လေးတွေ လေအရေ တွင် ညင်ညင်သာသာ ပြေးလွှားဆော့ကစား ရှုပ်တိုက်သံမျိုး . . . ၊ ထိုထိုသောအသံများက မီးအိမ်ရှင်အရိပ်မည်းကြီး သွားရာနောက်မှ တကောက်ခကောက်လိုက်နေသကဲ့သို့ . . . ။

ဝံ့ခံကြောင့် မီးအိမ်ရှင်က သူ၏မီးအိမ်ကြီးကိုပြောက်ကာ နောက်ဘက်အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် . . . သူကြည့်နေသည့် အမှောက်နက်နက်ထဲမှာတော့ မှောင်နှင့်မည်းမည်းမှလွဲ၍ တိတ်ဆိတ်ပြိမ်သက်လျက်။

“ ရော် . . . ဘယ်လိုလဲ . . . ငါ့နောက်က ခြေသံတရုပ်ရုပ်နဲ့

သူရဲတောင်းစာတွေကို

တယ်သူလဲ ”

မီးအိမ်ရှင်အရိပ်မည်းကြီးက အဖြစ်အပျက်ကို ပဒေဟဋ္ဌိသဖွယ် ဖြစ်နေသည်သို့။ စင်စစ် ဤကဲ့သို့သန်းခေါင်ယံလမိုက်ညမျိုးတွင် ဤ မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဘိုတ်ပျက်ကြီးအတွင်းဝယ် ဤသို့ပေးသော ချိုးချိုး ချွတ်ချွတ်အသံမျိုး၊ တရုပ်ရုပ်နှင့် ခြေသံမျိုးများနှင့် ငြီးညှူးသံကြီးများက အဆန်းမဟုတ်ပါလေတော့။ ထို့ကြောင့်လည်း ယခုကဲ့သို့ သန်းခေါင်ယံ လမိုက်ညမျိုးမဆိုထားနှင့် နေခင်းကြောင်တောင်မျိုးမှာပင် မောရိယကုန်း တစ်ဝိုက်သို့ မည်သူမျှ ဝင်ထွက်သွားလာခြင်းမရှိခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

အရိပ်မည်းမီးအိမ်ရှင်မှာ မကျေမနပ်ဖြင့် သူရောက်ရှိရာ စာကြည့်ခန်းအတွင်းဝယ် သေချာစွာရှာဖွေကြည့်နေမိသည်။ မီးအိမ်၏ အလင်းစက်ဝန်းမှာ ဆယ်ပေပတ်လည်ခန့်အတွင်းသာ ထင်ဟပ်မြင်သာပြီး ကျန်သောနေရာများတွင် မှန်ရီဝေဝါးနေရာ စာကြည့်ခန်း၏ နေရာ ခေတ်တော်များတွင် ပကတိမှောင်နှင့်မည်းမည်းသာ ရှိပါ၏။

“ ရုပ် . . . ရုပ် . . . ရုပ် . . . ဖရော ”

“ ချွတ် . . . ဖရော . . . ချွတ် ”

ရုတ်တရက် စာကြည့်ခန်းဘိကြီးတစ်ဖက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံကြောင့် လက်ထဲမှမှန်မီးအိမ်ကို အနီးရှိစားပွဲထက်သို့တင်လိုက်သည်။ နောက် ခါးကြားတွင်ထိုးထည့်ထားသည့် သုံးတောင့်ထိုးလက်နှိပ်ခါတ်မီး ဖြင့် အသံကြားရာသို့ ဖျတ်ခနဲထိုးကြည့်လိုက်သည်တွင် . . .

“ ချွတ် . . . ချွတ် . . . ဖရော . . . ဖရော ”

သူရဲတောင်းစာတွေကို

“ ကျီ . . . ကျီ . . . ကျီ ”

“ ဟာ . . . ”

စာအုပ်တစ်ချို့ စိ၍တင်ထားသည့် စားပွဲထက်တွင် အမွှေးဖွားဖွားနှင့် ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၏ လက်သီးဆုတ်ခန့်ရှိသော မြေကြွက်ကြီးသုံးလေးကောင်က လက်နှိပ်မိတ်မီးရောင်ကိုပင် ဂရုစိုက်တဲ့ မျက်လုံးနီနီကြီးများဖြင့် ပမာမခန့် ပြန်လည်၍ကြည့်နေကြသည်။

“ တောက် . . . ဇီကြွက်စုတ်တွေက ငါ့ကိုဂုဏ်ပေးနေကြတာကိုး . . . ကဲကွာ ”

“ ဝိုး . . . ဘုန်း . . . ဘုန်း ”

စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသော အရိပ်မည်းကြီးက အနီးရှိစားပွဲပေါ်မှ စာအုပ်အချို့နှင့် လှမ်း၍ပေါက်လိုက်သည်။ သို့သော် ကြွက်တစ်ကောင်ကိုမျှ မထိမှန်ခဲ့။ ထိုသို့မထိမှန်ခဲ့ခြင်းမှာ အရိပ်မည်းကြီး အချိန်အဆလွဲချော်ခဲ့ခြင်းကြောင့်မဟုတ်၊ ကြွက်များ၏ လျှင်မြန်မှု၊ ကျွမ်းကျင်စွာရှောင်တိမ်းနိုင်မှုတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ မြန်ဆန်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ပျောက်ကွယ်သွားပုံက ကြွက်တစ်ကောင်များနယ် ဘယ်နေရာသို့ရောက်သွားကြလေသည်မသိ။ ထူးဆန်းစွာပင် ပျောက်ချင်းမလှပျောက်သွားကြသည်မှာ ပဟေဠိတစ်ခုနယ်ပါတည်း။

“ မဟုတ်သေးပါဘူး . . . ခုလေးတင် ငါ့မျက်စိအောက်မှာ ရှိနေတဲ့ ကြွက်တွေက လျှပ်တပျက် ချက်ချင်းပျောက်သွားတာက ထူးဆန်းနေသလားပဲ ”

သူရဲတောင်းစာစေတီတံ

အရိပ်မည်းကြီး၏ မူလရည်ရွယ်ချက်ပျောက်ကာ လက်နှိပ်မိတ်မီးတစ်လက်နှင့် ကြွက်ရှာပုံတော်ဖွဲ့ပါလေတော့သည်။ သည်တစ်ကြိမ်မှ အရိပ်မည်းကြီးက ရှူးရှူးရှားရှားနှင့် အတော်ကြီးပင် နိတ်တိုဒေါသထွက်နေဟန်ရှိပါ၏။ စာအုပ်ဘိရိ အကြီးအကြားပါမကျန် မိတ်မီးထိုး၍ ရှာသည်။ နံရံများတွင်လည်း ကြွက်ဝင်ပေါက်ရှိမရှိ စစ်ဆေးကြည့်သည်။ လှတ်စွအသုံး စာကြည့်ခန်းနှင့်တွဲလျက်ရှိသော ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးပါမကျန် မီးထိုး၍ရှာဖွေခဲ့သည်။

သို့သော် . . . အမွှေးစုတ်ဖွားနှင့် မြေကြွက်ကြီးများကိုမူ တစ်ကောင်တစ်မြီးမှ မတွေ့ရပါလေတော့။ သန်းခေါင်ယံအမှောင်နက်နက်အောက်ရှိ ဘိုတ်ပျက်ကြီးကတော့ ကျွန်းကျွန်းကျည်ကျည် အသံများပျောက်ကာ ပြန်လည်၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားပါလေတော့သည်။

သူရဲတောင်းစာစေတီတံ

အခန်း(၂)

“ သေစင်းတမာန်ခေါင်းလောင်းအော်သံ . . . သီမ္မဟုတ် ”

နောက်ဆုံး အရိပ်မည်းကြီးမှာ ကြွက်များဆီသို့ရောက်သွားသည် စိတ်အာရုံကိုဖြတ်ကာ သူ၏ရှာဖွေရေးလုပ်ငန်းဘက်သို့သာ အာရုံစိုက်လိုက်ပါတော့သည်။ သတင်းအတိအကျရထားပါလျက်နှင့် ရှာဖွေ၍မရပါသော ပစ္စည်းများသည် မည်သည့်နေရာတွင် ပုန်းကွယ်နေကြပါသနည်း။ ဤနေရာတောင်သို့ ဦးစွာပထမ ရောက်ရှိလာကြသည့် အင်္ဂလိပ်များမှာဖြူသုံးဦးမှစ၍ အရေးပိုင်ဟောင်း မစွတာဂျေဗီလက်ထက်အထိ စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားခဲ့ကြသည့် “ ရတနာ ” သိုက်သည် ဤဘုံတဲပျက်ကြီး၏ တစ်နေရာရာတွင် သေချာပေါက်ရှိနေပါလေ၏။ သို့သော် . . . မည်သည့်နေရာတွင် မြှုပ်ကွယ်ထားခဲ့ပါသနည်း။

“ ဟူး . . . ငါရှာဖွေစရာဆိုလို့ ဟောဒီတကြည့်ခန်းနဲ့ဆက်နေ သူနဲ့တောင်၊ ဇာဝေတိုက် ”

မောဂိုယမဂုဏ်ခေါင်းလောင်း

တဲ့ မရဏခေါင်းလောင်းစင်ကြီးပဲ ကျန်တော့တယ်။ တောက် . . . ကြွက်စုတ် တွေရှုပ်နေတာနဲ့ အချိန်တောင် တော်တော်လင့်သွားပြီ ”

အရိပ်မည်းကြီးမှာ ဘယ်ဘက်လက်မှမှန်အိမ်ကို အနီးရှိစားပွဲထက်တွင် တင်လိုက်ပြီး ညှာလက်တွင်အသင့်ကိုင်ထားသည့် လက်နှိပ် ဓါတ်မီးကိုယူကာ စာကြည့်ခန်းနဲ့ဆက်နေသည့် ခေါင်းလောင်းစင်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်စဉ် . . .

“ ရှပ် . . . ရှပ် . . . ကျီ . . . ရှပ် . . . ရှပ် ”

“ ဟော . . . ”

ခေါင်းလောင်းစင်ဘက်မှ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်အသံများ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ထိတ်ခနဲ စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ အသံကြားရာသို့ ဖျတ်ခနဲလက်နှိပ်ဓါတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်လိုက်ရာ အသက်ရှူပင် မှားလုမတတ်ဖြစ်သွားပါ၏။

“ ဟာ . . . ”

ဟုတ်သည် မြင်ကွင်းက အမှန်တကယ်ပင် အသည်းယားဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ ကြမ်းပြင်နှင့် ထိလုမတတ် တွဲလောင်းကြီးကျနေသော ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးမှာ မသိမသာ လှုပ်ရမ်းနေပြီး ခေါင်းလောင်းကြီးတစ်လျှောက် တွယ်ကပ်နေကြသော ကြွက်ကြီးများကို အသည်းယားဖွယ် မြင်လိုက်ရသည်မဟုတ်ပါလား။

“ အိုး . . . ဘုရား . . . ဘုရား . . . ကြွက် . . . ကြွက်ကြီးတွေ များ . . . များလှချည်လား ”

သူနဲ့တောင်၊ ဇာဝေတိုက်

သထ်မင်းဂျူးထိုက်

ခြေကြွက်ကြီးများက အရွယ်အစား ပုံသဏ္ဍာန်တစ်မျိုးတည်းလို ထင်မြင်ရပြီး အရိပ်မည်းကြီးအား ခေါင်းလောင်းကြိုးဆိုမှ တွယ်ကပ်ရင်း မျက်လုံးနီနီခဲခဲများဖြင့် စိန်ခေါ်သလိုကြည့်နေကြသည်။ တစ်ချိန်တည်း မှာပင် ခေါင်းလောင်းစင်ရှိရာဆီမှ ကြိုးတန်းအတိုင်း တန်းစီကုတ်တွယ်၍ ဆင်းလာကြသော မျက်လုံးနီနီနှင့် ခြေကြွက်ကြီးများကို သွေးဖျက်ချောက် ချားဖွယ် ကွေ့မြင်လိုက်ပြန်ပါသည်ကော . . . ။

“ အို . . . ကြွက် . . . ကြွက်ကြီးတွေ ကြိုး . . . ကြိုးတန်း ပေါ်ကနေ ဆင်း . . . ဆင်းလာကြတာ အ . . . အများကြီး . . . အများကြီးပဲ ”

“ ဂျွီ . . . ဂျီ . . . ဂျွီ . . . ဂျီ . . . ကျလီ ”

အချို့ကြွက်များဆိုလျှင် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် မာန်စီ ရန်လိုကာ ဟကျီကျီနှင့် မြည်ဟစ်လာကြသည်။ အသည်းယားစဖွယ် မြင်ကွင်းကို အရိပ်မည်းကြီး စိတ်မရှည်တော့ . . . အနီးရှိ စားပွဲထက်မှ စာအုပ်များကို ဆွဲယူကာ တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ကြွက်များဆီသို့ ပစ်ပေါက် နေမိသည်။

“ ဝိုး . . . ဝိုး . . . ခွီး ”

“ ဘုတ် . . . ဘုတ် . . . ဘုတ် ”

သို့သော် ကမူးရှူးထိုးပစ်ပေါက်နေခြင်းကြောင့် စာအုပ်များက လိုရာပစ်မှတ်သို့မရောက်ဘဲ လေထဲတွင်ပင် ဝဲယုံသွားကြသည်။ တစ်ချို့ တစ်လေသာ၊ ခေါင်းလောင်းကြိုးကိုထိမှန်ကာ ကြွက်အချို့ ကြမ်းပြင်ပေါ်

သူရဲထောင်စာပေတိုက်

တဘုတ်ဘုတ်ပြုတ်ကျပြီး အရိပ်မည်းကြီး၏ ခြေထောက်ပေါ်မှာပင် ခြိတ်ရွံ့ပြေးလွှားသွားကြသည်။

“ ဂျီ . . . ကျလီ . . . ဂျီ . . . ကျလီ ”

“ ဟာ . . . ရှူး . . . ရှူး ”

စိတ်ဓါတ်ခိုင်ခန့်မာကျောပါသည်ဆိုသော အရိပ်မည်းကြီးပင် ခြေထောက်ပေး ထူးကဲလှသော သွေးဖျက်ချောက်ချားဖွယ်အခြေအနေကြောင့် ထိတ်လန့်စိုးရွံ့စပင် ပြုလာပါ၏။ ချမ်းအေးလှသော သန်းခေါင်ယံညဉ့် ချွံ့မှာပင် ရှေးဒီးဒီးကျလျက်ရှိသည်။ သို့သော် . . . ချောက်ချားတုန်လှုပ် နေသော စိတ်ဓာတ်အာရုံတို့ကို ပြန်လည်စုစည်းလျက် လက်ကူန်စာအုပ် ဘစ်ချို့နှင့် လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

“ ဝိုး . . . ဘုန်း ”

“ ဟေး . . . မကောင်းဆိုးဝါးကြွက်တွေ၊ တစ္ဆေကြွက်တွေ သေစမ်းကွာ ”

အခြေအနေက ပို၍ပရမ်းဖြစ်လာသည်။ ဝရန်းသုန်းကားနိုင် လာသည်။ ကြိုးတန်းပေါ်မှ ကြွက်တစ်ချို့လွင့်စင်ပြုတ်ကျလာသည်။ ကြွက် တစ်ချို့က ခေါင်းလောင်းကြိုးတန်းပေါ်တွင် တစ်သီကြီးတွဲခဲ့၍ ဘယ်ညာ ယမ်းခါနေကြသည်။

“ ဂျီ . . . ကျလီ . . . ဂျီ . . . ကျလီ . . . ကျလီ ”

“ ဝိုး . . . ဝှစ် . . . ဘုန်း . . . ဘုန်း . . . ခွမ်း ”

ထိုစဉ်မှာပင် . . .

သူရဲထောင်စာပေတိုက်

“ ကြွက်များ၏ ပရမ်းပတာတိုးဝေ့ခန့်ချမှုကြောင့် စားပွဲပေါ်မှ မှန်မီးအိမ်ပြုတ်ကျကာ ဝတ်ခနဲ မီးငြိမ်းသွားသည်။ ဘုံတဲပျက်ကြီးတစ်ခုလုံး ရုတ်တရက် မှောင်အတိကျသွားသည်။ . . . ။ အရိပ်မည်းကြီးပင်ကြောက်လန့်တကြားဟစ်အော်ရင်း နောက်တက်သို့ခန့်ဆုတ်လိုက်သည်။ နောက်မှသတိရသွားသဖြင့် လက်နှိပ်ခါတ်မီးနှင့် ခေါင်းလောင်းခင်ဘက်သို့ ထိုးကြည့်လိုက်၏။

“ ဟာ . . . ”

မြင်တွေ့လိုက်သည်ဖြစ်ကွင်းကြောင့် အရိပ်မည်းရှင် ဟာခန့်ပင်ဖြစ်သွားသည်။ ခေါင်းလောင်းကြိုးတန်းကြီးထက်မှ ကြွက်ကြီးတွေက လျော့ပသွားသော ခေါင်းလောင်းကြိုးအတိုင်း တစ်သီတစ်တန်းကြီး စိတန်း၍ ဆင်းလာနေကြသည်ကို အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ တွေ့မြင်နေရပြန်ပါသည်။

“ ဘုရား . . . ဘုရား မ . . . မဟုတ်တော့ဘူးထင်တယ် မ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ နာ . . . နာဘာဝကောင်တွေ . . . ဝင်စီးနေကြ ပြီလား ”

“ ဝေဝေဝေအတွေးများနှင့်အတူ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စိတ်များက သွေးကြောအနံ့ တိုးဝင်လာကြသည်။ . . . ။ ထိုစဉ်မှာပင် မြေကြွက်ကြီးနှစ်ကောင်က မိုလေးခိုနေသည့် ကြိုးတန်းပေါ်မှတစ်ဆင့် အရိပ်မည်းကြီး၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ရုတ်တရက်ခုန်ချလာကြသည်။

“ ကျွီ . . . ကျလီ . . . ကျီ . . . ကျီ ”

“ ဟာ . . . အိုး . . . ”

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

မမျှော်လင့်သောအဖြစ်အပျက်ကြောင့် အရိပ်မည်းကြီးမှာ ကရောင်ချောက်ချားဟစ်အော်ရင်း နောက်သို့ခန့်ဆုတ်လိုက်သည်။ စိတ်ချောက်ချားသွားသလောက် ဒေါသလည်းထွက်လာပါ၏။ ထို့ကြောင့် အံ့ကိုတစ်ချက်ကြိတ်လိုက်ပြီး လက်ထဲမှခါတ်မီးကို ခလုတ်ဖွင့်လျက် စားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်သည်။

“ ကိုင်း . . . ဒီလောက်ကျက်သရေကင်းမဲ့လှတဲ့ကောင်တွေတော့ သိကြသေးတာပေါ့ ”

ထို့နောက် . . . ကျက်သရေကင်းမဲ့လှသော အေးစက်စက်၊ ကြမ်းရှုရှု ခေါင်းလောင်းကြိုးကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ကြွက်ကြီးများတွဲခိုနေသည့် ခေါင်းလောင်းကြိုးကို ဆောင့်ခွဲလိုက်ရာ ကြေးဝိဿချိန်(၁၅)ခန့်ရှိသော ခေါင်းလောင်းကြိုးသည် လှုပ်ရမ်းလာကာ ဒေါင်ဒင်သံမြည်ဟီးစပြုလာခဲ့ပါပြီ . . . ။

“ ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် ”

သန်းခေါင်ယံ မရဏခေါင်းလောင်းသံသည် လက္ခယံညွှတ်တစ်ညတွင် ညည့်လေရှူးနှင့်အတူ ပုံတင်ရိုက်ခတ် စီးမျောထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါချေပြီကော။ ရေနံတောင်ရွာနှင့် နီးစပ်ရာရွာငယ်လေးများ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေကြသည့် မောဂိယကုန်းထက်မှ မရဏခေါင်းလောင်းသံကြီးသည် အမှောင်နက်နက်တွင် ဒေါင်ဒင်မြည်ဟီးလျက် လွှင့်ပျံ့ရိုက်ခတ်နေပါတော့သည်။

သို့သော် . . . လက်ရှိပစ္စက္ခအခြေအနေမှာတော့ အရိပ်မည်း

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ကြီးထင်သလို ကြွက်များက ကြီးတုန်းကြီးပေါ်မှ လွင့်စင်ပြတ်ကျလာခဲ့ပါ။ ဟိုသည်လွှဲသမ်းနေသော ခေါင်းလောင်းကြီးကိုပင် မကောင်းဆိုဝါး ကြွက်ကြီးများက တပျော်တပါးကြီး ယီးလေခိုကာ အရိပ်မည်းကြီးကို ဟားတိုက်လှောင်ပြောင် ချောက်လှန်နေကြသည်သို့ . . . ။

“ ကျီ . . . ကျလီ . . . ကျွီ . . . ကျိ . . . ကျိ ”

“ ဟာ ကွာ . . . ကဲ . . . ကိုင်း ဟာ ”

အရိပ်မည်းကြီးမှာ ကြောက်လန့်ဒေါက်နက်က ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးကို ခင်တင်းတင်းဆွဲ၍ ဆက်တိုက်လှုပ်ခါလိုက်ပြန်သည်။ ခေါင်းလောင်းသံက ဘိုတ်ပျက်ကြီးပြီလှမတတ် ရိုက်ခတ်မြည်ဟီးလာသည်။

“ ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် ”

“ ဟီး . . . ဟီး . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး ”

အရိပ်မည်းကြီးက တရွှေ့ကြွက်ကြီးများကို ပြုတ်ကျစေရန် ရည်ရွယ်လျက် ခေါင်းလောင်းကြီးကို အားစိုက်ကာ သွေးရွေးသွေးတန်းနှင့် ဆွဲခါလှုပ်ရမ်းသည်။ သို့သော် . . . ခေါင်းလောင်းထံဆီမှ မကောင်းဆိုဝါးကြွက်ကြီးများက မည်မျှပါးနပ်လိမ္မာလွန်းလှသည်မသိ။ ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးကို ဝိုင်းဝန်း၍ကိုက်ဖြတ်ချလိုက်သည်တွင် . . .

“ ဟာ . . . ”

“ ဝေါ . . . ဖရော . . . ဖျော ”

သူရဲတောင်းစာထေတိုက်

“ အ . . . အား ”

ရုတ်တရက် အတားအဆီးမဲ့ပြုတ်ကျလာသည့် ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးကြောင့် သွေးရွေးသွေးတန်းနှင့် အားစိုက်ကာ ဆွဲခါလှုပ်ရမ်းနေသော အရိပ်မည်းကြီးခမျာ ကြီးစကြီးတန်းလန်းကိုင်ရင်း ဝုန်းခနဲ နောက်သို့ပစ်လဲကျသွားသည်။ သို့သော် . . . ကုသိုလ်ကံကဆိုးချင်တော့ သွေးမြေကျိုးပြတ်နေသည့် ကြမ်းပြင်ဖြင့် အပေါက်အပြဲများကြားမှ တစ်ဆင့် အောက်ထပ်လှေကားခြေရင်းထိတိုင် အဆင့်ပြုတ်ကျလာခဲ့ရာမှ

“ ဝုန်း . . . ဒုန်း . . . ဂျိုး . . . ဝုန်း ”

“ အင့် . . . အား ”

နောက်ဆုံး မရုဏခေါင်းလောင်းကြီးစပြုတ်ကြီးက အရိပ်မည်းကြီး၏လည်ပင်းကို အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်ကာ ဘိုတ်ပျက်ကြီး၏အောက်ထပ်လှေကားရင်း သွေးအိုင်ထဲတွင် ပြုတ်ကျခွေလဲရင်း အသက်ပျောက်သွားခဲ့ပါလေတော့သည်။

“ ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် ”

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ . . . လကွယ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်ယံရင်ခွင်ထဲမှာတော့ ရေနံတောင်မရုဏဂန်းထက်မှ ‘မရုဏခေါင်းလောင်းသံကြီး’က သွေးပျက်ချောက်ချားဖွယ် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်စီးမျောနေဆဲပါတကာ။

သူရဲတောင်းစာထေတိုက်

နှင့် ညွှန်ပြလိုက်ရင်း အမဲလိုက်ဖော်သူငယ်ချင်း မဲခေါင်ကို ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ ဟုတ်တယ် ရိန်းဘိုးရေ . . . ချိန်ခါမဟုတ်ဘဲ မိုးများရွာချဦးမလားမသိဘူး။ ငါတို့တောင် မိုးမလွတ်လောက်တော့ဘူးထင်တယ်”

နစ်ယောက်သား ကောင်းကင်ပြင်၏ ပြောင်းသဲသွားသော ခုတ်နှာကိုကြည့်ကာ ပြောဆိုနေစဉ်မှာပင် လေပြင်းတစ်ချက်ဆောင်၍

လေလိုက်သဖြင့် သစ်ပင်ဝါးပင်များ ဘယ်ညာယိမ်းယိုင်သွားကြသည်။ လေပြင်းသဖြင့် သစ်ရွက်ကြွေတစ်ချို့ ပြုတ်ကြွေလွင့်ပျံ့နေကြပြီး သစ်ပင်၊

သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်များ လှုပ်ခတ်သံက တပေါတေ၊ တဖျော့ဖျော့နှင့် အတန်ငယ်ဆူညံသွားသည်သို့ . . . ။

စောရိန်းဘိုက မဟူရာချောင်းကမ်းစပ်ထိ သွားရောက်ကာ ရေနံတောင်စွယ်ဘက်သို့တိုင် လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ ရေနံတောင်

ကြော အနောက်ဘက်စွန်း၏ ကောင်းကင်ထက်ဝယ် ငင်္ဂါစိုင်းတိမ်ခဲမည်းမည်းတစ်ခု မှိုင်းမှုန်နေသောပတ်ဝန်းကျင်ထက် ပို၍မည်းနက်သည်။

ထိုတိမ်တိုက်မည်းမည်းက ကြည့်နေရင်းမှပင် တစ်စတင်စ ကြီးထွားမှုကိုမောင်လာကာ လှုပ်ရှားလာသကဲ့သို့ . . . ။

ထိုစဉ်မှာပင် . . . သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများ သောသောအုတ်အုတ်ရှားလာကြပြီး လေသံတစ်ကိုယ် ဆူညံစွာကြားလာရသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဆည်းဆာကောင်းကင်တစ်ခုလုံး အုံ့မည်းကာ ခိုးပေါက်များ

ပျက်ကွဲကျလာသည်။

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေကို

အခန်း(၃)

“ မောဂ္ဂိယမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်းမြတ်တမ်း (၂) ”

ရေနံတောင်၏ မဟူရာချောင်းဖျားသို့အရောက်မှာတော့ ပွိုင့် (၃၀၃) စပဲသုံးရိုင်ဖယ်သေနှုတ်တစ်လက်ကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်။

စောရိန်းဘိုးက ကောင်းကင်ပြင်ကို တစ်ချက်လှမ်း၍မျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ ရေနံတောင်ဆည်းဆာအောက်ရှိ ကောင်းကင်ပြင်က ခပ်မှိုင်းမှိုင်း

ခပ်မှုန်မှုန်၊ မဟူရာချောင်းရေကြည်ပင် ကြည်စင်ခြင်းမရှိ၊ ခဲသားရောင်ခပ်ဖျော့ဖျော့၊ ခပ်မှုန်မှုန်ခပ်နောက်နောက်၊ ထိုရေပြင်ထက်တွင် နေရောင်ဖျိုးဖျလင်းလက်နေပါ၏။

“ အင်း . . . ကောင်းကင်ပိုရိုက်ကို ငါသိပ်မကြိုက်ဘူး။ လေလေမိုးလား တစ်ခုခုပဲကွ . . . ကြည့်ပါလား ပြာမှိုင်းမှိုင်း မှုန်တုန်တုန်နဲ့

စောရိန်းဘိုးက ဆည်းဆာကောင်းကင်ထက်သို့ ရိုင်ဖယ်ပြော

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေကို

“ဟော . . . မဲခေါင်ရေ ခိုစရာမြန်မြန်ရှာဟော... မောရိယ ကုန်းပေါ်မှာတော့ ဘိုတဲပျက်ကြီးတစ်လုံးရှိတယ် . . . အဲဒီကိုသွားပြီး မိုးခိုမှဖြစ်မယ် . . . ကဲ မြန်မြန်လာ ရိန်းဘိုး . . . ဒီထက်မိုးကြီးလာရင် မှောင်သွားလိမ့်မယ်”

မဲခေါင်က ပွိုင့်(၃၀၃)စစ်သုံးရိုင်ဖယ်ကို ကျောတွင်လွယ်ကာ မြက်ရိုင်းတောကြီးနဘေးမှပတ်ကာ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်သွားသည်။ သူ့၏နောက်မှ စောရိန်းဘိုးကမူ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကိုအသင့်ကိုင်လျက် မျက်စိရှင်ရှင်နှင့် မဲခေါင်နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာလိုက်လာခဲ့သည်။

ထင်သည်အတိုင်းပင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လေရောမိုးပါ သွန်ကြဲ တိုက်ခတ်သလိုဖြစ်လာခဲ့သည်။ လေသံက တိုးတိုးတိုက်ခတ်သံသက်သက် မဟုတ်၊ ဟစ်အော်ကြွေးကြော်လာသည့်အသံမျိုး။ လေထဲတွင် မိုးသီး မိုးပေါက်များက တုတ်တုတ်ကျက်ကျက် ဆည်းဆာအလင်းရောင် အနည်းငယ်ကျန်နေသဖြင့်သာ နေမဝင်သေးမှန်းသိရသည်။

မဟူရာချောင်းကျွေကိုကျော်လိုက်သည်နှင့် မောရိယကုန်းပေါ်မှ မည်းမည်းသံထွက်ဘိုတဲကြီးကို ချောက်ချားဖွယ်တွေမြင်လိုက်ကြရသည်။ ထို့ပြင် မောရိယကုန်းတစ်ဖက်မှ သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးတစ်ခုကိုလည်း လျှပ်ရောင်အောက်တွင် ဖျတ်ခနဲတွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် . . . ။

“ဟာ . . . မင်းဘိုတဲကြီးကလည်း ညမှောင်မှောင်မှာ ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်နေတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါး နာနာဘာဝကောင်ကြီးကျနေတာပဲဟေ့ ဘုရား . . . ဘုရား”

သူ့စုံထောင်းစာစေတီတံ

မောရိယမရုဏ်းခေါင်းလောင်း

“အိုး . . . မုဆိုးက ဘုရားတာ၊ ရတယ်လို့ လူတွေကြားရင် ရယ်စရာဖြစ်နေဦးမယ် လာ . . . မြန်မြန် ဒီအနီးအနားမှာ ဒီဘိုတဲပျက်ကြီးကလွဲရင် ဘာမှခိုနားစရာမရှိဘူး”

ဤသို့ဖြင့် အမဲပစ်မုဆိုး စောရိန်းဘိုးနှင့် မဲခေါင်တို့မှာ ရေနံတောင် မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဘိုတဲပျက်ကြီးအတွင်းသို့ မိုးခိုရန်ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါလေ၏။ တော်ဆေးသည် သူတို့နှစ်ယောက် ဘိုတဲပျက်ကြီးသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးမကြာမီမှာပင် ရေနံတောင်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အမှောင်နက်နက်က ဖုံးလွှမ်းသွားပါလေတော့သည်။ ထိုအမှောင်ထုကြီးအား ကြီးမားမင်းမူနေသည်ကတော့ တဝန်းဝန်းနှင့်မြို့ကျလာသော မိုးသံ၊ လေသံ။ မိုးရေက အစက်အပေါက်လိုက်မဟုတ်၊ ဘိုတဲပျက်ကြီး၏ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ရေတံခွန်နယ် တသွင်တည်းသွန်ကျနေသည်သို့ . . . ။

မိုးထဲလေထဲမှာပင် ဘိုတဲကြီး၏အောက်ထပ်တွင် မီးဖိုတစ်ခုကို မဲခေါင်က လျှင်လျှင်မြန်မြန်ပင် အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ပါ၏။ မီးဖိုမီး၏အလင်းရောင်အောက်တွင် ခန်းဖွဲ့ပေါင်းများစွာနှင့် ဥရောပဆန်ဆန်ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဘိုတဲပျက်ကြီး၏ အတွင်းမြင်ကွင်းတစ်ချို့ကို မှုန်ဝါးဝါးတွေ့မြင်နေရသည်။

“အေး . . . အခုမှပဲ နေသာထိုင်သာရှိသွားတယ်။ အင်္ကျီတွေတော့ ချွတ်ပြီးမီးကင်ရမယ်ဟေ့၊ ကြည့်စမ်းပါဦး တောကြီးမျက်မည်းထဲမှာ ဒီလောက်ခမ်းနားတဲ့ ဘိုတဲပျက်ကြီးမျိုးကို ဘယ်လိုလူတွေကများ ဆောက်ပြီးနေကြတာလဲမသိဘူး”

သူ့စုံထောင်းစာစေတီတံ

စောရိန်းဘိုးက သူ့ခါရိုင်းဖယ်သေနတ်ကို အခန်းထောင့်တွဲ ထောင်လိုက်ပြီး အင်္ကျီရှည်ကြီးကိုချွတ်နေစဉ် ဘိုတဲပျက်ကြီး၏ အထေးအထားကိုကြည့်ကာ ထိုကဲ့သို့ပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အပြင်ဘက်အမှောင်နက်နက်ထဲမှာတော့ စူးစူးဝါးဝါးငယ်ငယ် ပါအောင် အော်ဟစ်မြည်တမ်းနေသည့် မုန်တိုင်းနှင့်စစ်သားရာထောင်တို့ လှံစွပ်တိုက်ပွဲကြီးဆင်နွှဲနေသည်နယ် ကြောက်ခမန်းလိလိ ကြိမ်းမောင်းဟစ်ကြွေးနေသည့် မိုးအော်သံကြီးများက တစ်လှည့်စိတစ်ပြန်စီ ခြိမ်းချောက်နေကြသည်နယ် . . . ။

သိုကဲ့သို့ လေမုန်တိုင်းဒဏ်၊ မိုးပေါက်မိုးခဲတို့၏ ကြမ်းတမ်းစွာ ရိုက်ပုတ်ထုထောင်းခြင်းဒဏ်များကို မောရိယာကုန်းထက်မှ ဘိုတဲပျက်ကြီးက အားကိုးရာမဲ့စွာပင် လည်စင်း၍ ကြုံကြုံခံနေသည်သို့ . . . ။

မဲခေါင်က သစ်တိုသစ်စအပျက်အစီးများကို စုဆောင်း၍ မီးဖိုအနီးတွင်ပျံလိုက်သည်။ ပြီးမှ . . .

“ ဒီမှာ ရိန်းဘိုး . . . မင်းက ဒီရေနံတောင်ရဲ့ဧည့်သည်မို့လို့ဟောဒီဘိုတဲကြီးအကြောင်းကိုမသိလို့ ညမှောင်မှောင်ကြီးမှာ မိုးဝင်နီတာ၊ ဓါတ်သိဖြစ်တဲ့ ရေနံတောင်ရွာသွားတွေက ဒီဘိုတဲပျက်ကြီးထဲကို မိုးဝင်နီဖို့ဝေးလို့ ဘိုတဲပျက်ကြီးအနီးနားမှာတောင် ဘယ်သူမှမလာကြဘူးဟေ့”

“ဟော . . . ဘာ ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . ဘာလဲ ဟို . . . ဓါတ်ရှင်တွေ ဝတ္ထုပေးတဲ့ထဲကလို ဟောဒီဘိုတဲပျက်ကြီးက တစ္ဆေခြောက်လို့လား ဒါမှမဟုတ် သဲခြောက်လို့ မလာဝံ့ကြတာလား . . . မဲခေါင် ”

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

“ မဟုတ်ဘူး . . . ဒီဘိုတဲပျက်ကြီးအပေါ်ထပ်မှာ မရဏခေါင်းလောင်းကြီးရှိလို့ ”

“ ဘာကွ . . . ”

မဲခေါင်က ထင်းခြောက်နှစ်ခုသုံးခုလောက် မီးဖိုထဲသို့ထည့်လိုက်ရင်း စောရိန်းဘိုးအား ခတ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သဖြင့် စောရိန်းဘိုးမှာ “ဘာကွ” ဟု အံ့ဩစွာပြုံးကြည့်ရင်း စဉ်းစားရေကဲသွားသည်သို့ . . . ။

“ ဘာလဲ . . . ခေါင်းလောင်းကြီး မရုဏ်းခေါင်းလောင်းကြီးဟုတ်လား ”

မဲခေါင်ပြန်ပြောလိုက်သည့် စကားသံက မိုးခြိုင်းသံနှင့်အပြိုင် ဖြစ်သွား၍ စောရိန်းဘိုး ယကဏန မကြားလိုက်ရသည်ထင် . . . ။ ဝေဝေဝေဖြင့် မဲခေါင်အား ပြန်လည်မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

သို့သော် . . . မဲခေါင်က ချက်ချင်းမဖြေ၊ တောင်ဘီအိတ်ထဲတွင် ပလပ်စတစ်အိပ်နှင့်ထည့်ထားသည့် ဆေးပြင်းလိပ်မည်းမည်းကြီး တစ်လိပ်ကိုထုတ်ယူကာ မီးဖိုထဲမှ မီးစတစ်စနှင့် ကောက်ယူမီးညှိနေပါလေ၏။ ပြီးမှ တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ အရသာခံရိုက်ဖွာလိုက်ပြီး . . .

“ ဟုတ်တယ် . . . မရဏခေါင်းလောင်းကြီးကြောင့်ကွ သိလား ရွာသားတွေပြောစကားအရဆိုရင်တော့ လပြည့်လကွယ် သန်းခေါင်ယံညဘက်တွေဆို ဘိုတဲပျက်ကြီးပေါ်က ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးပေါ်ကနေ ခေါင်းလောင်းသံကြားရတတ်တယ်လို့ ပြောကြတယ် . . . အဲ . . . အဲဒီခေါင်းလောင်းသံကြီးကြားရရင် လူ . . . လူတစ်ယောက်တော့ အနည်းဆုံး

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

ဒုက္ခရတတ်တယ်၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် သေသွားတတ်တယ်။ သေဆုံးသွားရလေ့ရှိတယ် . . . ”

“ အိုး . . . မဆိုလိုက်တာ မဲခေါင်ရယ်၊ ဟိုစကားပုံတစ်ခုလို ဖြစ်နေပြီ . . . ဘာတဲ့ ဟို“ညောင်ဦးက ကမ်းပါးပြိုတာနဲ့ စမ္မါနဂိုက နွားမကြီးပေါင်ကနွား” ဆိုသလို ခေါင်းလောင်းကြီး သူ့ဟာသူမည်ဟီးတာနဲ့ လူတစ်ယောက်သေရတယ်လို့ အဓိပ္ပါယ်မရှိလိုက်တာကွာ၊ မင်းကလည်း မုဆိုးတစ်ယောက်လုပ်နေပြီး ဒီလိုအခြေအမြစ်မရှိတဲ့ စကားတွေ ဘာလို့ ယုံကြည်နေရတာလဲ ”

အပြင်မှာတော့ မိုးရောလေပါ အားကောင်းလျှက်ရှိနေဆဲ၊ ဘိုတဲခေါင်မိုးကြီးပင် လေထဲတွင်လွင့်ပါသွားတော့မယောင်၊ တပေါပေါ တဝုန်းဝုန်းနှင့် လှုပ်ရမ်းလျက်ရှိပါ၏။ မိုးက အပေါ်တည့်တည့်မှချည်း ရွာသွန်းချသည်မဟုတ်၊ ဓမ္မေဓမ္မစောင်းစောင်း၊ ဘေးတိုက်ပတ်လည်ပါ အရပ်ရှစ်မျက်နှာစလုံးမှ အားသွန်၍ပက်ဖြန်းနေပါ၏။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်အချိန်ရှိမှန်း မှန်းဆ၍မရနိုင်၊ မိုးချုပ်ပြီလား . . . ညဉ့်ထန်းခေါင် ယံလား . . . အရှုတ်တက်ခါနီးလား . . . မမှန်းဆတတ်။

“ ကျွမ်း . . . ဒိန်း ”

သည်ကြားထဲ ကောင်းကင်နက်နက်တွင် အစင်းကြောင်း ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်လင်းလက်ကာ ကျွမ်းကျွမ်းကျွမ်းမြည်ဟီးသွားသည်။ ဝင်းခနဲ၊ ပျက်ခနဲ လင်းလက်သည်။ ကျွမ်းခနဲအသံတစ်ချက် မြည်ဟီးသွားပြီး ကောင်းကင်ခြင်မညီမညာတွင် ရောမခါတ်ဆီတိုင်ကီ

သူရဲထောင်းစာစေတိုထံ

အိုးကြီး လှိမ့်ချလိုက်သလို တဝုန်းဝုန်း၊ တခိုင်းခိုင်း အော်ပြည်လိမ့်ဆင်း ငွားပါချေ၏။

“ ငါပြောတာ ကြားလား . . . မဲခေါင် ”

“ ဟင့်အင်း . . . မိုးဦးသံတွေနဲ့ပဲ ဘာမှမကြားလိုက်ရဘူး ”
စောရိန်းဘိုးခေါ် ပါးစပ်လှုပ်ဟန်နှင့် စကားပြောသံတစ်ချို့ သံသဲသဲကြားလိုက်ရသည်။ မိုးဦးသံဆူညံသွားသဖြင့် ဘာမှမကြားခဲ့ချေ။

“ ဒီမှာ မင်းပြောတဲ့ ဟို . . . မရဏခေါင်းလောင်းကြီးက ဆယ်နာမှာရှိလဲ၊ ငါ့ကိုလိုက်ပြပါလား . . . ဒီမှာမိုးခိုရင်းနဲ့ ထိုင်ပြီးမီးလှုံ နေမဲ့အစား တစ်ခုခု သံသဲကွဲကွဲသိရရင် မကောင်းဘူးလား ”

“ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ . . . ဒီအောက်ထပ်မှာပဲ မီးလှုံပြီးနေတာ ကောင်းပါတယ်၊ ဒီမှာရိန်းဘိုး ဘာမှအကျိုးမရှိဘဲ မစပ်စုပါနဲ့ကွာ၊ အခု ငါမင်းကိုပြောနေတာတွေက ဒီဘိုတဲကြီးရဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက်တွေပါ။ ဒီပြောက ကြမ်းလည်းကြမ်းတယ်၊ နောက်ပြီး အဲဒီမရဏခေါင်းလောင်းကြီး ဆီကို သွားကြည့်တဲ့သူတိုင်း နောက်ဆုံး အသေဆိုးနဲ့သေကြရတယ်တဲ့။ အမှန်တော့ ဒီဘိုတဲပျက်ကြီးပေါ်က ခေါင်းလောင်းကြီးဟာ ကျိန်စာသင့်နေတဲ့ ခေါင်းလောင်းတစ်ခုပဲ ရိန်းဘိုး ”

နောက်ဆုံး စောရိန်းဘိုး စိတ်ပြောင်းသွားစေရန် ဘိုတဲပျက်ကြီး တွင် မိုးခိုရင်း၊ မီးလှုံရင်း သူ့ကြားခဲ့ဘူးသမျှ ကြားဖူးနာဝများနှင့် မောရိယ ကုန်းထက်မှ စိတ်ဝင်စားဖွယ် မရဏခေါင်းလောင်းကြီးအကြောင်းကို တစ်ခွန်းတစ်စပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။

သူရဲထောင်းစာစေတိုထံ

အခန်း(၄)

“ခေါင်းလောင်းသံတစ်ချက် . . . အသက်တစ်ချောင်း”

အမှောင်ထုကြီး ပိန်းပိတ်နေလျက်မှပင် မှန်တိုင်းက တဖြည်းဖြည်းစဲသွားပါ၏။ မိုးကလည်း မိုးပေါက်ကွဲကွဲနှင့် ခပ်ဖွဲဖွဲသာ ရွာထေ့သည်။ လေပြည်ကလေးတစ်ချက် ဝှေ့ရမ်းသွားပါ၏။ ချမ်းသာလို့ အေးသလိုလိုဖြင့် အတန်ငယ်စိတ်သက်သာရာရလာပြီး နေသာတိုင်းသာ ရှိသလိုဖြစ်လာသည်။

နှစ်ယောက်ကြားမှ မီးဖိုကမူ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် အားကောင်းစွာ တောက်လောင်နေဆဲ . . . ။

“ ဒီလိုဆိုတော့ အဲဒီမျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်ကြီးတွေက ဒီဘိုထံ ပျက်ကြီးကို အခိုင်အမာဆောက်ပြီးနေကြတာပေါ့ ဟုတ်လား ”

“ အေး . . . ဟုတ်တယ် ဒီရေနံတောင်မှာ အခြေချနေထိုင်

သူ့ရဲ့ထောင်းစာစေတိုက်

စောပုယမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်း

ပြီး ကုလားအလုပ်သမားတွေနဲ့ ရေနံတွေအများကြီးတူးခဲ့ကြတာပေါ့။ ပြီးရောက်လာကြတုန်းကတော့ အင်္ဂလိပ်ကြီးသုံးဦးထဲပေါ့။ နောက်တော့ မောရိယကုန်းပေါ်မှာ ဘိုထံစံနန်းတော်ကြီးတစ်လုံးဆောက်ပြီး မိသားစုလိုက် ပြောင်းရွှေ့ပြီးနေကြတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့နေရင်းက နှစ်နှစ်လောက်ကြာတော့ အင်္ဂလိပ်ကြီးနှစ်ယောက် သေသွားကြတယ်။ ကြားရတာကတော့ ရေနံတူးရင်းနဲ့ ရွှေချောင်းတွေတွေ့တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ကြည့်ရတာ လောဘဇောကပ်ပြီး အချင်းချင်းအကောက်ကြပြီး သတ်ပစ်တာလို့လည်း ပြောကြတယ်။ ဟုတ်သလား မဟုတ်ဘူးလားဆိုတာတော့ ငါလည်း မသိဘူး ရိန်းဘိုး ”

“ အဲဒီနောက်တော့ တစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်ကြီးတို့မိသားစုတွေလည်း အဲဒီရွှေချောင်းသေတ္တာကြောင့် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် သေဆုံးသွားခဲ့ကြတယ်။ အေး . . . ကျန်ရစ်ခဲ့တာကတော့ ဘိုထံကြီးအပေါ်ထပ်က ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးပဲ။ အဲဒီအင်္ဂလိပ်ကြီးက အရေးပိုင်ဟောင်းကြီးတဲ့၊ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ဘိုထံကြီး စပြီးဆောက်တုန်းကတည်းက အဲဒီခေါင်းလောင်းစင်ကြီးကိုပါ တစ်ခါတည်းတွဲပြီး ဆောက်ခဲ့တာတဲလေ ”

စောရိန်းဘိုးက မဲခေါင်ပြောပြနေသည့် မရဏခေါင်းလောင်း နှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာများကို စိတ်ဝင်တစားနှင့် နားထောင်နေပါလေ၏။

“ နေပါဦး မဲခေါင်ရဲ့ မင်းပြောသွားတဲ့အထဲမှာ ရွှေချောင်းတွေ

သူ့ရဲ့ထောင်းစာစေတိုက်

ဘယ်သူ့ရသွားတယ်၊ ဘယ်မှာထားခဲ့တယ်ဆိုတာလဲ မပါပါလား။ နောက်
ပြီး ဘိုကကြီးမှာ ခေါင်းလောင်းစင်ထည့်ပြီး ဆောက်ထားတာကတော့
နည်းနည်းထူးဆန်းနေသလိုပဲကွာ့၊ ငိုစိတ်ထင်ပြောရရင် ခေါင်းလောင်းကြီး
နဲ့ရွှေချောင်းကိစ္စဟာ တစ်ခုခုတော့ဆက်စပ်နေလိမ့်မယ်လို့ ငါထင်တယ်။
ယခုတော့ မီးဖိုရုံတွင် သေနတ်များကိုနုထားတွင်ချကာ
ကြားဖူးနားဝရွှေချောင်းများနှင့် မရုဏခေါင်းလောင်းကြီးအကြောင်းကို
ဆွေးနွေးပြောဆိုနေကြသည်။

“အေး . . . အဲဒါကြောင့်ဖြစ်မယ်ထင်တယ် သတင်းကြားတဲ့
သူတွေက တစ်ယောက်ချင်း၊ ဒါမှမဟုတ် အဖွဲ့လိုက်လာပြီး ဟောစီ
မောရီယကုန်းပေါ်က ဘိုတဲပျက်ကြီးဆီကို ရောက်လာလေ့ရှိကြတယ်။
နောက်တော့ ဘိုတဲပျက်ကြီးက ခေါင်းလောင်းစင်ပေါ်အထိတက်ပြီး ရှာဖွေ
ကြတယ်ထင်တယ်။ နောက်ဆုံး . . . ခေါင်းလောင်းကြီးစတွေနဲ့ရစ်ပတ်
ပြီး တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သေကုန်ကြတာ မနည်းတော့ဘူး
ရိန်းဘိုးဒေရ ”

မဲခေါင်၏နောက်ဆုံးစကားကြောင့် စောရိန်းဘိုး၏မျက်နှာကြီး
မှာ ရှုံ့မဲ့လွှာပါလေ၏။

“အိုး . . . ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ ခေါင်းလောင်းသံကြားရပြီး
ခေါင်းလောင်းကြီးနဲ့ရစ်ပတ်ပြီး သေရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ . . .
တစ္ဆေသဲခဲတွေက ဂုတ်ချိုသတ်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး မဲခေါင် . . .
အင်း ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်တော့ ‘မရုဏခေါင်းလောင်း’ ဆိုတာကြီးကို

သူ့ရဲထောင်းစာစေတိုက်

ကြည့်ဖြစ်အောင်တော့ ကြည့်သွားဦးမှထင်တယ် ”

“ ဟိုး . . . ဟိုး . . . ငါ ငါတော့မလိုက်ဘူးမောင်၊
ခင်းဟာမင်း၊ တစ်ယောက်ထဲတက်ပြီး သွားကြည့်ချင်ရင်ကြည့်၊
အပေါ်ထပ်ကစားကြည့် ခန်းနဲ့ဆက်ရက်က ခေါင်းလောင်းစင်ပဲ ”

“အော် . . . ခက်ပျို မဲခေါင်ရယ်၊ ဟို . . . ခေါင်းလောင်းစင်
ပေါ်သွားရင်းနဲ့ ရွှေချောင်းသေတ္တာကြီးကို ငါတွေ့ရင် ဘယ်နယ်လုပ်မလဲ”
စောရိန်းဘိုးက နှစ်တစ်လက်မ တစ်တောင်ကျော်ကျော်ခန့်ကို
အဝတ်စုတ်တစ်ခုနှင့်ပတ်ရင်း မဲခေါင်ကို နောက်ပြောင်နေပါ၏။

“ တန်ပါ . . . ရိန်းဘိုးရယ် မင်းအတွက် မရုဏခေါင်းလောင်း
သံ မကြားရပါစေနဲ့လို့ပဲ ငါဆုတောင်းနေပါမယ် ”

ဤသို့ဖြင့် စောရိန်းဘိုးမှာ အဝတ်ပတ်ထားသည့် မီးတုတ်ကို
သူ၏ကျောပိုးအိတ်ထဲမှ မီးတောက်အရက်နှင့်ဖြန်းလိုက်ပြီး မီးဖိုမီးမှ
မီးကူးယူလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ညာလက်တွင် ပျိုင့်(၃၀၃)ရိုင်ဖယ်ကို
ကိုင်စွဲကာ ဘယ်လက်နှင့်မီးတုတ်ကို ကိုင်မြှောက်လျက် ဘိုတဲအပေါ်ထပ်
သို့ ဧည့်ခန်းလှေကားမှတစ်ဆင့် တက်သွားပါတော့သည်။

လှေကားတစ်ထစ်တက်လိုက်တိုင်း တက်၍က၍နှင့် အော်နေပါ၏။
ဆွေးမြေ့ပေါက်ပြဲနေသည့် ကြမ်းခင်းများကို သတိထား၍နင်းရင်း အပေါ်
ထပ်သို့ စောရိန်းဘိုး ရောက်လာခဲ့သည်။ မီးတုတ်၏အလင်းရောင်ကြောင့်
အပေါ်ထပ်အခန်းများကို ထင်းလင်းစွာတွေ့မြင်နေရသည်။ ပင့်ကူမျှင်
များနှင့် ဖုန်မှုန့်များက အလိမ်းလိမ်းနှင့် . . . မီးအလင်းရောင်ကြောင့်

သူ့ရဲထောင်းစာစေတိုက်

ထင် အခန်းထဲမှ လင်းနို့တစ်ခါ တဖြန်းဖြန်းနှင့် ပျံထွက်သွားကြသည်။

“ ဖြန်း . . . ဖြန်း . . . ဖြန်း ”

“ ဝိုး . . . ဖလတ် . . . ဖလတ် ”

လင်းနို့ကောင်များက စောရိန်းဘိုး၏မျက်နှာဆီသို့ ပြေးဝင်လာကြသဖြင့် ကယျာကရာ သေနတ်ကိုင်လက်ဖြင့် ကာလိုက်ရသည်။

“ ဟာ . . . ဒီကောင်တွေက တစ်မောင့်ကွာ ”

ပင့်ကူမျှင်များကို သေနတ်နှင့်ဖယ်ရှင်းရင်း တစ်ခန်းဝင် တစ်ခန်းထွက်နှင့် မဲခေါင်ပြောလိုက်သည့် စာကြည့်ခန်းကို ရှာဖွေနေပါလေ၏။ ယုတ်စီးနေသည့်တံခါးချပ်ကို အသာတွန်းဖွင့်လိုက်ပြီး အထဲသို့ သတိနှင့်ခြေချလိုက်သည်။ မီးရောင်အောက်တွင် အခန်းတွင်းမှ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂအချို့ကို ဝိုးတဝါးမြင်တွေ့ရသည်။

ဘုံတဲခေါင်မိုးပေါ်သို့ မိုးပေါက်ကျသံများ မကြားရတော့မှ မှန်တိုင်းက အမှန်တကယ်ပင် စံသွားခဲ့ပြီထင်၏။ သို့သော် အပြင်လောကဘက်ခြမ်းမှာတော့ အနက်ရောင်ခြုံထည်ကြီးက ပိတ်ဆီးကာရံလျက်ရှိနေဆဲ။ ဘယ်အချိန် မနက်မိုးလင်းမည်ကို မသိနိုင်။

စောရိန်းဘိုး၏ခေါင်းထဲတွင် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူသုံးယောက်တို့ တွေ့ရှိခဲ့သော ရွှေချောင်းသေတ္တာကြီးများကို မြင်ယောင်နေမိသည်။ ဤဘုံတဲပျက်ကြီး၏ တစ်နေရာရာတွင် ရွှေချောင်းသေတ္တာကြီးကိုသာ မမျှော်လင့်ဘဲရှာဖွေတွေ့ရှိလိုက်မည်ဆိုလျှင် . . . ။

“ ခွီး . . . ခွီး . . . ဝုန်း ”

သူ့ခုံထောင်းစာစေတီတံ

“ ဟာ . . . ”

ရက်တရက် အခန်းထောင့်အမှောင်ရိပ်ထဲမှ တခွီးခွီးအော်သံကြီးနှင့်အတူ ဝုန်းခနဲထွက်လာသည့် အရိပ်မည်ကြီးကြောင့် စောရိန်းဘိုးနောက်သို့ပင် ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ရသည်။

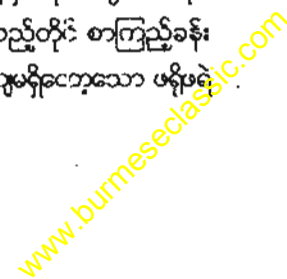
“ ဒါနဲ့ . . . ကြောင် . . . ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင်ပါလား ”

ဟုတ်သည် တခွီးခွီးနှင့် အသံပေးအော်ဟစ်နေသည့် ကြီးမားလှသော ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင်က ဘီရိုပေါ်မှနေ၍ မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းကြီးနှင့် ရူးစူးချေကြည့်ကာ ပါးစပ်ကြီးတဖြူဖြူလှုပ်နေသည့်ကို ထိတ်လန့်ချောက်ချားစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရပါလေ၏။

စောရိန်းဘိုးတစ်ယောက် မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် ချောက်ချားစွာကြည့်နေစဉ်မှာပင် ကြောင်နက်ကြီးက တစ်ဖက်အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ လွှားခနဲ ခုန်ချပျောက်ကွယ်သွားပါလေတော့သည်။ ထို့နောက်မှာတော့ ဘုံတဲပျက်ကြီးတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားပါလေ၏။ သို့သော် စောရိန်းဘိုး၏စိတ်တို့ကမူ မတည်ငြိမ်ချင်တော့။ စောစောက အဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကတုန်ကရင် အသည်းစာလှုပ်လှုပ် ရင်တခုန်ခုန်နှင့် နောက်ထပ်အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

တွေ့လိုက်ရပါပြီ . . . စားပွဲတစ်လုံးပေါ်တွင် စာအုပ်များက ပြိုသည်ကပြို၊ ထောင်သည်ကထောင်နှင့် ဘီရိုကြီးနှစ်လုံးထဲတွင် စာအုပ်များမရှိတော့သဖြင့် စာအုပ်ဘီရိုဟုမခေါ်ဆိုနိုင်သည့်တိုင် စာကြည့်ခန်းဖြစ်ကြောင်းကိုမူ ပရိဘောဂများနှင့် အစီအစဉ်တကျမရှိတော့သော ဖရိုဖရဲ

သူ့ခုံထောင်းစာစေတီတံ

စာအုပ်များက သက်သေပြနေပါ၏။ အချို့စာအုပ်များကမူ ကြမ်းပြင်ထက် တွင် တစ်စစီစုတ်ပြုပြန်ကြည့်လျက် စားပွဲပေါ်မှ ထောင်လျက်ရှိနေသေး သည့် စာအုပ်များက ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ပင့်ကူမျှင်အထပ်ထပ်နှင့် . . . ။

စောရိန်းဘိုး လက်ထဲမှဖိတုတ်ကိုမြှောက်ကာ စာကြည့်ခန်းနှင့် တွဲလျက်ရှိသည်ဆိုသော ခေါင်းလောင်းစင်ကို သတိထား၍ရှာနေပါ၏။ ထိုစဉ် သူ၏ညာဘက်အခန်းကြီး၏ အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ် အသံများ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

“ ရော် . . . ဘာသံတွေလဲ မဲခေါင်ပြောတဲ့ ဘုံတဲတဲတွေတွေ လာကြပြီထင်တယ် ”

ဖီးတုတ်ကြီးကိုကိုင်မြှောက်၍ ရှေ့သို့တိုးဝင်သွားတော့ အသံဗလံ တွေ ပျောက်သွားပြန်ပါ၏။ သို့သော် သူတွေ့ချင်မြင်ချင်နေသည့် ခေါင်း လောင်းစင်ကိုမူ ဖီးရောင်အောက်တွင် ဘွားခနဲမြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

“ ဟော . . . ခေါင်း . . . ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးပါလား ”

ထိုအခိုက် သူ၏မျက်စိအာရုံထဲတွင် လှုပ်ရမ်းသွားသည့် ခေါင်း လောင်းကြီးကြီးကို ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်ရသလိုလို၊ ဖေဖေအတွေ့များနှင့် သေချာကြည့်လိုက်တော့ စာကြည့်ခန်းနှင့်ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသော ခေါင်း လောင်းစင်မြင့်ထက်မှ တွဲလောင်းကျနေသည့် ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးက မလှုပ်မရမ်း ငြိမ်သက်စွာရှိနေပါလေ၏။

“ ဟော . . . ဟော စောစောလေးကမှ လှုပ်ရမ်းသွားတာ ငါတွေ့လိုက်ရပါသေးတယ်။ အခုချက်ချင်း ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မလှုပ်မရှားနဲ့

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေတို့

ငြိမ်သွားရတာလဲ ”

စောရိန်းဘိုးတစ်ယောက် မကျေမနပ်ဖြင့် ခေါင်းလောင်းစင် ရှိရာသို့ ဖီးတုတ်ကိုမြှောက်ကိုင်ကာ သတိနှင့်ဝင်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် စာကြည့်ခန်းထောင့် အမှောင်ရိပ်ထဲမှ မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းကြီးကို ရုတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် . . .

“ ဟာ . . . မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းနဲ့ စောစောကကြောင်နက်ကြီး များလား ”

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ထိတ်လန့်ချောက်ချားစိတ်ကြောင့် စောရိန်းဘိုးခမျာ ချွေးများပင်ပြန်လာပါ၏။ အောက်ထပ်တွင်ကျန်ရစ် ခဲ့သော မဲခေါင်ထံမှ ဘာသံမှမကြားရသဖြင့်လည်း သူ၏စိတ်က ကစဉ့် ကလျားဖြစ်နေသည်သို့ . . . ။ ထိုစဉ် . . .

“ ခွီး . . . ခွီး ”

စောရိန်းဘိုး ရှေ့သို့တိုးဝင်လိုက်သဖြင့် စားပွဲပေါ်မှကြောင်နက် ကြီးက တခွီးခွီးအသံပေးကာ ခြောက်လှန့်ဟန့်တားလိုက်သည်။ မဟူရာ ရောင်နက်မှောင်သော အရောင်အသွေးနှင့် ကြောက်စရာကောင်းလှသည့် ခြောင်နက်ကြီး . . . ။

“ ကျို . . . ကျလိ . . . ကျို . . . ကျလိ ”

“ ဖျော . . . ဖရော . . . ချွတ် ”

ထိုစဉ် ခေါင်းလောင်းစင်အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ် ဖြည့်သံတွေ ပေါ်ထွက်လာပြန်သဖြင့် ကယျာကရာ ဖီးတုတ်ကိုကိုင်မြှောက်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေတို့

လိုက်သည်တွင် . . .

“ အလိုလေး . . . ဘုရား ဘုရား ဘာ . . . ဘာကောင်တွေလဲ အများကြီးပါလား ”

စိမ့်ရောင်အောက်တွင် ရုတ်တရက်မြင်တွေ့လိုက်ရသောမြင်ကွင်း ဆန်းကြောင့် စောရိန်းဘိုး အသက်ရှူမှားသွားမတတ် ဖြစ်သွားရသည်။ ကြမ်းပြင်နှင့်ထိလှမတတ် တွဲလောင်းကျနေသော ခေါင်းလောင်းကြီးကြီး တွင် ကြွက်ကြီးများ တစ်ဒါဇင်ခန့် တွယ်ကပ်နေကြသည်ကို အသည်းယားစဖွယ် မြင်တွေ့လိုက်ရပါလေ၏။

“ဟား . . . ကြွက် . . . ကြွက်ကြီးတွေပါလား။ ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးမှာ တွယ်ကပ်ပြီးခိုစီးနေကြတာ အများကြီးပဲ။”

ဟုတ်သည် ကြွက်ကြီးများမှာ ခေါင်းလောင်းစင်ရုံရာခီမှ တန်းစီကုတ်တွယ်လျက် ဆင်းလာကြသည်ကို ရင်ခွာတွေ့လိုက်ရသည်။ ကြွက်များက အရွယ်အစားအမျိုးမျိုးဖြင့် ခေါင်းလောင်းကြီးကို ယီးလေးခိုကာ မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းများနှင့် စောရိန်းဘိုးအား စိန်ခေါ်ကာကြည့်နေသည်သို့ တစ်ချို့ကြွက်ကြီးများက ရန်လိုသံမျိုးဆန်ဆန် တကျွံကျွံအော်မြည်ကာ ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးပေါ်တွင် ခုန်လွှားယမ်းခါနေကြသည်။

“ ဘာ . . . ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ။ ဒါ . . . ဒါ မကောင်းဆိုးဝါးကြွက်ကြီးတွေပဲဖြစ်မယ် . . . ဟင်း သိကြသေးတာပေါ့ကွာ ”

စိတ်ဓါတ်ခိုင်ခန့် မာကျောပါသည်ဆိုသော စောရိန်းဘိုးတစ်ယောက် မကြံစဖူးထူးကဲလှသော သွေးပျက်ချောက်ချားစရာများကြောင့်

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

ပိုးရွံ့အားပျက်စပြုလာပါ၏။ ချမ်းအေးလှသည့် ညချမ်းအခါမှာပင် ချွေးဒီးဒီးများ ကျဆင်းလျက်ရှိပါချေပြီကော။ လက်ထဲမှစီးတုတ်ကို အနီးရှိ စားပွဲပေါ်တွင်တင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၏ပွင့်(၃၀၃) ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကြီးကို ပခုံးတွင်ထောက်ကာ ခေါင်းလောင်းကြီးထက်တွင် လှုပ်ယမ်းနေသည့် ကြွက်ကြီးများအား ချိန်ရွယ်လိုက်ပါ၏။

တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည့်စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်ကြိုးစားရင်း သေနတ်မောင်းခလုတ်ကို ဖြုတ်ချရန် လက်ညှိုးလေးတွေညွှတ်ရန် ကြိုးစားလိုက်စဉ်မှာပင် . . .

“ ခွီး . . . ခွီး . . . ခွီး ”

“ ဝုန်း . . . ဒဂုန်း ”

“ ဒိန်း ”

“ ဟာ . . . အား ”

စားပွဲပေါ်မှကြောင့်နက်ကြီးက စောရိန်းဘိုး၏ကိုယ်ပေါ်သို့ မြှိုင်းခနဲခုန်ချကာ အတင်းဝင်ရောက်တိုက်ခတ်သဖြင့် သေနတ်ကျည်ထွက်ကာ ဆူညံစွာပေါက်ကွဲသံများက ဘိုတဲကြီးဝန်းကျင်တွင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

သေနတ်သံကြောင့် ခေါင်းလောင်းကြီးပေါ်မှ ကြွက်ကြီးများ ခုန်လွှားထွက်ပြေးကြသဖြင့် ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးမှာ လှုပ်ယမ်းသွားပါလေ၏။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ခေါင်းလောင်းကြီးလှုပ်ရမ်းသွားမှုကြောင့် ခေါင်းလောင်းသံကြီးများကလည်း ဒေါင်ဒေါင် ဒေါင်ဒေါင်နှင့် ဆူညံစွာမြည်ဟီးသွားပါတော့သည်။

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

“ ဒေါင် ဒင် . . . ဒင် ဒေါင် . . . ဒေါင် ဒင် ”

ကံဆိုသူကတော့ စောရိန်းဘိုးယင် ကြောင်နက်ကြီးက ညာဘက် ပရုံးသားနှင့်လည်ပင်းကြားတွင် မိမိရရကိုက်ခဲထားမှုကြောင့် နောက်သို့ လန်လဲကာ ဝားပွဲစွန်းနှင့်နောက်စေ့ ဒုန်းကနဲတိုက်မိပြီး အရုပ်ကြီးပျက် ခွေလဲကျသွားပါတော့သည်။

ရုတ်တရက် အပေါ်ထပ်မှထွက်ပေါ်လာခဲ့သော သေနတ်သံ တစ်ချက်ကြောင့် မီးဖိုအနီးတွင်မှေးနေသည့် မဲခေါင်မှာ ထိတ်ခနဲရင်ဖို သွားသည်။

“ အို . . . ဘုရား ဘုရား . . . သေနတ်သံ သေနတ်သံကြား လိုက်ရတယ် . . . ရိန်းဘိုးတော့ ဘာတွေလျှောက်ပြီးရမ်းနေသလဲမသိ ဘူး။ ဟော . . . ခေါင်းလောင်းသံ မရဏခေါင်းလောင်းသံကြီးရော မြည်ဟီးလာပါရောလား ”

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ကြောင်အော်သံ၊ ခေါင်းလောင်းမြည်သံ များကိုပါ ဆူညံစွာကြားလိုက်ရသဖြင့် မဲခေါင်မှာ မိန့်မှ ထင်းမီးတောက် တစ်ချောင်းကိုဆွဲယူကာ ကပျားကရာ ဘိုတဲအပေါ်ထပ်သို့ ပြေးတက် လာခဲ့သည်။

ချေးမြေ့နေသောကြမ်းပြင်ကို သတိနှင့်ဖြတ်ကျော်ရင်း မီးရောင် မြင်တွေ့နေရသည့် စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်ဝင်လိုက်သည်။

“ ရိန်းဘိုး . . . ရိန်းဘိုး . . . ရိန်းဘိုး ”

ပါးဝပ်မှလည်း ရိန်းဘိုးနာမည်ကို တကြော်ကြော်ဟစ်ခေါ်ရင်း

သူ့ခုံကောင်းစာစေတိုက်

စာကြည့်ခန်းနှင့်တွဲလျက်ဆောက်လုပ်ထားသည့် ခေါင်းလောင်းစင်ကြီး သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သို့သော် စောရိန်းဘိုးကိုမူ မဲခေါင် လုံးဝ တွေ့ရသေး . . . ။

“ ရိန်းဘိုး . . . ရိန်းဘိုးရေ ”

စာကြည့်ခန်းထဲတွင် စောရိန်းဘိုးတင်ထားသည့် မီးတုတ်က မှိန်ကောင်းဆဲမို့ ခေါင်းလောင်းစင်ဝန်းကျင်ကို မှန်ဝါးဝါးတွေ့မြင်နေရ သည်။ မဲခေါင်မှာ စောရိန်းဘိုးကို မတွေ့ရသဖြင့် ပူပန်ထိတ်လန့်မှုက ဝထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေပါပြီကော။

“ ဟာ . . . ဒီ . . . ဒီကောင် ငါအတန်တန်ထားတဲ့ကြားထဲက ရဏခေါင်းလောင်းကြီးထိ ဇွတ်သွားတာကိုး။ အခု . . . အခုတော့ တွေ့ရောက်ပြီထင်တယ် ”

ထိုစဉ်မှာပင် လူရိပ်လူယောင် လုံးဝမတွေ့ရပါဘဲနှင့် ခေါင်း လောင်းကြီးကြီး ဟိုသည်လှုပ်ရမ်းနေသည်ကိုပါ မြင်လိုက်ရ၍ မဲခေါင် တစ်ခနဲရင်ခုန်သွားပါ၏။

“ ဘုရား ဘုရား . . . ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးက လူတစ်ယောက် နှုတ်ခွဲ လှုပ်ရမ်းနေပါလား ”

ထိုအခိုက် စားပွဲကြီးနောက်တွင် ဝိုးတဝါးတွေ့မြင်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် မဲခေါင် တွန့်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

“ ဟာ . . . မြတ်စွာဘုရား ”

ပါးစပ်မှပင်ယောင်ယမ်း၍ ဘုရားတလိုက်မိသည်။ မြင်ကွင်းက

သူ့ခုံကောင်းစာစေတိုက်

တခြားမဟုတ်ပါ။ စားပွဲခုံထောင့်ဖွန်းဘက်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ်ကြီးလဲ
ငြိမ်သက်နေသည်။ စောရိန်းဘိုး ”

“ အိုး . . . ဒါ . . . ဒါ စော . . . စောရိန်းဘိုး ပါလား
မျက်နှာမှာလည်း သွေး . . . သွေးတွေနဲ့ ဇေယျ သေ . . .
သေသွားပြီ ထင်တယ် ”

မဲခေါင်က ကြီးအကျယ်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။ ကယု
ကရာထိုင်ချလိုက်ပြီး စောရိန်းဘိုး၏ခန္ဓာကိုယ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ရာ
ဦးခေါင်းတွင်း ဒဏ်ရာကြီးနှင့် လုံးဝအသက်မရှူပါလေတော့ . . . ■

“ဟာ . . . သွား . . . သွားပြီ . . . စောရိန်းဘိုး သေပြီ”

“ ခွန်း . . . ခွန်း ”

“ ဝုန်း . . . ဖရော ”

“ အောင်မလေးဗျ ”

“ ဒုန်း ”

ရှက်တရက် ခွန်းကနဲအော်သံကြီးနှင့်အတူ အမှောင်ထဲမှထွက်၍
တိုက်ခိုက်လာသော ကြောင်နက်ကြီးကြောင့် မဲခေါင် လန့်ဖြန်ကာ အတင်း
ကုန်းရုန်းထလိုက်သည်။ သို့သော် ကြောင်နက်ကြီးက မဲခေါင်၏ညာဘက်
ပခုံးသားကို ကိုက်ခဲထားသဖြင့် နောက်ဘက်သို့ ဒုန်းကနဲ ပြိုလဲလန့်ကျ
သွားပြန်ပါ၏။

“ ဟာ . . . ဟဲ့ ကြောင် . . . ရှူး . . . ရှူး ”

“ ခွန်း . . . ခွန်း ”

သူ့ခုံထောင်းစာပေတိုက်

“ အောင်မယ်လေးဗျ . . . အ . . . အား ”

မဲခေါင် ကြောက်လန့်တကြားဟစ်အော်ရင်း မီးတုတ်နှင့်
ကြောင်နက်ကြီးကို ရုန်းကန်၍ ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်သည်။ မဲခေါင်လောင်း
စင်ကြီးအနီးမှာတော့ မဲခေါင်၏ ဟင်အော်သံ၊ ကြောင်အော်သံ လဲကျသံ
များနှင့် တဝုန်းဝုန်းဆူညံနေကြပါ၏။

“ ခွန်း . . . ခွန်း . . . ဝုန်း ”

မဲခေါင် လက်ထဲမှမီးတုတ်အစွမ်းကြောင့် ကြောင်နက်ကြီးမှာ
မဲခေါင်ကိုလွှတ်ကာ အမှောင်ထဲသို့ ခုန်ပျံ့ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ မဲခေါင်
မှာ ကြောင်နက်ကြီးရန်မှ လွတ်မြောက်သွားသော်လည်း ရင်ခုန်သံက
မြန်နေဆဲ။ အတုခဲရွာတိုက်ခတ်လာသော ကြောင်နက်ကြီးကြောင့်လည်း
ထိတ်လန့်သွေးပျက်လျက်ရှိသည်။

ထိုအခိုက် စားပွဲအောက်တွင် လဲကျသေဆုံးနေသည့် စောရိန်း
ဘိုး ခြေထောက်များက လှုပ်ရှားလာသလိုလို . . . ■

“ ဟင် . . . ရိန်းဘိုး . . . ရိန်းဘိုး ခြေထောက်တွေက
လှုပ် လှုပ်လာသလိုပဲ ”

“ ခွန်း . . . ခွန်း ”

“ အောင်မယ်လေးဗျ . . . သ . . . သ . . . သရဲ ”

စောရိန်းဘိုးခြေချောင်းတွေ ခြေထောက်တွေ လှုပ်လှုပ်ရွရွ
ဖြစ်လာသည်ကိုကြည့်ရင်း တအံ့တသြဖြစ်နေစဉ် ခွန်းကနဲကြောင်အော်သံ
ကြီးကြောင့် မဲခေါင်မှာ ဘိုတဲပျက်ခေါင်းလောင်စင်ကြီးအောက်မှ အလွန်

သူ့ခုံထောင်းစာပေတိုက်

တကြားဟစ်အော်ကာ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။

“ ခွီး . . . ခွီး . . . ခွီး . . . ခွီး ”

“ အောင်မယ်လေး . . . ကယ် . . . ကယ်တော်မူကြပါဗျို့။

သ . . . သရဲ . . . သရဲ ”

မဲခေါင်မှာ ဘိုတဲအောက်ထပ် မီးဖိုနားမှဖြတ်ပြေးကာ ခြံဝသို့ တိုင်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ စောရိန်းဘိုးတစ်ယောက် သေဆုံးနေခဲ့ရာမှ ပြန်လည်၍ ရှင်သန်ခဲ့လေသည်လား။ သို့မဟုတ် အမှန်တကယ်ပင် သေဆုံးသွားခဲ့လေသည်လား။ ဒွိဟသံသယအတွေးများဖြင့် ချီတုံချီတုံ ဖြစ်နေစဉ် . . .

“ အီး . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း ”

ငြိညာသံကြီးနှင့်အတူ ဘိုတဲပျက်ကြီး၏ ခေါင်းလောင်းစင်ထက် တွင် မည်းမည်းမိုင့်သဏ္ဍာန် တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်ရာ သူ့အား မျက်လုံးဝင်းဝင်းတောက်တောက်ကြီးနှင့် ခါးကြီးထောက်ကာ ကြည့်နေသည့် အိမ်မည်းကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၍ သွေးပျက်ချောက်ချားစွာ တစ်ချိုးတည်းထွက်ပြေးပါလေတော့သည်။

“ ဒေါင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် . . . ဒေါင် ”

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရေနံတောင် မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဘိုတဲ ပျက်ကြီး၏ ညဉ့်အမှောင်နက်နက်ထဲမှာတော့ ‘မရဏခေါင်းလောင်းသံကြီး’ က တဒေါင်ဒေါင်နှင့် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်လွင့်ဖျော့နေဆဲပါတည်း . . . ။

သူ့ရဲ့ခံထောင်းစာစေတီတိုက်

အခန်း(၅)

“ မောရိယမရဏဒေါင်းလောင်းဗြဟ္မစရဏ (၃) ”

နေဝင်လှပြီ . . . ။

ဒိပ်တန်းပျံ့ပျက်အုပ်ကြီးက ဝင်လှဆဲနေရောင်ပင် ပျောက်ကွယ် သွားလှမတတ် ထောင်သောင်းချီလျှက် အနောက်တက်မိုးကုတ်စက်ပိုင်း အသံ ပျံသန်းသွားကြသည်။ ညဉ့်မှာထွက်ကြသော သားစားလင်းဆွဲကြီး ချားကလည်း ရေနံတောင်စောင်းရှိ မောရိယလှိုင်းကြီးဘက်ဦးမှ ပျံထွက် ထာကြသည်မှာ မီးခိုးမဆုံး မိုးမဆုံး . . . ။

နေဝင်ချိန်တိမ်တောက်သည့်ခဏ . . . မင်းပုန်းဟောင်း၊ ပြာပုံ တောင်နှင့် ရေနံတောင်ကြောတစ်ဝိုက်တွင် ဣဒိုရောင်နေခြယ်တို့ ကြပြန် ကက်ထားကြသဖြင့် ပြာပိုင်းပိုင်းရာသီနှင့် မိမိလိုသောတောင်ဟန်းတောင် ကြောများတစ်လျှောက် မြင်တွေ့ခံစားနေရသည့် အရာအားလုံးသည်

သူ့ရဲ့ခံထောင်းစာစေတီတိုက်

တန်ဖိုးရေးထိုးမထားသည့် သဘာဝလှပသောကြီးတစ်ခုပင်ပါ။
 ထိုအချိန်တွင် နေလုံးနီနီကြီးရှိရာ အနောက်တည့်တည့်
 ထူထပ်သောသစ်ပင်၊ ဝါးပင်နှင့်ခြုံနွယ်များကို တိုးဝေ့ဖြတ်သန်းနေ
 သည့် လူသားသုံးယောက်က လျှို့ဝှက်စွာတိတ်တဆိတ်သွားလာနေ
 သည့်မှာ အတန်ငယ်ပင်ထူးခြားနေသယောင်၊ ဟုတ်သည် . . . သား
 လူသွားလမ်းတစ်ချို့ကို ရှောင်ရှားကာ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသည့်
 ကြမ်းကို လူမသိသူမသိ လျှို့ဝှက်ကာသွားလာနေခြင်းမှာ သူတို့အိမ်ညီ
 ချက်ကို လူသိမခံလိုခြင်း၊ လျှို့ဝှက်လိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှား
 နေသည်မဟုတ်ပါလား။

စင်စစ် ဤရေခဲတောင်သည် ကျောက်ဖြူမြို့နယ်ထဲတွင် ရေ
 နှင့်ပတ်သက်၍ သမိုင်းတွင်ထင်ရှားခဲ့သည့် နယ်မြေတစ်ခုဖြစ်သည်။
 ပထမအင်္ဂလိပ်မြန်မာစစ်ပွဲတွင် တနင်္သာရီနှင့်ရခိုင်ကို အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်း
 ဆည်းသွားခဲ့ပြီး (၁၀)နှစ်ခန့်အကြာတွင် ရေခဲတောင်၌ ရေခဲထွက်ရှိခြင်းကို
 အင်္ဂလိပ်မင်းများ သိရှိသွားခဲ့ကြသည်။ ရေခဲတောင်မှရေခဲကို အကြောင်း
 ပြု၍ မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်ဟောင်း မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းနှင့်
 အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူအရာရှိများ ရေခဲတောင်တွင် စတင်၍အခြေချနေထိုင်
 ခဲ့ကြသည်ဟု ရှေ့ခိုနောက်ခို အဘိုးအဘွားများက ပြောဆိုခဲ့ကြပါ၏။

ထိုအချိန် ထိုကာလကတည်းက ရေခဲတောင်မောရိယကုန်း
 ထက်မှ မရေထခေါင်းလောင်းသံနှင့်ဘိုတဲကုန်းရတနာသိုက် ကိစ္စသည်
 သိုးသိုးသန့်သန့် လျှို့ဝှက်သတင်းတစ်ခုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍာရီ

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

အော့ဂျီယမရေထခေါင်းလောင်း

ဆန်ဆန် ကောလဟာလပုံပြင်များအဖြစ်လည်းကောင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ်
 သတင်းပျံ့နှံ့ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

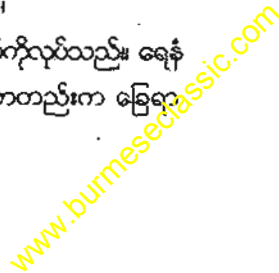
ဤသို့ဖြင့် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ တတိယစစ်ပွဲကြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာ
 မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ပုန်ကန်ထကြွသူများ၊ တော်လှန်တိုက်ခိုက်လာ
 ကြသူများ ဟိုနေရာ၊ သည်နေရာမှ အလျှိုအလျှိုထွက်ပေါ်လာကြသည်။
 ထို့ကြောင့် မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းတို့မိသားစုမှာ စိတ်ချယုံကြည်ရသော
 အင်္ဂလိပ်ကြီးတစ်ယောက်အား ယာယီလွှဲအပ်ကာ အိန္ဒိယဘက်သို့
 ရှောင်တိမ်းသွားကြသည်။ ထိုအချိန်စဉ်ကာလတွင်မှ အူချေရွာသား
 သင်းကွဲတိုးမောင်၊ ကျော်စံဖြူနှင့် သူခေါင်းကြီး ဦးထွန်းစံတို့သုံးယောက်
 မှာ ရေခဲတောင်တောင်ခြေရှိ တောကြီးကိုပတ်၍ မောရိယကုန်းရှိရာသို့
 တိတ်တဆိတ်တိုးဝင်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

“ ဟေ့ကောင် . . . တိုးမောင် မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကို
 မှောင်တာနဲ့ရောက်ချင်တယ်နော် . . . အချိန်လွဲလွဲမရဘူး၊ တော်ကြာ
 ရေခဲကုလားတွေနဲ့တိုးမှ ဝှက်ကုန်မယ် ”

“ဟာ . . . စိတ်ချပါ ဦးစံရယ်၊ ကျုပ်အလုပ်ကို ကျုပ်သိပါတယ်၊
 အရေးကြီးတာက ဘယ်သူတွေနဲ့မှ ရင်ဆိုင်မတိုးမိဖို့မဟုတ်လား။ ကျုပ်
 နောက်ကနေ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နဲ့သာ လိုက်ခဲ့ကြ ”

သူ့နာမည်က သင်းကွဲတိုးမောင် . . . ။
 အသက်က(၃၀)ကျော်၊ လမ်းပြုမဆိုးအလုပ်ကိုလုပ်သည်။ ရေခဲ
 တောင်နှင့် မင်းပုန်တောင်တစ်ကြောတွင် ငယ်စဉ်ကတည်းက ခြေရာ

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

၄၈

သထီမင်းကျူထိုင်း

ထပ်မျှသွားလာခဲ့သူတစ်ယောက် အင်္ဂလိပ်မင်းများအုပ်စိုးစဉ်အခါကလည်း တောလည်အမဲပစ်လိုသည့် မျက်နှာဖြူအရာရှိကြီးများ၊ အရောင်းပိုင်ကြီးများ၏ သေနတ်ကိုင်ထမ်းကို ဤတောကျွဲတောင်တစ်ဝိုက်တွင် လမ်းပြခဲ့သူတစ်ယောက်လည်းဖြစ်ပါ၏။

ကြည့်ပါ . . . လက်ထဲတွင် ပျိုင့်(၃၀၃)အမဲပစ်ရိုင်းဖယ်တစ်လက်ကို ဟန်ရပန်ရကိုင်ကာ ဟိတ်ဟန်အပြည့်နှင့် အမြဲတစေ စကားတင်စီးပြောဆိုလေ့ရှိသော သင်းကွဲတိုးမောင်ကို ကျော်စံဖြူက အမြင်မကြည်လင်ပါ။ သူ၏စိတ်က သူ၏အပြောအဆို၊ သူ၏ဟန်ပန်အမူအယာတို့ကြောင့်ပင် အူချေရွာသားများက ဆေးဖော်ကြောဖက်မလုပ်ကြ၊ ထို့ကြောင့်ပင် သင်းကွဲတိုးမောင်ယူသောဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့လေသည်ထင် . . . ။

ဦးကြီးထွန်းဖံကမူ မုဆိုးတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၊ သေနတ်ပစ်လက်ပြောင့်သော သင်းကွဲတိုးမောင်ကို သူ၏စိတ်ကြောင့် အခကြေးငွေပေး၍ခေါ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တူဖြစ်သူကျော်စံဖြူကိုလည်း သင်းကွဲတိုးမောင်နှင့်ပတ်သက်သည့် အတတ်နိုင်ဆုံးသည်ခံရန် ကြိုတင်မှာကြားထားခဲ့သဖြင့် ကျော်စံဖြူတစ်ယောက် ရေခဲနှုတ်ဖိတ်နေခြင်းဖြစ်ပါ၏။

တစ်ချိန်သောကာလက ဤရေခဲတောင်ခြေဝယ် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူများနေထိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ယခုအခါ သူတို့၏နေအိမ်များနှင့် ပစ္စည်းအချို့ကိုပစ်၍ အသက်လုကာ ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ သို့သော် သူတို့သွားရောက်ကြမည့် မောရိယကုန်းတစ်ဝိုက်မှာတော့ အင်္ဂလိပ်ကြီးနှစ်ယောက်နှင့် ရေနံတူးကုလားတစ်ချို့ နေထိုင်

သူရဲကောင်းစာစေတီထံ

လျက်ရှိကြသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လျှို့ဝှက်စွာဝင်ရောက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုပင် ထူထပ်စွာပေါက်နေသော စိန်နပန်ပင်တောထဲသို့ တိုးဝင်နေကြရသည်မဟုတ်ပါလား။ အချို့သော စိန်နပန်ကိုင်းများတွင် ဆူးများရှိပေရာ ရှုပ်အင်္ကျီလက်ရှည်ဝတ်လာခိုင်းသည် သင်းကွဲတိုးမောင်ကို ကျေးဇူးတင်ရမလိုပင်ဖြစ်နေသည်။

သင်းကွဲတိုးမောင်က ရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်ကာ မီးဖြင့်ချုံ့ကိုင်းတစ်ချို့ကို အသံခပ်အုပ်အုပ်နှင့် ဖြတ်တောက်လျက်ရှိသည်။ သင်းကွဲတိုးမောင်၏ အပြုအမူမှာ လွန်စွာအန္တရာယ်ကြီးသော်လည်း ဤသို့မှ မဟုတ်လျှင် ခရီးနေရာနှင့်မညီဖြစ်၍ ဦးထွန်းဖံဘာမှမပြောဘဲ ပါးစပ်ပိတ်၍သာ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ လောဘာဇောတစ်ခုကြောင့် သူတို့ခရီးအတန်ပင်ပေါက်ရောက်ခဲ့သော်လည်း သုံးယောက်စလုံးပင် ချွေးများရွှဲစို၍ အသက်ရှူများပင် မြန်နေကြသည်သို့ . . . ။ ဦးထွန်းဖံနှင့်ကျော်စံဖြူတို့မှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုကြောင့် အာခေါင်တစ်ခုလုံးပင် ခြောက်လာမိကြသည်။

မကြာမီ မြေပုံမှတ်တိုင်များနှင့် သင်္ချိုင်းအုပ်ဂူပျက်များ ကြီးစိုးမင်းမူရာ မောရိယသင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆည်းဆာနေလုံးနီနီကြီးက မင်းပုန်းတောင်အနောက်ခြမ်းတွင် ငုတ်လှီးပျောက်ကွယ်သွားပါလေ၏။

“ ကွက်ဟိပဲ သင်းကွဲရေ . . . ဒီနေရာက တောကောင်ရန်ကို ကြောက်ရလို့ မမှောင်ခင်ရောက်ချင်တာ၊ မောရိယကုန်းပေါ်က ဘိုတဲကြီး

သူရဲကောင်းစာစေတီထံ

ကို ဒီကနေစောင့်ကြည့်ကြမယ်၊ သူတို့အလစ်မှပဲ အခြေအနေကြည့်ပြီး ဝင်ကြမယ် ”

ဦးထွန်းဝံ့၏စကားကြောင့် ကျော်ဝံ့ဖြူ သစ်ပင်အုပ်ကြားမှ မြင်တွေ့နေရသည့် မောရိယကုန်းသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ အင်ဂျင် စက်သံသံသံနှင့် မီးရောင်လက်လက်တို့ကို မြင်လိုက်ရပြီး မြို့နယ်များကြား မှ အမိုးချွန်ချွန်ကြီးတစ်ခုကိုပါ တွေ့လိုက်ရသည်။

“ အင်း . . . ဦးကြီးပြောခဲ့ဖူးတဲ့ ‘မောရိယကုန်းပေါ်ကခေါင်း လောင်းအိမ်ကြီး’ ဆိုတာ ဒီအမိုးချွန်ချွန်ကြီးကို ပြောတာပဲဖြစ်ရမယ်၊ မီးစက်သံနှင့် မီးတွေလင်းနေပုံထောက်ရင် ဘုံတဲကြီးပေါ်မှာ အင်္ဂလိပ်ကြီး တွေရှိပုံရတယ် ”

ကျော်ဖြူဝံ့မှာ စိတ်ကူးအတွေးထဲတွင် “မေရိယမရဏခေါင်း လောင်းစင်” နှင့် ဘုံတဲကြီးကို ပုံဖော်ကြည့်နေမိသည်။ ထိုစဉ် . . .

“ အင်း . . . သူတို့မသိအောင် ဘုံတဲကြီးပေါ်ကိုဝင်ဖို့ဆိုတာ သိပ်တော့မလွယ်လှဘူး ဦးဝံ့၊ ဒါပေမဲ့ ဦးဝံ့နေရာကို တကယ်မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား..”

“ဟား . . . သိပ်မှတ်မိတာပေါ့၊ အနေကြီးတာက မင်းအခုချိန် ကစပြီး အန္တရာယ်ကို ဘယ်လိုရှောင်တိမ်းပြီး ဘုံတဲကုန်းကြီးပေါ်ကို ဘယ်လိုတက်မယ်ဆိုတာသာ စဉ်းစားထား၊ အခြေအနေပေးတာနဲ့ စပြီး လှုပ်ရှားကြမယ် ”

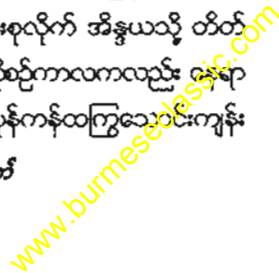
ဤသို့ဖြင့် သုံးဦးသား သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူပျက်ကြီးတစ်ခု၏နံဘေး
သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

တွင် နေရာယူလိုက်ကြပြီး မစ္စတာဂျေဗွီးဆင်၏ ဘုံတဲကြီးသို့ဝင်ရောက် နိုင်ရန် ကြံစည်တွေးတောနေကြပါ၏။ ထိုအချိန်တွင် လပြည့်ည၏ ငွေလဝန်းကြီးသည် တိမ်မည်းညိုတစ်ချို့ကို ဖယ်ရှင်းလျက် ရေနံတောင် ထက်တွင် ကြုံဖြန့်လင်းလက်စေခဲ့သည်။

မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးတွင် ဦးထွန်းဝံ့တို့ တိတ်တဆိတ် ရောက်ရှိနေခြင်းမှာ စင်စစ် ဦးထွန်းဝံ့၏ဖခင်ကြီး သာဒွန်းဖြူ မသေဆုံးမီ ပြောပြသွားခဲ့သော အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကြီး ဂျေဗွီးဆင်၏ ရတနာသိုက် ကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ကာလများအီက ရေနံတောင်ထက်ရှိ ဤမောရိယကုန်းထက်တွင် မင်းဧကရာဇ်တစ်ပါးနယ် စံမြန်းနေထိုင်ခဲ့ သည့် မစ္စတာဂျေဗွီးဆင်၏ နေအိမ်တော်ကြီးဝယ် သာဒွန်းဖြူသည် ဘဏ္ဍာ စိုးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

တိုင်းတစ်ပါးမျက်နှာဖြူအရာရှိတစ်ယောက်၏ စံအိမ်တော်တွင် မြန်မာ-ရခိုင်ကြီးတစ်ယောက် ဘဏ္ဍာစိုးရာထူးရရှိခဲ့သည်မှာ အလွန်ပင် ရှားပါးလှသော အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဦးသာဒွန်းဖြူ၏ သစ္စာရှိမှု၊ ငိုသားမှုတို့နှင့် ဟိန္ဒူစကန်နိဘာသာစကားကိုလည်း ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်ထားခြင်းကြောင့် ဤကဲ့သို့ လွန်စွာမှအရေးပါသော ဘဏ္ဍာ စိုးရာထူးကို ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်မြန်မာတတိယ စစ်ပွဲကြီးတွင် အခြေအနေမလှသဖြင့် မိသားစုလိုက် အိန္ဒိယသို့ တိတ် တဆိတ်ရှောင်ထွက်သွားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကာလကလည်း နေရာ အနှံ့အပြားမှ တော်လှန်တိုက်ခိုက်သူများနှင့် ပုန်ကန်ထကြွသောဝင်းကျန်း

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

နေချိန်လည်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ဦးသာဒွန်းဖြူသည် လူကြီးရောဂါနှင့် အိပ်ယာထဲတွင် လဲနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သားဖြစ်သူ ထွန်းဖဲတို့လင်မယားကိုခေါ်ယူကာ မောရိယကုန်းထက်မှ ဘိုတဲကြီးနှင့်ခေါင်းလောင်းစင်အကြောင်း စာကြည့်တိုက်ဘီရိုနောက်မှ မြေအောက်လျှို့ဝှက်အခန်း၊ မြေအောက်ခန်းထဲမှ မစ္စတာဂျေဗီဆင်၏ ရွှေချောင်းသေတ္တာ၊ စသောခေါင်းလောင်းစင်ဆိုတဲ့ ဘိုတဲကြီး၏လျှို့ဝှက်ချက်များကို တိုးတိုးတိတ်တိတ်ဖွင့်ကြားကာ သေဆုံးသွားခဲ့ပါလေ၏။

နောက်ပိုင်းတွင်မူ အင်္ဂလိပ်များက တော်လှန်တိုက်ခိုက်ကြသူများနှင့် ပုန်ကန်ထကြွသူများအား နိုင်နိုင်နင်းနင်းတိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းနိုင်သဖြင့် အထက်မန္တလေးနေပြည်တော်သာမက အောက်မြန်မာနိုင်ငံကိုပါ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပြီး မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအား နေမဝင်အင်ပါယာနိုင်ငံကြီးတစ်ခုဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်များနာဖြူများက ထပ်မံချုပ်စိုးပိုင်းပိုင်းသွားခဲ့ပါလေတော့သည်။

ယခင် အင်္ဂလိပ်ကြီးများနေထိုင်ခဲ့စဉ်က မောရိယကုန်းနှင့် ရေနံတောင်တစ်ဝိုက်တွင် ခြံစည်းကျယ်ကြီးများ တိုက်ခံအိမ်တစ်ချို့နှင့် သီးခြားနေထိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ယခုမူ တောအုပ်ခြံနွယ်များ၊ ဝါးရုံပင်ကြီးများ နှံ့လွှမ်းထားကြသဖြင့် မောရိယကုန်းနေရာတစ်ဝိုက်တွင် တောထူစေ့ဖြစ်ဖြစ်နေပါလေ၏။ ထို့ပြင် ယခင် မစ္စတာဂျေဗီဆင်တို့၏ ဘိုတဲကြီးပေါ်တွင် အင်္ဂလိပ်ကြီးနှစ်ယောက်နှင့် အခိုင်းအစေ ကုလားသုံးလေးယောက်တို့

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

ထိုင်ကြပြီး ရေနံတွင်းများကို တိုင်းရင်းသားများဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက်

လပြည့်ညစို့ ညညိုနက်လာသည်တိုင် ပြည့်ဝရွှန်းမြသော လဝန်းသည် လောကဝါတ်တစ်ခုလုံးအား အေးမြသောအလင်းရောင်ကို ထုလျှောက်ပေး၏။ မကြာမီ နွေလဝန်းကြီးက ရေနံတောင်ထိပ်ကည်တည့်ပေါ် မီးပုံကြီးတစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထားသည့်နယ် ပြည့်ရွှန်းစွာ ဝင်းပနေပါတော့သည်။

ဦးထွန်းဖဲနှင့်ကျော်ဖြူဖဲတို့နှစ်ယောက် သင်္ချိုင်းဒုတ်ဂူပျက်စိရအနီးမှ ဘိုတဲကုန်းကြီးဆီသို့ လှမ်းပျော်ကြည့်နေပါ၏။ ချွက်အုပ်မိုးစိပ်ကြီးတွေမှာ အရွက်ခြေချထားသော နွေလဖြစ်သဖြင့် လထွက်သည့်အချိန်တွင် မောရိယကုန်းကို လရောင်နှင့်လင်းလင်းချင်းချင်း ချွဲမြင်နေရသည်မဟုတ်ပါလား။

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၆)

“ မဂ္ဂလာခေါင်းလောင်းသံနှင့်ဂျာဇင်ထဲကတစ္ဆေများ ”

ထိုအချိန်တွင် မောရိယကုန်းဘက်ဆီမှာ သဲ့သဲ့ညင်ညင်ထူထူ ဖော်လကသည့် ခေါင်းလောင်းသံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ ဒေါင် . . . ဒေါင် . . . ဒေါင် . . . ဒေါင် . . . ဒေါင် . . . ”

“ ဟင် . . . ဒါ . . . ဒါ . . . ခေါင်းလောင်း . . . ခေါင်းလောင်းထိုးသံကြီးဗျ ”

ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရသော ခေါင်းလောင်းသံကြောင့် သက်မင်းတို့ဟောင်းပင် မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားပါ၏။ တစ်ဆက်တည်းမှာ လက်ထဲမှ ပွိုင့်(၃၀၃)ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကြီးကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာ တင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“ ဟင် . . . မ . . . မဂ္ဂလာ ခေါင်းလောင်းသံ ”

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ဟုတ်သည် . . . ထူးဆန်းသော မဂ္ဂလာခေါင်းလောင်းသံကြောင်းကို သိရှိထားပြီးဖြစ်သည့် သင်းကွဲတိုးမောင်မှာ မောရိယကုန်းဘက်ရှိ ဘိုတဲပျက်ကြီးဆီမှ မဂ္ဂလာခေါင်းလောင်းသံကို ကြားလိုက်ရချိန်တော့ စိတ်ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေပါချေပြီကော။ တစ်ဆက်တည်းပင် ခေါင်းလောင်းသံနှင့်အတူ ဆင်အော်သံ၊ ပြင်းဟိသံကြီးများနှင့် ခံမိုးခရာမှုတ်သံများကိုပါ ကြားလိုက်ကြရသဖြင့် သုံးယောက်သားစိတ်ခနဲပင် ရင်ခုန်သွားကြပါတော့သည်။

“ ဘုရား . . . ဘုရား ဆင်အော်သံတွေရော ခရာမှုတ်သံတွေရော ဒါ့ . . . ရှုပ်နေတာပဲ . . . ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာပါလိမ့် ”

“ ဟုတ် . . . ဟုတ်တယ် သေမင်းတမာန်ခေါင်းလောင်းသံကြားရရင် လူ . . . လူတွေ သေ . . . သေတတ်တယ်တဲ့ ဒုတ်ထဲ . . . ဒုက္ခပါပဲ ”

“ မ . . . မကြောက်နဲ့ . . . မကြောက်နဲ့ ဒါ တော . . . တော ချောက်တာ တောချောက်တာလား မသိဘူး ”

ဟုတ်သည် . . . ပထမတော့ ထိန်ထိန်သာနေသော လရောင်အောက်တွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့် မောရိယကုန်းကြီးကိုသာ တွေ့မြင်နေရသည်။ သို့သော် မကြာခင်မှာပင် လရောင်မှဖြင့်ကွင်းက ဝစ်စတစ်စပြောင်းလဲသွားလေသည်လား . . . ။

ဟုတ်သည် . . . လပြည့်ညင်ညင်လရောင်ဆန်းထားသည့် မောရိယကုန်းထက်တွင် ခြုံပုတ်သဏ္ဍာန် အရိပ်မည်းကြီးများက ဟိုမှသည်မှ

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

တလွပ်လွပ်နှင့် ထွက်ပေါ်လာကြသည်မှာ ရေနံတောင်ကုန်းတောင်တခုလုံးပင် ပြည်နက်သွားလေသည်။ . . .။

“ဟာ . . . ဟို ဟိုမှာ မည်းမည်းသဏ္ဍန်ကြီးတွေ ဘာဘာကောင်ကြီးတွေလဲ မ . . . မကောင်းဆိုးဝါး တ . . . တရွေ့ကောင်ကြီးတွေများလား။”

“အိုး . . . မ . . . မဟုတ်ဘူး ဆင် . . . ဆင်ကြီးတွေဟာ စစ် . . . စစ်သည်ရဲမက်တွေ အများကြီး ဒ်ဒ် . . . အများကြီးပါလား ဘုရား ဘုရား . . . ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ။”

ဦးထွန်းဖေတို့ လောဘသားသုံးယောက် အုတ်ဂူပျက်ကြီးကို ကွယ်ကာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ထေးကြည့်နေကြပါ၏။ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ဘူး မကြုံဘူးသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းဆန်း မြင်ကွင်းဆန်းကြီးရှိ သုံးယောက်သား ကြက်သေသေ၍ ကြည့်နေကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မောင်းသံတခုခု၊ တံပိုးခရာသံများ တည့်ည့် ဆင်ခေတ်သံ၊ မြင်းဟီသံကြီးများက ရေနံတောင်ရှိ မောရိယကုန်းထက်တွင် ခဲ့တင်ရိုက်ခတ်လျက်ရှိပါနေပြီကော . . .။

“ ဒို့ . . . ဒို့ . . . ဒို့ . . . ဒို့ . . . ဒို့ ”

“ တီ . . . တော် . . . တော် . . . တီ ”

“ ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ကျည် ”

ဝဲခါစဉ် မောရိယကုန်းအပြည့်လုံးထွက်နေကြသည့် အရိပ်မည်ကြီးများမှာ မီးတုတ်များကိုထွန်ညှိလိုက်ကြသည်ထင်၊ ဟိုနေရာ သည်နေရာ

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ရာမှ မီးရောင်များ တဖြည်းဖြည်းလင်းလက်လာကြပြီး လရောင်နှင့်အပြိုင် မောရိယကုန်းတစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားပါလေတော့သည်။

“အိုး . . . ရဲမက်တွေ . . . ရဲမက်တွေ . . . မီးတွေလုံရောင် တွေ တဝင်းဝင်းနဲ့ ဆင်တွေ၊ မြင်းတွေကော အများကြီးပါလား။”

“ဦးကြီး . . . ဦးကြီး ဘာ . . . ဘာတွေလဲဗျ၊ ကျုပ်ကြောက် ကြောက်တယ်။”

“ဘုရား . . . ဘုရား ကယ် . . . ကယ်တော်မူပါ ဒါ . . . ဒါ တော . . . တောခြောက်တာလား တောမှောက်တာလား။”

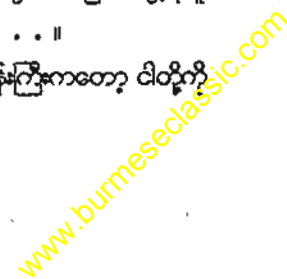
ကျော်စံဖြူတို့ တူဝန်းမှာ ထိထိလန့်ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် တဆတ်ဆတ်တုန်လျက်ရှိပါပြီ။ ကြမ်းတမ်းခက်မာလှပါသည်ဆိုသော သင်းကွဲမှအိုးကြီး တိုးအောင်ပင် မီးလုံတဝင်းဝင်းနှင့် ရဲမက်စစ်သည်များကိုကြည့်ကာ နောက်သို့မသိမသာဆုတ်သွားပါ၏။

ဟုတ်သည် . . . လပြည့်ညလရောင်မီးအလင်းရောင်တို့ဖြင့် မောရိယကုန်းကြီးတစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားသည့်မြင်ကွင်းအောက်တွင် ရှေးခေတ်ဟောင်းစစ်သည်ရဲမက်များသည် မီးလုံလေးမြားများကိုကိုင်ဆောင်လျက် . . .။

ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်များစွာတို့ဖြင့် မောရိယကုန်းထက်တွင်း မီးလုံတဝင်းဝင်းနှင့် တိုက်ပွဲဝင်ကြတော့မည့် မြင်ကွင်းက မြင်တွေ့ရသူအပေါင်းကို သွေးပျက်ချောက်ချားစေသည်သို့ . . .။

“ သတိထားကြဟေ့ . . . မောရိယကုန်းကြီးကတော့ ငါတို့ကို

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ဖမ်းစားနေပြီထင်တယ် ”

“ ဟုတ် . . . ဟုတ်တယ် ဦးအံ၊ ဒါ . . . ဒါ တောချောက်တာ တကယ်ကိုတော့ချောက်နေတာမျိုး၊ ကျုပ်တို့ ဒီနေရာကနေ တစ်ဖဝါးမှ မခွာမိကြစေနဲ့ . . . ဒီထက်ပိုပြီးဆိုလာခဲ့ရင် ကျုပ်သေနတ်နဲ့ အားလုံးကို ဆော်ထည့်ပစ်မယ် ”

တစ်ဖောက်ကန်း သင်းကွဲမှဆိုးတိုးမောင်၏စကားကြောင့် ဦးထွန်းဖံ ခေါင်းမွေးများပင် ထောင်ထသွားသည်သို့ . . . ။

“ ဟာ . . . မလုပ်နဲ့ သင်းကွဲ ဘာမှမလုပ်နဲ့၊ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ကြဦးစို့ တော်ကြာ . . . မဟုတ်တာတွေဖြစ်ကုန်မယ် ”

ထိုအခိုက်မှာပင် တံပိုးခရာသံများနှင့် စစ်မောင်းသံ တခုခု တီးခတ်သံများကို ကျယ်လောင်စွာကြားလိုက်ရပြီး ဝါးလှံကိုင်ရဲမက် စစ်သည်များက နဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်သို့ ညီညီညာညာရှုပေးလိုက်ကြ သည်။ မကြာမီ ရှုပေးလိုက်သည့် အလယ်အကြောင်းလမ်းမကြီးတစ်ခုက မီးရောင်အောက်တွင် ထင်းကနဲပေါ်လာပါ၏။

“ တော် . . . တီ . . . တော် . . . တီ ”

“ ဒို့ . . . ဒို့ . . . ဒို့ . . . ဒို့ ”

ထိုအချိန်တွင် လမ်းရှင်းပေးထားသည့် အလယ်လမ်းကြောကြီး အတိုင်း ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသော ဆင်ဖြူတော်ကြီးတစ်စီးကို စီးနင်းလျက် မင်းဝတ်တန်ဆာများနှင့် ရှင်ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးက သံလျက်တော်ကိုကိုင် ကာ မောရိယကုန်းထက်မှ ဆင်းလာနေပါ၏။

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

သရဲယမဂုဏ်ခေါင်းလောင်း

“ ဟာ . . . ဆင်ဖြူတော်ကြီးက ငါတို့ဆီကို တည့်တည့်ကြီး တည်ဆင်းလာနေတာပါလား . . . ဘုရား ဘုရား ဒုက္ခတော့များပြီနဲ့ ဘုရား ”

သင်းကွဲတိုးမောင်နှင့် ကျော်ဖြူဖံတို့က ကြက်သေသေ၍ ကြည့် နေကြသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဆင်ဖြူတော်ပေါ်မှဘုရင်ကြီးက သူ၏ သံလျက်တော်နှင့် ဦးထွန်းဖံတို့ပုန်းခိုနေသော သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီသို့ ဆွန်ပြလိုက်သည်တွင် . . .

“ ကျည်း . . . ကျည်း . . . ဂူး ”

“ ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး ”

နဘေးမှပိုင်းရံထားကြသည့် ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်ကြီးများနှင့် တက်နက်ကိုင်ခြေလျှင်စစ်သည်ရဲမက်များမှာ မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကြီး ဆီသို့ ညာသံပေး၍ ဆင်းလာကြသည်မှာ မောရိယကုန်းမြေပြင်ကြီးတစ်ခု လုံး သိမ့်သိမ့်တုန်ခါသွားခမန်းပင်တည်း။

ထိုစဉ် ဆင်ဖြူတော်ကြီးပေါ်မှ ရှင်ဘုရင်ကြီးက မည်ကဲ့သို့ အမိန့်ပေးလိုက်သည်မသိ၊ လေးသည်တော်များက ရှေ့သို့ပြေးတက်လာ ကြပြီး သင်္ချိုင်းမြေအတွင်းမှ ဦးထွန်းဖံတို့သုံးဦးထံသို့ ပစ်ခတ်ရန်ချိန်ရွယ် လျက်ရှိပါချေပြီကော။

ကျော်ဖြူဖံနှင့်ဦးထွန်းဖံတို့မှာ နောက်ဆုတ်နောက်ဆုတ်နှင့် သင်္ချိုင်းမြေမှပြေးထွက်ရန် ဟန်ပြင်နေကြသည်မို့။

“ ဘာဖြစ်တာလဲ ဦးဖံ . . . ခင်များတို့ စည်းမဖောက်မိကြ ”

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

စေခန်းအရေကြီးတာက မုဆိုးစည်းကိမ္မောက်ကြီးပဲ။ အခုလိုညာဘတ် မျိုးမှာ ခင်ဗျားတို့သားအဖ သင်္ချိုင်းမြေရဲ့အပြင်ဘက်ကို ခြေတစ်လှမ်း ကွဲသွားတာနဲ့ နောက်ဆက်တွဲပြုသောတွေ ဘယ်လောက်ထိဖြစ်လာမယ် ထင်သလဲ။”

သင်းကွဲတိုးမောင်၏ မိုက်ရွာရဲ့တစ်ဖက်ဖက်ကမ်းစိတ်ဓာတ်က ဤကဲ့သို့အရေးအကြောင်းထဲဝယ် ခိုင်ခိုင်မတ်မတ်ရှိနေခြင်းကပင် ဦးထွန်းဖဲတို့တူဝမ်းအတွက် ထောက်ကူပေးနေသည်သို့ . . . ။

“ ခင်ဗျားရဲ့တူတော်မောင်ကို သေချာထိန်းထား။ အပြင်ကို လုံးဝမထွက်စေခဲ။ ဒါ မောရိယာကုန်းကြီးက တောချောက်နေတာ။ ကျွန်ုပ် ဆင်ဖြူတော်ပေါ်ကရှင်ဘုရင်ကို ပစ်ချမယ် . . . သူက အဓိကပဲ။ သူ့ ကိုသာသေနတ်မှန်သွားရင် အကုန်လုံးတပ်လန့်ပြေးမှာ သေချာတယ်။”

ထို့နောက် သင်းကွဲတိုးမောင်က သူ၏ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကြီးဖြင့် ဆင်ဖြူတော်ပေါ်မှ သံလျက်ကြီးကိုညွှန်ကာ အမိန့်ပေးစေခိုင်းနေသည်။ ရှင်ဘုရင်ကြီးကို အမိအရ လိုက်လံချီချိန်ရွယ်နေပါ၏။

အခြေအနေက ကျွင်းထဲကြပ်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ထွက်ပြေး ဖို့ရာကလည်း သင်းကွဲတိုးမောင်က တားမြစ်ထားသဖြင့် မပြေးရဲ သည် အတိုင်းရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုသည်မှာလည်း ဤမျှများပြားလှသော ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်များနှင့် လက်နက်ကိုင်ရဲမက်စစ်သည်များအောက်တွင် သူတို့ သုံးဦး၏ဘဝသည် မည်သို့မျှဇာတ်သိမ်းမကောင်းနိုင်။

“ ကိုင်း . . . သင်းကွဲရေ ပစ်ရင်လည်း ထိထိမိမိပစ်နော်။
သူ့ရဲ့တောင်စာဝေတို့ထံ

တော်ကြာမင်းထင်သလိုဖြစ်မလာရင် ဒီစစ်တပ်ကြီးအောက်မှာ ငါတို့အား လုံး စိမ့်ညက်ညက်ကြေသွားမှာနော်။”

သင်းကွဲတိုးမောင်ကမူ ဦးထွန်းဖဲ၏စကားကိုကြားသည်မကြား သည်မသိ။ သူ၏သေနတ်ပြောင်းဝကမူ သင်္ချိုင်းအတွင်းသို့ တစ်စတစ်စ တိုးဝင်လာနေသည် ဆင်ဖြူတော်ကြီးပေါ်မှ ရှင်ဘုရင်ကြီး၏ နှလုံးသား တည့်တည့်ဆီသို့ . . . ။

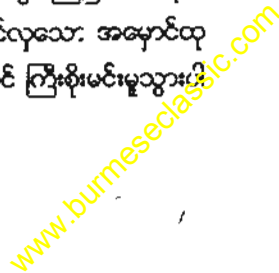
ထိုအချိန်တွင် ရှင်ဘုရင်ကြီးက သံလျက်ကိုမြှောက်ကာ တစ်စုံ တစ်ရာအမိန့်ပေးရန် ပါးစပ်ဟလိုက်သည်နှင့် . . . ။

“ ဒိန်း . . . ”

သင်းကွဲတိုးမောင်၏ ရိုင်ဖယ်ပြောင်းဝမှ ဝန်းခန်းမီးပွင့်ထွက်သွား သည်။ ကော်ခိုက်ယမ်းအား ပြင်းထန်လှသော ရိုင်ဖယ်သံကြီးက သင်္ချိုင်း ပျက်ကြီးအတွင်းတွင်သာမက မောရိယာကုန်းတည်ရှိရာ ရေနံတောင်ကြော တစ်ဝိုက်တွင် တုန်ဟီးရိုက်ခတ်ကာ ဗိုတင်စီးပျော့သွားပါလော့တော့သည်။

တိုးမောင်၏သေနတ်သံကြီးနှင့်အတူ ရေနံတောင်တစ်ခုလုံး တောတိုးသံ၊ ဆင်အော်သံ မြင်းဟီသံကြီးများနှင့် ညည်းညူဟစ်အော် ခံပြီးလွှားသံကြီးများက တဝေါဝေါ တဝန်းဝန်းနှင့် ကမ္ဘာပျက်သည်နှယ် ဆူညံပေါက်ကွဲလျက်ရှိသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ထိန်ထိန်လင်းနေသည့် မီးရောင်ကြီးများကလည်း ရုတ်ချည်းပင်ငြိမ်းသေသွားကြပြီး လရောင် ပျောက်သည်။ သန်းခေါင်ယံညဉ့်သဖွယ် နက်မှောင်လှသော အမှောင်ထု ကြီးက ချောက်ချားဖွယ်ရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးစိုးမင်းမူသွားပါ။

သူ့ရဲ့တောင်စာဝေတို့ထံ

သက်မင်းဂျူထိုင်း

လေ၏။

ထိုအကူ ကမ္ဘာပျက်ခမန်း ဆူညံပွက်နေသည့် အော်ဟစ်သံကြီးများမှာလည်း မီးကိုရှေ့နှင်ငြိမ်းသက်လိုက်သလို တိခနဲ ရုတ်တရက်တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ငွားပါတော့သည်။

သင်္ချိုင်းဂျပျက်ကြီးနောက်မှ သင်းကွဲတိုးမောင်တို့သုံးယောက်စလုံး ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှု၊ အံ့အားသင့်မှုတို့ကြောင့် မျက်လုံးကြီးအပြူးသား၊ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ငေးမောကြည့်ရှုနေကြချိန်...

စောစောပိုင်းက တိမ်မည်ညိုတို့ ဖုံးအုပ်သွားသဖြင့် အလင်းပျောက်သွားသည့် ညဉ့်ကောင်းကင်တွင် လပြည့်ည၏ ငွေလဝန်းက ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိပြန်ပါ၏။ သင်းကွဲတိုးမောင်၏ သေနတ်သံကြောင့်လည်း မောရိယကုန်းထက်တွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်

“ဒေါင်...ဒင်...ဒေါင်...ဒေါင်...ဒင်...ဒေါင်”

မောရိယကုန်း ဘုံတဲကြီးဆီမှ ခေါင်းလောင်းသံ တဒေါင်ဒေါင်က ရုတ်တရက် ညဉ့်လေစီးထဲတွင် လွင့်ပါစီးပျောလာပြီး... မည်သည့်အရပ်မှရောက်ရှိလာကြသည်မသိသော ပျားကောင်ကြီးများ တစ်ဝိုက်ပျံ့ဝဲလာကာ ဦးထွန်းဖဲတို့သုံးယောက်အား ပိုင်းဝန်း၍ တုတ်ကြပါလေတော့သည်။

“ဝိ...ဝိ...ဝိ...ရွှိ...ရွှိ...ဝိ...”

“ဟက...ပျား...ပျားကြီးတွေ...အ...အား”

“အား...အောင်မယ်လေးဗျ”

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

“အို...အား...ပြေး ပြေးတော့ဟေ့... ပြေးနော်၊ ဒီပျားကြီးကောင်တွေ အတုတ်ခံရရင် မလွယ်ဘူးဟေ့”

သုံးယောက်သား တိုင်ပင်ချိန်ပင်မရတော့ဘဲ တစ်ဝိုက်အော်မြည်ကာ ပိုင်းဝန်းတုတ်ခဲကြမည့် ပျားကြီးများရန်မှ လွတ်မြောက်အောင် ဒရောသောပါး ပြေးထွက်ခဲ့ကြလေသည်။ သို့တိုင်ကောင် သင်းကွဲတိုးမောင်နှင့် ကျော်ဖြူဖဲတို့မှာ နှစ်ချက်သုံးချက်ခန့် အဘုတ်ခံလိုက်ရသောကြောင့် အတော်ပင်အထိနာသွားကြသည်။ နောက်ဆုံး မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးထဲမှ နောက်ကျသည့်ခြေထောက် သစ္စားဖောက်ဟူသောထုံးကို နှလုံးမူကာ သုံးယောက်သား ဖနောင်နှင့်တင်ပါး၊ ဘစ်သားထဲကျအောင် ပြေးထွက်လာခဲ့ကြပါလေတော့သည်။

“ဒေါင်...ဒင်...ဒေါင်...ဒင်...ဒေါင်”

“ဝိ...ဝိ...ဝိ...ဝိ...ဝိ...”

သို့တိုင်အောင် တဒေါင်ဒေါင်နှင့်အော်မြည်ရိုက်ခတ်နေသည့် မရုဏခေါင်းလောင်းသံကြီးနှင့် တစ်ဝိုက်အော်မြည်ကာ ရန်သူများကို သဲသဲခဲခဲပျံ့သန်းရှာဖွေနေကြသည့် အသံကြီးများကမူ မောရိယကုန်းတစ်ဝိုက်တွင် ပျံ့လွင့်နေဆဲ...။

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၇)

“ ဣစ္စရေတုဒါဏံ . . . ရေနံတောင်ရွာ ”

ရေနံတောင်ရွာ

အမည်နာမကလေးက ထူးဆန်းလှပသလောက် ရှေးယခင် ပဝေသထီ အဆက်ဆက်ကတည်းက ရေနံကို လက်ယက်တွင်းကလေး များမှတစ်ဝေင့် စတင်တူးခပ်ထွဲခဲ့ကြသည်ကြောင့် ‘ရေနံတောင်ရွာ’ ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့လေသည်ထင်၊ ရေနံတောင်သည် ရှိပြည်နယ် ကျောက်ဖြူ နယ်အတွင်းဝယ် တည်ရှိပြီး ကျောက်ဖြူမှလာလျှင် အုန်းတော၊ ဝုံခို၊ တမ်းဒီး၊ နမ်းဖြတ်၊ အူချေ၊ မင်းတဲ၊ တောင်ရင်း၊ မင်းပြင် စသော ရွာများကို ခြတ်ကျော်၍ ရေနံတောင်ရွာသို့ ရောက်ရှိသည်။

ငိုရွာများမှ အနောက်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မည် ဆိုလျှင် ပြာလွင်ညိုမိုင်းသော ရေနံတောင်ကြောထက်မှ ဝင်လုဆဲနေလုံး

သူရဲတောင်းစာစေတီထံ

နီနီကြီးကို လှမ်း၍မြင်တွေ့နေရပါသည်။

စင်စစ် ရှိပြည်နယ်သည် ထူထပ်သောတောတောင်လျှိုမြောင် များ၊ ဝေသီနက်ရှိုင်း ညိုညိုရိုင်းရိုင်း၊ မိုင်းမိုင်းဝေဝေ၊ မြူခြေတောင်နီးတို့ ရစ်သိုင်းခြုံလွှမ်းလျက်ရှိသော တောင်စဉ်တောင်တန်းများနှင့် နက်ရှိုင်း ညိုမှောင်နေသည့် တောအုပ်ကြီးများက သဘာဝသယံဇာတပေါက်ပင် ကြီးများသဖွယ် ထူထပ်သိပ်သည်းစွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိကြသည်။

အင်္ဂလိပ်တို့ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအား ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိမ်းပိုက် ပြီးသည်နှင့် ရေနံကုမ္ပဏီမှ မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်ကြီးများက ရေနံမြေတွင် ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် ပြောင်းလဲ၍အုပ်ချုပ်စေခဲ့သည်။ ယခင် မစ္စတာဂျေဗွီဆင်း လက်ထက်က ရေနံတောင်ရှိရေနံများကို ပျားတဲရွာမှတစ်ဆင့် နွားလှည်း၊ မြင်းလှည်းများနှင့်လည်းကောင်း၊ ကုလားအလုပ်သမားများနှင့် ထမ်းပိုး ၍လည်းကောင်း ကျောက်ဖြူမြို့သို့ ပို့စေခဲ့သည်။ နွားလှည်းဆိုရာတွင် နွားနှစ်ကောင်နှင့်သာမဟုတ်ဘဲ သူတို့အင်္ဂလိပ်ပြည်တွင် မြင်းလေးငါး ကောင်ဆွဲသောလှည်းကဲ့သို့ နွားလေးငါးကောင်ကို တစ်ပြိုင်တည်းတပ်၍ ဆွဲသောလှည်းများဖြင့် အသုံးပြုခဲ့သည်။

ရေလမ်းခရီးဖြင့်လည်း ပျားတဲရွာမှတစ်ဆင့် လောင်းလှေကြီး များဖြင့်တင်ဆောင်ကာ ကျောက်ဖြူဆိပ်ကမ်းသို့ ပို့ဆောင်စေခဲ့ပါ၏။ ရေနံတောင်သမိုင်းကြောင်းက ပြန်လည်ပြောပြရမည်ဆိုလျှင် မြန်မာတို့၏ ပုဂံရာဇဝင်ကဲ့သို့ တုတ်ထပ်၍ပြောရမည်ထင်ပါ၏။ အင်္ဂလိပ်မြန်မာပထမ စစ်ပွဲတွင် တနင်္သာရီနှင့်ရခိုင်ကို အင်္ဂလိပ်တို့သိမ်းယူသွားခဲ့ပြီး (၁၀)နှစ်

သူရဲတောင်းစာစေတီထံ

ခန့်အကြာမှ စတင်သန္ဓေတည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ရေနံတောင်တွင် ဒေသခံရွာသားများက ရေနံကို လက်ယက်တွင်းများဖြင့် တူးဖော်ယူငင်ကြသည်။ ကျောက်ဖြူနှင့်ရေနံ တောင်သည်ကား လမ်းမပေါက်သေး၊ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ များသည် ကျောက်ဖြူဖြိုသို့ ရေလမ်းကသွားလျှင်သွား၊ မသွားလိုလျှင် ကုန်းလမ်းမှ မြင်းများနှင့်သာ သွားလာရသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူအရေးပိုင်မင်း မစ္စတာဂျေဗီဆင်းဆိုသူနှင့် အင်္ဂလိပ်ကြီး နှစ်ယောက်တို့သည် အလုပ်ကိစ္စနှင့် ရေနံတောင်ဘက်သို့ မြင်းကိုယ်စီနှင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ရေနံတောင်တစ်ဝိုက်တွင် ဒေသခံရွာတို့ လက်ယက်တွင်းကလေးများနှင့် ရေနံခပ်ယူနေကြသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ကြရပါ၏။ များမကြာမီကာလတွင် မစ္စတာဂျေဗီဆင်းမှာ အိန္ဒိယ နိုင်ငံမှ ရေနံကုမ္ပဏီတစ်ခုနှင့် ဆက်သွယ်ကာ ရေနံတောင်သို့ ဒုတိယ အကြိမ်ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ကုလားအလုပ်သမားများ ရေနံတူးစက်ကရိယာ များနှင့် အကြီးအကျယ်ရေနံထုတ်ယူမှု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဤသည်ကို ရေနံတောင်ဒေသခံများက သူတို့၏လက်ယက် တွင်းများမှရေနံများ ခန်းခြောက်သွားကြသဖြင့် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကြီး များကို မကျေနပ်ကြ။ ယခင်ကဆိုလျှင် မည်သည့်အချိန်တူးတူး သူတို့၏ တစ်တောင်၊ တစ်မိုက်သာသာခန့် လက်ယက်တွင်းလေးများတွင် ရေနံ အပြည့်ရသည်။ လိုချင်သလောက်ခပ်ယူ၍ပြန်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရေနံကို အလျှံပယ်ရရှိနေကြသဖြင့် သိုလှောင်သိမ်းဆည်းထားရန်လည်း မစဉ်းစား

သူရဲကောင်းစာစေတီကို

ကြ၊ တစ်ဆင့်ပြန်လည်ရောင်းချရန်လည်း စိတ်ကူးမျှပင်မရှိခဲ့ကြ။ ဤမျှ လောက်တန်ဖိုးရှိမှန်း၊ တန်ဖိုးကြီးမှန်းလည်း မသိခဲ့ကြပါချေ။ ရိုးသားသော ခတာသူတောင်သားများပီပီ စီးပွားရေးအမြင်မကျယ်ဘဲ မိမိတို့အိမ်သုံး ခွင့်ရရှိလျှင်ပင် ကျေနပ်နေကြသည်မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် . . . အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကြီးများနှင့်ကုလားအလုပ် သမားများ ပြောင်းရွှေ့လာကြပြီး စက်ကြီးများနှင့် ရေနံထုတ်လုပ်ကြ သည့်အချိန်မှစ၍ သူတို့လက်ယက်တွင်းများတွင် ရေနံများ တစ်စတစ်စ လျော့ပါးလာကြပြီး နောက်ဆုံး လုံးဝရေနံမထွက်ရှိပါလေတော့။ ထို့ကြောင့် ဘစ်နစ်ကျော်ခန့်ကြာမြင့်လာသောအခါ ရေနံတောင်ဒေသခံရွာသားများ ၏လက်ထဲတွင် ရေနံလုံးဝမရှိပါချေတော့။ ရေနံအလိုရှိခဲ့လျှင် ရေနံတောင် မှ အင်္ဂလိပ်တွင်းတူးသမားများထံသို့ သွားရောက်ကြပြီး မိမိတို့၏ ဆန်းခေါ် ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် စသည်တို့နှင့် ရေနံကိုဖလှယ်သုံးကြရသော အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်သွားပါချေတော့သည်။

သို့သော် မကျေနပ်ကြသည့် ရေနံတွင်းတူးသမားများနှင့် ဒေသခံ ရွာသားများက အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကြီးများ၏ ရေနံအပိုင်စီးမှုအား သူ့ကုန်မခံသောစိတ်ဓါတ်တို့ဖြင့် တော်လှန်ပုန်ကန်ကြပါတော့သည်။ ရေနံ ဒေသခံရရှိရန်များကို ပျားတဲရွာမှတစ်ဆင့် ကျောက်ဖြူဖြိုသို့ပို့ရာတွင် ဒေသခံများသည် လမ်းခရီးကြား၌ တိုက်ခိုက်လုယူကြသည်။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာဖြူအရေးပိုင်မင်းကိုယ်တိုင် သေနတ်ကိုင်၍ လိုက်လံစောင့်ရှောက် ခဲ့ကြရသည်အထိ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်။

သူရဲကောင်းစာစေတီကို

မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းတို့မိသားစုအားလုံး အိန္ဒိယသို့ပြောင်းရွှေ့သွားကြချိန်မှာတော့ ကျန်ရှိခဲ့သော မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်ကြီးသည် ရေနံကုမ္ပဏီနှင့်ပူးပေါင်းကာ ရေနံတောင်ဒေသခံရွာသားများနှင့်လည်း ညှိနှိုင်းလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဒေသခံရွာသားများကို သူ၏ရေနံရှာဖွေတူးဖော်ရေးတွင် အလုပ်သမားများအဖြစ် အလုပ်ခန့်ကာ လစာငွေများ ပေးချေခဲ့သဖြင့်လည်း ဟော်ရွှင်ကျေနပ်နေကြသည်မဟုတ်ပါလား။

ထို့ပြင် ဤလက်ရှိအင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကြီး မစ္စတာစတီဗင်၏ လက်ထက်တွင် ယခင်ကဲ့သို့ ရေနံတောင်မှရေနံများကို ပျားတဲဆိပ်ကမ်းသို့ လူထမ်း၊ နွားလှမ်းတို့နှင့် မပို့တော့ဘဲ သံပိုက်များနှင့်သွယ်တန်းပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ဤသည်ကိုလည်း ဒေသခံဘီနိုးစားအချို့နှင့် မကျေနပ်သူများက သံပိုက်ကို မရမကဖောက်၍ ရေနံများကို ခိုးထုတ်ယူငင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအား အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူများက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်အုပ်ချုပ်နိုင်သွားပြီဖြစ်ရာ ဒေသခံများမှာလည်း ယခင်ကဲ့သို့ မနောက်ယှက်ခဲ့ကြပါလေတော့။

သို့သော် . . . ကောလဟာလဆန်ဆန်၊ ယုံတမ်းပုံပြင်ဆန်ဆန် သို့သိုသိပ်သိပ်ထွက်ပေါ်လာသော အရေးကိစ္စကြီးတစ်ခုက ရေနံတောင်တစ်ပိုက်တွင် ပျံ့နှံ့လျှက်ရှိပါလေ၏။ ဖြစ်ပုံမှာ မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်ကြီးနှစ်ယောက်တို့မှာ ရေနံတောင်တွင် ရေနံတူးဖော်ရင်း 'ရွှေချောင်းသိုက်' (ရွှေချောင်းသေတ္တာကြီးတစ်ခု)ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုပါ၏။ မကြာခင် အင်္ဂလိပ်ကြီးနှစ်ယောက်

သူနဲ့တောင်စာစတိုက်

ရေနံတောင်မှ ရုတ်တရက်ပျောက်ဆုံးသွားကြသည်။ သို့အင်္ဂလိပ်ကြီးနှစ်ယောက် ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီး မကြာခင်မှာပင် မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းတစ်ယောက်လည်း သူနေထိုင်သည့် ဘိုတဲစံဒေါင်းတော်ကြီးထက်တွင် ထပ်မံ၍ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြန်ပါ၏။

အင်္ဂလိပ်မြန်မာတတိယစစ်ပွဲကြီးကလည်း သွေးချောင်းစီးမျှ ဆီကဲခိုက်ကြ၊ တော်လှန်ပုန်ကန်ကြနှင့် ရှုပ်ထွေးဆွပွက်နေချိန်ဖြစ်ပါ၏။ ရေနံတောင်တွင်လည်း တော်လှန်ပုန်ကန်မှုများ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် မစ္စတာဂျေဗြိဆင်း၏ဖနီးသည် အင်္ဂလိပ်မကြီးနှင့် မိသားစုအခြေအရံများမှာ အိန္ဒိယဘက်သို့ ရှောင်တိမ်းသွားခဲ့ကြရပါတော့သည်။

ဤသည်တို့၏ နောက်ပိုင်းတွင် ရေနံတောင် မောရိယကုန်းဆက်ရှိ မစ္စတာဂျေဗြိဆင်း၊ စံမြန်းနေထိုင်ခဲ့ရာ ဘိုတဲကြီးမှ ခေါင်းလောင်းသဏ္ဍေ သို့မဟုတ် မရဏခေါင်းလောင်းသံ သို့မဟုတ် သေမင်းတမန်ခေါင်းလောင်းသံကြီးက လူးလွန်ရှင်သန်နိုးကြားလာခဲ့ပါသည်ဟု . . . ဆိုလျှင် . . . ။

သူနဲ့တောင်စာစတိုက်

အခန်း(၈)

“လပြည့်ညရင်ခွင့်၌ ဆော့ကစားခြင်း”

လပြည့်ည၏ ငွေလဝန်းကြီးက အရှေ့ဘက်တောင်တန်း မြင့်မြင့်ကြီးများပေါ်မှ တဖြည်းဖြည်းကျော်တက်လာနေပါ၏။ ရွှန်းပဝင်းမြို့ နေသည့် လပြည့်ည လရောင်ရင့်ရင့်အောက်တွင် ရေနံတောင်ကြောကြီး တစ်ခုလုံး မလောစတောင်း သာယာပြန်ပြူးလျက်ရှိသည်။

ထို့ပြင် ဖားလျားဝေနေသည့် ရွက်အုပ်ရိုးသစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများ မှာ အရွက်ချိတ်ထားရသည့် နွေလဖြစ်သဖြင့် လ၊ထွက်လာ၍ မကြာမီ အချိန်အတွင်းမှာပင် မောရိယကုန်းတစ်ဝိုက်နှင့် ရေနံတောင်၊ မင်းပုန်း တောင်တို့ကို လေရှင်တွင် လင်းလင်းပြုပြု တွေ့မြင်နေရပါ၏။

မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဘိုတဲကြီးပေါ်မှာတော့ ဘူမိဗေဒအရာရှိ ငယ် သို့မဟုတ် ရေနံတိုင်းထွာရှာဖွေရေးဦးစီး မင်းမောင်တစ်ယောက်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

သူ့အရင် ဤရေနံတောင်လုပ်ကွက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်သွားကြသော မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်အရာရှိများ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းဖိုင်များကို လေ့လာ ခတ်ရှုနေခြင်းဖြစ်သည်။

စားပွဲပေါ်ရှိ လက်ဆွဲမှန်အိမ်အနီးဝယ် အလှအယက်တိုးဝေ့ ခုံသန်းနေကြသည့် ပိုးဖလံကောင်ငယ်လေးများ၏ တရုဲရဲ တဖျက်ဖျက် အသံများမှအပ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လပြည့်ည၏ အေးမြသောအရိပ် အောက်တွင် တိတ်ဆိတ်စွာအိပ်မောကျလျက်ရှိချေသည်။

တစ်ချက် တစ်ချက် မင်းပုန်းတောင်ဘက်ဆီမှ လေတိုက်ခတ် သံလား၊ ဟစ်အော်ညည်းတွားသံလေလား မကျွဲပြားသောအသံဗလံများ ကိုသာ တပီးတီး၊ တရုဲရဲနှင့် မပီမသ ဝိုးတဝါးကြားနေရသည်။ သူ့နေထိုင် ချာ မောရိယကုန်းထက်မှာတော့ လသာညများတွင် တစ်ညလုံးအိပ်ရေး မျက်ခံကာ အော်မြည်နေတတ်သည့် “ပန်းတိန်ငှက်”တစ်ကောင်၏ တကြော်ကြော်မြည်သံက ညဉ့်လေပြည်ထဲတွင် စီးမျောလျက်။

ပြာနီဗိုင်းမှောင်နေသော မောရိယလျှိုကြီးအောက်ဘက် သစ်ပင် အုပ်ဆီမှ အချက်ကျကျတောက်နေသည့် ဇီးကွက်ငါစင်ကောင်၏ တောက်သံကလည်း လေးလေးမှန်မှန်ထွက်ပေါ်လျက်ရှိပါ၏။ တစ်ဖက် တောင်ခြေဆီမှလည်း တဂီးဂီး၊ တဂစ်ဂစ်နှင့် ငှက်ဆိုးထိုးသံများ၊ သံတို သံရှည် သံပြတ်နှင့် လေချွန်သလို အော်မြည်နေကြသော မြွေမျိုးစုံ၏ တွန်သံ၊ တွားသွားသတ္တဝါတို့၏ တောတိုးသံ စသော အသံဗလံများ ကြောင့်လည်း မောရိယကုန်း၏ လပြည့်ညသည် ချောက်ရှားဖွယ် ရင်သိပ်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

တုန့်ဖွယ် ထိက်လန့်ရင်ခုန်ဖွယ်ရာများနှင့်သာ ကြီးစိုးမင်းမူလျက်ရှိလေတော့သည်။

မင်းမောင်မှာ အနည်းငယ်မျက်စိညောင်းလာသဖြင့် ကြည့်နေသည့် ရေနံတောင်မှတ်တမ်းဖိုင်ကြီးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပက်လတ်ကုလားထိုင်တန်းတွင် ခေါင်းနို့၌ မျက်လုံးအစုံကို မှေးမှိတ်ကာ ပြီးခဲ့သည့် ရက်ပိုင်းကမှ ပြောင်းရွှေ့သွားသည့် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူအရာရှိ ဂျွန်အဲလစ်(စ်)နှင့် နှုတ်ဆက်ပွဲညွှတ်ပြောပြခဲ့ကြသော စကားအချို့ ပြန်လည်ရှာဖွေပေးလာသောအခါသည်။

“ အင်း . . . နိုင်ငံကြီးသားပီပီ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်ပီသအောင် ကျုပ်မသွားခင်တော့ မောင်ရင့်ကို ဟောဒီမောရီယကုန်းတဲဘိုတဲကြီးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သိသင့်သိလိုက်တဲ့အကြောင်းအရာလေးတွေတော့ ပိုပိုလိုလိုသတိပေးခဲ့ဦးမှဖြစ်မယ်ထင်တယ် . . . ဟင်း ဟင်း ဟင်း ”

ဂျွန်အဲလစ်(စ်)က သောက်လက်စရမ်းအရက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်မော့ချလိုက်ပြီး ရေနံတိုင်းထွာရှာဖွေနေဦးစီးမှုလေး မင်းမောင်အစကားစလိုက်သည်။

“ O.H: Yes သိပ်အဆင်ပြေတာပေါ့ အဲလစ်(စ်)ရယ် ကျွန်တော်က မနေ့တစ်နေ့ကမှ ဒီရေနံတောင်ကို ရောက်လာခဲ့ရတာဆိုတော့ နေ့ခြေအခြေအနေတွေနဲ့ ဟောဒီမောရီယကုန်းပေါ်က ဘိုတဲကြီးရဲ့အကြွေကို အကြမ်းဖျင်းလောက်တော့ သိသင့်တာပေါ့ အဲလစ်(စ်)ရယ် ”

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင်ကလည်း သူ၏အရက်ခွက်ထဲသို့ ရစ်တစ်ပက်ခန့် ထည့်လိုက်ရင်း အဲလစ်(စ်)အား စကားလမ်းကြောင်းခင်းပေးလိုက်

“ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း မောင်ရင့်သိသင့်တယ်ထင်လို့ ပြောပြရမှာ ဟောဒီမောရီယကုန်းရယ် ဘိုတဲကြီးရယ်နဲ့ ခေါင်းလောင်းပေါ်က မရဏခေါင်းလောင်းကြီးရယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအရာအားလုံးသာ မောင်ရင့်သိသွားခဲ့ရင် တစ်ခါတည်းများ နောက်ကြောင်းပြန်ပြေးမလားမသိဘူးဗျို့ . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား ”

ဂျွန်အဲလစ်(စ်)က သူပြောသည့်စကားကို သူ့ကိုယ်တိုင်ရယ်မောရင်းအရက်ကိုသာ တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ဖိသောက်နေပါ၏။ နောက်သွားသော သူ၏အရက်ခွက်ထဲသို့ ရစ်တစ်ပက်ခန့်လောင်းထည့်ရင်း

“ ဒါနဲ့ မောင်ရင့် . . . သရဲ တစ္ဆေဆိုတာကို ယုံကြည်သလား ”

ဂျွန်အဲလစ်(စ်) အဆက်အစပ်မရှိသောမေးခွန်းကြောင့် မောင်မှာ ပန်းတစ်ချက်မျှသာတွန့်လိုက်ညှပ်ပြီး သောက်လက်စရစ်အရက်ကိုသာ မျှင်း၍သောက်နေပါ၏။ စင်စစ် ဤကိစ္စသည် လွန်စွာအထွေးသော၊ ပဟေဠိဆန်သော၊ လွယ်လွယ်နှင့်ဖြေကြားရန်ခက်ခဲသော ခွန်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ အဆိုအရမူ တမလွန်ကိုယုံကြည်ကြသူများသည် စန္ဒရီသည်ဟု မုချယုံကြည်ကြသည်။

သို့သော် တစ္ဆေကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ မတွေ့ဖူးမမြင်ဖူးကြသဖြင့် ယုံကြည်လက်ခံနိုင်ရန် ခက်ခဲနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ လကမ္ဘာပေါ်

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

တွင် ဘာတွေရှိသည်ဟုဆိုခြင်းထက် တစ္ဆေဆိုတာ ဘယ်လိုအရာနည်းသည်ကိုသာ သိချင်နေကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မင်းမောင်ကိုယ်တို့ သံသယဖွဲ့ဟုများနှင့် ရောထွေးနေလေ့ရှိသည်။ အမှန်ကိုဝန်ခံရလျှင် တစ္ဆေဟူသော သရဲပုစ္ဆာကမူ မင်းမောင်၏ရင်ထဲတွင် ယနေ့တိုင် အကြံရှာလျက်ရှိနေသေးပါ။

“ ခုံစမ်းပါဦး အဲလစ်(စ်)ရဲ့ ဒီဘိုတဲကြီးနဲ့ မရဏခေါင်းလောင်း ကိစ္စကြီးက သူ့ရဲ့တစ္ဆေယုံတာမယုံတာနဲ့ ဘာများပတ်သက်နေလို့လဲ ”

“ အင်း . . . မပြောမဖြစ်ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဟော့ ဒီဘိုတဲကြီးနဲ့မရဏခေါင်းလောင်းသံကစပြီး ပြောရလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ တကယ်တော့ ဒီဘိုတဲကြီးမှာ တစ္ဆေချောက်တဲ့အကြောင်းရယ် မရဏခေါင်းလောင်းသံကြားရရင် လူသေတယ်။ နိုက်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းရယ် ကိုတော့ မိတ်းဆွကောင်းတစ်ယောက်ပဲ မောင်ရင်ကို အရင်ဆုံးကြိုတင်ပြီး သတိပေးထားမှဖြစ်မယ်လေ။ ဒါမှ မောင်ရင် စောစောစီးစီး ဒီဘိုတဲကြီးကနေ ပြောင်းနေသင့်ရင်နေလို့ရအောင် ကျုပ်က စေတနာနဲ့ ကြိုတင်ပြီးပြောထားတာပါ မောင်ရင် ”

မင်းမောင်က အဲလစ်(စ်)၏စကားများကို မည်သို့မျှခွန်းတုန့် မပြန်ဘဲ ခပ်ပြုံးပြုံးလေးဖြင့်သာ နားထောင်လျက်ရှိသည်။ ဤသည်ကို အဲလစ်(စ်)က ခြင်တွေ့သွားပြီး မည်ကဲ့သို့ထင်မြင်သွားသည်မသိ။ သောက်လက်စအရက်ခွက်ကို ဆက်ခနဲချလိုက်ပြီး . . .

“ ကျုပ်တကယ်ပြောနေတာနော် . . . မောင်ရင်ကို

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

ချောက်လှနဲ့ သွေးထိုးနေတာမဟုတ်ဘူး၊ အင်း . . . လသာတဲ့ လပြည့်ညတွေမှာဆိုရင် ဘိုတဲကြီးရဲ့ မရဏခေါင်းလောင်းစင်က ခေါင်းလောင်းကြိုးကြိုးဟာ သူ့အလိုလိုလှုပ်ရမ်းလာပြီး ခေါင်းလောင်းသံတွေကြားလာရတယ်လေ။ နောက်ပြီး ခေါင်းလောင်းစင်ကြီး အနားမှာလည်း လူရိပ်တွေလိုလို မကောင်းဆိုးဝါးကောင်တွေကို အများကြီး မြင်တွေ့ရတယ်။ ”

“ ဟုတ်ပါ့မလား အဲလစ်(စ်)ရယ် လူဆိုးသူဆိုးဘွဲ့ကပ်တာများ လားမှမသိတာ ”

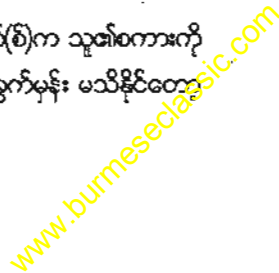
“ အိုး . . . No . . . No မဟုတ်ဘူး မောင်ရင် ဒီဘိုတဲကြီးကို ဆောက်ပြီးနေထိုင်ခဲ့တဲ့ အရေးပိုင်ဟောင်းကြီးဟာ သူ့ရဲ့စိတ်ကူးစိတ်သန်း နဲ့ ဘိုတဲဆောက်လုပ်ရာမှာ ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးကို သေသေချာချာ ထည့်ပြီးဆောက်ခဲ့တာတဲ့လေ ”

“ ဟုတ်လား . . . ဒါကြောင့် ဘိုတဲကြီးမှာ ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးပါရှိနေတာကို ထူးခြားနေပါတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်နေတာ . . . အဲလစ်(စ်)ရဲ့ ”

ဤတစ်ကြိမ်တော့ မင်းမောင်မှာ သူ့၏သောက်လက်စအရက်ခွက်ကို စားပွဲပေးသို့ အသာအယာချကာ စိတ်ဝင်တမ်းဖြင့် စူးစမ်းလိုက်သည်။

မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်အရာရှိ မစ္စတာအဲလစ်(စ်)က သူ့၏စကားကို အဆုံးသတ်ပြောဆိုလိုက်ပြီး ဘယ်နှစ်ကြိမ်မြောက်ခွက်မှန်း မသိနိုင်တော့

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

သည့် ရစ်အရက်ခွက်ကို တစ်ကျွဲလှိုင်တည်း မော့သောက်ချလိုက်ပါ တော့သည်။

မင်းမောင်မှာမူ ရုတ်တရက် မထင်မှတ်ဘဲကြားလိုက်ရသည့် မစ္စတာအဲလစ်(စ်)၏စကားများကြောင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားကာ ကျော်ရိုးတစ်လျှောက်လည်း စိန်ခနဲဖြစ်သွားပါလေ၏။ တစ်ဆက်တည်း သူ၏ဆက်စပ်တွေးခေါ်မှုတွင် အကယ်၍များ ဤခေါင်းလောင်းကြီးကြီး သည် မစ္စတာအဲလစ်(စ်)၏ အရက်မှူးမှူး အာလေးလျှာလေးပြောသံကြီးက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့် လပြည့်ညလေပြည့်ထဲတွင် ပုံတပ်ပြန်လာ သည်သို့ . . . ။

“ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း တကယ်ပါ မောင်ရင်း ကျုပ်လည်း ကြားရကာစက မယုံခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲ . . . အဲဒီခေါင်းလောင်းစင်ရှိတဲ့ စာကြည့်ခန်းထဲက ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်အသံတွေ မကြာခဏ ကြားရတယ်။ နောက်ပြီး လူတစ်ယောက် ဒါမှမဟုတ် နှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ခြေသံတွေ၊ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ဖွဲ့နောက်ပြီးရှာဖွေနေတဲ့ အသံတွေ၊ ညည်းညူညည်းကြီးတွေကို ကျုပ်နားထဲ ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့ရတယ်။ အေ့ . . . အေ့ နောက် . . . နောက်တော့ ဟို . . . ဟိုခေါင်း . . . ဟိုခေါင်းလောင်း မ . . . ရ . . . ထာ . . . ခေါင်း - လောင်းသံကြီးကို တဒေါင်ဒေါင်နဲ့ ကြားလိုက်ရတယ်။ ကျုပ်လည်း စာကြည့်ခန်းဘက်ကို ချက်ချင်းရောက်သွားခဲ့ပေမဲ့ လူပုဂံရမ်းတဲ တဲ့ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးကလွဲပြီး ခြေရာလက်ရာ အကောင်အထည်ဆို

သူ့ရဲ့ထောင်းစာတွေတိုက်

ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ . . . မတွေ့ရတော့ဘူး မောင်ရင်း။ အင်း ကျုပ်အ ထင်ပြောရရင်တော့ ဟို ဟိုအရာရှိကြီးရဲ့ ဝိညာဉ်ကြီးပေါ်က မကောင်း ဆိုးဝါးသူရဲတစ္ဆေကောင်တွေ မြူး မြူး ကြတာလားမသိဘူး။ အဲဒီမကောင်း ဆိုးဝါးဝိညာဉ်တွေက တစ္ဆေသရဲသရဲနဲ့ ကျုပ်တို့ကို အမျိုးမျိုး ခြောက်လှန့် နေကြတာပဲ ဖြစ်မယ်ဗျို့။ ဟင်း ဟင်း ဘယ်လိုလဲ မြန်မာအရာရှိလေးရဲ့ ဝိတ်လှုပ်ရှားပြီး သွေးပျက်နေပြီလား ဟင်းဟင်း”

မျက်နှာဖြူအရာရှိ မစ္စတာအဲလစ်(စ်)၏ ခိုသဲ့သဲ့စကားကြောင့် မင်းမောင်မှာ စိတ်ဝင်တစားဖြင့် ခေါင်းစိုက်နားထောင်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်မတ်လိုက်သည်။

“ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ပြောသာပြောရတယ် ဒီရေနံတောင် ဘက်ကို ပြောင်းရွှေ့တာဝန်နဲ့ရောက်လာကြတဲ့ မောင်ရင်တို့လို မြန်မာ အရာရှိငယ်ပေါက်စလေးတွေဆိုရင် ဟောဒီမော့ရိယကုန်းပေါ်ကနေ တစ်လနှစ်လလောက်ဆို ပြောင်းပြီးပြန်ပြေးကြတာ များတယ်လေ။ ဟင်း ဟင်း . . . ဟင်း ”

အရက်မှူးမှူးနှင့် မိမိတို့မြန်မာလူမျိုးများအား အထပ်သေးစကား ပြောဆိုနေသည့် မစ္စတာအဲလစ်(စ်)ကို စူးစူးရှဲရှဲစိုက်ကြည့်ကာ မင်းမောင် ပြန်လည်၍ ချေပစကားဆိုလိုက်ပါ၏။

“အိုး . . . No . . . No အဲလစ်(စ်)။ ကျွန်တော်က လူတစ်မျိုး ဗျ။ နောက်ပြီး အဲဒီလိုအခြေအမြစ်မရှိတဲ့ ဓူးကြောင်ကြောင်တစ္ဆေသရဲ ပုံပြင်တွေကို သိပ်ပြီးအယုံအကြည်မရှိဘူးလေ ဟင်း . . . ဟင်း”

သူ့ရဲ့ထောင်းစာတွေတိုက်

၇၈

သက်မင်းသူ့လို

ကျွန်တော့် ရဲ့ခေါင်းကလည်း အဲဒီဘက်မှာဆိုရင် သိပ်ကိုဟာ အရမ်းကိုမာတာပဲ အဲလစ်(စ်)ရေ ဟင်း . . . ဟင်း ”

နှုတ်ဆက်ပွဲညလည်ဖြစ်ပြန် ရန်တစ်ဝံ့နီးပါးလည်း ကုန်လုလု ရှိနေပြီ။ နှစ်ယောက်သား အရက်ရှိန်ခပ်ထွေထွေဖြင့် အာသွက်လျှာသွက် ဖြစ်နေကြသည်မဟုတ်ပါလား ”

“ ရက်(စ်) သစ်(စ်)ရိုက် ဝဲနီးဝွတ် မင်းမောင် . . . ကြိုက်တယ် ဟင်း . . . ဟင်း ကျုပ် . . . ကျုပ်က မောင်ရင်လိုသတ္တိမျိုးမှ ကြိုက် ကြိုက်တာ၊ ဟောဒီရေနံတောင် မောရိယကုန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ ဟောဒီဘိုထဲ ကြီးခဲ့ ခေါင်းလောင်းစင် . . . အေ့ . . . အေ့ ပြောရရင်တော့ မ . . . မ . . . မရဏခေါင်းလောင်းကြီးရဲ့ လျှို့ . . . လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ ပ . . . ပဟေဠိတွေ ကျုပ် . . . သိ . . . သိချင်နေတာ ကြာ . . . ကြာပြီ ”

မစ္စတာအဲလစ်(စ်)မှာ တအေ့အေ့နှင့် စကားများကို လျှာလျှာ အာလေးနှင့်ပြောရင်း မကြာခဏ ခေါင်းစိုက်စိုက်သွားလေ့ရှိသည်။ သို့သော် ကြီးစားကာ ပြန်လည်၍ခေါင်းမတ်အားယူကာ စကားကိုဆုံးအောင် ပြောဆိုနေပါလေ၏။

“ ဟုတ် . . . ဟုတ်တယ် . . . ကျုပ်သိရသလောက်ဆိုရင် ခေါင်း . . . ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးတစ်စိုက်နားမှာ ရ . . . ရတနာသိုက် တောင် ရှိ . . . ရှိတယ်လို့ ဆိုကြတယ်၊ နောက်ပြီး ဘာ . . . ဘာမှန် မသိတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကလည်း အ . . . များကြီး၊ ကျုပ် . . . ကျုပ် သိ . . . သိအောင်ကြီး . . . စား . . . ပေမဲ့ ဘာ . . . ဘာမှ မ . . . မ . . . ”

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

ခဲ့ ... ရ ... ဘူး ... ဘူး ... အေ့ ... အေ့ ... အ ”

နောက်ဆုံးတော့ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူအရာရှိ မစ္စတာအဲလစ်(စ်) မှာ မရဏခေါင်းလောင်းကြီး၏ လျှို့ဝှက်ချက်များနှင့် သူသိသမျှကို တတွတ်တွတ်ရင်ဖွင့်ပြောဆိုရင်း အရက်မူးလွန်ကာ သတိလစ်မေ့မေ့ရာ သွားပါလေတော့သည်။ သို့တိုင်အောင် မစ္စတာအဲလစ်(စ်)ပြောပြခဲ့သော စကားသုများကမူ မင်းမောင်၏အကြားအာရုံထဲဝယ် ပဲ့တင်ထပ်ကာ ပြန်လည်၍ကြားရောင်နေမိပါတော့သည်။

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၉)

“မောဂိုယုစိတ္တဇ ... လပြည့်ညံ့သရာ ”

မှန်မီးအိမ်အလင်းပျော့ပျော့အောက်တွင် ပိုးဖလံအသေကောင်များက တစ်ခုစီတစ်ကွဲစီဖြင့် ပိုးလိုးပက်လက် ဖိစိန်ချုပ်ငြိမ်းလျက်ရှိပါ၏။ တစ်ချို့ပိုးဖလံကောင်လေးများမှာမူ အတောင်ကျွတ်လျက် မပျံနိုင်၊ မသွားနိုင်ဖြင့် ကော့လန်တွန်လိမ်နေကြသည်မှာ မီးကိုတိုးသောဖလံပိုးတို့၏ နိယာမသဘာဝလေလား

ရေနံ့တောင်ထက်ရှိ မောဂိုယုကုန်းဝန်းကျင်မှာတော့ လပြည့်ညံ့၏လရောင်သည် သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်တို့ကို ထိုးဖောက်၍ ဖြန့်ကျက်လင်းလက်နေပါ၏။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုက မောဂိုယုကုန်းပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်ပင် ကြီးစိုးမင်းမူလျက်ရှိသည်။

သူ့ရဲ့တောင်စာပေတိုက်

ဘူမိဗေဒအရာရှိ မင်းမောင်မှာ မျက်စိညောင်းလာပြီမို့ ဖက်လက်ဝမှတ်တမ်းခိုင်ကြီးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် စားပွဲမှထကာ ခြေညောင်းလက်ဆန် ဘိုတ်ဝရံတာဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဝရံတာဘက်ဆီမှ ဝေဝဲဖြတ်တိုက်လာသည့် လပြည့်ညံ့နင်းဆွတ်လေ့ရှူးကြောင့် အနည်းငယ်အေးစိန်စိန်ဖြစ်သွားသည်မို့ မင်းမောင်လည်ပင်းမှ ဖလာက့်လိုခြုံအောင်ဆွဲယူပတ်လိုက်ပါ၏။

ဝေဝဲမှန်ခိုင်းနေသည့် မောဂိုယုသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီမှ သားစားညှဉ့်ငှက်ကောင်များ၏ ကျိုးကျိုးကျည်ကျည်အော်မြည်သံများကို ရံဖန်ရံခါကြားနေရသည်။ မင်းမောင်မှာ လရောင်အောက်တွင် မြင်တွေ့နေရသည့် မောဂိုယုကုန်းမြင့်ကွင်းတွင် နစ်မျောနေစဉ်

နောက်ဘက်အခန်းထဲတွင် ကျွန်ရစ်ခဲ့သော စားပွဲထက်မှ မှိန်ပျော့ပျော့မှန်အိမ်သည် ရေနံဆီကုန်သွား၍လော့၊ လေရှူးတိုးဝှေ့သွား၍လော့မသိ၊ ရုတ်တရက် ဟုတ်ခနဲမီးငြိမ်းသေသွားပါ၏။

“ဟော . . . အရေးထဲ မှန်အိမ်မီးကငြိမ်းသေသွားရသေးတယ်” မင်းမောင်မှာ တစ်ယောက်ထဲရေရွတ်ရင်း ဝရံတာထက်မှ ပြန်လည်ကာ မှန်မီးအိမ်ရှိရာ စားပွဲဆီသို့သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်

“ ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ကျီ ” ဘိုတ်ကြီး၏စာကြည့်ခန်းဘက်ဆီမှ ခြေသံလိုလို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသဖြင့် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

သူ့ရဲ့တောင်စာပေတိုက်

“ဟင်း . . . ဘာသံလဲ . . . ဟို . . . ဟိုစာကြည့်စာ
ဘက်ဆီက ထွက်တဲ့အသံပဲ.”

လှမ်းလက်စခြေလှမ်းကိုရှုပ်ကာ အမှောင်ထဲမှာပင် မင်းခေ
အသာအယာပင် ငြိမ်၍နားထောင်နေပါ၏။ ဟုတ်သည် ကြမ်းပြင်ထဲ
တွင် တရှုပ်ရှုပ်လျှောက်နင်းနေသည့် ခြေသံလိုလို ကြွက်လျှောက်သံလို
အသံတစ်ချို့က သူ၏ညာဘက်ရှိ စာကြည့်ခန်းဆီမှ ကြားလိုက်ရသကဲ့

“ဘယ်သူလဲ . . . ညဉ့်ကြီးအချိန်မတော်”

ဒွိဟသံသယအတွေးများနှင့် မင်းမောင်တစ်ယောက်တည်း
မေးခွန်းထုတ်နေမိသည်။ သို့သော် မှန်အိမ်မီးငြိမ်းသောသွားခြင်း၊ လက်
မိတ်မီးဆောင်မထားခဲ့မိခြင်းကြောင့် မင်းမောင်တစ်ယောက် အခက်ပြ
လျက်ရှိနေပါ၏။ မင်းမောင် သေချာစွာနားစိုက်ထောင်လိုက်တော့ ဘာ
မျှမကြားရတော့။

“ရော် . . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ . . . လမ်းလျှောက်လာ
ခြေသံတွေကို ငါ့ကိုယ်တိုင် နားနဲ့ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရတာပါ။”

ဟုတ်သည် သေချာအောင် နားစိုက်ထောင်လိုက်မှပင် ထို
ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုတို့က ဘုံတံကြီးတစ်ခုလုံးအား ကြီးစိုးမင်းမူထားလေထာ
သို့။ ယုတ်စွာအဆုံး ညဉ့်အခါ ကြီးမားသောအိမ်ကြီးအတွင်းဝယ် ကြား
လေ့ရှိသော အိမ်ပြောင်စုတ်ထိုးသံ၊ ဝိုးပရစ်အော်သံမျိုးမျှပင် မကြားရ
တိတ်ဆိတ်ခြင်းကသာ ကြီးစိုးနေပါလေ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် စောစော
ပျောက်ကွယ်သွားသောခြေသံအချို့က စာကြည့်ခန်းဘက်မှ ထွက်

သူ့စုံထောင်းစာပေတိုက်

လာပြန်သည်။

“ရှပ် . . . ရှပ် . . . ရှပ် . . . ကျီ . . . ကျီ”

“ဟော . . .”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ မလွဲနိုင်တော့၊ ခြေသံမှ တကယ့်ခြေသံ
အစစ်၊ တရှုပ်ရှုပ်နှုတ်ကြားနေရသော ခြေနှင်းသံကြောင့် ကြမ်းပြင်သစ်သား
အချို့ပင် အတန်ငယ်လှုပ်ခါသွားပြီး နောက်ဆက်တွဲတကွီကွီမြည်သံများ
ကိုပင် ကြားလိုက်ရပါ၏။ သူ့အရင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖူးသော မျက်နှာ
ဗြူအရာရှိ မစွတာအဲလစ်(စ်)ပြောခဲ့သော မဂုဏ်ခေါင်းလောင်းတစ္ဆေ
ဝိညာဉ်များသည် သူ့ရှိရာသို့ အမှန်တကယ်ပင် ရောက်ရှိလာကြလေပြီ
လား . . . ။

ဝေဝေဝေ ဒွိဟသံသယအတွေးများဖြင့် မင်းမောင်တစ်ယောက်
စာကြည့်ခန်းတံခါးပေါက်အနီးတွင် မလှုပ်မယှက်နှင့်ရပ်နေပါ၏။ သူ
အခန်းတံခါးဖွင့်၍ အတွင်းသို့ဝင်လိုက်လျှင် တစ္ဆေဝိညာဉ်ခြေသံရှင်သည်
ငန်းလျှိုးကွယ်သွားလေမည်လား . . . ဟူ။

သို့သော် . . . မင်းမောင်၏မသိစိတ်တချို့က ကျိုးပျက်နေသည့်
ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ အတွင်းသို့ချောင်းမြောင်းကြည့်လိုက်သည့် အပျက်
အစီးအကြိုးအကြားများကြားမှ တိုးရှေ့ဝင်ရောက်လာသည့် လရောင်
အလင်းအောက်တွင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် ခေါင်းလောင်းစင်မှ ကြိုးကြီးက
ထုတ်ရမ်းခါနေသလိုလို . . . ။

“ရှပ် . . . ရှပ် . . . ရှပ် . . . ရှပ် . . . ကျီ”

သူ့စုံထောင်းစာပေတိုက်

“ ဖလပ် . . . ဖလပ် . . . ရှပ် ”

ထိုစဉ် စာကြည့်ခန်းဘီရိုရှည်ကြီးများ စိတန်းထားရာဘက်ဆီမှ ခြေသံတစ်ချို့နှင့် စာရွက်လှန်သံ တဖျတ်ဖျတ်ကိုကြားလိုက်ရသဖြင့် မင်းမောင်ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲခြစ်သွားသည်။

“ ဝူး . . . အူး . . . အူး . . . ဝူး . . . ဝူး ”

ထိုအခိုက် မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီမှ ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူလိုက်သော ဆွေးအူသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် တိတ်ဆိတ်အိပ်မောကျနေသည့် သန်းခေါင်ယံလပြည့်ညသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာခဲ့ပြီတည်း။

မင်းမောင်ကလည်း စာကြည့်ခန်းတံခါးကို အသာအယာတွန်းဖွင့်လိုက်သည်။ သို့သော် . . . ဆီနှင့်ကင်းဝေးနေသည်မှာ ကာလရှည်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သောကြောင့် တံခါးပေါက်က တကနီကနီဖြင့် ညည်းညူသံပေးကာ ပွင့်ဟလာခဲ့သည်။

“ ကနီ . . . ကနီ . . . ကနီ . . . ကနီ ”

“ ဟင် . . . ”

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စာကြည့်ခန်းနှင့်တစ်ဆက်တည်းရှိသော ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးအနီးတွင် အဖြူရောင်အရိပ်သဏ္ဍန်ကြီးတစ်ခုကို ဝိုးတဝါးတွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ ဟော . . . ”

အပြင်မှတိုးဝင်လာသည့် လရောင်အလင်းနှင့် အခန်းတွင်းရှိ အမှောင်ထုကြားတွင် ဝိုးတဝါးမျှသာ မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် အဖြူရောင်

သူ့ရုံကောင်းစာပေတိုက်

စုန်ရှင်မှာ ရှည်လျားမြင့်မားသော စာအုပ်ဘီရိုကြီးများကြားတွင် နေပျောက်ကွယ်သွားပြန်ပါ၏။ ရုတ်တရက်မြင်တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကြောင့် မင်းမောင်မှာ တံခါးအကွယ်တွင်ရပ်ကာ ဒုခံသြမင်သက် ငေးမောကြည့်နေမိသည်။ ယခုလက်တွေ့ မျက်မြင်တွေ့လိုက်ရမှပင် ဘောင်တစ်ယောက် မစွတာအဲလစ်(စ်)ပြောပြခဲ့သော စကားများကို ကြည့်ခဲ့မိခြင်းကို နောင်တကြီးစွာရရှိနေမိပါ၏။

“ ဒီရေနံတောင်က မောရိယဘီရိုကြီးကို ရောက်လာကြတဲ့ နှိုပေါက်စအသစ်လေးတွေဆိုရင် တစ်လနှစ်လလောက်ပဲ ခံကြတယ်။ လေးလပြည့်အောင် နေသွားနိုင်တဲ့အရာရှိဆိုတာ ခပ်ရှားရှားပဲ ကျွန်တို့ယောက်ပဲ ခြောက်လကျော်ကျော်လောက် ကျိတ်မှိတ်နေနိုင်ခဲ့တာ . . . ဟိုစာကြည့်ခန်းထဲက မရစခေါင်းလောင်းသံနဲ့ ကြိုးမိန့်ခံရသည့်ကောင်တွေ သောင်းကျန်းတာကိုမခံနိုင်လို့ အားလုံးလိုလို ပြောင်ပြီး နာနဲကြတာဟေ့ . . . ဟင်း . . . ဟင်း ”

အနားမှကပ်၍ပြောလိုက်သည့်နယ် . . . မစွတာအဲလစ်(စ်) စားသံများက မင်းမောင်၏အကြားအာရုံတွင် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်လျက်၊ သို့ဆိုလျှင် စောစောကကြားနေရသောအသံများနှင့် ဖတ်ရုံဖြူတစ္ဆေ ညာညီကောင်များက မစွတာအဲလစ်(စ်)ပြောခဲ့သည့် ကြိုးမိန့်ခံရိညာညီ လေးလား . . . သို့မဟုတ် စွဲလန်းမှုပေါဒါန်များဖြင့် ကျွတ်မလွတ် ကြံသေးသည့် ဘိုတဲပိုင်ရှင်များလေးလား . . . ။

“ ဒို . . . ရှပ်ပါတယ်၊ ငါကတော့ လက်တွေ့မျက်တွေ့သမား

သူ့ရုံကောင်းစာပေတိုက်

ပါ။ အခုပျောက်လိုက်ပေါ့လိုက်ဖြစ်နေတဲ့ ဝတ်ရုံဖြူကောင်ကြီးကိုပဲ မိအောင်ဖမ်းပြလိုက်မယ် ”

ထိုကဲ့သို့ အတွေးစိတ်ကူးပေါ်လာသည်နှင့် မင်းမောင်မှာ စာကြည့်ခန်းတံခါးတွင် ကွယ်၍ပုန်းခိုကာ ဝတ်ရုံဖြူတစ္ဆေကောင်ဝတ်တတ်တဆိတ်ချောင်းမြောင်း စောင့်ဆိုင်းနေပါတော့သည်။ သို့သော် ထိုနေ့ညက အချိန်သာကုန်ဆုံးသွားသည်။ ဝိညာဉ်ကောင် ဝတ်ရုံဖြူတစ္ဆေကောင်ကမူ လုံးဝပေါ်မလာခဲ့ပါလေတော့။ လေအလျင်ကဲ့သို့ လျှင်မြန်စွာ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး လေအလျင်ကဲ့သို့ပင် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်လား ဆိုသည်ကိုတော့ ။

ထိုးနှညကာ မင်းမောင် အိပ်ရာထက်သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာတော့ နံနက်လုံးနာရီထိုးလုနီးပါး ဖြစ်နေပါပြီ။ စိတ်ကိုလျှော့ကာ မျက်လုံးစုံမှိတ်၍ အိပ်လိုက်မှသာ မင်းမောင်တစ်ယောက် စိတ်မောလူမောဖြင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားပါလေတော့သည်။

သူ့ခုံထောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၁၁)

“ ပြန်မြော့ချင်တဲ့ . . . မောဂိုယမဂုဏ်ခေါင်းလောင်းသံ ”

အချိန်က နံနက်ဆယ်နာရီခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း အံ့ပြဲပြဲ မိုင်းမှုန်နေသည့် ရာသီဥတုနှင့် မိုးရိပ်မိုးသားများကြောင့် နေရောင်ကို မမြင်ရသေးပေ။ သည်ကြားထဲ မိုးရိပ်မိုးငွေ့ပါသော ဖိုသက်လေက တဟူဟူးတိုက်ခတ်နေသည်မို့ မင်းမောင်မှာ မှန်ပြုတင်းပေါက်တစ်ချပ်ကို ဆွဲပိတ်လိုက်သည်။

“ ဟိုး . . . မြောက်ဘက်မှာ မိုးထိလုနီးပါး ခြံတက်နေတဲ့ တောင်တန်းကြီးတွေက နဂါးမီးတောင်လို့ခေါ်ကြတယ် ဖိုလ်လေး . . . လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်လောက်က တစ်ကြိမ်လောက်ခါပေါက်ကဲ့ ခဲ့ပြီး မီးငြိမ်းသေသွားခဲ့တဲ့ မီးတောင်တစ်ခုပေါ့ ”

သူ၏လက်ထောက် ဘူမိဗေဒကျောင်းဆင်းအရာရှိငယ်

သူ့ခုံထောင်းစာပေတိုက်

ကျော်ရွှေစံက နိုင်ငံ့ညိုညိုတောင်တန်းကြီးများရှိရာသို့ လက်ညှိုးညှိုးကာ ရှင်းလင်းပြောပြနေပါ၏။

“ နေပါဦး ကျော်ရွှေစံရဲ့ . . . ဘာကြောင့် နဂါးမီးတောင်ထဲ ခေါ်ရတာလဲ . . . အခုကော ပေါက်ကွဲတာတို့ ဘာတို့ရှိသေးလားကွ ”

“ အင်း . . . ဟိုတုန်းကတော့ နဂါးမီးတောင်ကနေ အခိုးအစေ့တွေလွှတ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့အဘိုးပြောတာကလေး နဂါးမီးတောင်အောက်မှာ မြေအောက်နဂါးပွက်ကျင်းကြီးတွေ ရှိတယ်လို့ အဲဒီနဂါးပွက်ကျင်းကြီးထဲက ရွှံ့လင်း၊ ချော်လင်းကြောင်းထဲက ကျောက် ကျောက်လုံးကြီးတွေဟာ ရေခဲရဲ့အခိုးရိုက်ခတ်မှုအရှိန်နဲ့ မှတ်ထုတ်တာကြောင့် နဂါးပွက်ကျင်းထဲကနေ ကျောက်ခဲကျောက်တုံးတွေပစ် အပေါ်ကိုလွင့်စင်ကျော်ထွက်လာကြတယ်တဲ့ ဗိုလ်လေးရဲ့ . . . အကျွန်တော်ပြောတတ်သလိုပြောရရင် မိုးပေါ်ကိုလွင့်စင်တက်လာ ကျောက်ခဲကျောက်တုံးတွေ ပြန်အကျမှာ နောက်ထက်မိုးပေါ်ကိုလွင့်စင် တက်လာတဲ့ ကျောက်ခဲလုံးကြီးတွေနဲ့ ဆောင့်တိုက်မိခဲ့ကြရာက လျှပ်မီးလက်သလို ဝင်းဖြာလင်းလက်သွားပြီး ရောင်စဉ်ရောင်တန်းဖြာ ထွက်လာတယ်လို့ အဘိုးကပြောခဲ့ဖူးတယ် ”

(စကားကြွင်း) နဂါးမီးတောင်လျှင် နဂါးချေနုသည်ဟု ကျောက်ရင်းပြင်နှင့် မာန်အောင်ကျွန်းသားများက ယုံကြည်ကောက်ယူသိမ်းဆည်းထားကြသော အလုံးအဝန်း သတ္တုတစ်မျိုးမှာ ထိုကျောက်လုံးများဆီမှ ပဲ့စင်

သူ့ရဲ့တောင်စာစေတီတံ

ထွက်လာကြသော အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်သည်။ မြေအောက်တွင် အမြဲဆူပွက်နေသည့် နဂါးပွက်ကျင်းထဲမှ ကျောက်လုံးကြီးများမှာ အဆမတန်ပြင်းထန်သော ရေနံမီးနှင့်ထပ်မံတွေ့ရှိ လောင်ကျွမ်းခဲ့ရာမှ သက်ရင့်ရွှေလိုလို၊ ငွေလိုလိုအရောင်အဆင်းနှင့် သတ္တုတစ်မျိုး ဖြစ်သွားကြခြင်းသာတည်း။

မင်းမောင်မှာ ကျော်ရွှေစံပြောသမျှကို စိတ်ဝင်တစားနားထောင်ရင်း ပြူးတင်းပေါက်တစ်ခြမ်းမှ မြင်တွေ့နေရသော ရေနံတောင်မြင်ကွင်းကို ငေးကြည့်နေမိပါ၏။

“ အင်း . . . ဒါဆိုရင် ဟောဒီရေနံတောင်ဒေသတစ်ဝိုက်ဟာ အန္တရာယ်နယ်မြေကြီးတစ်ခုလို့ ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့နော် . . . ဒါကြောင့် ဒီရေနံတောင်မြင်ကွင်းဟာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေတာကိုး ”

“ ဟုတ်တယ် . . . ဗိုလ်လေး ဒီရေနံတောင်မှာ ဟောဒီမောရီယ ကျန်းတစ်ဝိုက်လောက်မှာပဲ သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်တွေရှိနေတာ . . . ဟိုတက်တောင်ကြောတွေတက်မှာဆိုရင် တစ်ချို့က မီးသင့်မြေဖြစ်ခဲ့လို့ ပင်လယ်ကမ္ဘာပင်တို့ ဆူးပင်၊ ကိုင်းပင်တွေနဲ့သာ ကြီးမိုးမင်းမှုနေကြတာလေ ”

ဟုတ်သည် . . . ရေနံတောင်သည် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာထူးသော မြင်ကွင်းတစ်ချို့နှင့် သူ့၏သဘာဝအလှကို တစ်ခါတစ်ရံတွင် လှစ်ဟပြတတ်ပါ၏။ ထူးခြားသည်မှာ ဤရေနံတောင်နှင့် မင်းပုန်းတောင်တစ်ဝိုက်တွင်သာ သစ်ကြီးဝါးကြီးတို့ရှိကြသည်။ ထို့ပြင် မဟူရာချောင်းတစ်

သူ့ရဲ့တောင်စာစေတီတံ

ပိုက်နှင့် ပြန်တောင်တို့လည်း သစ်ပိုင်ဝါးရိပ်တို့ ထူပြောကြပြီး ကျန်သည့် နေရာဒေသများတွင် ပင်လယ်ကမ္ဘာနှင့် ဆူးရစ်ခြုံနွယ်များသာတည်း။

“ ဒါနဲ့ ဟောဒီဘုံတဲကြီးပေါ်မှာရှိတဲ့ ခေါင်းလောင်းစင်ကိစ္စပဲ ရော ကျော်ရွှေ့စံ ဘယ်လောက်သိထားသလဲ။ ဘုံတဲနဲ့ခေါင်းလောင်းစင် တာ ဘယ်လိုမှဆက်စပ်မရလို့ ထူးဆန်းနေသလိုပဲ ”

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မင်းမောင်က ကျော်ရွှေ့အား ဘုံတဲပြပေါ်ရှိ စာကြည့်ခန်းထဲမှ ခေါင်းလောင်းစင်အကြောင်းကို မေးမြန်းစုံစမ်း လိုက်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တော့ ကျော်ရွှေ့စံ ချက်ချင်းမဖြေနိုင်။ အတိ ကြာမှ ဝိုင်ဒွံ ပြုတင်းဝမှတွေ့မြင်နေရသည့် မိုင်းညိုညိုတောင်ကြောကြာ ဆီသို့ ငေးကြည့်နေပါ၏။ ပြီးမှ သက်ပြင်းတစ်ခုကိုချကာ . . .

“ အင်း . . . ကျွန်တော်သိရသလောက်ကတော့ ဘုံတဲပိုင်ပိုင် အင်္ဂလိပ်ကြီး ဆောက်ကတည်းကရှိခဲ့တဲ့ ခေါင်းလောင်းစင်ကြီး ဗိုလ်လေး၊ တစ်ခုရှိတာက လပြည့်လကွယ်ညတွေ့ဆိုရင် တစ်ခါတထဲ ခေါင်းလောင်းထိုးသံတွေ ကြားရတတ်တယ်။ ဟိုးခေတ်ကတော့ ရေ အရေးအခင်းတွေရယ်၊ အန္တရာယ်ကိစ္စတွေရယ် ကြုံတွေ့လာခဲ့ရင် အချိန် အချက်ပေးလို့ ရအောင်ဆိုပြီး သူ့နေတဲ့ဘုံတဲပေါ်မှာ ခေါင်းလောင်း စင်ကို ထည့်ထားခဲ့တာတဲ့ ”

နှစ်ယောက်သား စကားပြောဆိုရင်း ခေါင်းလောင်းစင်ရှိရာ စာကြည့်ခန်းဘက်သို့ လျှောက်လာကြသည်။ အလျား ပေသုံးဆယ် အနံ ပေနှစ်ဆယ်ခန့် ကျယ်ဝန်းသော စာကြည့်ခန်းက နှစ်ပရိစ္ဆာ

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ဘိုက်စားမှုကြောင့် အချို့နေရာများတွင် ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိပါ၏။ နံရံတစ်ဖက်တွင် စာအုပ်တစ်အုပ်မျှမရှိတော့သည့် မှန်ဘီရိုကြီးခန်းထဲ တွင် သူ့နေရာနှင့်သူ စိစစ်ရိုရိုနှင့် ဘုံတဲစောင့်ကြီး ဦးဖံ့ရှေ့ ရှိနေသဖြင့် သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ထားသည့်တိုင် လူမနေသောစာကြည့်ခန်းကြီးကမူ အထီးကျန်ဆန်နေသယောင်။

ထူးထူးခြားခြား စာကြည့်ခန်း၏အလှကို ပျက်စီးနေသည်မှာ မျက်နှာကြက်ကိုဖောက်ထွင်းလျက် ခေါင်းမိုင်းအထက်တွင် တည်ရှိနေသော ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးသာ ဖြစ်ပါချေ၏။ ခေါင်းလောင်းကြီးသည် ခေါင်း လောင်းဆီမှ ကြမ်းပြင်သို့တိုင် တွဲလောင်းကျ၍ ငြိမ်သက်နေသည်။ သုံးလွန်းတင်ကြီးဖြစ်သည်တိုင် လျှောက်ကြီး၏အရောင်အသွေးတို့က ညိုညို ဖြူဖြူ ဝါဝါတို့ဖြင့်အရောင်အသွေးစုံလှသည်။

“ ဟို . . . ဟို . . . ဗိုလ်လေး အယူမသီးဘူးဆိုရင် ဘစ်ခုလောက် ပြောချင်လို့ . . . ”

“ ပြောလေ ကျော်ရွှေ့စံ . . . ငါအယူမသီးတတ်ပါဘူး။ ဆား သူတကာပြောတိုင်းလည်း မယုံတတ်ဘူး . . . ကိုယ်တိုင်မျက်မြင် ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ရမှပဲ ယုံကြည်လေ့ရှိပါတယ် ”

“ အင်း ဗိုလ်လေးစကားအတိုင်းသာဆိုရင် . . . ကိုယ်ကိုတိုင် မမြင်ရမတွေ့ရတဲ့ ခရစ်တော်တို့၊ ဂေါတမဗုဒ္ဓတို့ . . . ဒေဝတာတွေကို မယုံကြည်ဘူးဆိုတဲ့သဘောလား ”

ကျော်ရွှေ့စံ၏ ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်မေးခွန်းကြောင့် မင်းမောင်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

“ ဒီလိုမျိုးတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ကျော်ရွှေခံရယ်၊ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ရာ ဘုရားဆိုတာတော့ ကိုးကွယ်သူရဲ့နှလုံးသားမှာပဲ ရှိနေမှာပေါ့ ”

မင်းမောင်၏အဖြေကို ကျော်ရွှေခံသဘောကျသွားသည်ထင်၊ အသံထွက်သည်အထိပင် ရယ်မောလိုက်သည်။ ပြီးမှ . . .

“ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဗိုလ်လေးက စကားပြောတော်တော်ကောင်းတာပဲ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဗိုလ်လေးကို ခေါင်းလောင်းကြိုးရဲ့ အကြောင်းကိုပြောပြမယ်၊ အမှန်တော့ ဟောဒီခေါင်းလောင်းကြိုးဟာ မျက်နှာဖြူအရေးပိုင် ကျေဇီဆင်းကိုယ်တိုင် ကြိုးမိန့်ချခဲ့တဲ့ သူတွေရဲ့ လည်ပင်းတွေမှာစွပ်ပြီး အသက်ခီပိန်တွေကို ဖြုတ်ချွေခဲ့တဲ့ကြိုး၊ တစ်နည်းပြောရရင် . . . သေသူတွေရဲ့ပိညာဉ်တွေကို နှုတ်ယူခဲ့တဲ့ကြိုးတွေကို စုစည်းပြီး ပြန်ကျစ်ထားတဲ့ကြိုးဆိုရင် . . . ဗိုလ်လေးယုံနိုင်ပါ့မလားဟင်”

ဘာရယ်မသိ ကျော်ရွှေခံ၏စကားကြောင့် မင်းမောင်၏ကျောရိုး တစ်လျှောက် စိမ့်ခနဲဖြစ်သွားပါ၏။ အကယ်၍ ဤ “မောရိယမရဏခေါင်းလောင်းကြိုး” ကြီးသည် ကျော်ရွှေခံပြောပြခဲ့သော ကြိုးမျိုးသာ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မျက်နှာဖြူအရေးပိုင် ကျေဇီဆင်းသည် စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် စိတ်နယ်လွန် လောကီပညာရှင်တစ်ဦးလေလား ဟူ၍ အတွေးဝင်စရာရှိသည် မဟုတ်ပါလော့။

“ အင်း . . . ငါကြားဖူးတာတစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ဟိုး အာဖရိက

သူရဲထောင်းစာစေတီတံ

ဒါက အသားစားလူနိုင်းတစ်ချို့ကလည်း သူတို့သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ သူတွေ ခေါင်းတွေကို ခြံစည်းရိုးတိုင်တွေမှာ ချိတ်ဆွဲတတ်ကြတာပဲလို့ ချစ်တယ်။ အခုမင်းပြောတဲ့ မျက်နှာဖြူအရေးပိုင်မင်းကြီးကလည်း မင်းတိုင်ကြီးမိန့်ပေးခဲ့တဲ့ ရာဇဝတ်သားတွေရဲ့လည်းပင်းကို ညှစ်သတ်ကြီးတွေကို ပေါင်းစည်းပြီး . . . ခေါင်းလောင်းကြိုးလုပ်ထားတာပဲဟာ အင်း . . . တွေးကြည့်ရင်မဖြစ်နိုင်စရာတော့ သိပ်မရှိပါဘူး”

မင်းမောင်က သူ၏ရှေ့မှ ဖြူနီဝါပြာအရောင်စုံလင်လှသည့် ခေါင်းလောင်းကြိုးကြီးကို ကိုင်ကြည့်ရင်း မှတ်ချက်ပေးလိုက်ပါ၏။ ထူးဆန်းစွာ သူ့ကိုင်တွယ်ကြည့်နေသည့် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာက ခေါင်းလောင်းကြိုးကြီးသည် ဆွေးမြည့်ခြင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ သူ၏လက်ထဲ တစ်ဖက်တစ်ဖက်နှင့် နှလုံးသွေးခုန်နေသည့်နယ် ထိတွေ့စားလိုက်ရ ခြင်း လန့်ဖျန်ကာ လွှတ်ချလိုက်မိသည်။

“ ဒို . . . ဘုရား . . . ဘုရား ဒါ . . . ဒါ ငါလိုဖြစ်တာလဲ . . . ခေါင်းလောင်းကြိုးကြီးက ငါ့လက်ထဲမှာ လှုပ်နေသလိုပါလား။ ”

မင်းမောင်မှာ စိတ်ထဲတွင် ရေရွတ်မြည်တမ်းလိုက်ရင်း အံ့ဩနေသွားပါ၏။

“ ဗိုလ်လေး . . . ဗိုလ်လေး ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ခြစ်လို့ ခေါင်းလောင်းကြိုးကြီးကို လွှတ်ချလိုက်ရတာလဲ ”

“ အော် . . . အင်း ဟို . . . ဟို ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အမှတ်

သူရဲထောင်းစာစေတီတံ

တမဲ့ လက်ထဲကလွတ်ကျသွားတာပါ ကျော်ရွှေဇံ ”

“ တော်ပါသေးရဲ့ ဗိုလ်လေးရယ် ကျွန်တော်က ဗိုလ်ထံ
ရုတ်တရက်ကြီး ကြီးကိုလွတ်ချလိုက်လို့ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားတာ။ အင်
ဗိုလ်လေး အယူမသီးဘူးဆိုရင်တော့ တစ်ခုတော့ပြောရဦးမယ်။ ဟို
လပြည့်လကွယ် ညဘက်တွေဆိုရင် ဟောဒီစာကြည့်ခန်းထဲမှာ ချိုးချိုး
ချွတ်ချွတ် အသံတွေကြားရတတ်တယ်နော်။ ဟို . . . လင်းလျှောက်နေတဲ့
အသံမျိုးတွေ၊ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကိုမွေ့နှောက်ရှာဖွေနေတဲ့ အသံမျိုးတွေ၊
နှောက်ပြီး စာရွက်လှန်လှောသံတွေနဲ့ တကွနီကွဲပြည်သံတွေလည်း တစ်ခါ
တစ်ခါ ကြားရတတ်တယ် ဗိုလ်လေးရဲ့ ”

“ ဘာလဲ . . . မင်းပြောတာက ဒီစာကြည့်ခန်းထဲမှာ တစ်ခု
ခြောက်တယ်လို့ ပြောချင်တာလား ကျော်ရွှေဇံ။ မင်းကရော တစ္ဆေသမဲ့
ဆိုတာ ယုံနေလို့လား . . . ငါကတော့ စာသာဖတ်နေရရင် ငါ့အနားမှာ
ပုံပေါက်ကွဲရင်တောင် သတိထားမိမှာမဟုတ်ဘူးနော် ဟင်း . . . ဟင်း ”

... မင်းမောင်မှာ သူ၏မသိစိတ်တစ်နေရာတွင် ကိန်းအောင်းလျက်
ရှိသော မသိစိတ်မာနလေးဖြင့် ခပ်တင်းတင်းပြောလိုက်ပါ၏။ မင်းမောင်၏
စကားကြောင့် ကျော်ရွှေဇံမှာ ပုခုံးတစ်ချက်မျှတွန့်လိုက်ပြီး . . .

“ ကောင်းပါလေ့ . . . ဗိုလ်လေးရယ် ကျွန်တော်ကတော့
ဗိုလ်လေးကို ဟောဒီမောရိယခေါင်းလောင်းကြီးနဲ့ တဲကြီးအကြောင်းကို
လိုရမယ်ရ သတိပေးထားတာပါ။ ကဲ . . . ကျွန်တော့်ကိုခိုင်းစရာမရှိဘူး
ဆိုရင် ရေနံတွင်းတွေဘက်ကို ဆင်းလိုက်ဦးမယ် ”

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

ကျော်ရွှေဇံမှာ သူ၏အထက်အရာရှိ မင်းမောင်အား နှုတ်ဆက်
စကားဆိုလိုက်ရင်း ဘိုတဲကြီးပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွားပါလေ၏။ ယခုအချိန်
မှာတော့ နာမည်ကျော် မောရိယဘိုတဲကြီးပေါ်တွင် ဘူမိဗေဒဦးစီးအရာရှိ
မင်းမောင်တစ်ယောက်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ မင်းမောင် ရေနံတောင်သို့
ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ ရက်သုံးပတ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း လုပ်ငန်းခွင်
ကိစ္စများကို ဖိဒိမ်းစီးမလုပ်ကိုင်နိုင်သေးပါ။ အချိန်ရှိသရွေ့လည်း မောရိယ
မရတခေါင်းလောင်းကိစ္စ။ သရဲခြောက်သည်ဆိုသော ဘိုတဲကြီးကိစ္စ
သည်တို့ကို မစဉ်းစားနိုင်သေး။ သူ၏တာဝန်နှင့်ဝတ္တရားအရ ရေနံတောင်
ရှိ ရေနံတွင်း(စက်တွင်း+လက်တွင်း)များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရပေဦးမည်။

မင်းမောင်မှာ စိတ်ချောက်ချားဖွယ် ခေါင်းလောင်းစင်နှင့်
စာကြည့်ခန်းကြီးကို တစ်ချက်မျှစောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီးမှ စာကြည့်ခန်း
တံခါးကိုပိတ်တာ အမင်္ဂလာအခန်းအားကျောခိုင်းထွက်ခွာခဲ့ပါတော့သည်။

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

အခန်း (၁၂)

“ဖြူနုစံဆိုသော . . . မိန်းမချော့စေးနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း ”

ညနေဆည်းခဏက တဖြည်းဖြည်းချုပ်ငြိမ်းလာနေပြီဖြစ်သည်။ ရေနံတောင် အနောက်ဘက်တောင်ကြောပေါ်မှ ဝင်လှဆဲနေလုံးနီနီဝ သူ၏ တစ်နေ့တာဝတ္တရား ပြီးဆုံးတော့မည်ထင်။ အလင်းအား မှိန်ချော့ ဖျော့ဖြင့် ရေနံတောင်တစ်ဝိုက်အား ထွေးပိုက်ထားပါလေ၏။

ရေနံထွက်ရှိရာ လယ်ဖျားကွင်းထဲတွင် ထီးထီးကြီးပေါက်စသော ဆီးပင်အိုကြီးသည် သစ်ရွက်ကြွေအချို့နှင့် အမှည့်လွန်ဆီသီးများကို တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ဖြုတ်ချွေချလျက်ရှိပါ၏။ ညနေခင်းလေရှား တစ်ချော့အဝေတွင် ရွက်ကြွေအချို့က ဆီးပင်နှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ရှိနေသော လယ်ဖျားတံငယ်လေးပေါ်သို့ ဝေ့ဝဲလွင့်ပျံ့ကြွေသက်လျက်ရှိသည်။

ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော တံငယ်လေးအတွင်းမှာတော့ ဖြူနု

သူ့ရဲ့ကောင်းစာဝေတိုက်

ထမင်းအိုးကို အသေအချာတိုက်ချွတ်လျက် ဆန်အိုးထဲမှဆန်ကို နှိပ်ဖူး နှစ်ယောက်စာ ချင့်ထည့်နေသည်။ ထမင်းအိုးထဲတွင် ကျန်နေသည့် ထမင်းကြမ်းကို ဂျော်ဂျီအတွက် ပန်းကန်တစ်ချက်ထဲတွင် ထည့်ထားလိုက်ပါ၏။ ထိုအချိန်တွင် တံထဲမှ ဂျော်ဂျီ၏ စူးစူးဝါးဝါးထိုးအော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ ဂုတ် . . . ဂုတ် . . . ဂုတ် . . . ဂုတ် ”

သေချာပြီ။ တဲရှေ့တွင် လူစိမ်းတစ်ယောက် ရောက်ရှိနေပြီဆိုတာ ဗေဒင်မေးရန်ပင်မလိုတော့။ ဂျော်ဂျီက အစ်ကိုထွန်းဖံ လက်သပ်မွေးထားသည့် အမဲလိုက်ခွေးပီပီ လွန်စွာအနံ့ခံကောင်းသလောက် အကင်းပါးလှသည်။ ဖြူနုစံ ထမင်းအိုးကိုချကာ တဲရှေ့သို့ အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့် ထွက်လာခဲ့သည်။ ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဂျော်ဂျီက လူစိမ်းကို စူးစူးခဲရဲ ထိုးဟောင်လျက်ရှိပါ၏။

“ ဂျော်ဂျီ . . . ရပ် . . . ရပ် မလုပ်နဲ့ ”

ဖြူနုစံက ဂျော်ဂျီကို လှမ်း၍ဟန်တားလိုက်သည်။ သို့သော် ဂျော်ဂျီက ထုံးစံအတိုင်းပင် လူစိမ်းမှန်သမျှ တဲအတွင်းသို့အဝင်မခံ၊ မာန်ဖီထိုးဟောင်ရင်း တဲရှေ့ နယ်ခြားစည်းအတွင်းသို့ ဝင်မလာစေရန် ခံတပ်ကြီးတစ်ခုနယ် ကာကွယ်နေသည်သို့ . . .။

သို့တိုင်အောင် လူစိမ်းဖြစ်သူ မင်းမောင်က မသိသား ဆိုးရွားစွာ ဖြင့် ဂျော်ဂျီ၏နယ်ခြားစည်းအတွင်းသို့ ဝင်လာသည်မို့ ဂျော်ဂျီက အစွယ်ပွေးပွေးနှင့် မာန်ဖီကာ ရန်မူရန်ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် . . .

သူ့ရဲ့ကောင်းစာဝေတိုက်

“ ဝေါင်း . . . ဝတ် . . . ဝတ် . . . ဝေါင်း ”

“ ဟဲ့ ကျော်ကျီ . . . ရှေ့မတိုးနဲ့လေ ရပ် . . . ရပ်စမ်း ”

ဖြူနုခံ၏ မာန်မဲဟန်တားသံကြောင့် ကျော်ကျီမှာ မင်းမောင်၏ ရှေ့တွင် ကိုးတောင်ကျားတစ်ကောင်နယ် ဟန်ထည်ထည်နှင့်ရပ်နေပါ၏။

“ ရှင်ဘယ်သူလဲ ဘာကိစ္စနဲ့ ဖြူနုတို့ တဲဆီကို လာရတာလဲ ”

ယောက်ျားရှုပ်အင်္ကျီ ထုတ်အနက်ရောင်ကို ခပ်တိုတိုဝတ်ကာ ညှို့အားကောင်းသော မျက်ဝန်းလှလှတစ်စုံနှင့် သူ့အား စူးစူးရဲရဲကြည့်နေသည့် ဖြူနုဆိုသော မိန်းမချောလေးကို မင်သက်ငေးမောကြည့်နေသည်မို့ မင်းမောင် ချက်ခြင်းစကားမပြန်နိုင်။

“ ရော် . . . မေးနေတာ မကြားဖူးလား ဟင်း . . . ကျော်ကျီကို သာ လွှတ်ပေးလိုက်ရင် . . . ရှင် အနိတ်တစ်ခြား အသားတစ်ခြားဖြစ်သွားမှာနော် ”

“ အော် . . . အင်း ဟို . . . ဟို ငါ့နာမည်က မင်းမောင်ပါ။ တလေ့ကမှာ ဟောဒီရေနံတောင်ကို တာဝန်နဲ့ပြောင်းလာတဲ့သူတစ်ယောက်ပဲ။ ရေနံတွင်းတွေကိုစစ်ဆေးရင်း . . . ဒီဘက်ခြမ်းကိုရောက်လာခဲ့တာပါ ”

ဟုတ်သည် ကာကီရောင်ယူနီဖောင်းဝတ်စုံနှင့် လက်ထဲတွင် ဖိုင်တွဲအချို့ကိုပိုက်ကာ လည်တိုင်တွင် အဝေးကြည့်စစ်သုံးမှန်ပြောင်းတစ်လက်ကို ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို ဖြူနု ယခုမှ အသေအချာမြင်မိသည်။ မဟုတ်ပါလား။

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေတို့ထံ

“ အော် . . . အစ်ကိုထွန်းခံပြောတဲ့ ဟို မောရီယတ်ကိုကြီးကို နောက်ထပ်ရောက်လာတဲ့ ရေနံငိုလ်လေး . . . ဆိုတာဖြစ်မယ်ထင်တယ် ”

ဖြူနုခံခေါင်းထဲတွင် အတွေ့ပလင်္ဂီလျက် စုံပြေညှိမောင်းသော အသားအရည်၊ ကျစ်လျစ်သန်စွမ်းသည့် ခန္ဓာကိုယ်၊ ပိရိုသေသပ်သေသော နှုတ်ခမ်း၊ စူးရှသောမျက်လုံးအကြည့်နှင့် ကာကီရောင် အရာရှိဝတ်စုံကို သေသပ်စွာဝတ်ဆင်ထားသော မင်းမောင်ကို မသိမသာ စူးစမ်းအကဲခတ်ရင်း တဒဂံငေးမောသွားမိသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် . . .

“ ဒိန်း ”

ကျယ်လောင်စွာပေါက်ကွဲသံတစ်ချက်နှင့်အတူ မင်းမောင်၏ ခြေထောက်အနီးမှ မြေစိုင့်မြေခဲတို့ လွင့်စင်ဖွာထွက်သွားကြသည်။ မင်းမောင် ထိတ်လန့်တကြားဖြင့် နောက်သို့ဖျတ်ခနဲခုန်ဆုတ်လိုက်ရင်း သေနတ်သံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါ၏။

“ ဟင် ”

တွေ့လိုက်ရပါပြီ နီကြောင်ကြောင်ဆံပင်ရှည်များက လေတွင် ဝဲလျက် အသာညှိညှိ ဗလကောင်းကောင်း မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် အထက်ပိုင်းဗလာ ကိုယ်ထီးထီးနှင့် ဘောင်းဘီရှည်အနက်ရောင် တစ်ထည် ဝတ်ဆင်ထားသည့် . . . လူထွားကြီးတစ်ယောက်က ကျောက်ဆောင်ထိပ်မှနေ၍ မင်းမောင်၏ရင်ဘက်တစ်နေရာဆီသို့ ပြောင်းရှည် သေနတ်တစ်လက်ဖြင့် အပိုင်ချိန်ရွယ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ ဟင် . . . အစ်ကိုပြန်လာပြီ ”

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေတို့ထံ

“ ဝတ် . . . ဝတ် . . . ဝတ် ”

ကျော်ဂျီမှာ သခင်ဖြစ်သူထွန်းဖေကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် အထဲရဲလာကာ မင်းမောင်၏လည်ဖျံကို ကိုက်ဆွဲရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

“ မလုပ်နဲ့ ကျော်ဂျီ . . . ဒါ ရန်သူမဟုတ်ဘူး . . . အစ်ကိုရေ အစ်ကို မပစ်နဲ့ . . . မပစ်နဲ့ ဒါ . . . ဒါ ရေနံတောင်နောက်ထပ်ရောက် လာတဲ့ ဟို . . . ဟို ဗိုလ် . . . ဗိုလ်လေးဆိုတာ ”

တင်းမာပေါက်ကွဲလှလှ အခြေအနေသည် ဖြူနုဖိ၏ ကြားဖြတ်ဟန်ထားမှုကြောင့် ခေတ္တယာယီ ငြိမ်သက်သွားသည်သို့ . . . ထွန်းဖေသည် ကျောက်ဆောင်ထက်မှ လွှားခနဲခုန်ချကာ တံရိုက်ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာသည်။

မင်းမောင်မှာ လူ့အသက်တစ်ချောင်းကို ဖွဲခြွေထုတ်နိုင်စွမ်းသည် သေနတ်တစ်လက်နှင့် အရမ်းကာရောပစ်ခတ်သည့် ထွန်းဖေကို ထင်မောကြည့်နေမိသည်။

“ ကိုင်း . . . ဆိုစမ်းပါဦး မျက်နှာဖြူကောင်တွေရဲ့နောက်လိုက် ရေနံတောင်အရာရှိက ဟောဒီလယ်များက ရေနံတံခေါက် ဘာအကြောင်းများရှိလို့ ရောက်လာခဲ့တာလဲဗျ ”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ လက်ထဲမှခိုင်ဖယ်သေနတ်ကို လျှော့လျှော့ရဲကိုင်ကာ မင်းမောင်အနီးသို့လျှောက်လာပြီး ထွန်းဖေ မေ့ထုတ်လိုက်သည်။ အမဲလိုက်ခွေးကြီး ကျော်ဂျီက သူ၏သခင်အနီး

သူ့ရဲ့ထောင်းစာတွေကိုယ်

အမြီးနဲ့ကာ တိုးဝင်ကပ်သွားပါ၏။

“ မဟုတ်ပါဘူး . . . ဘယ်လိုအကြောင်းမှလဲ၊ ရှိပါဘူး ဒီလယ်ဖျားဘက်က ရေနံတွင်းတွေနဲ့ လက်တွင်းတွေက မြေပုံထဲမှာသိပ်ပြီးမရှင်းလို့ ကိုယ်တိုင်လာကြည့်ရင်း ဟောဒီတံဘက်ကိုရောက်လာခဲ့တာပါ ”

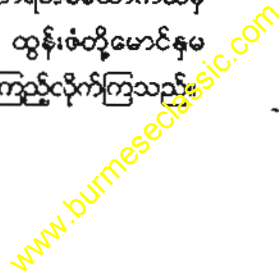
“ အော် . . . အော် . . . မျက်နှာဖြူကောင်တွေ အနိုင်ကျင့်ပြီး ရေနံတွင်းတွေကို သိမ်းယူတာအားမရနိုင်လို့ မင်းတို့လို အလိုတော်ရိတွေကပါ နောက်ကလိုက်ပြီး . . . ရေနံတောင်က ရွာသူရွာသားတွေကို နှိပ်စက်ကြဦးမလို့ပေါ့ . . . ဟုတ်လား ”

ထွန်းဖေ၏ရင်ထဲမှ မကျေနပ်မှုအနိုင်အခံများက . . . မင်းမောင်၏စကားကြောင့် ထိရနာကျင်ပေါက်ကွဲခဲ့လေပြီထင် . . . ။

“ အိုး . . . မဟုတ်လိုက်တာ၊ ငါဟာ သူမိဖေဒအရာရှိတစ်ယောက်ပါ၊ ငါ့မြေ၊ ငါ့ဈေး ငါ့နယ်မြေထဲက ရတနာတွေကို မျက်နှာဖြူ ဗြိတိသျှအရာရှိတွေရဲ့ လက်ထဲကို ဘယ်ပေးချင်ပါ့မလဲ၊ ဒါပေမဲ့ အခုချိန်မှာ ငါ့တို့တစ်တိုင်းပြည်လုံးကို သူတို့ကသိမ်းပိုက်ထားကြတယ်လေ၊ နောက်ပြီး ငါဟာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် တာဝန်နဲ့ဝတ္တရားကိုတော့ လေးစားရမှာပဲ၊ အချိန်ကျရင်တော့ ဒီမျက်နှာဖြူကောင်တွေကို ငါတို့နယ်မြေထဲကနေ မောင်းထုတ်ပစ်ရမယ်ဆိုတာ မင်းမမေ့လိုက်ပါနဲ့ ”

မယုံကြည်နိုင်စရာ မျက်နှာဖြူအလိုတော်ရိတစ်ယောက်ထံမှ ဤကဲ့သို့သောစကားမျိုး ကြားလိုက်ရသဖြင့် ထွန်းဖေတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သူ့ရဲ့ထောင်းစာတွေကိုယ်

သစ်ခင်းကျွတ်

“ ဟင်း . . . ဟင်း အပြောကတော့ကောင်းမှကောင်း ဖြူနုရေ ဟင်း . . . ဟင်း အဲဒီလောက်သတ္တိကောင်းတဲ့ မဟာသတ္တိရှင်ကြီး အခု မင်းရောက်နေတဲ့ မောရိယကုန်းပေါ်က ဘိုတဲကြီးမှာ တစ်လလောက် ပြည့်အောင် နေကြည့်လိုက်ဦး . . . တော်ကြာမှ ဘိုတဲကြီးပေါ်ကနေ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ဆင်းပြေးသွားဦးမယ် ဟင်း . . . ဟင်း ”

“ ရတယ် . . . ငါ ဒါတွေအယုံအကြည်မရှိတုန်း ဘာကိုမှလည်း ဂရုမစိုက်ဘူး။ အေးတစ်ခုတော့ရှိတယ် ငါ့အလုပ်တာဝန်ကို ထိခိုက်အောင် နောင်ယုတ်လာခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ . . . မရဏခေါင်းလောင်းတစ္ဆေရော ဘိုတဲသရဲရော၊ လူမိုက်သူခိုးတွေကိုရော သူသေကိုယ်သေ ရင်ဆိုင်ပစ် လိုက်မှာပဲ ဂဲ . . . ငါသွားမယ် ”

သူ့အား စကားအရရော၊ ကိုယ်အမှုအရာနှင့်ပင် ထိကပါးရိကပါး လုပ်နေသည့် မဆိုးကောင်ကို ခတ်ပြတ်ပြတ်ပြောကာ တဲအိမ်ရှေ့မှ ချဆဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့ပါလေ၏။ သို့သော် . . . သူ၏မမြင်နိုင်သော ရင်ရပ်တို့ ထဲမှာတော့ “ ဖြူနုရေ ” ဆိုသော နတ်သမီးချောချောလေး၏ ပုံရိပ်လွှာတို့ တွယ်ငြိပ်တလျှောက် လိုက်ပါလာသည်ကိုမူ မသိနိုင်မမြင်နိုင်ရှာလေပြီထင် တယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဝင်လှဆဲနေလုံးနီနီကြီးက ရေနံတောင် အနောက်ဘက်တောင်ကျောဆီသို့ ငှက်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားပါတော့ သည်။

သူ့ရဲတောင်းစာပေတိုက်

အခန်း (၁၃)

ရေနံတောင်မြစ်စူးခံရာသမိုင်းကြောင်းအစ

အချိန်ကာလက . . . အောက်မြန်မာနိုင်ငံအား အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ စိုးမိုးသိမ်းပိုက်ထားချိန်ဖြစ်သည်။ ရေနံတောင်ဒေသတွင်လည်း အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင် ဂျေဗွီဆင်းနှင့် မျက်နှာဖြူတစ်စုတို့က ရေနံတွင်း အားလုံးအား စက်ကရိယာများနှင့် တူးဖော်လုပ်ကိုင်ကြသဖြင့် ဒေသခံ ပျားများက ကျေနပ်ခြင်းမရှိကြပေ။ သို့သော် . . . မိမိတို့တိုင်းပြည်အား အင်္ဂလိပ်များက သိမ်းပိုက်ထားခြင်းကြောင့် အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင် ဂျေဗွီဆင်းနှင့် ကုလားအလုပ်သမားများကို မည်သူမျှမဘော်လှန်ရဲခဲ့ကြ။ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူအရေးပိုင် ဂျေဗွီဆင်းသည် ရေနံတောင်မှ ရန်ဖြင့် စီးပွားဖြစ်ထွန်းခဲ့သဖြင့် မိသားစုတစ်ခုလုံးကိုပါ ရေနံတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ကြသည်။ ရေနံတောင်မောရိယကုန်းထက်တွင် ဥရောပ

သူ့ရဲတောင်းစာပေတိုက်

ဆန်ဆန် ဘုံတဲကြီးတစ်လုံးကို င... တစ်လုံးတစ်လုံးဆောက်လုပ်လျက် အ...
ချကာနေထိုင်ကြသည်။

အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင် ဂျေဗြီဆင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်မင်းများက တွင်းအားလုံးကို (လက်ယက်တွင်း)ပါမကျန် သိမ်းပိုက်လိုက်သဖြင့်
ဒေသခံများမှာ ရေနံကို ယခင်ကကဲ့သို့ မကြွပါလေတော့။ ကြာလာတော့
သူ့ကျွန်မခံလိုသော မကျေနပ်ကြသော ဒေသခံများမှာ ရေနံအတွက်
ပုန်ကန်ထကြွကြသည်။ လူစုလူဝေးဖြင့် ရေနံလှည်း(ရွားလှည်း)များ
တိုက်ခိုက်လုယူရန် ကြိုးစားလာကြသည်။

ထိုအချိန်က ရေနံများကို ရေနံတောင်မှ ပျားတဲရွာသို့ ကုလား
အလုပ်သမားများ၊ နွားလှည်းများဖြင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ကြရသည်။ ထို
တစ်ဆင့် လောင်းလျှော့ကြီးများပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သယ်ယူကာ ကျောက်
မြို့သို့ လက်နက်ကိုင်အစောင့်အရှောက်များဖြင့် ပို့ဆောင်ကြရသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရေနံတောင်မှရေနံများကို ပျားတဲရွာသို့ပို့ရာတွင်
ကုလားအလုပ်သမားများနှင့် ထမ်းပို့သလို၊ နွားလှည်းများနှင့်လည်း
ပို့သည်။ သို့သော် နွားလှည်းမှာ နွားနှစ်ကောင်နှင့်သာမဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်
ပြည်မှာကဲ့သို့ မြင်းလေးငါးကောင်းဆွဲသော လှည်းကဲ့သို့ နွားလေး
ကောင်ကို တစ်ပြိုင်တည်းတပ်၍ဆွဲသော နွားလှည်းများကို အသုံးပြု
ကြသည်။

လမ်းခရီး၌ လူယက်တိုက်ခိုက်ကြသော ဒေသခံရွာသားများအား
ခွဲခံတိုက်ခိုက်ရန်အတွက် တစ်ခါတရံ အရေးပိုင်မင်း ဂျေဗြီဆင်းကိုယ်တိုင်

သူ့ရဲတောင်းစာစေတိုက်

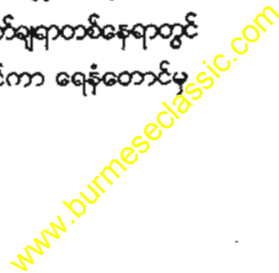
တက်နက်အပြည့်အစုံဖြင့် လိုက်ပါလေ့ရှိ၏။ ခရီးလမ်းပန်းက ကြမ်းတမ်း
သဖြင့် တစ်ချို့နေရာများတွင် လှည်းမောင်းသည်အထိကို မခံနိုင်၍
အောက်ရှိထူထောင်ကာ ဝမ်းလျှားမှောက်၍ပင် လိုက်ပါကြရသည် မဟုတ်
ပါလား . . .။

မည်သို့ပင် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းပါစေ မစ္စတာဂျေဗြီဆင်းတစ်
ယောက် အရေးပိုင်ဘဝမှပင်စင်ယူပြီး ရေနံတောင်တွင် ရေနံတွင်းများကို
တောင်တွေ့ရှိခဲ့ရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ စီးပွားရေးအင်အားအမြတ်များစွာ
ဖြစ်ထွန်းခဲ့သဖြင့် ရေနံတောင်ကို မည်သို့မျှလက်မလွှတ်ပါလေတော့။
သို့သော် . . . ကံကြမ္မာသည် အရေးပိုင်ဟောင်း၊ ဂျေဗြီဆင်း
သက်တွင် ရှိမနေသည့်ထင်။

တိုင်းပြည်အုံကြွဆူပူလာပြီး အင်္ဂလိပ်မြန်မာ တတိယစစ်မီးကြီး
တစ်တောင်လောင်လာခဲ့ပါတော့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူ့သိမ်းပိုက်
အုပ်ချုပ်ထားသည့် ရေနံတောင်ဒေသမှ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးသည်လည်း
သူနှင့်အင်္ဂလိပ်မင်းများအား ပုန်ကန်ထကြွကြသည်။ တော်လှန်တိုက်ခိုက်
ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးနှင့် အနယ်နယ်ရပ်ရပ်တို့တွင်
ငြိမ်သက်အေးချမ်းခြင်းမရှိဘဲ ဆူပူအုံကြွကာ တစ်ခဲနက် တော်လှန်တိုက်
ခိုက်ကြပါလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် အရေးပိုင်ဟောင်း မစ္စတာဂျေဗြီဆင်းမှာ သူ၏
ရဲတောင်းထားရှိသမျှ ရတနာပစ္စည်းများကို လုံခြုံစိတ်ချရာတစ်နေရာတွင်
သို့ပုဂံစွာမြှုပ်နှံသိမ်းဆည်း၍ မိသားစုကိုခေါ်ငင်ကာ ရေနံတောင်မှ

သူ့ရဲတောင်းစာစေတိုက်

ခေတ္တယာယီ ရှောင်တိမ်းသွားခဲ့သည်။ သူ၏မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဘုံတံကြီးနှင့် ရေနံလုပ်ငန်းကြီးကို သူ၏ညီတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ ဂျိန်းတေလာဆိုသူအား ခေတ္တလွှဲအပ်ခဲ့သည်။

မကြာမီ ဗြိတိသျှအင်္ဂလိပ်တို့သည် မြန်မာပြည်တစ်ပြည်လုံးအား ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိမ်းပိုက်ယူလိုက်ခြင်းဖြင့် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ တတိယစစ်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ရှိသွားခဲ့ရပါလေ၏။ အခြေအနေငြိမ်သက်အေးဆေးသွားသည်နှင့် အရေးပိုင်ဟောင်း ဂျေဗြိဆင်းမိသားစုတို့သည် ရေနံတောင်သို့ ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

ယခုတစ်ကြိမ် အရေးပိုင်မင်းဂျေဗြိဆင်း ရေနံတောင်သို့ ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိလာတော့ ပုံစံအမျိုးပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ယခင် ဖြစ်ရပ်များကို သင်ခန်းစာယူ၍ ရေနံတောင်ဒေသရှိ ရွာသူရွာသားများနှင့် သင့်တင့်မျှတအောင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ယခင်က ရေနံတောင်မှရေနံများကို ပျားတဲဆိပ်ကမ်းသို့ လှူထမ်း၊ နွားလှည်းများဖြင့်မပို့တော့ဘဲ သံပိုက်များနှင့် သွယ်တန်း၍ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ဒေသခံ ဘိန်းစားအချို့ သံပိုက်များကိုဖောက်၍ ရေနံခိုးကြသေးသည်။ သို့သော် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအား အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ပိုင်နိုင်စွာအုပ်ချုပ်ထားနိုင်သဖြင့် ယခင်ကလောက်စွာ တိုက်ခိုက်နှောင့်ယှက်ခြင်းမပြုကြတော့

တစ်ဖက်တွင်လည်း မောရိယကုန်းထက်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဘုံတံကြီး၏စာကြည့်ခန်းထဲရှိ ခေါင်းလောင်းခင်ကြီးကို ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ခေါင်းလောင်းကြီးကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် ကြီးပေး

သူ့ရဲတောင်းစာပေတိုက်

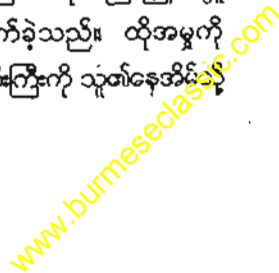
သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် ကြီးများကိုစုဆောင်း၍ သုံးလွန်းတင်ကျစ်ကာ တပ်ဆင်ခဲ့ပါလေ၏။ စစ်စင်မှု အရေးပိုင်မင်းဂျေဗြိဆင်းသည် အစွဲအလန်းတစ်ခုကြောင့် စိတ္တစောန်ဆန် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နေမိခြင်းသာဖြစ်သည်။

“ အမှန်တော့ မင်းရဲ့အရေးပိုင်အလုပ်ဆိုတာ သိပ်ပြီးလှူမုန်းများတာကလား၊ မင်းသက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ အပြစ်ပေးခဲ့တဲ့ ရာဇဝတ်သားတွေကလည်း မနည်းဘူးလေ။ ကြီးဒေသနဲ့ကျွန်းဒေသကျတဲ့ အပြစ်သားတွေ၊ အလုပ်ကြမ်းနဲ့ထောင်ဒေသကျတဲ့သူတွေဆိုတာ နည်းမှမနည်းဘဲ။ ဒီတော့ အဲဒီရာဇဝတ်သားတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းမှာ ဖိအားတွေတုန်ပြန်လာနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေက အမြဲလိုလိုရှိနေမှာပဲဆိုတာ မင်းမမေ့နဲ့ ဂျေဗြိဆင်း ”

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဂျေဗြိဆင်း အရေးပိုင်သာဝမှ ပင်စင်ယူကာ နီးအချိန်တွင် ဟိန္ဒူယောဂီ ဖက်ီးကြီးတစ်ဦးနှင့် အမှုတစ်ခုတွင် မထင်မှတ်ဘဲဆုံတွေ့ခဲ့သည်။ အသက် (၃၀)ကျော် ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အသားအရည်မည်းညစ်ညစ်နှင့် စုတ်ဖွာကျနေသော နှစ်ပင်ရှည်ကြီးများ၊ ရှည်လျားလိမ်တွန့်နေသော နှုတ်ခမ်းမွေး မုတ်ဆိတ်မွေးတို့ကြားမှ ထူးထူးခြားခြား ရူးရှုလင်းလက်နေသော မျက်လုံးအစုံကြောင့် ထိုးဖက်ီးကြီးကို ဂျေဗြိဆင်း မှတ်မိနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လမ်းကြောင်းလွဲချော်သွားခါနီး အမှုကြီးတစ်ခုသည် ဤဟိန္ဒူယောဂီဖက်ီးကြီးကြောင့် အမှုအမှန်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုအမှုကို အကြောင်းပြု၍ အရေးပိုင်မင်းဂျေဗြိဆင်းက ဖက်ီးကြီးကို သူ၏နေအိမ်သို့

သူ့ရဲတောင်းစာပေတိုက်

ခေါ်ဆောင်ကာ ကျွေးမွေးညှော်ခံခဲ့သည်။

“ ကျုပ်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ဖက်ီးကြီး . . . အလုပ်စောခဲ့ဖို့ ဖက်ီးကြီး ပေါ်မှာ မှားယွင်းကျူးလွန်သွားမိတာကို နားလည်ပေးပါ ”

ဖက်ီးကြီးမှာ ဂျေဗွီဆင်းအား တစ်ချက်မျှပြန်၍ စူးစူးရဲရဲကြည့်ရုံမှလွဲ၍ မည်သည့်စကားတစ်ခွန်းမျှမပြော။ စင်စစ် ဖက်ီးကြီးအပေါ်တွင် အထင်အမြင်လွဲကာ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခဲ့ခြင်းကြောင့် ဂျေဗွီဆင်းက တောင်းပန်နေခြင်းဖြစ်ပါ၏။

“ ဆာမိရေ . . . ဖက်ီးစားဖို့ ငှက်ပျောသီးတို့ နွားနို့တို့ စီစဉ် စမ်းကွာ၊ ဒီအသားဟင်းတွေကို ဖက်ီးကြီးမစားဘူးကွ မင်းတို့ တော်တော် ခက်တဲ့ကောင်တွေပဲ ”

“ ရတယ် . . . ကိစ္စမရှိဘူး ကျုပ်အတွက် ဘာမှမလိုအပ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့က နေလွဲညွှတ်စားစားလို့မရပါဘူး ဂျေဗွီဆင်း ”

ဂျေဗွီဆင်းမှ ဖက်ီးကြီးနှင့် စကားစမြည်ပြောဆိုခဲ့ရာမှ ဖက်ီးကြီး၏အကြောင်းကို အတော်အတန်သိခဲ့ရပါ၏။ ဖက်ီးကြီးသည် ဟိမဝန္တာတောင်၌ ယောက်ျားစဉ်များကို ဆရာသခင်တစ်ယောက်နှင့် သင်ကြားကျင့်ကြံပြီးနောက် လှည့်လည်သွားလာရင်း ဤအရပ်ဒေသသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဖက်ီးကြီးကပင် ဂျေဗွီဆင်း၏မျက်လုံးအစုံကို စူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်ရင်း အထက်ပါစကားများကို ပြောဆိုခိုင်းမှာ ခွဲခြင်းဖြစ်သည်။

“ ဒီလိုဆိုရင် . . . ကျုပ်မှာ အဲ့ဒီရာဇဝတ်သားတွေနဲ့ပတ်သက်သူရဲ့တောင်၊ စာပေတိုက်

အန္တရာယ်တွေရှိနိုင်တယ်လို့ ဆိုတာလား ဖက်ီးကြီး၊ ဒါဆိုရင် သူတို့အကြံမှာပေါ့။ ကျုပ်ဟာ တာဝန်ဝတ္တရားနဲ့ပတ်သက်လာရင် ဥပဒေကိုလေးစားတဲ့သူတစ်ယောက်ပါ ဖက်ီးကြီး။ နောက်ပြီး ကျုပ်ဟာ ဥပဒေနဲ့သမ်း အစိုးရအရာရှိတစ်ယောက် အပြစ်သားတွေပေါ်မှာ ချစ်ခြင်း၊ နှိမ်းခြင်းမရှိဘဲ ဥပဒေနဲ့အညီ ပြစ်ဒဏ်တွေချမှတ်ပေးခဲ့ရတာပါ ”

ဟုတ်သည် ဖက်ီးကြီးသည် လူနှင့်မူကို ခွဲခြားသိမြင်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ အရေးပိုင်မင်း မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းကို လူတစ်ယောက်ခွဲခြားစိတ်ကြိုက်ညှို့လိုက်သောအခါ ဂျေဗွီဆင်းမှာ တာဝန်နှင့်ဝတ္တရားအရ လူသားအချင်းချင်း ပြစ်ဒဏ်နှင့်ပတ်သက်၍ ရက်ရက်စက်စက်ချမှတ်ခဲ့သည် နှိမ်းသော်လည်း အခြားတစ်ဖက်တွင် ထိုကဲ့သို့အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် အစ်ပြန်တစ်လှည့်ခံစားရမည်ကို ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်တတ်သူတစ်ယောက်မိလားဟု ကရုဏာသက်ချင်မိသလိုလိုပင် ဖြစ်သွားပါ၏။

“ ဒီလိုရှိတယ် ဂျေဗွီဆင်း ဘုရားသခင်ဟာ လူသားတွေရဲ့ အပြစ်တွေကို ကယ်တင်ဖို့ဆိုပြီး လူ့လောကထဲကို ဆင်းသက်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အပြစ်ရှိတဲ့သတ္တဝါအားလုံးကို မကယ်တင်နိုင်ခဲ့ဘူးလေ။ ကယ်သင့်တယ်တိုက် ကယ်တင်ခွင့်ရတဲ့သူမှ ကယ်တင်လို့ရခဲ့တာမဟုတ်လား . . . အခုလည်း ဒီလိုသဘောတရားပါပဲ။ သင်က အပြစ်ရှိလို့ အပြစ်ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ မပေးသည်ဖြစ်စေ သူ့ရဲ့အကြောင်းကံက ဖန်တီးလာခဲ့ရင် အယ်လိုမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ပါဘူး ဂျေဗွီဆင်း။

ဂျေဗွီဆင်းမှာ ဖက်ီးကြီး၏စကားများကို စိတ်ဝင်တစားဖြင့် သူရဲ့တောင်၊ စာပေတိုက်

နားထောင်နေပါ၏။

“ တစ်ခုတော့ရှိတယ် . . . သင့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဒီကိစ္စကြီး ပတ်သက်ပြီး အစွဲအလန်းတစ်ခုခု ဒါမှမဟုတ် မတင်မကျနဲ့ သံသယရှိတယ်ဆိုရင် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုပေးခဲ့မယ်။ အဲဒါကတော့ ဥပမာပြရရင် သင့်ကြောင့်၊ သင်အပြစ်ပေးခဲ့လို့ ကြီးဒဏ်ကျခဲ့သွားခဲ့ရသူတွေ အပြစ်သားတွေကို သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ကြီးတွေကို စုဆောင်းပြီး ခေါင်းလောင်းကြီးတစ်ခုကုန်ပြီး ခေါင်းလောင်းစင်ကခေါင်းလောင်းကို ထိုးခတ်ပေးဖို့ အဲဒီခေါင်းလောင်းထိုးသံကိုကြားရရင် . . . သင့်ကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ကျခဲ့ရဖူး သေဆုံးသွားကြတဲ့သူတွေရဲ့ ဝိညာဉ်တွေက သင့်ကိုခွင့်လွှတ်မှာလည်ပေးကြပါလိမ့်မယ် . . . ဂျေဗွီဆင်း ”

ဖက်ကြီး၏ နောက်ဆုံးစကားက သံသယခွဲဟာများဖြင့် ရင်ထဲတွင် အမြဲတော့ပေါ်နေသည့် ဂျေဗွီဆင်းတစ်ယောက် လွန်စွာကျေနပ်အားဖြစ်သွားရပါလေ၏။ စင်စစ် သူ၏မသိစိတ်တွင် သူ့ကိုယ်တိုင် ကြီးမားသတ်ဖြတ်ခန့် အမိန့်ချမှတ်ခံရသူ ရာဇဝတ်သားများ၏ ဝိညာဉ်များတဖွယ်ငြိမ်းပျောက်နေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုထိုသော အကြောင်းအချင်းအရာများကြောင့် အရေးပိုင်ဘက်မှ ပင်စင်ယူ၍ ရေနံတောင်ဒေသသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ချိန်မှစ၍ စီးပွားရေးဖြစ်ထွန်းနိုင်မလာသည့် ရေနံတွင်းများကိုအကြောင်းပြု၍လည်းကောင်း၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ယခင်အရာရှိ အရေးပိုင်မင်းဘဝက ကျင်လည်ခဲ့သည့် မြို့ပြများနှင့်ဝေးရာအရပ်သို့ သွားရောက်အခြေချနေထိုင်လိုခြင်းကြောင့်

သူ့ရဲ့တောင်စာပေတိုက်

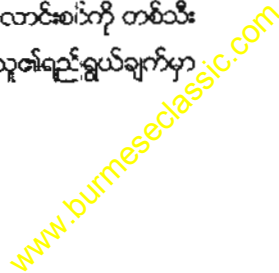
လည်းကောင်း သူ၏မိသားစုနှင့်အတူ ကျောက်ဖြူခရိုင်အတွင်းရှိ ရေနံတောင်ရှိရာသို့ပြောင်းရွှေ့ကာ အခြေချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရေနံတောင်သို့ ရေနံတွင်းပိုင်ရှင် မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းအဖြစ် ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာခဲ့သော်လည်း သာမန်ပြည်သူလူထုနှင့် ရောရောယှက်မနေတတ်သော မင်းစိုးရာဇာ လူကုန်ထန်တို့၏ ဓလေ့မရှိအတိုင်း မြို့အဖွဲ့အဖွဲ့များတွင် တစ်သီးတစ်ခြားတည်ရှိသော မောရိယကုန်မြှင့်ထက်သွင် နေအိမ်တစ်ခုဆောက်လုပ်ကာ နေထိုင်ခဲ့ပါ၏။ အလယ်ခေတ်ဥရောပရှိ များကြီးမတ်ရာသေဇာပတ်များ၏ထုံးစံ လက်လုပ်လက်စား ရေနံတွင်းအလုပ်သမား ရွာသူရွာသားများနှင့်ဝေးရာ လုံခြုံစိတ်ချရသော တောင်ကုန်းတောင်စောင်းများ၌ ချဲတိုက်ကြီးများကိုဆောက်လုပ်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြသလို အရေးပိုင်မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပေါ်မီးမြှင့်တွေ့နိုင်သည့် မောရိယကုန်မြှင့်ထက်တွင် သူ၏အိမ်အိမ်တော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်၍နေထိုင်ခဲ့ပါ၏။

စံအိမ်မှာ တိုက်ခံသစ်သားအိမ်ဆိုသည့်တိုင် ဝိသုကာပုံစံကမူ ခံတပ်ပိုင်တဲ့ကြီးတစ်ခုနယ် တောင်တင်းခန့်ညားလှသည် အကြည့်ရရုံနဲ့ နေသည်မှာ အိမ်ခေါင်တစ်နေရာမှ ခေါင်းလောင်းစင်လေးတစ်ခုက ဘုရားရိုးရိုးကျောင်းကြီးဆန်ဆန် ထည့်သွင်းဆောက်လုပ်ထားခြင်းပင်တည်း။

ဂျေဗွီဆင်းကိုယ်တိုင် ဖက်ကြီး၏စကားများကို ယုံစားကာ ယခုကဲ့သို့ အိမ်သီးသန့်ဆောက်လုပ်ရာတွင် ခေါင်းလောင်းစင်ကို တစ်သီးတစ်သန့် ထည့်သွင်းဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ

သူ့ရဲ့တောင်စာပေတိုက်

သင်္ဃန်းကျွဲထိုင်

ဖက်ကြီးပြောသကဲ့သို့ . . . ကြီးပေးသတ်ဖြတ်ခဲ့သည် ကြီးများကိုစည်းကျပ်နှောင်ကာ ခေါင်းလောင်းကြီးအဖြစ်ပြုလုပ်ပြီး မကြာခဏ ထိုးလှူပေးခြင်းဖြင့် ရာဇဝတ်သားစိညာဉ်များ လျော့ပါးချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းနှင့် သူ့အားတုန့်ပြန်လာနိုင်သည့် အန္တရာယ်များအတွက် ဟန့်တားကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် အရေးကြုံလာခဲ့လျှင် နီးစပ်ရာရဲစခန်းများအား အချက်ပေးနိုင်ရန် ဝံ့ခေါင်းလောင်းစင်ကို ဆောက်လုပ်ထားရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါချေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ရေနံတောင်တွင် ထူးခြားဆန်းပြားသော လူနေမှုစရိုက်ဖြင့် အရေးပိုင်ဟောင်းကျေဠိဆင်းတို့ မိသားစုနေထိုင်လာခဲ့ကြရာမှာ ကျေဠိဆင်း၏ဘဝထဲသို့ ကြီးမားသောအပြောင်းအလည်းကြီးတစ်ခုနှင့် မတော်တဆ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်ဟု ဆိုပါလျှင် . .

သူရဲတောင်းစာစေတီတံ

ခန်း (၁၄)

“ ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့သော . . . ငါကြမ္မာအပိုင်းအစများ ”

ထိုနေ့က မစ္စတာကျေဠိဆင်းနှင့် သူ၏မျက်နှာဖြူကြီးနှစ်ယောက်တို့ ရေနံတောင်လယ်ဖျားဘက်တွင် ရေနံပိုက်လိုင်းများကို လိုက်လံစစ်ဆေးနေချိန်ဖြစ်သည်။ ယခုတလော ဒေသခံမသမာသူများနှင့် ဘိန်းစားတစ်ချို့ ရေနံသွယ်တန်းထားသည့် သံပိုက်လုံးများကို ခိုးဖောက်၍ ရေနံများကို ခိုးယူနေကြသဖြင့် မစ္စတာကျေဠိဆင်းကိုယ်တိုင် ကြပ်ကြပ်မတ်မတ်နှင့် လိုက်လံစစ်ဆေးနေရခြင်းဖြစ်သည်။

ရေနံတောင်၏ရာသီဥတုက မှိုင်းမှိုင်းပြုပြင်နှင့် သို့သော် ပူလောင်အိုက်စပ်လျက်ရှိသည်။ ထူးထူးခြားခြားပင် သည်နေ့မှ လေက လွန်စွာ ဗြိသိသက်နေပါ၏။ အပင်ခြံငုံဖျားမှ သက်ရွက်သစ်ခက်ကလေးမျှပင် မလျှပ်မရွေ ပူလောင်အိုက်စပ်မှုကြောင့် မစ္စတာကျေဠိဆင်း၏ နီစပ်စပ် မျက်နှာ

သူရဲတောင်းစာစေတီတံ

ကြီးပေါ်တွင် ချွေးပေါက်များက တွဲခိုသီးလျက်

“ OH . . . NO . . . ဘက် ရာသီဥတုက ဆိုးလှချည်လား မှုစပ်မှုလောင်နဲ့ လေကလည်းငြိမ်လိုက်တာ စမစ်ရေ ဟိုးရှေ့ကသစ်ပင် ရိပ်ကျရင် ခဏလောက်နားကြရအောင် ”

“ OK . . . YES . . . သစ်(စ်)ရိုက် ”

စမစ်ဆိုသည် ပိန်ရှည်ရှည်မျက်နှာဖြူကောင်က မစွတာ ဂျေဗွီဆင်း၏စကားကို ထောက်ခံလိုက်သည်။ ဟုတ်သည် ယင်ပန်းမှုလောင် မှုကြောင့် ရေလည်းငတ်၊ ချွေးစီးများလည်း တပေါက်ပေါက်ကျလျက် ရေနံတောင်၏ ဆိုးဝါးလှသော ရာသီဥတုနှိပ်စက်မှုအောက်တွင် ရေနံ တောင်အရာရှိ ဂျေဗွီဆင်းတို့မှာ အလူးလူးအလဲလဲခံစားနေကြရပါ၏။

ဂျေဗွီဆင်း၏လမ်းပြဖြစ်သူ လူယုံတော် ကျော်ဖံဖြူကမူ ပြောင်းလဲနေသော ရာသီဥတုကို မသက်သာလို လေ့လာအကဲခတ်နေပါ ၏။ ဤကဲ့သို့သော ရာသီကာလမျိုးတွင် ရခိုင်ကမ်းရိုးတန်းဒေသများနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တစ်ဝိုက်တွင် မုန်တိုင်းဆင်လေ့ရှိသည်မဟုတ်ပါလား။

“ နေဦး သခင်ကြီး . . . ရာသီဥတုအခြေအနေကို ကျုပ် သဘောမတွေ့ဘူး၊ ဒီနေရာက စိတ်မချရသေးဘူး သခင်ကြီး လယ်ဖျား တောင်အောက်ချောက်လျှို့ဝှက်ဘက်ကို သွားကြမယ်ထင်တယ် ”

“ What . . . ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ ကျော်ဖံဖြူ . . .

စိုးရိမ်စရာရှိလို့လား ”

ဂျေဗွီဆင်းက ကျော်ဖံဖြူကိုမေးနေဆဲမှာပင် ပြဿနာက ရေနံ

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

မောဂျီယမဂုဏဒေါင်းထောင်

တောင်၏ အနောက်ဘက်ရှိ ကမ်းရိုးတန်းများဘက်ဆီမှ နိဒါန်းချိန် စတင်လာခဲ့သည်။ လေဖိအားနည်းရပ်ဝန်းတစ်ခုသည် မုန်တိုင်းငယ်တစ်ခု အဖြစ် ပြောင်းလဲကာ အရှေ့ဘက်ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းရွေ့လျားလာသည်။ ထိုကဲ့သို့ရွေ့လျားရင်း အင်အားပိုမိုပြင်းထန်လာကာ ရခိုင်ကမ်းရိုးတန်း များဘက်ဆီသို့ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခတ်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ထိုအထဲတွင် ရေနံတောင်သည် မုန်တိုင်းမျက်စိရှေ့တည့်တည့်သို့ မကျရောက်သော်လည်း အဖျားခက်သည့်ဖေဖေကိုကား အတော်ပင်ဆိုးဆိုး ဝါးဝါး ခံစားလိုက်ရသည်။ နိညိုရောင်သန်းနေသည့် မိုးကောင်းကင်တစ်ခု လုံး မည်းမှောင်လာပြီး မိုးခြိမ်းသံကြီးများက တဂျုံးဂျုံးတဂျိုင်းဂျိုင်းနှင့် အော်သံပေးလာကြသည်။

“ ရိုန်း . . . ဝုန်း ”

ကောင်းကင်၌ အစင်းကြောင်းကြီးလင်းသွားကာ ဂျုံးဂျုံး ဂျိုင်းဂျိုင်း မြည်ဟီးသွားသည်။ ဝင်းခနဲ လက်ခနဲ လင်းလက်သွားသည်။ ရိုန်းခနဲ အသံတစ်ချက်မြည်ပြီး ကောင်းကင်ကြမ်း မညီမညာတွင် ရောမ ပေပါခွဲကြီး လှိမ့်နေသကဲ့သို့ တဒုန်းဒုန်းတဒိုင်းဒိုင်း အော်မြည်လိမ့်ဆင်း သွားသည်။

“ ဒိန်း . . . ရိုမ်း . . . ဂျလိမ်း . . . ဒိန်း ”

လေပြင်းတစ်ချက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်တွင် မျက်နှာဖြူကောင် စမစ်၏ ဦးထုတ်က လွင့်ပါသွားသည်။ တခေါ်ခေါ် တဖျောဖျောနှင့် အဝေးမှ ဆူညံသံများ ပြေးဝင်လာကြသည်ကို ထိတ်လန့်ချောက်ချားစွာ ကြားလိုက်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

ရသည်။

“ ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဖရော . . . ဝေါ ”

“ ဝုန်း . . . ကို . . . ဒိန်း . . . ဂျမ်း ”

ပြင်းထန်သောလေပြင်းမုန်တိုင်းက ခုခိုင်ကမ်းရိုးတန်းများဘက်တွင် တဝုန်းဝုန်းတဒိုင်းဒိုင်းနှင့် ဦးတည်တိုက်ခက်လျက် ရေနံတောင်သို့ အဖျားခတ်ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ကမ်းရိုးတန်းဝန်းကျင်ရှိ တောတောင်များထဲ၌ မည်သည့်သစ်ပင်တစ်ပင်မှာမှ သစ်ရွက်ဆို၍ တစ်ရွက်မျှမကျန်ရအောင် မုန်တိုင်းကြီးက မွေ့နှောက်တိုက်ခတ်သွားသည်။ ထိုဒေသတစ်ဝိုက်တွင် အိမ်ဆို၍ တစ်အိမ်မျှပြုစုရာမကျန်တော့လောက်အောင် မုန်တိုင်းက မွေ့နှောက်စစ်ခင်းသွားပါ၏။

ကံကောင်းသည်မှာ ရေနံတောင် မင်းပြင်၊ ကုလားပါ၊ ရောင်ဝတို့သည် မုန်တိုင်း၏အမြီးအဖျားလောက်နှင့်သာ ခတ်မိခြင်းဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် ဆုံးရှုံးမှုများနှင့် အသေအပျောက်အပျက်အဆီးများက မြင်မကောင်း။ ပြုလဲပျက်စီးသွားကြသော အိုးအိမ်သစ်ပင်ကြီးငယ်များက ရေနံတောင်တစ်ခုလုံး မြင်မကောင်းတော့။

မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းတို့လူစုမှာ လယ်ဖျားတောင်အောင်ချောက်လျှိုကြီးများထဲတွင် ပုန်းခိုနေကြသဖြင့် ဦးသက်မုန်တိုင်းဒဏ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းနေထိုင်ရာ မောရိယကုန်းမှာမူ ကုန်းမြင့်ကျသဖြင့် ဘိုတဲကြီး၏အနှောက်ဘက်ခြမ်းသည် အတန်ငယ်အထိနာခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဘိုတဲကြီးမှာလည်း ကြီးမြင့်လှသဖြင့်

သူ့ရံတောင်းစာဝေတိုက်

ခါင်းလောင်းစင်ပင် ပြိုကျယိုလဲခဲ့ပါချေ၏။

ဦးသက်မုန်တိုင်းငြိမ်သက်သွားတော့ မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းတို့ လျှိုချောက်ကြီးထဲမှ တက်လာခဲ့ကြသည်။ လမ်းခရီးတွင် ပြုလဲပျက်စီးနေသည့် ရေနံပိုက်လိုင်းများကိုပါ တွေ့ရှိရသဖြင့် ဂျေဗြိဆင်း ခေါင်းကရမ်းရမ်းဖြစ်ပျားခဲ့သည်။

“ အိုး . . . နိုး . . . နိုး ဒီလိုမိုးသက်မုန်တိုင်းမျိုး ခင်ခါမှမကြုံ ဖူးဘူး။ အင်း ရေနံပိုက်လိုင်းတွေနဲ့ ရေနံတွင်းတွေတော့ ဝယ်လောက်များ ပျက်စီးလိုက်မယ် . . . ဟင်း ”

ပြိုကျပျက်စီးလျက်ရှိသော သစ်ပင်ပါးပင်ကြီးများကြောင့် အပြန်အလှန်က သိပ်မတွင်လှ။ ဤသို့ဖြင့် မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးနားသို့ ရောက်မှာတော့ ပြိုကျနေသည့်အုတ်ဂူများကြားမှ မမျှော်လင့်သော ငိုတွင်းတစ်ခုကို ရုတ်တရက်တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ OH ကြည့် . . . ကြည့်စမ်းပါဦး ဟဲ့ အုတ်ဂူကြီးက ဂူခိုက်ကြီးလို ဖြစ်နေပါလား ”

“ ဟာ ဟုတ်တယ် ဂျေဗြိ ဒါ . . . ဒါ အုတ်ဂူကို ခမ်းပေါက်လို လျှို့ဝှက်ပြီးလုပ်ထားတာနဲ့တူတယ် ”

ကျော်အိဖြူက ပြိုကျပျက်စီးနေသော အပျက်အစီးများကြားမှ ခုတ်ပေါက်ဝေသို့ တိုးဝင်ကြည့်လိုက်သည်။ ဟုတ်သည် လူတစ်ဦးအက်ဝင်သာရုံမျှ ကျယ်ဝန်းသော အုတ်ဂူတံခါးဝ၌ ဓလုကာထစ်အုတ် အောက်ဆင်းလမ်းတစ်ခုကို ထူးခြားစွာတွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

သူ့ရံတောင်းစာဝေတိုက်

သတိစဉ်းထူးထူးလေးလေးကြည့်ပါ။

“ ဟုတ်တယ် . . . သခင်ကြီး ဒါ သချိုင်းဂုရု လျှို့ဝှက်
မြေအောက်ခန်းကိုသွားတဲ့ ဂူပေါက်ဝတစ်ခုပဲ ဟိုမှာကြည့်ပါလား။ လှေထဲ
ထစ်လေးတွေက အောက်ဘက်ကိုနိမ့်ဆင်းသွားကြတယ်လေ ”

“ OH . . . GOD . . . တစ်ကယ်ပဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း
တွေ့နေရပါလားပေ့နဲ့ နေ . . . နေကြည့်၊ လှေကားထစ်တိုင်းဆင်းကြည့်
ရရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ကျွန်ုပ်ကြားဖူးတာရှိတယ် ဒီလိုသင်္ချာ
အုတ်ဂူမျိုးမှာ စိတ်ဝင်စားစရာသမိုင်းပစ္စည်းတွေ ရှိတတ်တယ်ဆိုတာထက်

“ ရတယ်လေ . . . ဂျေဗွီရဲ့သဘောပဲ ကံကောင်း
ထူးထူး ခြားခြား ရှားရှားပါးပါး သမိုင်းရှေးဟောင်းပစ္စည်း
ရချင်ရမှားပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား ”

ကျော်ခံဖြူမှာ သချိုင်းဂူပျက်ကြီးထဲသို့ မဝင်ချင်သော်လည်း
သူ၏သင်္ဃန်းဖြစ်သူ မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းကြောင့် ငြင်းပယ်၍မရပါလေ
ဝင်လှဆဲနေရောင်ခြည်အလင်းကို ထူးဆန်းစွာတွေ့လိုက်ရသော သချိုင်း
ပေါက်ဝအတွင်းသို့ အတော်ဝေးဝေးရောက်အောင် ထွန်းလင်လျက်ရှိသော

“ ကျော်ခံဖြူရေ . . . သေသေချာချာကြည့်ပြီးမှဆင်း
ဒီလှေကားက ဘယ်ထိရှည်သလဲမသိဘူး ”

မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းက လက်ထဲမှ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီး
အဆင်သင့်ကိုင်လျက် ရှေ့ရုံးမှတိုးဝင်သွားသည့် ကျော်ဖြူအေးသတ်
လိုက်ပါ၏။ လှေကားလေးငါးထစ်ခန့်ဆင်းလိုက်လျှင် အပြင်မှအ
ရောင်သည် ထိုနေရာသို့မရောက်တော့၊ သေချာစွာ တစ်ထစ်ချင်း

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေကို

“ သတိထားပြီးဆင်းပါ သခင်ကြီး၊ ဒီနေရာတွေက မှောင်နေ
တယ် ဟိုးရှေ့မှာတော့ အလင်းရောင်မြင်နေရတယ် ”

“ အေး . . . စိတ်ဝင်စားစရာပဲကွဲ့ . . . မှောင်နေရဲ့နေရာမှာ
ဆင်းနေတယ်ဆိုတော့ တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားနေသလိုပဲ ပဲမစ်ရေ ”

ယခုလက်ရှိလေးယောက်အုပ်စုတွင် စကားအနည်းဆုံးသောသူ
မှာ မျက်နှာဖြူလူဝကြီး တိုနီပင်ဖြစ်ပါ၏။ အချိန်ရှိသ၍ မေးပြင်းလိပ်
နည်းမည်းကြီးကိုသာ ပါးစပ်တွင်ခဲကာ နေလေ့ရှိသည်။ မစ္စတာတိုနီသည်
အရန်နှင့်ပတ်သက်လျှင် ကျွမ်းကျင်သော ဘူမိဗေဒပညာရှင်ကပ်ယောက်
သည်ဖြစ်ပါ၏။

ဆယ့်တစ်ထစ်တိတိဆင်းပြီးသည်နှင့် လှေကားထစ်များက
ခွဲသွားသည်။ အတန်ပြေပြစ်သောလမ်းကြားအတိုင်း မစ္စတာဂျေဗွီဆင်း
သို့ ဆက်၍လျှောက်လာကြပါ၏။ မကြာမီ ပြို့ကျပျက်စီးလျက်ရှိသော
အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ မြေးအောက်ခန်း
အောက်တစ်နေရာတွင် လင်းလက်နေသဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ကြစဉ်

“ ဟာ ”

“ ဟင် ”

“ OH . . . GOD . . . ”

အခန်းနံရံတွင် မီးရန်းဓာတ်ပါသော ရောင်ဝံအလင်းပြန်များနှင့်
အောက်နေသောအခန်းတစ်နေရာတွင် ပွင့်ဟနေသော သေတ္တာတစ်လုံးနှင့်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေကို

ကြမ်းပြင်ထက်မှ ပျံကြဲနေသော အဖိုးတန်လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများမှာ ရွှေခန်းပြားများက အလင်းရောင်ပိုးတစ်ဝါးအောက်ဝယ် လင်းလက်လျက်

စင်စစ် မိုးသက်မှန်တိုင်းအော်ကြောင့် သင်္ချိုင်းဂူအများအပြား ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ကြရာ ထိုအထဲတွင် ဤလျှို့ဝှက်လှိုက်ခေါင်းနှင့် ချိ အောက်ခန်းရှိသည့် အုတ်ဂူပျက်ကြီးကို မစ္စတာဂျော့ဗွီဆင်းတို့ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ရှိခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့ရှိခဲ့ခြင်း သော မောရိယသင်္ချိုင်းအုတ်ဂူပျက်ကြီးအတွင်းမှ ထူးဆန်းလှသည့် အဖိုးမမြတ်နိုင်သော ရတနာသေတ္တာကြီးတစ်လုံးကိုပါ ထပ်မံ၍ တွေ့ရှိ ခြင်းပင်တည်း။

မျက်နှာဖြူကောင် စမစ်က လက်ထဲမှ ဝိုင်ဖယ်သေနတ်ကိုယှက် ကာ ရတနာသေတ္တာကြီးအနီးတွင် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။ မျက်နှာ ထက်တွင်လည်း လောဘအရိပ်ယောင်များက ယုတ်သန်းလျက်...

OH! Very Good ကောင်းလိုက်တဲ့... ရတနာရွှေငွေပစ္စည်း တွေ အများကြီး... အများကြီးပါလားဟေ့ ငါ... ငါတို့ထေ... .. သ... သ... သ... သူဌေးဖြစ်ပြီဟာ... ဟား ဟား ဟား ဟား

မစ္စတာဂျော့ဗွီဆင်းကမူ ရတနာသေတ္တာအနီးမှ စိတ်ဝင်စားမှု ရာ အစိုးစုနှစ်ခုနှင့် နန်းသုံးပစ္စည်းအချို့ကို ဂရုတစိုက်ကိုင်တွယ်ကြည့် နေသည်။ မစ္စတာတိုနီကလည်း ပစ္စည်းဥစ္စာများကို စိတ်မဝင်စား။ အကြီးတစ်ခုအရင်တွင် စိုက်ဝင်နေသည့် ဓားရှည်ကြီးတစ်ချောင်းကိုပင် စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေပါ၏။

သူ့ရဲ့ထောင်းစာစေတိုက်

မာရီယမရတနာခေါင်းလောင်း

“အင်း... ဒီပစ္စည်းတွေဟာ ကျွန်ုပ်အထင်ကြောရရင် နန်းကျ ဘုရင်တစ်ပါးပါးနှင့် ဆက်စပ်နေလိမ့်မယ် သခင်ကြီး။ နောက်ပြီး ဒီလို ရတနာပစ္စည်းတွေမှာ ကျိန်စာတို့ ရည်ရွယ်ချက်တို့ဆိုတာမျိုးတွေလည်း ခွဲတတ်တယ်... သခင်ကြီး။”

“ကျိန်စာ ဝုပ်... ကျိန်စာဆိုတာဘာလဲ ကျော်စံဖြူ” မစ္စတာတိုနီက ကျော်စံဖြူစကားကို နားမလည်သဖြင့် မေးခွန်း ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒီလိုရှိပါတယ် သခင်ကြီး... ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတို့ ရတနာသိုက်တို့ဆိုတာ သူ့ရဲ့သမိုင်းနဲ့ သူ့ရေးထိုးခဲ့တဲ့ ကျိန်စာဆိုတဲ့ အလေ့အထတွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ရှေးမင်းတွေ အဆက်ဆက်ကတည်းက နှိုင်းကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီရတနာပစ္စည်းတွေကို ယူမယ်ဆိုရင်... သတိထားဖို့တော့ လိုပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်သဘောဆန္ဒအရကတော့ မယူစေချင်ပါဘူး သခင်ကြီး။”

“ရှုတ်အပ်... နိုး... နိုး... ဘာလယ်ဒီဖူးလ်... မင်း မင်းဟာ အရူးတစ်ယောက်ပဲ။ ဒီလောက်တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေ ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ခဲ့တာတောင် မယူဘူးဆိုတော့.. မင်းဟာလူမိုက်ပဲ ပေါ့။”

“ဒါဟာ... ပိုင်ရှင်မရှိတဲ့... သမိုင်ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေ မဟုတ်ဘူးလား။”

မစ္စတာစမစ်က ကျော်စံဖြူအား ဒေါသတကြီးနှင့် အော်ဟစ်

သူ့ရဲ့ထောင်းစာစေတိုက်

ဆဲဆိုလိုက်သလို... မစ္စတာတိုနီကလည်း တန်ဖိုးကြီးမားသော ဘယ်ကံတစ်ခုကို ကိုင်ကြည့်ရင်း စကားဆင်ခြေပေးလိုက်သည်။ မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းကမူ မျက်နှာဖြူအရေပိုင်ဟောင်းပီပီ သူ၏လှုပ်ပုံတော် ကျော်ဖဲဖြူ၏စကားကို ဆင်ခြင်တွေးဆနေသလို တွေ့တွေ့ငေးငေးနှင့် ရတနာပစ္စည်းသတ္တုကြီးကို ကြည့်နေပါ၏။

လျှို့ဝှက်သင်္ချိုင်းဂူပေါက်မှစတင်တွေ့ရှိခဲ့သော မြေအောက်ဥမင် လှိုဏ်ခေါင်းအတွင်းဝယ် လူလေးယောက်၊ အရိုးစုနှစ်ခု ရတနာသေတ္တာတစ်လုံးဖြင့် ပဋိပက္ခအသွင်သို့ ဆောင်နေလေကြပြီးလား...။

ထိုစဉ်မှာပင် မစ္စတာစမစ်က သူ၏အနီးမှပိုင်ဖယ်သေနတ်ကို ဆတ်ခနဲကောက်ခွဲယူကာ မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းတို့လူစုအား ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။

“ ကဲ... ကြာတယ် ဂျေဗြိဆင်း ငါတို့ဒီရတနာပစ္စည်းတွေကို အချိုးကြခွဲဝေယူကြမလား။ ဒါမှမဟုတ် ငါ့ဟာငါ စီစဉ်လိုက်ရမလား၊ ငါ့အစီအစဉ်အတိုင်းဆိုရင်တော့ ပစ္စည်းသေတ္တာကို မြေပေါ်အထိသယ်ကြပြီး ခွဲဝေယူကြမယ်။ အေး... ကန့်ကွက်တားဆီးခဲ့ရင်တော့ ဟောကျာဉ်ဆဲပဲရမယ် ”

“ နေ... နေပါဦး စမစ်ရဲ့... မင်းကလည်း ဆန္ဒတွေထဲ လိုက်တာ ငါပြောတာကို နားထောင်ပါဦး... ဟောဒီ ရတနာပစ္စည်း သေတ္တာကို ငါတို့ခွဲဝေယူကြမယ် ဒါပေမဲ့ ဖြစ်လာနိုင်တဲ့အန္တရာယ်တွေတော့ အတတ်နိုင်ဆုံးရှောင်ရှားရမယ်။ ဒီအတွက် လောလောဆယ်

သူ့စုံထောင်းစာစေတိုက်

ဟောဒီမြေအောက်ဥမင်လှိုဏ်ခေါင်းကို အရင်ဆုံးစစ်ဆေးရမယ် စမစ်”

တိုနီကမူ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ပခုံးတစ်ချက်ကို အသာတွန့်လိုက်ပြီး သူ၏ မီးသေသွားသည့်ဆေးပြင်းလိပ်ကိုသာ မီးညှို့နှိုက်ဖွာနေပါ၏။ ကျော်ဖဲဖြူကလည်း သူ၏လက်ထဲမှ မီးကောက်ကြီးကို တဆဆနှင့် စမစ်၏ သေနတ်ပြောင်းဝကိုသာ ဂရုတစိုက်ကြည့်နေသည်။

“ OH... NO... NO... အလားကားအလုပ်ရှုပ်ရအောင် ဂျေဗြိရယ်၊ ကိုင်း ဟောကောင်ကျော်ဖဲဖြူလား... ဒီသေတ္တာကြီးကို မင်းရယ်၊ တိုနီရယ် နှစ်ယောက်ဆွဲကြစမ်း။ ငါတို့ ဒီမြေအောက်ခန်းထဲက ခနဲ ပြန်ထွက်ကြမယ် ”

မစ္စတာစမစ်၏သွေးတို့က ဆူဝေပွက်လှုံလာကြသည်လေလား။ ရာနာဟူသော လောဘဇောက စမစ်၏အတွင်းစိတ်ကို ဘီလူးစိတ်သို့ နှောင်းလဲပစ်လိုက်သည်သို့...။ သူ၏အထက်အရာ ရှိ ဂျေဗြိဆင်းကိုပင် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်တော့မည်လေလား...။

“ ကြားလား... ကျော်ဖဲဖြူ မင်းလက်ထဲကစားကြီးချပြီး သေတ္တာကို လာပြီးဆွဲစမ်း... ဟိုမှာတိုနီတောင်ဆွဲမယူနေပြီ ”

စမစ်၏ အမိန့်ဆန့်ကျင်စကားလုံးများနှင့် သေနတ်ကိုင်ကာ ခိုင်းစေနေသည့် စမစ်ကြောင့်... ကျော်ဖဲဖြူ သူ၏သခင်ရင်းဖြစ်သူ မစ္စတာဂျေဗြိဆင်းအား တစ်ချက်မျှစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော်... ဖြစ်ချင်တော့ ဂျေဗြိဆင်းမှာ သူ၏နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ကြီးကို ကျောတွင်လွယ်သိုင်း၍ထားလိုက်ပြီးမို့ လောလောဆယ်

သူ့စုံထောင်းစာစေတိုက်

အဆင်သင့်ချိန်ရွယ်၍ စေခိုင်းနေသော စမစ်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ပြီထင်။ လောလတစ္ဆေ ပူးဝင်ကင်နေပြီဖြစ်သည့် သူ၏တပည့် မစ္စတာစမစ်ကိုသာ လေးရွှေကြည့်နေပါတော့သည်။

ဤမျှဆိုလျှင် ကျော်ဖံဖြူ သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် စမစ်နှင့် သူ၏ကြားရှိအကွာအဝေးကို တွက်ဆနေပါ၏။ ထိုစဉ် သူတို့နှစ်ဦး အကြားသို့ မစ္စတာတိုနီက ရတနာသေတ္တာကို ဆွဲကိုင်ရန် မသိသာ ဆိုးဝါးစွာဖြင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ကျော်ဖံဖြူက ထိုအခွင့်အရေးကို မိမိရယူလိုက်သည်။

မစ္စတာတိုနီ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အကာအကွယ်ယူကာ လျှပ် တစ်ပြက်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

“ ဝစ် . . . ဒုတ် ”

“ အ . . . ဒိုင်း ”

“ အား . . . ”

အဖြစ်အပျက်က မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။ ကျော်ဖံဖြူက သူ၏ လက်ထဲမှ ဓါးကောက်ကြီးဖြင့် မစ္စတာစမစ်အား ဖျက်ခန်းပစ်ပေါက်လိုက် သည်။ ကျော်ဖံဖြူ၏ဓါးချက်က စမစ်၏ရင်ဝသို့ တစ်ရိုက်ထိုးစိုက်ဝင်သွား သည်နှင့် စမစ်၏လက်ထဲမှ ရိုင်ဖယ်သေနတ်က ဒိန်းကန်မြည်ကာ ကံဆိုးသူ တိုနီ၏ ဗိုက်ပူပူကြီးထဲသို့ တန်းကန်ဝင်ရောက်ထိမှန်သွားပါ တော့သည်။

“ အား . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . မင်း . . . မင်း

သူ့ရဲ့ထောင်းစာဝေတိုက်

. . . အ . . . အား ”

မစ္စတာစမစ်မှာ ကျော်ဖံဖြူအား နာကျည်းသော အပန်း ဖျက်လုံးများဖြင့် စူးစူးရှဲရှဲကြည့်ရင်း ညည်းညူကာ သူလိုချင်တက်မက် ခြွန်းလှသော ရတနာသေတ္တာကြီးပေါ်သို့ ဝန်ကန်မှောက်ကျပြီး ငြိမ်သက် သွားပါလေ၏။ တိုနီကမူ သေနတ်ထိမှန်မှန်ချင်းပင် ချက်ကောင်ကိုထိမှန် တာ ပွဲချင်းပြီးသေဆုံးသွားသည်။ ယခုတော့ . . . လျှို့ဝှက်မြေအောက် သို့ထိကုကြီးထဲတွင် မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းနှင့် ကျော်ဖံဖြူတို့ပင် ကျန်ရစ်ပါချေ ခြင်း။

သူ့ရဲ့ထောင်းစာဝေတိုက်

အခန်း(၁၅)

“ မောရီယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးအတွင်းမှ . . . ရတနာသေဏ္ဍာတစ်လုံး ”

ဤမြေအောက်လှိုဏ်ကြီးကို ဖန်တီးခဲ့သူမှာ လွန်စွာမှ သဘာဝတရားကို ကျွမ်းကျင်နှုတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြေအောက်လှိုဏ်ခေါင်းလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် မီးစုန်းခါတ်ပါသော အလင်းပြန်ကျောက်အလင်းများကို လှိုဏ်ခေါင်းနံရံဘေးများတွင် ထည့်သွင်းဆောက်လုပ်သွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ ထို့ကြောင့် မှောင်မည်နေရမည့် မြေအောက်လှိုဏ်ခေါင်းထဲတွင် မီးစုန်းအလင်းခါတ်များကြောင့် ဝိုးတဝါးအလင်းရောင် ရှိနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းနှင့် ကျော်စံဖြူတို့နှစ်ယောက်သား လက်နှစ်များကို အဆင်သင့်ကိုင်လျက် သဒ္ဓါင်းအုတ်ဂူ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းအတိုင်း သတိနှင့်တိုးဝင်လာခဲ့ကြသည်။ သွားရင်းလာရင်းမှ ကျော်စံဖြူ

သူ့ရဲ့တောင်းစာစေတီထံ

သူ၏သခင်ကြီးအား စောစောကအဖြစ်အပျက်အတွက် တောင်းပန်နေပါ၏။

“ ကျုပ်က ခြောက်လွန်းရုံလောက်ပါကြာစည်ခဲ့တာပါ သခင်ကြီး။ သူတို့နှစ်ဦးကို သေစေလိုတဲ့စိတ်နဲ့ ပစ်လိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး။ မစ္စတာဗိုနို သေနတ်ထိမှန်သွားခဲ့တာဟာလည်း တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုပါ။ သခင်ကြီးဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ . . . သခင်ကြီး ”

“ အင်း . . . ဖြစ်ပြီးမှတော့ ဘယ်တတ်နိုင်တော့မှာလဲ ကျော်စံဖြူရယ်၊ တစ်ကယ်လို့ မင်းကမသတ်ခဲ့ရင်လည်း စမ်းက မင်းကို သတ်မှာပဲလေ။ ကဲ . . . ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့ ဟောဒီ မြေအောက်လှိုဏ်ခေါင်းဟာ ဘယ်မှာလမ်းဆုံးရှိမယ်ဆိုတာ ဝါသီချင်သေးတယ် ဆက်ပြီးလျှောက်ကြရအောင် ”

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဆက်၍တိုးဝင်လာခဲ့ကြရာ မြေအောက်လမ်းသည် တောင်ဘက်သို့သွားရာမှ ရုတ်တရက် အရှေ့ဇရူးသို့ ကွေ့၍သွားပြီးလျှင် အပေါ်သို့ မသိမသာမြင့်တက်လာခဲ့သည်။ လျှောက်ထစ်များက အနည်းငယ်ကျဉ်းမြောင်းလာပြီး မကြာမီ သူတို့သည် ဆောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်သို့ တက်နေရသည့်နယ် ကျောက်သားလျှောက်ထစ်များပေါ်သို့ တစ်ထစ်မျှင်းတက်လာခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံး ကျောက်ဂူဝယ်သဏ္ဍာန် ပိတ်ကာထားသည့် ဆယ်ပေသာသာ အခန်းငယ်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်လာကြသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ထိုအခန်းထဲတွင် စာအုပ်ဘီဒိုကြီးများကဲ့သို့ ဘီဒိုကြီးများက လေးငါး

သူ့ရဲ့တောင်းစာစေတီထံ

ခြောက်လုံး ကန်စီလျက်ရှိသည်ကို မစွတာဂျေဆင်းတို့ အံ့သြစွာတွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။

“ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ . . . လမ်းလည်းဆုံးရော မြေအောက်စာကြည့်ခန်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရတာပါလားဟေ့ . . . ထွက်ပေါက်က ဘယ်မှာရှိနေမှာလဲ ”

“ ဟုတ်တယ် သခင်ကြီး . . . ဒီနေရာဟာ မြေအောက်လိုက်လမ်းဆုံးပဲ . . . ဒါပေမဲ့ အခန်းကြီးတစ်ခုသာရှိပြီး ထွက်ပေါက်မရှိသလို ဖြစ်နေပြီ သေချာရှာကြည့်ပါဦး . . . သခင်ကြီး ”

နှစ်ယောက်သား ဆယ်ယောသာခန့်ကျယ်ပြီး ဘီဒိုကြီးများဖြစ်လေးဘက်လေးတန် ပိတ်ကာထားသော မြေအောက်လိုက်လမ်းဆုံးခန်းကို အံ့သြတွေ့ဝေစွာ ကြည့်နေကြပါ၏။ နံရံသုံးဘက်လုံး နေရာအနှံ့နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် ရှာတွေ့ကြည့်ကြရာ . . . တစ်နေရာတွင် သစ်သားဖိနပ်စီးအဖွဲ့အဖွဲ့ သတ္တန်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ဘာရယ်မသိ . . . ကျော်စံဖြူက ထိုအပြားသဏ္ဍန် ဘုပြားလေးကို ဒီနှိပ်ကြည့်လိုက်ပါ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် . . .

“ ဂဏ္ဍီ . . . ဂဏ္ဍီ . . . ဂဏ္ဍီ . . . ဂဏ္ဍီ . . . ဝူး . . . ဂဏ္ဍီ . . . သူ့ဘိုးလက်ယာဘက်ခြမ်းမှ စာအုပ်တိုက်ကြီးတစ်ခုက တကဏ္ဍီနှင့် နဘေးသို့ရွေ့လျားသွားကာ လူတစ်ယောက်ဝင်ထွက်သွားသလို တံခါးဝတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

“ OH . . . GOD . . . ဘုရားသခင် ဘယ်လိုဖြစ်တာ

သူ့ခုံထောင်းစာစေတီထံ

ထူးဆန်းလှသည်လား ”

“ ဟာ . . . ဒါ . . . ဒါ တံခါးပေါက်ဝ ထွက်ပေါက် . . . ထွက်ပေါက်တစ်ခုပဲဟေ့ ”

ကျော်စံဖြူမှာ ဝမ်းသာအားရနှင့် တံခါးဝထွက်ပေါက်မှ ပြေးထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် . . . မစွတာဂျေဆင်းက လက်ဆွဲကာဟန်တား လိုက်သည်။

“ နေဦး . . . ကျော်စံဖြူ ခဏစောင့်ဦး ”

သူ၏သခင်က လက်မောင်းကိုဆွဲကာ ဟန်တားလိုက်သည်မို့ ကျော်စံဖြူ တုန်ခန်ဖြစ်သွားစဉ် . . .

“ ရွစ် . . . ရွစ် . . . ရွစ် ”

“ ဒုတ် . . . ဒုတ် . . . ဒုတ် ”

မြားသုံးစင်းက ကျော်စံဖြူ ဖြတ်ဝင်မည့်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ခြေးထွက်လာကာ နံရံတွင်စိုက်ဝင်သွားကြသည်။ အကယ်၍သာ ထိုသတ်ကွင်းကို ကျော်ဖြူဖဲသာ တိုးဝင်သွားပါက ထိုမြားသုံးစင်းက ကျော်စံဖြူ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် နေရာယူသွားကြမည်မှာ မလွဲပါတည်း။

“ ဟူး . . . တော်ပါသေးရဲ့ အချိန်မီ သခင်ကြီးက ဆွဲလိုက်ပေလို့သာပေါ့ . . . နို့မို့ဆို အခုချိန်လောက်ဆို ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး ခြားခါပ် တွေ့တက်ပြီး သေလောက်ပြီ ”

“ မဟုတ်ဘူး . . . ဒီလိုလျှို့ဝှက်မြေအောက်လိုက်လမ်းတွေမှာ အခုလို လျှို့ဝှက်လက်နက်ဆန်းတွေ မရဏသေတွင်းတွေရှိတတ်တယ်

သူ့ခုံထောင်းစာစေတီထံ

လို့ ကြားဖူးနားဝရှိထားခဲ့လို့ မင်းကို ဆွဲထားလိုက်မိတာပါ။”

ထိုနေ့ကမှာတော့ နှစ်ယောက်သား လျှို့ဝှက်တံခါးဝမှ သတိနှင့် အပေါ်သို့တက်လိုက်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွေ့ရှိရသော တံခါးချုပ်က ဆွဲတံခါးဖြစ်နေသည်မို့ မစ္စတာဂျော့ဆင်းက အသာယာဆွဲဖွင့်ကာ အပြင်သို့ခေါင်းထွက်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“ OH . . . GOD . . . ဘုရားသခင် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ သခင်ကြီး . . . ဘာကိုတွေ့ရလို့လဲ ”

အမေဗိုတ်အသံကြီးနှင့်အတူ ထိတ်လန့်အံ့သြသွားသည့် မစ္စတာဂျော့ဆင်းကိုကြည့်ကာ ကျော်မံဖြူ ကပျာကရာမေးလိုက်သည်။

“ ဟို . . . ဟို ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ကျော်မံဖြူ . . . ဟို ငါ့ ငါ့ရဲ့ စာကြည့်ခန်းထဲကို ပြန်ပြီးရောက် . . . ရောက်နေလို့ အံ့သြမိနေတာ”

ဟုတ်သည် . . . မောရိယသင်္ချိုင်းကြီး၏ မထင်မရှား အုတ်ဂူပျက်တစ်လုံး၏ လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်မှသည် . . . မစ္စတာဂျော့ဆင်း၏ စာကြည့်ခန်းမကွယ်ကြီးထဲသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်လမ်းပေါက်သော မြေအောက်လှိုင်းခေါင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေပါချေပြီကော။ အိမ်ရှင်ကိုယ်တိုင် မသိလိုက်ရသော မြေအောက်ဥမင်လှိုင်းခေါင်းကြီးသည် ဘိုတဲကြီး၏ စာကြည့်ခန်းကြီးထဲမှ စာအုပ်ဘီရိုကြီးတစ်ခုအတွင်းဝယ် လမ်းဆုံးသွားခဲ့သည်မှာ မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်များကြောင့်ပါနည်း။ သို့မဟုတ် . . . ဤကိစ္စ ဤဖြစ်ရပ်သည် ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာ တိုက်ဆိုင်မှုကြီးတစ်ခုပင်

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

လေလား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ . . . မစ္စတာဂျော့ဆင်းအတွက် အဆိုးထဲမှ အကောင်းဟုပင် ဖြေသိခဲ့ကာ တွေးယူကြည့်လိုက်ပါလေ၏။ သူ၏လက်ရုံး နေနေရာနှစ်ယောက်ဖြစ်သော မစ္စတာစမစ်နှင့် တိုနီတို့သည် တစ်ကယ်တော့ လောဘသား လူလည်နှစ်ဦးပင်တည်း။ ရတနာရွှေငွေနဲ့ပတ်သက်လာလျှင် ဆရာသမားအရင်းကိုပင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ဝန်မလေးသော လူစားမျိုးများပင် . . . ။

တော်သေးသည် . . . သူ၏လူပုဂံတစ်ဦးနယ် အားကိုးရသော ကျော်မံဖြူက လက်သွက်ခြေသွက်ဖြင့် သတ်ဖြတ်လိုက်၍သာ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့် ရခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ သို့မဟုတ်ပါလျှင် သူတို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် မြေအောက်လှိုင်းခေါင်းထဲဝယ် လူမသိ၊ သူမသိနှင့် သေဆုံးသွားကြမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲပါတည်း။

ယခုတော့ ရေနံတောင်ရှိ ကုလားအလုပ်သမားများနှင့် ရေနံလုပ်သားအားလုံးအား သူ၏မျက်နှာဖြူမန်နေဂျာနှစ်ယောက် ရေနံတောင်မှ ပြည်မသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြသည်ဟု လုပ်ကြံသတင်းဖြန့်လိုက်ခြင်းဖြင့် မစ္စတာစမစ်တို့၏ကိစ္စ နိဂုံးချုပ်သွားခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလား။ မောရိယသင်္ချိုင်းထဲရှိ အုတ်ဂူပျက်မှ လျှို့ဝှက်တံခါးကြီးကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ မြေရာဖျောက်ထားကြပါ၏။ သူ၏စာကြည့်ခန်းနှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသော မြေအောက်လှိုင်းခေါင်းထဲမှ ရတနာပစ္စည်းများကိုလည်း ထိုနေရာမှာပင်

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

လုံခြုံစွာသိမ်းဆည်းထားလိုက်သည်။ ထို့နောက်မှာတော့ မုန်တိုင်းဒဏ်
ကြောင့် အနည်းငယ်ပျက်စီးယိုယွင်းသွားသည့် သူ၏ဘုံတံကြီးကိုလည်း
ပြန်ထည်၍ ပြုပြင်တည်ဆောက်ရင်း ရေနံတောင်မှာပင် အခြေမပျက်
ဆက်လက်နေထိုင်သွားကြပါတော့သည်။

သူ၏လူပုယုံတော် ကျော်ဇံဖြူကိုလည်း ဘဏ္ဍာဖိုးအဖြစ် တစ်ဆင့်
တိုး၍ခန့်အပ်ကာ ရေနံတောင်၏ ဒေသခံရွာသူရွာသားများနှင့် ပိုမိုရင်းနှီး
အောင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသည်။ ဂါမပညတ်ဖြစ်သော ရေနံတောင်၏

ဒုရေ၊ သုရေတို့၌လည်း ရွာခံအိမ်ထောင်စုများကဲ့သို့ပင် ကျခံပေးသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းများကိုလည်း မီးထွန်းရေနံဆီ
လျှူဒါန်းသည်။ ရေနံတောင်ဒေသ၏ အလှည့်ကျဆွမ်းစားစရိတ်ကိုလည်း
ပေးသည်။ သူတို့ဘုံတံကြီးမှ ဆွမ်းမပို့သော်လည်း လစဉ်ဆွမ်းစရိတ်ပေး
သည်။ ဂါမပညတ်ချက်မှန်သမျှ ရရှိခိုင်ဖုဒွဘာသာများနည်းတူ ကျခံပေး
သည်။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာဂျေ့ဗိုဆင်း၏ ရေနံမြေတွင်လည်း . . .
ယခင်က ကုလားအလုပ်သမားထက် ရရှိခိုင်အလုပ်သမားများသာ
တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပိုမိုများပြားလာခဲ့ပါတော့သည်။

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၁၆)

“ မစ္စတာဂျေ့ဗိုဆင်း၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များ ”

အချိန်က ၁၉၃၉ ခုနှစ် . . . နှစ်ဦးပိုင်းလောက်ခန့်ကဖြစ်သည်။
ဥရောပတိုက်တွင် စစ်ခိုဓနငွေများ ပုံးလွှမ်းလျက်ရှိသော အချိန်ကာလ
တော့ကြီးတစ်ခုလုံးရှိ နယ်မြေမြောက်များစွာကို အင်္ဂလိပ်များက ပိုင်ဆိုင်
အုပ်စိုးနေသည့် အချိန်ကာလလည်းဖြစ်ပါ၏။ အင်္ဂလိပ်များ စစ်အာဏာ
ထက်မြက်၍ တန်ခိုးထွားနေချိန်ဖြစ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်တို့ စစ်ရေးနှင့်
ဖက်သက်၍ ကြားလုံးဟိတ်လုံးထုတ်နိုင်သော အချိန်လည်းဖြစ်နေခဲ့သည်။
အင်္ဂလိပ်တို့၏ အပြောအရဆိုလျှင် (The Sun Never Set in
British Empire) အင်္ဂလိပ်တွေအုပ်စိုးနေသည့် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်ခံ
နိုင်ငံတွေမှာ ဘယ်တော့မှနေမဝင်ဘူးဟု ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့သောအချိန်တွင် ဥရောပတိုက် ရှိ ဂျူးထီနိုင်ငံသည်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ဟစ်တလာ၏ဦးဆောင်မှုဖြင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ စစ်ရေးများနှင့် အင်အား တောင့်တင်းခိုင်မာနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလန်၊ ရုရှား စသည့်နိုင်ငံကြီးများကပင် ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ စစ်အင်အားကို စိုးရွံ့ ကြောက်လန့်နေရသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဂျာမနီ နိုင်ငံကလည်း လွန်စွာတန်ဖိုးထားကာ ကြားလုံးထူနေသည့် အင်္ဂလန်နှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံများနည်းတူ ဥရောပတိုက်ရှိ ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ ပတ်ဝန်းကျင် တွင်ရှိသော အင်အားငယ်နိုင်ငံလေးများကို အတင်းအဓမ္မဝင်ရောက်၍ သိမ်းပိုက်ရမ်း ဟန်တပြင်ပြင်ရှိနေပါလေ၏။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အင်္ဂလိပ်တို့ကလည်း ထိုကဲ့သို့သောစစ်မီးလျှံကြီးကို ရိပ်စားမိသည်ထင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများကို ပြုလုပ်လျက် စစ်တပ်ကို အဆင်သင့်တပ်လှန်၍ထားရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရေနံတောင်ရှိ မစ္စတာ ဂျော့ဆင်းကလည်း သူ၏သိသာစရာအား မိခင်နိုင်ငံသို့ ပြန်လည်၍ ပို့ဆောင် ခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကမူ ရေနံတောင်တွင် ခိုအောင်း၍ နေထိုင်ရင်း စစ်ရိပ်စစ်ပွေ့ကို စောင့်ကြည့်လျက်ရှိသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၃၉-ခု စက်တင်ဘာလဆန်းတွင် ဂျာမနီသည် စစ်အင်အားအလုံးအရင်းနှင့် ပိုလန်နိုင်ငံအား အတင်းအားဓမ္မ ဝင်ရောက် ကျူးကျော်ငမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ထိုသည်ကိုအကြောင်းပြု၍ အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်တို့က စစ်ကြေငြာကာ ပိုလန်နိုင်ငံဘက်မှနေ၍ ဝင်ရောက်တိုက် ခိုက်ခဲ့ရာမှ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကြီး စတင်၍လောင်ကျွမ်းခဲ့ပါလေသေး သည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများဖြစ်ကြသော အိန္ဒိယ

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေကို

နိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့မှာလည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ အရှိန်အဟုန် က်ကွင်းထဲသို့ အလိုအလျောက် ပါဝင်သွားခဲ့ပါတော့သည်။

အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသည့် . . . မစ္စတာဂျော့ဆင်းမှာ မြန်မာ့သက်ပြစ်လာသည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စစ်ရေးအခြေအနေကို ရိပ်စားမိ ထိက်သဖြင့် ရေနံတောင်မှထွက်ခွာ၍ အန္တိယသို့ပြေးရန် စီမံပါလေ၏။ ထို့ကြောင့် သူ၏လူယုံတော် ဘဏ္ဍာထိန်း ဦးကျော်စံဖြူကို ခေါ်ယူတိုင်ပင် ခဲ့သည်။

“ ဒီမှာ ကျော်စံဖြူ ကျုပ်ပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင် ခဲ့ . . . ဒီနေ့မနက်အာရုံတက်တာနဲ့ ကျုပ်ဒီရေနံတောင်ကနေ ခွာမယ်။ အဲဒါ ကျန်တဲ့ရေနံတွင်းကိစ္စတွေကို ကျော်စံဖြူကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်ပြီး နိုင်ထားရစ်ပါ။ မကြာခင် ဂျပန်တွေ မြန်မာပြည်ထဲကို ဝင်လာကြတော့ မယ်။ ဒီတော့ ဒီနေ့ည မြေအောက်လှိုဏ်ခေါင်းထဲကိုဆင်းပြီး ရတနာ ညာတ္တာထဲက ရတနာပစ္စည်းတွေကိုယူကြမယ်။ ကျော်စံဖြူကို သုံးပုံတစ်ပုံ ခေါ်မယ်။ ရေနံတွင်းတွေကိုလည်းပေးခဲ့မယ်။ နောင်တစ်ချိန်ရုံနဲ့ ကျုပ်ပြန် ဘာတဲ့အခါအထိ ထိန်းသိမ်းထားပေးပါ ”

“ စိတ်ချပါ သခင်ကြီး၊ သခင်ကြီးဆန္ဒရှိသလို ကျုပ် အတတ် နှစ်ဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးပါ့မယ် ”

ဤသို့ဖြင့် ကျောပိုးအိတ်ကိုယ်စီ၊ မီးတိုင်ကိုယ်စီ ထွန်းညှိကာ မြေအောက်လှိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ ဝင်တက် ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေကို

“ ဝိုး . . . ဝိုး . . . ဖလပ် . . . ဖလပ် ”

မီးရောင်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မြေအောက်လှိုင်းထဲခေါင်းအတွင်း ဝယ် ခိုကပ်နေကြသော လင်းနီ၊ လင်းဆွဲကြီးများက တဖျတ်ဖျတ်နှင့် ပြေးထွက်ပျံ့သန်းနေကြသည်။ ကျော်စံဖြူမှာ မီးတုတ်ကိုမြှောက်၍ လှေကားများကို မြင်သာအောင်ပြကာ မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းကို ဂရုတစိုက်ဆင်းစေသည်။

“ ရတယ် ကျော်စံဖြူ . . . မင်းသားရှေ့ကို ဂရုစိုက်ကြည့်ပြီး ဆင်း။ ခြေချော်ကျသွားမှ ဒုက္ခရောက်နေဦးမယ် ”

မြေအောက်လမ်းတစ်လျှောက် မီးရောင်များက လင်းလက်ပေါ်ပါ၏။ ကျော်စံဖြူတို့၏ မီးတိုင်မီးအလင်းရောင်၊ ကျောက်ဂူနံရံမှ မီးခန်းများ၏ အလင်းရောင်တို့ကြောင့် မြေအောက်လှိုင်းထဲတွင် ထိန်ထိန်လင်းလျက်ရှိသည်။ မည်သည့်ခေတ်ကာလက မည်သူက ပြုပြင်ဆောက်လုပ်ထားသည့်မသိသော မြေအောက်ဂူမင်းကြောင်းသည်။ မောရိယသင်္ချိုင်းမှ အုတ်ဂူပျက်တစ်လုံးနှင့် မည်ကဲ့သို့ဆက်သွယ်နေပါသနည်း။ ထိုဂူမင်းကြောင်းသည်လည်း အဘယ်ကြောင့် မစ္စတာဂျေဗွီဆင်း၏ စာကြည့်စန်းနှင့် ဆက်သွယ်နေရပါသနည်း။ ဤအချက်အလက်များသည် တိုက်ခိုက်မှုဘေး ဖြစ်နိုင်မည်မထင်။ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်သာ ဝေးကွာလှသော မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆို ကုန်းမြင့်ထိပ်ရှိ ဘုံတံကြီးနှင့်ဆက်စပ်နေသည်မှာ မသက်သာဖွယ်သံသယ များနှင့် ပြည့်နှက်နေပါချေပြီကော။

သူ့ရဲ့ကောင်းစာစေတီတိုက်

သို့သော် . . . ထိုအချက်ကို မစ္စတာဂျေဗွီဆင်း မတွေးတော့၊ လောလောဆယ် မြေအောက်ခန်းကြီးထဲရှိ ရတနာသေတ္တာကြီးများထဲမှ ရတနာများကို သယ်ယူနိုင်ရေးကိုသာ ကြိုးစားနေမိသည်။

“ ဟိုနှစ်ယောက်ကို သေသေချာချာမြေမြှုပ်ခဲ့ရဲ့လား ကျော်စံဖြူ ”

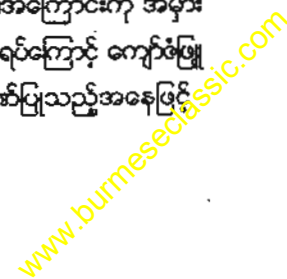
“ စိတ်ချပါ သခင်ကြီး . . . ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ကျင်းနက်နက်တူးပြီး အခန်းထောင်မှာ မြေမြှုပ်ပစ်ခဲ့တာပါ . . . ”

လွန်ခဲ့သော ခြောက်လခန့်က ရတနာသေတ္တာကိုစွန့်ပစ်သတ်၍ စိတ်ဝမ်းကွဲခဲ့ကြသည့် သူ၏ မန်နေဂျာနှစ်ယောက်ဖြစ်သော မစ္စတာစမစ်နှင့် မစ္စတာတိုနီတို့၏ အလောင်းများကို ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်ပါ၏။

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ် . . . ကျော်စံဖြူကိုသဘောကျတယ်၊ လောဘကို မျှိုသိပ်နိုင်စွမ်းရှိတယ်၊ သစ္စာရှိတယ်၊ ဝိုးသားတယ်၊ ကိုယ်ရဲ့ ဘာသာလေ့စရိုက်ကိုလည်း ယုံကြည်ကြီးကွယ်တယ်၊ အဲဒီလို လူမျိုးခြား ဘာသာတစ်ယောက်ကတောင် ရတနာသေတ္တာကြီးကို တွေ့တာတောင် တော်မလှပဲနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ရှိနေသေးတာ . . . ကျုပ်နဲ့လူမျိုးတူ ဘာသာတူ လက်နဲ့နှစ်ယောက်ဟာ ကျော်စံဖြူလောက်တောင်မှ မစောင့်ရှောက်နိုင်တာကိုတွေးပြီး ဝမ်းနည်းမိတာပါ ”

မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းမှာ နိုင်ငံကြီးသား လွန်စွာပီသသူတစ်ယောက်ပဲ သူ၏လူမျိုး မစ္စတာစမစ်နှင့် မစ္စတာတိုနီတို့၏အကြောင်းကို အမှားအမှန် ခွဲခြားသုံးသပ်၍ မြင်နိုင်စွမ်းရှိခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ရပ်ကြောင့် ကျော်စံဖြူအား အပြစ်မယူသည့်အပြင် သစ္စာရှိခြင်းကို ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာစေတီတိုက်

ဆယ်မင်းဂျွန်

လူမျိုးခြားတစ်ဦးကို . . . လူယုံတော် ဘဏ္ဍာထိမ်းအဖြစ် တစ်ဆင့်တိုးကာပင် ခန့်အပ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုသည်မှာ မစ္စတာဂျော့ဆင်း၏ ထူးခြားမှုတစ်ခုပင်။ ကိုယ်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်းမရှိသည့် လူမျိုးခြား ဘာသာခြားတစ်ဦး၏ အထူးအသွေးကို အဆင့်ဆင့်စမ်းသပ်စစ်ဆေးကာ လူယုံမန်နေဂျာအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံး လူယုံဘဏ္ဍာစိုးမန်နေဂျာအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျော်ဇံဖြူကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ၏ရိုးသားမှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ စသည်တို့ကို အော့ချယူရလောက်အောင် အနေအထိုင်အပြောအဆို တည်တံ့လှသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ကိုင်းတစ်ပါးလူမျိုးခြားအရာရှိတစ်ယောက်၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ခံစားရသည်မဟုတ်ပါလား။

ယခုလည်း မည်သည့်လက်နက်မှ ကိုင်ဆောင်ခြင်းမရှိဘဲ သူ့လက်နက်တစ်ခုတည်းကိုသာ ယုံကြည်စွာကိုင်ဆွဲ၍ ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်းသော ကျော်ဇံဖြူနှင့် မစ္စတာဂျော့ဆင်းတို့မှာ ရတနာသေတ္တာရှိရာထိမ်းတုတ်ကိုယ်စီနှင့် တိုးဝင်လာနေကြပါတော့သည်။

မကြာမီ . . . အရိုးစုများနှင့်ပိုင်းရံထားသည့် ရတနာသေတ္တာကြီးကို ပုံစံပျက်တွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။ ကျော်ဇံဖြူက သည်ထက်ကြိမ်တော့ လောမကြီးတော့ ရတနာသေတ္တာရှိရာသို့မသွားမီ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး စေ့စပ်သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလိုက်သည်။ မသင်္ကာဖွယ်ဟူ၍ ဘာမျှမရှိ၊ ပြည့်လျှံကျနေသော ရတနာပစ္စည်းများ ဖိတ်တင်

သူ့ရံတောင်းစာပေတိုက်

ဝင်တစ်ချို့နှင့်။

မြေပေါ်တွင်ပြန့်ကျဲနေသည့် ရတနာပစ္စည်းများထဲမှ ပတ္တမြားသည်ဆွဲတစ်ခုကို မစ္စတာဂျော့ဆင်းက ကောက်ယူကြည့်နေပါ၏။ နှစ်ယောက်သား ရတနာသေတ္တာနှင့်ပတ်သက်၍ အန္တဂေယံရှိနိုင်မည် ခန့်သမ္မုအား ဂရုတစိုက်နှင့် လေ့လာအကဲခတ်နေကြသည်။ ရတနာသေတ္တာကြီးထဲမှ ရတနာပစ္စည်းများကို သူတို့ယူသာကြသည့် စစ်လွယ်အိတ်ကြီးနှစ်ခုထဲသို့ ပြောင်းရွှေ့ထည့်ရန် စီစဉ်နေကြသည်။

“ သတိထား . . . သခင်ကြီး ဒီရတနာသေတ္တာကြီးပွင့်နေတာ ချယ် ဟောဒီက အရိုးစုတွေရယ်ကိုကြည့်ရတာ မသင်္ကာစရာဖြစ်နေတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီရတနာသေတ္တာကြီးပွင့်နေရသလဲဆိုတာ အင်မတန်ချက်မိ . . . သခင်ကြီး ”

“ အင်း . . . မင်းပြောတဲ့အချက်တွေက ပဉ်းစားစရာပဲ ဘာကိုခံဖြူ . . . ဒါပေမဲ့ ကျုပ်မှာ အချိန်မရှိတော့ဘူးလေ ကနေ့မနက် အရံတက်မှာပဲ ခရီးထွက်ရတော့မယ့်ဥစ္စာ . . . ကဲ ရွှေမင်းတော့ပါဘူး ဘာဒီ အိတ်နှစ်အိတ်ထဲကို ဆန့်သလောက်သာထည့်ကြစို့ ”

မစ္စတာဂျော့ဆင်းက စစ်လွယ်အိတ်ကြီးနှစ်အိတ်ကို ရတနာသေတ္တာအနီးတွင်ချကာ ရတနာများကို ကျုံး၍ထည့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် မစ္စတာဂျော့ဆင်း၏ ခြေထောက်က ရတနာသေတ္တာဘောင်စွန်းမှ ဘုပိုင်းလေးကို အမှတ်မထင်ထိမိလိုက်သည်နှင့် . . .

“ ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဝုန်း ”

သူ့ရံတောင်းစာပေတိုက်

“ OH . . . GOD . . . ဘုရားသခင် . . . အ ”

ရတနာသေတ္တာကြီးမှာ တပေါပေါအသံများဖြင့် အော်မြည်ရင်း ရုတ်တရက် သွက်သွက်ခါအောင်လှုပ်ရမ်းရင်း အောက်ဘက်သို့ နိမ့်ဆင်းသွားကာ ဝေါခနဲမြေအောက်ထဲသို့ ကျသွားပါလေ၏။

“ ဟာ . . . သ . . . သ . . . သခင်ကြီး ”

မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းမှာ ရတနာသေတ္တာကြီးနှင့်အတူ မြေအောက်ထဲသို့ ဝေါခနဲမြုတ်ကျသွားသဖြင့် . . . ကျော်စံဖြူ ကယျာကရာဆွဲလိုက်ပါသော်လည်း မမီလိုက်ပါလေတော့ . . . ။

“ ဒိုး . . . ရတနာသေတ္တာကြီး အောက်ထဲကို ကွံ့ကျသွားပြီ ဘုရား . . . ဘုရား ”

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် တပေါပေါနှင့်မြို့ဆင်းကျသွားသော မြေကြီးများနှင့် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများက ရတနာသေတ္တာကြီးနှင့် မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းတို့အား ဖုံးလွှမ်းသွားပါလေတော့သည်။ အပေါ်ယံမြေကြီးမှာလည်း တသိမ့်သိမ့်တုန်ခါလာပြီး ကျော်စံဖြူပင် နောက်ထိုကမန်းကတန်း ခုန်ဆုတ်လိုက်ရသည်။

“ ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဝေါ ”

“ ဖရော . . . ဖျော . . . ဝုန်း ”

အောက်သို့မြုတ်ကျသွားသည့် ဂျေဗွီဆင်းသည်လည်း မြေကြီးဖြိုကျခုံးအုပ်သွားသည့်အတွက် အရှင်လတ်လတ်မြေမြုပ်ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပါတော့သည်။ သို့သော် . . . တပေါပေါနှင့် မြည်သံကြီး

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ရပ်တန့်မသွားသည့်အပြင် မြေအောက်လှုပ်ထိခေါင်းကြီးတစ်ခုလုံး သိပ်တိမ်ခဲရမ်းနေသဖြင့် ဆက်လက်၍မနေရဲတော့ဘဲ ကျော်စံဖြူမှာ . . . လာရာ လမ်းအတိုင်း ထွက်ပြေးလာခဲ့ပါလေ၏။

“ ဟီး . . . ဟီး ဟေး . . . ဟေး . . . ဟား . . . ဟား ”

“ ဟေး . . . မပြေးနဲ့ . . . ရပ် . . . ရပ် . . . ဟေး ”

“ ဟေး . . . ဟူး . . . ဒီတစ်ခါ နင့်အလှည့်ပဲ ကျော်စံဖြူ

ရေ ဟေး . . . ဟေး ”

ကျော်စံဖြူမှာ တပေါပေါနှင့်အော်မြည်သံများကြားမှ သူ့နာမည်ကို အော်ဟစ်ကာ ပြေးလွှားလိုက်လာကြသည့် အရိပ်မည်းကြီးများကို ထိတ်လန့်စွာကြည့်ရင်း လေ့ကားထစ်များကို ခုန်ယှဲကျော်နင်းကာ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။

သူ၏စိတ်အာရုံထဲတွင် သူ့ကိုယ်တိုင်သတ်ဖြတ်မိခဲ့သော မစ္စတာဇေဗ်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ သွေးစွန်းမျက်နှာကြီးနှင့် မစ္စတာတိုနီတို့၏ သွေးစွန်းမျက်နှာနှင့် မစ္စတာတိုနီတို့၏ ရောက်ချားဖွယ်ရာမျက်နှာကြီးများကို မြင်တွေ့သလိုလို . . . ။ သူ့အားရှည်လျားသော လက်တံရှည်ကြီးများ၊ သွေးစွန်းနေသော လက်သည်းညွှန်ကြီးများဖြင့် ဆန့်တန်းကုတ်ခြစ်တာ အသံနက်ကြီးများဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း ထပ်ချပ်မကွာလိုက်လာသည့် အရိပ်မည်းတစ္ဆေကောင်ကြီးများလက်မှ လွတ်မြောက်အောင်ပြေးလွှားရင်း ထွက်ပေါက်အနီးဝယ် ဝုန်းခနဲဖြိုလဲကျသွားပြီးနောက် သတိလစ်ဇေယျာသွားပါလေတော့သည်။

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၁၇)

“ မောရီယဝိညာဉ်တစ္ဆေဇာ . . . ဂုဗ္ဗလေးဇော ”

ဘူမိဗေဒအရာရှိမင်းမောင် ဖတ်ရှုနေသည့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ဖိုင်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် မစ္စတာဂျော့ဗွီဆင်း ကိုယ်တိုင် ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်ကို မင်းမောင် ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်မှာ မကြာလှသေးပါ။ ပြီးခဲ့သောအပတ်က စာကြည့်ခန်း ထဲတွင် လက်ကျန်စာအုပ်များကို လှန်လျော့ကြည့်ရင်း အမှတ်မထင် ဘီရိုနောက်မှ အံ့ဝုတ်တစ်ခုကို မင်းမောင်တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။

အံ့ဝုတ်ကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ . . . အနီရောင် ကတ်တူဖုံးနှင့် လက်တစ်ဝါးသာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့ရပါ၏။ စာအုပ်ကိုလှန်လျော့၍ ကြည့်လိုက်တော့မှ အင်္ဂလိပ်စာများနှင့်ရေးသားထားသည့် မစ္စတာဂျော့ဗွီဆင်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်ရသည်။ ဤသို့ဖြင့်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

မောရီယဝိညာဉ်တစ္ဆေဇာ

မစ္စတာဂျော့ဗွီဆင်း၏မှတ်တမ်း၊ သူ၏အတွေ့အကြုံများကို အကြမ်းဖျင်း နိုင်ယာရီသဖွယ် ရေးမှတ်ထားသည့်စာအုပ်ကို မင်းမောင်ယူဆောင်လာပြီး မိတ်ဝင်တစားဖြင့် ဖတ်ရှုနေခြင်းဖြစ်သည်။

မှတ်တမ်းက . . . မစ္စတာဂျော့ဗွီဆင်းတစ်ယောက် မြေအောက် နေထိုင်ခင်းထဲတွင် မြေပြို၍သေဆုံးခဲ့ရပြီးနောက်ပိုင်း လူယုံတော် ဘာဏ္ဍာ ကျော်ခံဖြူ ဆက်လက်၍ရေးသားထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုမှတ်တမ်း မှာတွင် မစ္စတာဂျော့ဗွီဆင်းသေဆုံးခဲ့ပြီး ကျော်ခံဖြူထွက်ပြေးကာ သတ် နှင်ပေးပျော့သွားခဲ့သည်အထိသာ ရေးသားထားခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်း မှတ်တမ်းထဲတွင် ဘာမျှမရေးထားခဲ့ပါလေတော့ . . . ။

ထို့ကြောင့် . . . တစ်ခြားမှတ်တမ်းတစ်ခုနှင့် ဆက်နွယ်ကြည့် ထိုက်မိသည်။ တစ်ခြားမှတ်တမ်းထဲတွင် လူယုံဘာဏ္ဍာပိုးကြီး ဦးကျော်ခံဖြူ တစ်ယောက် လူကြီးရောဂါနှင့် အိပ်ရာထဲတွင်လဲသည့်အချိန်နှင့် ကိုက်ညီ နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

“ အင်း . . . ဒီလိုဆိုရင် ကျော်ခံဖြူဟာ . . . ဒီမှတ်တမ်းကို ဘယ်သူမှမသိအောင် ဘီရိုနောက်ကအံ့ဝုတ်ထဲမှာ ဝုတ်ထားခဲ့တာဖြစ်ရ မယ် . . . ဒါဆိုရင် မြေအောက်ခန်းထဲမှာ ရတနာသိုက်ကြီးက ရှိနေဦး မယ်ထင်တယ်။ ခက်တာက . . . စာကြည့်ခန်းထဲမှာက စာအုပ်တီရိုတွေ ကအများကြီးပဲ။ ဘယ်ဘီရိုနောက်မှာ လျှို့ဝှက်တံခါးရှိနိုင်မလဲဆိုတာ ဝိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ရှာဖွေမှဖြစ်မယ် . . . ဟူး ”

ရေနံတောင်၏ လပြည့်ညက ဆီးနင်းမြို့ပုန်များအောက်တွင်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

သင်္ဂြိုဟ်ကျွဲထိုက်

ပျော်ဝင်နေပါ၏။ ထုံးစံအတိုင်း ကားပွဲထက်ရှိ လက်ဆွဲမှန်အိမ်အနီးမှာတော့ ပိုးဖလံကောင်လေးများက တောင်ပံခတ်သံ တစ်ဖျတ်ဖျတ်နှင့် မီးရောင်ကို တိုးဝှေ့ပျံသန်းနေကြသည်။

တစ်ချက် . . . တစ်ချက် မင်းပုန်းတောင်ဘက်ဆီမှ လေတိုက် ခတ်သံလာ။ အော်ဟစ်ညီတောင်းသံလေလား မသိသော အသံပလံများကို သာ တဟ်းဟ်းတရဲရဲနှင့် မပီမသ ဝိုးတဝါးကြားနေရပါ၏။ သစ်ခိုင် ဝါးရိပ်များဖြင့် ထူထပ်စွာပေါက်ရောက်နေသော မင်းပုန်းတောင်နှင့် ရေနံတောင်တို့က လပြည့်ည၏ ညဉ့်ကောင်းကင်ကို ထိုးပေါက်လျက် လွင့်မျောနေသည်သို့ . . .

ထိုမှတစ်ဆင့် . . . အနိမ့်အမြင့် အမိုအမောက်များနှင့် မိုင်ညှိ ညှိ ရစ်သွယ်တန်းလျက်ရှိသော တောင်စဉ်တောင်တန်းကြီးများက ရေနံ တောင်နှင့်အကြားတွင် သဘာဝတံတိုင်းကြီးများသဖွယ် စည်းခြားကာရံ ထားသဖြင့် ရေနံတောင်နှင့်မင်းပုန်းတောင်တို့ထို နယ်မြေပိုင်းခြား သတ်မှတ်ထားသည်သို့ . . .

လန်ကာဘက်ဆီမှ ဝေ့ဝဲတိုင်ခတ်လာသည့် လပြည့်ညနှင့်ဆွတ် လေပြေကြောင့် အေးစိမ့်စိမ့်ဖြစ်လာသဖြင့် မင်းမောင် . . . အင်္ကျီအင်္ကျီ လည်ပင်းဝဲတိုင် ဆွဲစေ့လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာ စားပွဲထက်ရှိ မှန်ခွက်ပေါ် အဖျော့ မှန်မီးအိမ်သည် ရေနံတိုက်သွား၍လော . . . လေတိုး၍လော့ဟုတ်ခနဲ မီးငြိမ်းသေသွားပါ၏။

“ဟော . . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ရေနံဆီများကုန်သွားလို့တာ”

သူ့စုံတောင်းစာပေတိုက်

ပြီးခဲ့သည့် လပြည့်ညကကုသလ်း ယခုကဲ့သို့ပင် မီးငြိမ်းသေသွားခဲ့ ပြီး မကြာမီ စာကြည့်ခန်းဘက်ဆီမှ လမ်းလျှောက်သံလိုလို၊ ငြီးစွားသံ လိုလို ကြားခဲ့ရသေးသည်ကို အမှတ်ရလာမိသည်။

“အင်း . . . ဒီညမှာလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မီးငြိမ်းသွား ပြန်ပြီ . . . ဘာတွေဖြစ်လာဦးမလဲ မသိဘူး”

သည်တစ်ကြိမ်မှာတော့ စားပွဲအနီးတွင်ရှိနေသည်မို့ မင်းမောင်း က မီးခြစ်ကိုလှမ်းယူလိုက်ပြီး မှန်အိမ်မီးကို ထွန်းညှိရန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်

“ခွီး . . . ခွီး . . . ဝုန်း”

“ဟာ”

မည်သည့်နေရာက ရောက်လာသည်မသိသော ကြောင်နက် ထစ်ကောင်က ဘီရိုပေါ်မှ ခွီးခနဲအော်ပြည်ကာ . . . မင်းမောင်ပေါ်သို့ ဈားခနဲခုန်ချလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် မင်းမောင်လန်ဖျန်ကာ တိမ်းရှောင် ထိုက်ရင်း မှန်အိမ်ကိုတိုက်မိကာ စားပွဲထက်မှ လွင့်စင်ကျသွားပါချေ၏။

“ချွမ် . . . ထောက်”

“ဟာ . . . ဘယ်ကကြောင်က ရောက်လာရတာလဲကွာ . . . တောက်”

မင်းမောင် စားပွဲစွန်းတွင်လက်ကိုထောက်၍ ခန္ဓာကိုယ်ကိုထိမ်း မီးအိမ်ကိုကောက်ယူရန် လက်ကိုလှမ်းလိုက်စဉ် . . .

“ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ဖလပ်”

“ဟော”

သူ့စုံတောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင်ထိုင်နေသည့် ညာဘက်ခြမ်းရှိ စာကြည့်ခန်းဘက်ဆီမှ ခြေသံလိုလို ရုတ်တရက်ကြားနားရသဖြင့် ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားပါ၏။

“ဟင် . . . ဘာသံလဲ ဟော . . . ဟော . . . စာကြည့်ခန်းဘက်ဆီက ကြားရတဲ့အသံပဲ”

အေးပွဲစွန်းတွင် မေးကာရပ်နေရင်း ဝိုးတဝါးအမှောင်ရိပ်ထဲမှာပင် မင်းမောင် ငြိမ်ရွှ်နားစွင့်နေပါ၏။ ဟုတ်သည် . . . ယခင်တစ်ခါ လပြည့်ညက ကြားခဲ့ရသည့်ခြေသံမျိုးကို ယခုပြန်ရွှ်ကြားနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဖွဖွညင်ညင်းနှင့် တိတ်တဆိတ်လျှောက်လှင်းလာသည့် ခြေသံသဲ့သဲ့က တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ညသန်းခေါင်ယံတွင် ကြားနေရသည် မဟုတ်ပါလား . . . ။

“အင်း . . . သေချာပြီ ဒါ . . . ဒါ တစ္ဆေ့ခြောက်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး လူတစ်ယောက်ရဲ့ခြေသံအစစ်ပဲ။ ငါ . . . ငါ ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမလဲ”

အတွေးဝင်္ကံပါထဲဝယ် မင်းမောင်တစ်ယောက် အဖြေရှာမရနိုင်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း မေးခွန်းထုတ်နေမိသည်။ မှန်အိမ်မီးငြိမ်းသွားခြင်း၊ လက်နိပ်ဓာတ်မီး အလွယ်တကူမရှိခြင်းတို့ကြောင့်လည်း မင်းမောင်ဘေးကျပ်နံကျပ်ဖြစ်နေပါ၏။ ထိုစဉ် . . .

“ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ဖလပ် . . . ရှုပ် . . . ရှုပ်”

ဟုတ်သည် . . . စာကြည့်ခန်းဘက်ဆီမှ တရုတ်ရှုပ်နှင်ကြားနေရသောခြေသံသည် တစ်ကယ့်ခြေသံအစစ်ဖြစ်ပါ၏။ အဘယ့်ကြောင့်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေကို

ဆိုသော် ခြေခင်းမှုကြောင့် လှုပ်ခါသွားသည့် ကြမ်းပြင်သစ်သားများမှ တက်ပွဲကွဲအော်မြည်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ အလုပ်တာဝန်မှ ပြောင်းရွှေ့သွားသော အင်္ဂလိပ်ကြီး၏ ပြောစကားအတိုင်း မောရိယမရဏခေါင်းလောင်း တစ္ဆေ့ပိညာဉ်များသည် လပြည့်ညသန်းခေါင်ယံရောက်တိုင်း မြူးတူးပျော်ပါးရန် ရောက်လာကြလေပြီလား . . . ။

အဝေဝေါ ဒွိဟသံသယအတွေးများဖြင့် ဝိုးတဝါးအလင်းရောင်အောက်တွင် စာကြည့်ခန်းရှိရာသို့ တစ္ဆေ့ရွှေ့ဝင်လာခဲ့ပါ၏။ အသံ လုံးဝထွက်စေရန် သတိထားရင်း ခြေသံရှင်ပိညာဉ်တစ္ဆေ့ကို မှန်းဆကြည့်နေမိသည်။

“ရှုပ် . . . ဖလပ် . . . ဖလပ် . . . ရှုပ် . . . ကွီ . . . အိ”

မင်းမောင် စာကြည့်ခန်းရှေ့သို့ရောက်သည်နှင့် စာကြည့်ခန်းထဲမှ ခြေသံအချို့နှင့် တစ်စုံတစ်ရာဆွဲဖွင့်လိုက်သည့်အသံကိုပါ နီးကပ်စွာ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ထိတ်ခနဲရင်ခုန်သွားကာ ခေါင်းနုပန်းများပင်ကြီးသွားမိပါ၏။

“ကွီ . . . ကွီ . . . အိ . . . ကွီ”

“ဂူး . . . အူး . . . အူး . . . ဂူး . . . အူး . . . ဂူး”

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ထိုအချိန်တွင် မောရိယသားရှင်ပျက်ကြီးဆီမှ . . . ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူလိုက်သော ခွေးအူသံကြီးက တိတ်ဆိတ်စွာ မိမိမောကျနေသည့် သန်းခေါင်ယံလပြည့်ညကို သွေးပျက်ချောက်ချားအူနံလှုပ်စေရန် တပ်လှန့်ပေးလိုက်သည်သို့ . . . ။

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေကို

ထိုစဉ်မှာပင် . . . အမြင်မှတိုးဝင်လာသော လရောင်
လင်းနှင့် စာကြည့်ခန်းထဲမှ ဝိုးတဝါးအမှောင်ထုကြားတွင် ဖျတ်ခနဲ
လျှားသွား သည့် အချိန်သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို မင်းမောင်တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ဟော . . . ”

မင်းမောင် စာကြည့်ခန်းတံခါးအကွယ်မှ ထိုအချိန်ရှင်း
သေချာစွာကြည့်လိုက်တော့ စာအုပ်တိုရိုများကြားတွင် ဖျတ်ခနဲပျောက်
ကွယ်သွားပြန်ပါ၏။ ဤအချိန်ရှည်သည် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူအရာရှိဟောင်း
ပြောခဲ့သည့် မောရိယခေါင်းလောင်းတစ္ဆေပိညာဉ်လေလား . . . သို့တင်
မဟုတ် . . . ။

“ရှုပ် . . . ရှုပ် . . . ဖလပ် ”

ထိုအခိုက် နီးကပ်စွာကြားလိုက်ရသည့် ခြေသံနှင့်အတူ မည်
မည်းအချိန်သဏ္ဍာန်တစ်ခုက သူ့အနီးမှဖြတ်၍ စာအုပ်တိုရိုတစ်လုံးဆီသို့
ညင်သာစွာရွေလျှားသွားသည်ကို ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟော . . . ဟို . . . ဟိုမှာ လူ . . . လူလာ
ပိညာဉ်တစ္ဆေ ကောင်လားမသိဘူး။ အို ရှုပ်ပါတယ် . . . ဒီတစ်ခါ
အခွင့်အရေးရရင်တော့ အချိန်တစ္ဆေကောင်ကို ငါမိအောင်ဖမ်းမယ် ”

ထိုကဲ့သို့ စိတ်ကူးပေါ်လာသည်နှင့် မင်းမောင် အချိန်ရှင်း
အပိုင်ဖမ်းချုပ်နိုင်ရန် အဆင်သင့်ပြင်ကာ တံခါးအကွယ်တွင် ခိုကပ်
လိုက်သည်။ မကြာမီ အချိန်ရှင်းသည် မင်းမောင်ပုန်းနေသည့် တံခါးအောက်
မှဖြတ်ကာ . . . စာအုပ်တိုရိုကြီးတစ်ခုဆီသို့ ကူးပြောင်းလိုက်သည်နှင့်

သူ့ခုံထောင်းစာစေတီတံ

“ဟေ့ . . . မပြေးနဲ့ ”

မင်းမောင် တံခါးအကွယ်မှ ရုတ်တရက်ထွက်ကာ အချိန်ရှင်းအား
လျှားခနဲ ခုန်အုပ်ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်နှင့် . . .

“ဝစ် . . . ဖျတ် ”

“ဟင် ”

မင်းမောင် ဟာခနဲဖြစ်ကာ ထိတ်ခနဲရင်ခုန်သွားသည်။ သူ
ဖမ်းဆီးချုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်က နည့်သောခြင်ဝတ္ထုတစ်ခု၊ မယုံကြည်နိုင်
ဖွယ် နည့်အိစက်သော အထိအတွေ့ကြောင့် မင်းမောင် ဟာခနဲဖြစ်ကာ
သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားခိုက် . . .

“ဝစ် . . . ဖတ် . . . ဖတ် . . . ဒုတ် ”

“ဟာ . . . အွတ် ”

မြန်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း စက္ကန့်ဝက်မျှသာရှိမည်ထင်ပါ၏။ နည့်
ပျော့ပျောင်းသော ခန္ဓာကိုယ်လေးက ဖျတ်ခနဲ သူ၏ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်
သွားသည်နှင့် ပြင်းထန်အားပါသော တတောင်ချက်က မင်းမောင်၏
အရှိုက်သို့ထိမိသဖြင့် ရှူးခနဲ ပါးစပ်ထဲမှ လေများပင်အန်ထွက်ကာ သတိ
တစ်ချက်လစ်သွားသည်နှင့် . . .

“ဝစ် . . . ဒုတ် ”

“အင့် . . . ရှူး ”

လျှော့ခနဲ မြွေတစ်ကောင်နှယ် လွတ်မြောက်သွားသည့် အချိန်
တစ္ဆေမှာ သူ၏နောက်တက်တံခါးပေါက်မှတစ်ဆင့် လှစ်ခန်းပြီးထွက်သွား

သူ့ခုံထောင်းစာစေတီတံ

ကာ အမှောင်ထုထဲတွင် ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်သွားပါလေ၏။

မင်းမောင်လဲကျနေရာမှ ကျောက်ရာ လူးလဲထလိုက်ပြီး အရိပ် တစ္ဆေထွက်ပြေးရာ လမ်းကြောင်းအတိုင်း မြေးလိုက်ခဲ့သည်။ သို့သော် နုည့်အိစက်သော အရိပ်တစ္ဆေသည် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီလား။

တစ်ခန်းဝင်တစ်ခန်းထွက် လိုက်လံရှာဖွေကြည့်ရှုသော်လည်း ထူးခြားသော အရိပ်ရှင်တစ္ဆေမလေးကမူ ထူးခြားစွာပင် မြေလျှိုး၍မိုးပျံ သွားလေသလားမသိ။ မည်သို့မျှ ရှာဖွေ၍မတွေ့ပါလေတော့ . . . ။

“ ဟူး . . . မလွယ်ပါလား . . . ဘာပိညာဉ်တစ္ဆေမှ မဟုတ်ဘူး လူ . . . လူမှ လူမလေးအစစ် ဟင်း . . . ဟင်း ငါ့ကိုယ်တိုင် သေသေ ချာချာဖက်တွယ်မိတာ . . . မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ ”

မင်းမောင် သက်ပြင်းပူကြီးတစ်ခုကို မသက်မသာနှင့် မှုတ်ထုတ် လိုက်ရင်း ဝရံတာဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ မောရိယကုန်းတစ်ဝိုက် မှာတော့ ရွှန်းမြလင်းဖြာနေသည် လပြည့်ည၏ လရောင်အောက်တွင် ပကတိတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိပါ၏။ စောစောပိုင်းက အရိပ်တစ္ဆေမ လေးနှင့် ဝုန်းဒိုင်းကြကာ လျှပ်တစ်မျက်ဆူညံလှုပ်ရှားသွားခဲ့သော အဖြစ် အပျက်သည် သူနှင့်မည်သို့မျှမသက်ဆိုင်သကဲ့သို့ . . . ။

ယခုတော့ လပြည့်ညသည် မောရိယရင်ခွင်ထက်တွင် နှစ်ဦးကြား စွာ အိပ်မောကျလျက်ရှိပါချေတော့သည်။ လှုပ်ရှားမှုဟူ၍ အရိပ်ရှင် တစ္ဆေမလေးနှင့် နူးညံ့သောအထိအတွေ့ကြောင့် ထူးဆန်းစွာ ရင်ခုန် လှုပ်ခတ်နေသည့် မင်းမောင်၏ရင်ဘတ်ကြီးတစ်ခုသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါချေ

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

တော့သည်။

“ တယ်လိုဖြစ်လို့ ဒီလူမလေးက ပိညာဉ်တစ္ဆေယောင်ဆောင်ပြီး လပြည့်နေ့လို ညမျိုးတွေမှာ ဟောဒီဘိုတ်ကြီးက စာကြည့်ခန်းထဲကို လာလာနေရတာလဲမသိဘူး။ အင်း . . . တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ ”

မင်းမောင်ရင်ထဲတွင် အမျိုးအမည်မသိသော လှုပ်ရှားရင်ခုန်မှု ထစ်ဝက်နှင့်အတူ ဒွိဟသံသယအတွေ့များက ရှုပ်ယှက်ခတ်လျက်။ မယုံကြည်နိုင်ခြင်း၊ ခံပြင်းခြင်း စသောအရာများက ရင်ကိုရိုက်ခတ်နေကြ ပါ၏။ ထို့အတူ နုည့်အိစက်သောအထိအတွေ့၊ ထူးခြားသော ရနံ့တစ်ခုနှင့် အငွေ့အသက်တို့သည် အာရုံတွင် စီးမျောပျော်ဝင်နေကြဆဲ . . . ။

ဤသို့ဆိုလျှင် အင်္ဂလိပ်အရာရှိ မူးမူးနှင့် ရင်ဖွင့်ပြောဆိုသွားခဲ့ သော မောရိယမရတခေါင်းလောင်း ပိညာဉ်တစ္ဆေပုံပြင်သည် ဆုပ်ကိုင်၍ ဖြစ်နိုင်သော အကောင်အထည်ဖြစ်ပေတော့အဖြစ် မြင်သာ၊ ထင်သာ ရှိခဲ့ လေပြီလား . . . ။

မင်းမောင် ဒွိဟဖြစ်နေသည်မှာ သူ့ကဲ့သို့သော ယောက်ျားရင် ကြီးတစ်ယောက်ကိုယ်တိုင် မိမိရရ ဖမ်းချုပ်ဆုပ်ကိုင်ထားသည့်ကြားမှ ထွယ်လင့်တကူရုန်းထွက်ကာ တံတောင်တစ်ချက်ပင် လက်ဆောင်ပေးသွား ဆည့် အရိပ်ရှင်တစ္ဆေမလေးသည် သာမန်မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးတော့ မဖြစ်နိုင်။

ဤသို့ဆိုလျှင် . . . မောရိယကုန်းပေါ်ရှိ မစ္စတာဂျေဗီဆင်း၏ ဘိုတ်ကြီးပေါ်သို့ လပြည့်ညရောက်တိုင်း ရောက်လာလေ့ရှိသည့် အရိပ်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ရှင်တစ္ဆေမလေးသည် မည်သို့သော အကြံအစည်များဖြင့် အန္တရာယ်များ လှသော ဘိုဝဲကြီးဆီသို့ ညဉ့်အချိန်မတော် တိတ်တဆိတ် ခိုးဝင်လာ ရပါသနည်း။

အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့်ပတ်သက်သော ဝန်ထမ်းများ၊ အရာရှိများ သာ တည်းခိုနေထိုင်ခွင့်ပေးထားသည့် နာမည်ကျော် “ မောရိယမရထ ခေါင်းလောင်းကြီး ” တည်ရှိရာ ဘိုဝဲကြီးဆီသို့ လပြည့်ညသန်းခေါင်ယံ ရောက်တိုင်း တိတ်တဆိတ်ဝင်ရောက်လာလေ့ရှိသော အရိပ်ရှင်တစ္ဆေမ လေး၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကို မသိနိုင်ပြီမို့ မင်းမောင်ခမျာ သက်ပြင်း မောကြီးတစ်ခုကိုသာ ပင်ပန်းကြီးစွာ ချလိုက်ပါလေတော့သည်။

လပြည့်ဝန်းကြီးကတော့ တိမ်မြူးကင်းစင်နေသည့် ညဉ့်ကောင်း ကင်ထက်ဝယ် တရွေရွေနှင့် ခရီးနှင့်နေဆဲ

သူ့စုံထောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၁၈)

“ လူတစ်ယောက် . . . သေနတ်တစ်လက် . . . ပစ္စေဋ္ဌိတစ်ပုဒ် ”

သစ်ပင်ကိုင်းခက်၊ ရွက်လက်ရိုးတံညို အကြိုအကြားမှ ယိုဖိတ် ပြုဆင်းလျက်ရှိသော နေပြည်အလင်းတန်းများက ရေနံတောင်ထက်တွင် လျက်ဖြာကျဆင်းနေကြသည်။ သို့တိုင်အောင် ရေနံတောင်ထက်ရှိ ရေနံ အွင်းများဝန်းကျင်မှာတော့ အပူငွေ့တို့က တငွေ့ငွေ့ပျံလွင့်နေသည်သို့။

သည်နေ့နံနက်ခင်းကတည်းက . . . မင်းမောင်တစ်ယောက် သူ၏ရေနံတွင်း အလုပ်သမားခေါင်းနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ရေနံပိုက်လိုင်း များကို မြင်းကိုယ်စီနှင့် လှည့်လည်စစ်ဆေးနေပါ၏။ ယခုတလော ရေနံ ပိုက်လိုင်းများမှဖောက်၍ ရေနံများခိုးယူနေကြသူများက ပိုမိုများပြားလာ သဖြင့် အုပ်စုသုံးစုခွဲ၍ လိုက်လံစစ်ဆေးနေကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ နံနက်တွင် အလုပ်သမားခေါင်း ဦးကြံ့နှင့် သူ၏လက်ထောက်ခေါင်း

သူ့စုံထောင်းစာပေတိုက်

ဆောင် သာဒွန်းဖြူကိုပါ ခေါ်ဆောင်၍ လယ်ဖျားရှိ ရေနံတွင်းများသို့တိုင် လှည့်လည်ကာ စစ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

မင်းမောင်မှာ မြင်းညှို့ကြီးကို အသားကျစီးနင်းလာရာမှ ကမူ စွန်းထိပ်တွင် မြင်းစေတီကိုဆွဲကာ တန်လိုက်သည်။ သူ၏ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် ဦးကြံ့နှင့် သာဒွန်းဖြူတို့က ဝဲယာရဲလျက် မြင်းများကို ရပ်တန့်လိုက်ကြပါ၏။ မင်းမောင်က မြင်းကြီးပေါ်မှမဆင်းဘဲ အရှေ့ဘက် လယ်ဖျားကွင်းများဘက်ထိတိုင် မြင်တွေ့နေရသည့် ရေနံပိုက်ကြီးများကို မျက်စိတစ်ဆုံး ငေးမောကြည့်နေမိသည်။

“ ဒီဘက်တွေက လူသွားလူလာမပျက်တာရယ်၊ ဘုန်းကြီး ကျောင်းရယ် ရှိနေတာကြောင့် ရေနံပိုက်ဖောက်တာတွေ သိပ်မရှိဘူး ဗိုလ်လေးရဲ့၊ ဟိုး . . . ရေနံတောင် အရှေ့ဘက်ချောင်းဖျား၊ ချောင်းလက် တက်နဲ့ လယ်ဖျားတွေတက်ကာ ရေနံပိုက်လိုင်းတွေသာ အများဆုံးခိုးဖောက် ယူတာ ခံနေရတာ ဗိုလ်လေးရေ ”

ဦးကြံ့က မြင်းစေတီကိုအသာထိမ်းရင်း . . . မင်းမောင်အား ရှင်းပြပြောဆိုနေပါ၏။

“ ခက်တော့ခက်သား ဗိုလ်လေးရဲ့ . . . ရေနံခိုးဖောက်တဲ့ သူတွေကလည်း ပစ်ထားရင်ပစ်ထားသလို ခိုးယူနေကြတော့ ကျွန်တော် တို့က အရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်မှ တော်ကာကျတာ ”

သာဒွန်းဖြူကပါ ရေနံပိုက်ခိုးဖောက်ခြင်းများကို ပြောဆိုနေသည် မို့ မင်းမောင်က ငြိမ်၍နားထောင်နေပါ၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ယခုကဲ့သို့

သူ့ရဲ့တောင်းစာလေတိုက်

ဆည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ခိုးယူနေကြခြင်းကို မနှစ်သက်ပေ။ ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ရလေ အောင် မကြာခဏဆိုသလို ဒေသခံရွာသားများအား ရေနံဆီများကို ဆော့ပေးလေ့ရှိသည်။ သို့တိုင်အောင် ရေနံခိုးယူသူများက လျှော့ပါးမသွား ဘဲ ပို၍သာများပြားလာခဲ့ပါ၏။

“ အင်း . . . တတ်နိုင်သမျှတော့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမှာပဲ ဦးကြီးရေ၊ ဒီလိုစည်းကမ်းမဲ့ ခိုးယူနေတာကိုတော့ ကျွန်တော် ခွင့်မလွှတ် နိုင်ဘူး ဦးကြီး။ ကဲ . . . လယ်ဖျားတွေဘက်ကို ဆက်ပြီးသွားရအောင် ”

ဤသို့ဖြင့်မြင်းသုံးစီးကို ရေနံတောင်ချောင်းဖျားဘက်ဆီသို့ ဦးတည်ကာ စီးနင်းလာခဲ့ကြသည်။ ဦးတည်ရာမဲ့ တိုက်ခတ်လာသည့် လေပြေညှင်းက မင်းမောင်၏ဆံနွယ်စများကို တိုးဝှေ့ရှိုက်နမ်းသွားကြ သည်။ မွန်းတည့်နေရောင်တွင် တစ်ပင်ယုံကျ၊ တစ်ကိုင်းဝင်နားနေကြ သည့် တောငှက်လေးများပင် မမြည်ကြ၊ မတမ်းကြ၊ လေပြည်ရှူးသာ ထိက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ လေသာမတိုက်လျှင် တွေ့မြင်ထိလိမ့်နေကြရသည့် ချွတ်ကွင်းများမှာ အသက်မှရှိပါလေစေ . . . ဟု ထင်မြင်စရာပင်။

မြင်းသုံးစီး၏ မြင်းခွာသံတဖြောက်ဖြောက်က ချောင်းဖျား၊ ထယ်ဖျား ဝန်းကျင်တွင် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်သွားသည်။ မကြာမီ ချောင်းဖျား လှိုက်ကြီးဘက်သို့ မင်းမောင်တို့ ချိုးကျွေ့ဝင်လိုက်သည်နှင့် . . .

“ ဟာ . . . ဟေး . . . အစောင့် တွေ တင်းလှည့်လာတယ်ဟေ့ ပြေးကြ . . . ပြေးကြဟေ့ ”

“ ဟော . . . ဟို . . . ဟိုမှာ ရေ . . . ရေနံသူခိုးတွေ

သူ့ရဲ့တောင်းစာလေတိုက်

ရုတ်တရက် ရေနံပိုက်လိုင်းများကို ခိုးဖောက်နေကြသူ လေးပါး ယောက်ျား မင်းမောင်တို့ကို မြင်တွေ့လိုက်ကြသဖြင့် ဖောက်ယူလက်စ ရေနံဆီပုံးများနှင့် ပစ္စည်းပစ္စယများကိုစွန့်ကာ ခြေဦးတည့်ရာသို့ ပြေးဝင် ထွက်ပြေးကြပါလေ၏။

“ဟေ့ . . . မပြေးကြနဲ့”

“ဒိုင်း . . . ဒိုင်း”

မင်းမောင်က လက်ထဲမှခြောက်လုံးပျူးသေနတ်ဖြင့် ရေနံသူခို များကို ချောက်လှန့်ပစ်ခတ်လိုက်သဖြင့် လျှို့ဝှက်ထဲတွင် သေနတ်သံက ဟိန်ခွံထွက်သွားသည်။ ရေနံသူခိုများမှာ ခုခံတိုက်ခိုက်ဖို့ဝေးစွာ သေနတ် သံကြောင့် နောက်ကြောင်းသို့ လှံဝဲလှည့်မကြည့်တော့ဘဲ တောနက်ထဲ ကြီးများထဲသို့ အလျှို့လျှို့ဖြင့် ထွက်ပြေးသွားကြပါတော့သည်။

“ကြည့်စမ်းပါဦး . . . ဝိုလ်လေးရယ် . . . ဒီမှာ ပုံးကြီးပုံးငယ် တွေနဲ့ ရေနံတွေခိုးထုတ်နေကြတာ တောက် . . . တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ နောက်တစ်ခါမိလို့ကတော့ . . . ဒီကောင်တွေကို အသေဆော်ပစ်မယ်”

သာဒွန်းဖြူက လူငယ်ပီပီ မြင်းပေါ်မှလွှားခနဲခုန်ဆင်းကာ ခိုးယူ ထားသည့် ရေနံဆီပုံးများကိုကြည့်ကာ ဒေါသထွက်နေပါ၏။ ပြီးလျှင် အဖောက်ခံထားရသည့် ရေနံသံပိုက်လိုင်းများကို စစ်ဆေး၍ ဖာတေးပြုပြင် ရန် စီစဉ်ရသည်။ မင်းမောင်နှင့် ဦးကြူမှုံတို့ကလည်း မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ လျှို့ဝှက်တစ်ဝိုက်တွင် လှည့်လည်၍စစ်ဆေးနေကြသည်။ ရေနံသူခိုများ

သူ့စုံထောက်၊စာစေတိုတံ

ခိုအောင်းသည့်နေရာ၊ အဝင်အထွက် စသည်တို့မှတ်သားသည်။ ရေနံ သံပိုက်လိုင်းများကိုပါ ခိုင်ခန့်မှုရှိမရှိစစ်ဆေးနေကြစဉ် သူတို့နှင့်ဆင်လှမ်းလှမ်း ချီ လျှို့ဝှက်ဝါးရုံပင်များဆီမှ ရိပ်ခဲလှုပ်ရှားသွားသည့် အရာတစ်ခုကြောင့် မင်းမောင်၏ သေနတ်ပြောင်းဝက ထိုနေရာသို့ တန်းခနဲချိန်ရွယ်လိုက် သည်။

“ဟေ့ . . . ဝါးရုံပင်နောက်ကဘယ်သူလဲ (ထွက်ခဲ့စမ်း)”

မင်းမောင်နှင့်ဦးကြူမှုံတို့က လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ချိန်ရွယ်လျက် ဝါးရုံပင်ကြီးများနောက်ကွယ်မှ အရိပ်ရှင်ကို အမိန့်ပေးခိုင်းစေလိုက်သည်။ ဝထမတော့ ဝါးရုံပင်နောက်မှအရိပ်သည် လုံးဝမလှုပ်ရှား။ ပကတိငြိမ် သက်တိတ်ဆိတ်လျက်။ မင်းမောင်နှင့် ဦးကြူမှုံတို့ကလည်း အလွတ်မပေး စတမ်း ရင်ဘောင်တန်း၍ ချိန်ရွယ်ထားကြသည်။

အတန်ကြာမှ ဝါးရွက်စိမ်းစိမ်းများ လှုပ်ရှားသွားကာ ဝါရုံပင် နောက်မှ အရိပ်ရှင်ထွက်လာခဲ့သည်။ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ညှို့ မောင်းသန်စွမ်းသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် စစ်ဆွယ်တာအင်္ကျီအစုတ်ကို ထတ်ဆင်ကာ ရိုက်ဖယ်သေနတ်ကို ပခုံးတွင်ထမ်းထားပြီး လက်ထဲတွင် တောကြောင်အသေနတ်ကောင်ကို ကိုင်စွဲထားသည့် လူတစ်ယောက်က ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ဝါးရုံပင်နောက်မှ ထွက်လာသည်။

သို့သော် . . . မှတ်စိတ်မွှေး ဝါးပြင်းမွှေးများဖြင့် ဣထွေးပွေလီ နေသော ထိုလူရွယ်၏မျက်နှာကမူ တင်းမာသန်ပွန်လျက်။ မင်းမောင်ကမူ ဤကဲ့သို့သော မျက်နှာပေါက်နှင့် လူရွယ်ကို ဘယ်မှာမြင်ဖူးပါလိမ့်ဟု

သူ့စုံထောက်၊စာစေတိုတံ

ထွန်း၏ နောက်ပြီး တောထဲတောင်ထဲမှာရှိတဲ့ တောရိုင်း သတ္တဝါတွေထဲ
လည်း ပျိုးသက်မပြုန်းတီးအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ရတဲ့တာဝန်လည်း ရှိသေးတယ်လေ။

လေသံအေးအေးနှင့် ထိထိမိမိပြောဆိုလိုက်သည့် မင်းမောင်မောင်
စကားကြောင့် ထွန်းဖဲတစ်ယောက် အနာပေါ်တုတ်ကျသွားရှာသည်ထိ
ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ မင်းမောင်ကမူ ထွန်းဖဲအား လှည့်
မကြည့်တော့။ သူ၏ မြင်းညှို့ကြီးပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်တက်ကာ စိုင်းနှင်
ထွက်ခွာသွားပါလေတော့သည်။ ထိုအခါကျမှ ဦးကြံ့မှိုနှင့် သားခွန်းဖြူ
တို့လည်း မြင်းပေါ်သို့တက်၍ သူ၏ဆရာဖြစ်သူနောက်သို့ မြင်းခွာသံ
တဖျောင်းဖျောင်းပေးကာ လိုက်သွားကြပါလေတော့သည်။

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

သည်နေ့က . . . ဥပုသ်နေ့ . . . ။

ရေနံတောင် ဘူမိဗေဒအရာရှိ မင်းမောင်မှာ ရေနံတောင်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဆွမ်းဆန်စားရိတ်ပေးလှူရင်း မီးထွန်းရန် ရေနံဆီ
ပုံးများကိုပါ လှည်းနှင့်တင်၍ ပေးပို့လှူဒါန်းစေခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဦးကြံ့မှို
နှင့်အတူ ရေနံတောင်ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ လိုက်ပါလာခဲ့ပါ၏။ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းတွင် ကပ္ပိယကြီး ဦးဖြူဒွန်းနှင့်ဆုံတွေ့ကာ စကားစမြည်ပြောဆို
ရင်း ရေနံတောင်သမိုင်းကြောင်းတစ်ချို့ကို စပ်မိစပ်ရာပြောဆိုကြသည်။

ဦးဖြူဒွန်းမှာ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သလောက် အကြားအမြင်
ပလာဗဟုသုတနှင့်ပြည့်စုံ၍ စာပေကျမ်းဂန်ဘက်၌လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလ
ဘက်၌လည်းကောင်း၊ ဗေဒင်ဘက်၌လည်းကောင်း၊ ဆေးဘက်၌လည်း

သူရဲတောင်းစာပေတိုက်

ကောင်း၊ အရာရာ စုံလင်တတ်ကျွမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရွာသူရွာသားများ အငြင်းပွားဖွယ်ကိစ္စရပ်များနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့လျှင် ဦးဖြူဒွန်း၏ထံတွင် အဆုံးအဖြတ်ခံယူကြသည်။

“ မောင်ရင်လေးက... ရေနံတောင်ကို နောက်ထပ်ပြောင်းလာ တဲ့ အရာရှိဆိုတာလားကွလဲ့ ”

“ ဟုတ်ကဲ့ပါ... အဘိုး ကျွန်တော့်နာမည် မင်းမောင်ပါ။ ဒီရေနံတောင်က မောရိယာဘိုတဲကုန်းကြီးမှာ နေပါတယ်။ အခု ဆရာတော် ကြီးဆီကို ဆွမ်းစားစရိတ်ခွဲရေနံဆီတွေ လာပြီးလျှောက်တာပါ အဘိုး ”

ဦးဖြူဒွန်းက ကွမ်းတဖြုံဖြုံဝါးရင်း မင်းမောင်နှင့် အမေးအဖြေ လုပ်နေပါ၏။ မောရိယာကုန်းထက်ရှိ ဘိုတဲကြီးပေါ်တွင်နေသည်ဆို၍ ဘိုးဖြူ ဒွန်း၏ မျက်ခုံးအစုံမြင့်တက်သွားပါ၏။

“ ဘာရယ်... မောရိယာကုန်းပေါ်က ဘိုတဲကြီးမှာနေတယ် ဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်ပါတယ်... အဘိုး ဘာဖြစ်လို့ မေးတာပါလဲ အဘိုး ”

“ အော်... ဘာရယ်ဟုတ်ပါဘူးကွလဲ့... မောင်ရင်လေးလို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ပညာတတ်တစ်ဦးက မောရိယာကုန်းလိုမျိုးက ဘိုတဲ ကြီးပေါ်မှာ နေတယ်ဆိုလို့ အဘိုးက အံ့သြခိုးကူးမိတာပါကွလဲ့ ”

ဘိုးဖြူဒွန်းက မင်းမောင်၏ ရုပ်လက္ခဏာကိုကြည့်ကာ ခေါင်း တညိမ်းညိမ်းနှင့် ပြောဆိုနေသည်မို့ မင်းမောင်တအံ့တဩနှင့် ပြန်လည်၍ မေးမြန်းလိုက်သည်။

သူ့ရဲကောင်းစာပေတိုတ်

“ ဟို... မောရိယာကုန်းပေါ်က ဘိုတဲကြီးပေါ်မှာနေတာကို အဘိုးက ဘာကြောင့်အံ့သြရတာပါလဲ ခင်ဗျာ ”

“ ရော်... ဒီမောင်ရင်လေးက ဘိုတဲကြီးပေါ်က “မောရိယာ မဂ္ဂဏခေါင်းလောင်း” ရဲ့အကြောင်းကို စိုးစဉ်းလေးတောင်မသိရှာဘူးလား။ အဲ့ဒီမှာနေတာ ဘယ်လောက်ကြာသွားပြီလဲ... ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်တာတွေ မကြုံဖူးဘူးလားကွလဲ့ အင်း ဟိုတုန်းကတော့ ဘိုတဲကြီးမှာ မဂ္ဂဏဝိညာဉ်သရဲတွေရှိတာတို့ ခေါင်းလောင်းကြီး လူမထိုးဘဲ သူ့အလိုလို ဖြည့်နေတာတို့ ခေါင်းလောင်းထိုးသံကြားရတိုင်း လူ့အသေအပျောက် မှီတယ်ဆိုတာတွေက ကောလဟာလကြီးတစ်ခုလို ရွာနီးချုပ်စပ် ပြောဆို နေခဲ့ကြတာကလား ”

ဘိုးဖြူဒွန်းက စိတ်လိုလက်ရနှင့် မောရိယာကုန်းမှ ဘိုတဲကြီးနှင့် မောရိယာမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်းကြီး အကြောင်းကို သူ့သိသမျှပြောပြနေပါ၏။

“ တစ်ချို့ကလည်း... ဘိုတဲကြီးပေါ်မှာ သူ့ရဲဝိညာဉ်တွေရှိတယ်၊ ခေါင်းလောင်းကြီးပေါ်ကို တက်လိုက်တာနဲ့ ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးက သူ့အလိုလို လည်ပင်းကိုပတ်ရစ်ပြီး သတ်ဖြတ်လေ့ရှိတယ်လို့လည်း ပြောဆိုနေကြတယ်... တစ်ချို့ကလည်း တစ်ကယ့်ကို မကောင်းဆိုးဝါး ဝိညာဉ်တွေ အခြောက်ခံရတယ်... တစ်ချို့ကတော့လည်း ကြားဖူး နားဝတွေနဲ့ လေသံဖမ်းပြီး ဝါးလုံးချိုးသုတ် ရမ်းသန်းပြောဆိုလေ့ရှိကြ တယ်လေ။ ဒါကြောင့် မောင်ရင်လေး အဲ့ဒီမှာနေတာ သရဲခြောက်မခံရ ဘူးလားလို့... မေးချင်တာ ”

သူ့ရဲကောင်းစာပေတိုတ်

“အင်း . . . ကျွန်တော်အရင်ပြောင်းသွားတဲ့ မျက်နှာဖြူအရာရှိတစ်ယောက်ကတော့ အဘိုးပြောတဲ့ . . . မောရိယမရဏခေါင်းလောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောခဲ့ဘူးတာတွေရှိပါတယ် . . . မောရိယသရဲရဲညာဉ်တွေအကြောင်း . . . လပြည့်ညတွေဆိုရင် မောရိယခေါင်းလောင်းသံကိုကြားရလေ့ရှိတယ်ဆိုတာရယ် . . . စာကြည့်ခန်းထဲက သရဲရဲညာဉ်တွေအကြောင်းရယ် တော်တော်လေး စုံစုံစေ့စေ့ပြောခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာကတော့ ခြေသံတွေကြားရတယ် ချိုးချိုးခွတ်ခွတ်အသံတွေကြားရတယ် . . . နောက်ပြီး အဘိုးပြောတဲ့ စာကြည့်ခန်းထဲမှာ ခြေသံတွေနဲ့လူရိုက်တွေကိုတွေ့ပြီး ပျောက်ပျောက်သွားတာတွေကိုတော့ ကြုံခဲ့ဘူးပါတယ်။ အဲဒါကို သရဲရာဇာလို့ခေါ်မလား မောရိယညာဉ်တွေလို့ခေါ်မလား အဘိုး”

မင်းမောင်၏ အမေးစကားကြောင့် ဘိုးဖြူဒွန်း ခေါင်းတညိတ်တညိတ် ကွမ်းတဖြူဖြူနှင့် စကားဝိုင်းက ခေတ္တခဏငြိမ်သက်သွားသည်။ ပြီးကြည့်မှန်းက ရေနေ့ကြမ်းတစ်ခွက် ငဲ့ရွံ့သောက်လိုက်ရင်း ရှေ့ဆက်လာမည့် စကားများကို နားစွင့်နေပါ၏။

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ခေတ်ပညာတတ် အရာရှိတစ်ယောက်ဆိုတော့လည်း ပညာရေးဘက်မှာရော၊ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုမှာရော စေ့စေ့စပ်စပ်ရှိတာပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ . . . အဲဒီလို တစ်ဖက်သတ်တွေးခေါ်လို့လည်းမရဘူး မောင်ရင်လေး။ ကျေးဇူးရှင် မာန်လည်ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီးတို့ရဲ့ အမေးအဖြေမှာကိုက တစ္ဆေဆိုတာ ဘယ်လို

သူ့ရဲ့ထောင်းစာစေတိုက်

ဆိုတာ အတိအကျဖြေကြားထားတာရှိတယ်။ နောက်ပြီး သေက္ခတောင်ဆရာတော် အရှင်တိလောကကိုယ်တိုင် မိန့်တော်မူခဲ့ဘူးတာက “တို့ထက်ဘုမ္မိဒ္ဓိကြီးမားသော တစ္ဆေများမှာမူ ကိုယ်ထင်ပြန်မှပက ခုတ်ယူဖွင့်ဟ၍ သံ ပြောပြကာ အကူအညီတောင်းတတ်ကြသည်” လို့ အတိအကျ နေ့ထားခဲ့တာကို ဖတ်ရမှတ်ရတယ်ကွယ်”

“ဒါဆိုရင် မောရိယမရဏခေါင်းလောင်းက တစ္ဆေညာဉ်တွေဆိုတာ တစ်ကယ်ရှိတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား အဘိုး”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း ရှိတယ်လို့ ကျွမ်းကျိုးကျွမ်းကားတွေနဲ့ ဆိုခဲ့ကြတာပဲ မောင်ရင်လေးရယ်။ ဒါပေမဲ့ အဘိုးကိုယ်တိုင်တော့ မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ တစ်ခုတော့ရှိတယ် မောရိယသင်္ချိုင်းနဲ့ အခု မျက်နှာဖြူကြီးဆောက်ထားတဲ့ မောရိယကုန်းပေါ်က ဘိုတဲကြီးဟာ လျှို့ဝှက်အဆက်အသွယ်ရှိတယ်လို့ ပျံလွန်မှုသွားတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြောခဲ့ဘူးတာတော့ ရှိတယ်ကွယ်”

ဘိုးဒွန်းဖြူစကားကြောင့် ပြီးခဲ့သည့်တစ်ပတ်ခန့်က သူ့ကိုယ်တိုင် စိတ်ခဲ့သော မဟာဂျေဗီဆင်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို သတိရသွားမိသည်။ ထိုမှတ်တမ်းထဲတွင် မောရိယသင်္ချိုင်းမှ အုတ်ဂူပျက်တစ်လုံးနှင့် ဘိုတဲကြီးပေါ်မှ စွာကြည့်ခန်းတို့ မြေအောက်ဥမင်လို့ထိခေါင်းနှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသည်ကို ပြဆိုထားသည်မဟုတ်ပါလား”

“ဒီလိုဆို အဘိုးပြောသလိုအတိုင်းသာဆိုရင် မောရိယကုန်းဆိုတဲ့နာမည်ဟာ . . . ရာဇဝင်သမိုင်းတစ်ခုရဲ့ အမည်နာမည်ဖြစ်နေတာရော

သူ့ရဲ့ထောင်းစာစေတိုက်

ကျွန်တော်သတိထားမိခဲ့တယ် . . . အဲဒါကရောဟုတ်သလား အဘိုး”

“ အင်း . . . မောင်ရင်ပြောသလို မောရိယကုန်းတို့ မောရိယသင်္ချိုင်းတို့ဆိုတာက ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရာကျော်လောက်ဆီကတည်းက ရှိခဲ့ကြတဲ့ နေရာမည်တွေပေါ့။ တစ်ချို့ကုန်းက ဒီနေရာတဝိုက်ဟာ စန္ဒဂုတ်မင်းကြီး စိုးစံအုပ်ချုပ်ခဲ့တဲ့ မောရိယနေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်လေ”

ဤသည်မှာစ၍ ဘိုးဖြူခွန်းပြောပြနေသည့် စန္ဒဂုတ်မင်းကြီးနှင့် မောရိယနေပြည်တော်ကြီး၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းကို မင်းမောင်တို့လူစုစိတ်ဝင်တစားနှင့် နားထောင်နေကြပါတော့သည်။

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၁၉)

ဘိုးခွန်းဖြူ၏ မောရိယနေပြည်တော်

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်လောက်က ဤမင်းပုန်းဇာတ်၊ ရေနံတောင်နေရာများသည် စန္ဒဂုတ်မင်းကြီး အုပ်ချုပ်စိုးစံသည့် မောရိယတိုင်းပြည်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။ တောတောင်များ ဝိုင်းရံထားသည့် မောရိယတောင်ဖြစ်သော ယခု(မောရိယကုန်း)နေရာသည် စန္ဒဂုတ်မင်းကြီးစိုးစံရာနေရာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မောရိယကုန်းတစ်ဝိုက်တွင် ရံဖန်ရံခါ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များနှင့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုလေ့ရှိပါသည်။ စင်စစ် ဘုရင်မင်းမြတ် စန္ဒဂုတ်မင်းကြီးသည် တရားဥပဒေနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်စိုးစံသည့် မင်းတစ်ပါးဖြစ်ပါ၏။ သက်တမ်းရှည်လျှောက် ပြည်သူပြည်သားများကို ရင်ဝယ်သားနှင့်မခြား ချစ်ခင်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ကြင်နာအား။ စန္ဒာတိမင်းကြီးသည် ချစ်မြတ်နိုးရပါသော မိဖုရားခေါင်ကြီး နတ်ရွာစံပြီးနောက်ပိုင်းမှာတော့ မာယာဒေဝီဟူသော မိဖုရားတစ်ပါးကို မိဖုရားခေါင်နေရာသို့ လွှဲအပ်ခဲ့သည်မှစ၍ ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းထဲ ခဲ့ပါလေ၏။

သားတော်အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူနှင့်လည်း အဆင်မပြေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူမှာ ဖခမည်းတော်ဘုရင်ကြီး စိတ်ဆင်းရဲမည်စိုးသဖြင့် မာယာဒေဝီ အလွန်အကျွံပြုမှုခဲ့သည့် ပြစ်မှု များကို ရုံးအုပ်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် မာယာရမ္မက်ကြီးလွန်းလှသော နန်းစည်းစိမ်ကို မက်မောလှသော မိဖုရားခေါင်ကြီး မာယာဒေဝီသည် အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူကို မိန်းမမာယာဖြင့် ကျူးသွင်းညှို့ယူကာ ဖခမည်းတော်ဘုရင်ကြီးနှင့် အထင်အမြင်လွဲမှားစေရန် လုပ်ကြံဖန်တီး ခဲ့သည်။

သို့သော် . . . မင်းသားသီဟသူမှာ သီလအကျင့်စင်ကြယ်စွာ ကျေးဇူးသစ္စာကို ထောက်ထားသူ၊ စောင့်စည်းနိုင်စွမ်းရှိသောသူထက် ယောက်ျားဖြစ်သဖြင့် မာယာဒေဝီ၏အကြံအစည်သည် မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် မင်းသားသီဟသူကို ရန်ညှို့သို့အမျက်ပွားကာ ဖခမည်းတော် ဘုရင်ကြီးနှင့် ဖဋ္ဌိပက္ခဖြစ်စေရန် အမြဲတမ်းကြံစည်နေခဲ့ပါလေ၏။

တစ်နေ့တွင် အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူမှာ စစ်မက်ရေးရာကို များဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေစဉ် လူယုံတော်တစ်ဦး၏အကူအညီဖြင့် မာယာ ဒေဝီမှာ ပြုတော်အုပ်ထဲတွင် မှူးရစ်ထုံထိုင်းသော ဆေးတစ်မျိုးကို ခတ်

သူ့ခုံထောင်စာတော်

သည်။ အိမ်ရှေ့စံမင်းသား မှူးရစ်ထုံထိုင်းနေခိုက် သလွန်ထက်တွင်သိပ်စေ တာ မာယာဒေဝီဟစ်ယောက် မိန်းမမာယာသဲကုံးဖြာ ဇာတ်လမ်းဆင်ကာ ဖခမည်းတော်ဘုရင်ကြီးအား ဝိယုတ်ကြားပါလေတော့သည်။ မာယာဒေဝီ အချောအလှ မိဖုရား၏စကားအရာမှာ ဒီတစ်ခုသည်တော့ အောင်မြင်သွား ခဲ့သည်ထင်ပါ၏။

ရင်နှစ်သည်ချာ သားရတနာကိုပင် မိဖုရားခေါင်ကြီး မာယာ ဒေဝီ၏ သွေးထိုးမှုကြောင့် ဖမ်းဆီးရန်အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်မှ အိမ်ရှေ့ စံမင်းသား လုံးဝအဖမ်းမခံဘဲ သူ၏ကျွန်ယုံတော် ရဲမက်များနှင့်အတူ ထွက်ပြေး ဖမ်းရှောင်သွားပါလေ၏။ ထိုသို့ထွက်ပြေးရာတွင် သူ၏မယ်တော်မိဖုရား ကြီး၏ တန်ဖိုးကြီးမားလှသော ရတနာပစ္စည်းများကိုပါ သယ်ယူသွားခဲ့ သည်။ ထိုသတင်းကို ကြားသိလိုက်ရသည့် မာယာဒေဝီ မိဖုရားခေါင်ကြီး သည် သူ၏လူယုံတော် စစ်သူကြီးတစ်ဦးနှင့် ရဲမက်စစ်သည်များကို သီဟသူ မင်းသားနောက်သို့ လိုက်စေခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့စံမင်းသားမှာ လက်နက်လူသူအင်အား မမျှသဖြင့် မိမိထိုင်းညှို့မှောင် မြင့်မားမက်စောက်လှသည့် တောင်ပေါ်သို့တက်ရောက် တာ ခေတ္တယာယီပုန်းခိုနေခဲ့သည်။ (ယခုအခါတွင် မင်းပုန်းတောင်ဟု ခေါ်တွင်နေသည့်တောင်ဖြစ်သည်။)

ထိုအချိန်တွင် . . . မင်းသားသီဟသူ၏ အပြည့်စုံရဲမက်များ ဖြစ်သည့် မောရိယသင်္ချိုင်းတော်မှ . . . သင်္ချိုင်းစောင့်ကြီး သစ်ရာစာနှင့် အခြားအခြား မင်းသားအား တိတ်တဆိတ်စောင့်ရှောက်ကာကွယ်၍ လိုအပ်

သူ့ခုံထောင်စာတော်

သောအကျအညီများကို ပေးစွမ်းခဲ့ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူသည် မောရိယသင်္ချိုင်းစောင့် စဏ္ဍာလသင်္ချာစာနှင့် အစေခင်ပွန်းဖွဲ့ကာ မာယာဒေဝီ၏ စစ်သည်ရဲမက်များကို ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

သို့သော်... မာယာဒေဝီက မင်းသားသီဟသူ၏ မယ်တော်ကြီး၏ ရတနာသေတ္တာကြီးကို လိုချင်တပ်မက်စိတ်ဖြင့် စစ်သည်ရဲမက်များ တပ်ကူပို့ကာ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းစေခဲ့သဖြင့်... မင်းသားသီဟသူ မင်းပုန်းကောင်ကိုစွန့်ခွာ၍ သင်္ချာစာနှင့် ရှောင်တိမ်းလိုက်ပါခဲ့သဖြင့်လျှင် မောရိယသင်္ချိုင်းကြီးကို ခြေကုတ်ယူကာ မာယာဒေဝီ၏ စစ်သည်များအား ပျောက်ကျားစနစ်ဖြင့် ပြန်လည်၍တိုက်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။

မောရိယသင်္ချိုင်းစောင့်ကြီး သင်္ချာစာသည် အမြော်အမြင်ရှိသူသည်။ လက်ရှုံးရည်မရှိသော်လည်း နှလုံးရည်ခါတ်ခံအားက သူမအောင် ထက်မြက်ကောင်းမွန်လှသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့စံစစ်ကြောင်းထုတ်ဖော် မာယာဒေဝီ၏ ရဲမက်စစ်သည်က ခုခံတိုက်ခိုက်နေကြစဉ် သူ့ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားသည့် လျှို့ဝှက် မြေအောက်ဥမင်လှိုက်ခေါင်းအတွင်း သီဟသူမင်းသားအား ခေါ်ဝင်ပြသခဲ့သည်။ ထိုမြေအောက် ဥမင်လှိုက်ခေါင်းသည် မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဧရပ်တစ်ဆောင်တွင် ထွက်ပေါက်၍ လုပ်ထားသဖြင့် မည်သို့မျှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းမရှိနိုင် ။

အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူသည် သင်္ချာစာ၏ စီမံချက်ကို သဘောကျသဖြင့် မယ်တော်ကြီး၏ ရတနာသေတ္တာကြီးကို လျှို့ဝှက်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူပေါက်မှတစ်ဆင့် မြေအောက်ဥမင်လှိုက်ခေါင်းထဲတွင် လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပါတော့သည်။ သို့သော်... သင်္ချာစာနှင့် သီဟသူတို့ သတိတစ်ချက်လစ်သွားကြပါ၏။ ထိုသတိတစ်ချက်... အသိတစ်ချက် လှစ်ဟာသွားသည်က သူတို့နှစ်ဦး၏ အသက်ဖိစီးနိဂုံးချုပ်ခြင်းသွားစေခဲ့ပါသည်ဟု ဆိုလျှင်...

အသားထဲကလောက်ထွက် သစ္စာဖောက် ပုဆိန်နိုးကပ်ယောက်ကြောင့် မောရိယသင်္ချိုင်းမြေသည် သွေးပင်လယ်ဖြစ်ခဲ့ပါချေပြီ။ သို့သော် ညီကွဲပွဲသည် အရှိန်အဟုန်ပြင်းထန်လှသဖြင့် သင်္ချိုင်းမြေအုတ်ဂူများကြားတွင် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လိပြိုကျသွားကြသည်။ နောက်ဆုံး မာယာဒေဝီ၏စစ်သူကြီး ဗြတယော်နှင့် သီဟသူ မင်းသားလေးတို့သာ အုန်ရစ်ပါလေတော့သည်။ စစ်သူကြီး ဗြတယော်ကလည်း သူ၏ရှေ့မှ ရတနာသေတ္တာကြီးကို မက်မောစွာကြည့်ရှုရင်း အိမ်ရှေ့စံကို သဲကြီးမဲကြီး ခုခံတိုက်ခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့စံမင်းသားကလည်း သူ၏နှလုံးသွေးမရပ်အရွေ့ မယ်တော်ကြီး၏ ရတနာသေတ္တာ ရန်သူလက်သို့ မပါစေရဟု သော သန္တိဋ္ဌာန်ချမှတ်ကာ အသေအလဲတိုက်ခိုက်သည်။

“ တရားသောစစ်နှင့်... မတရားသောစစ် ”
ကျူးကျော်စစ်နှင့်... ခုခံစစ်... ”

အလိုလောဘရမ္မာန်နှင့် သစ္စာတရား... စသော ပဋိပက္ခနှစ်ဦး၏ နောက်ဆုံးလွန်ဆွဲပွဲသည်ကား သွေးနီလွှမ်းသော အနိဋ္ဌာန်များနှင့်သာ ဆုံးသတ်စေခဲ့ပါလေ၏။ တရားသောစစ်နှင့် သစ္စာတရားအတွက်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အသက်စွန့်ကာ နောက်ဆုံးအချိန်ထိတိုင် တိုက်ပွဲဝင်သွားခဲ့သော . . .
အိမ်ရှေ့စံမင်းသားလေး သီဟသူ၏ရင်ဘတ်တွင် ဓါးဒဏ်ရာများနှင့်
သွေးများတစ်ပေါက်ချင်းကျကာ ပိညာဉ်ချုပ်ငြိမ်းသွားသကဲ့သို့ ရန်သူတော်
စစ်သူကြီးမှာလည်း လည်မျိုးတွင် ဓါးဒဏ်ရာဟောင်းလောင်းကြီးနှင့်
လဲကျငြိမ်သက်လျက် ရှိပါတော့သည်။

နှစ်ဦးသားကြားမှာတော့ ပွဲဟာနေသော ရတနာသေတ္တာကြီးက
ရတနာပစ္စည်းများ ဖိတ်စင်ကျလျက်၊ စောစောက ရတနာအတွက်
အသက်ကို ရင်းနှီးပေးဆပ်၍ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသော မဟာလူသား
နှစ်ယောက်ကတော့ သူတို့၏ချစ်လှစွာသော ရုပ်ခန္ဓာကြီးကို စွန့်ခွာလျက်
သူတို့၏ပိညာဉ်များကမူ စကြဝဠာတစ်နံတစ်လျားထိတိုင် လွင့်ပျံ့နေနေ
သွားကြပါချေပြီတည်း။

သူရဲထောင်းစာစေတို့ထံ

ကပ္ပိယကြီး တိုးဒွန်းဖြူ၏စကားများကို မင်းမောင်နှင့် ဦးကြဲမှန်
တို့နှစ်ဦးသား စိတ်ဝင်တစားနှင့် နားထောင်နေကြသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင်
အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူ၏ ရတနာသေတ္တာကြီးသည် မောဂိယသီချိုင်း
ဆုတ်ဂူ၏ လျှို့ဝှက်ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းထဲတွင် ရှိနေမည်သာဖြစ်သည်။
ဧည့်ဘာဂျေဗြိဆင်း၏ မှတ်တမ်းထဲတွင်လည်း မောဂိယမရဏခေါင်း
လောင်း၊ ထူးဆန်းသောရတနာသိုက်နှင့် မြေအောက်ဥမင်သစ်ကြောင်း
တို့ ပါရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

“ ဒီလိုဆိုရင် . . . ဘယ်နေရာမှာ ရှိမှန်းမသိမိင်တဲ့ လျှို့ဝှက်
ခန္ဓာအောက်ဥမင်ထဲမှာ အိမ်ရှေ့စံသီဟသူရဲ့ ရတနာသေတ္တာကြီးဟာ
သစ်ကယ်ကို ရှိနေတာပေါ့နော် . . . အဘိုး ”

သူရဲထောင်းစာစေတို့ထံ

“အင်း . . . သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားဆိုသလို ဒီရာဇဝင် သမိုင်းကြောင်းသာ ဟုတ်မှန်ခဲ့မယ်ဆိုရင် သီဟသူမင်းသားလေး ရဲ့ ရတနာသေတ္တာကြီးဟာလည်း မြေအောက်ဥမင်လို့ဏ်ခေါင်းထဲမှာ ရှိနေသင့်တာ ဝေ့ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ကယ်ရှိတယ် မရှိတူးဆိုတာကတော့ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာမြင့်သွားတဲ့အပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ တပ်အပ်သေချာ မပြောနိုင်ဘူးလေ။ သည်ကြားထဲ နောက်ထပ် မောရိယကုန်းပေါ်မှာ မျက်နှာဖြူအရေးပိုင်ကြီးက မလုပ်စကောင်း ခေါင်းလောင်းစင်နဲ့ ဘိုတဲကြီးကို တစ်ဆက်စပ် တည်းဆောက်လိုက်ပြန်တော့ ဇာတ်တွေက ရှုပ်ထွေးပြီးရင်း ရှုပ်ထွေးကုန် တော့တာပေါ့ကွယ်. . . ”

ထိုနေ့က ကပ္ပိယကြီးဘိုးသားခွန်းဖြူ၏ မောရိယနန်းတော်ကြီး အကြောင်းနှင့် အိမ်ရှေ့စံမင်းသားသီဟသူတို့၏ ပဋိပက္ခပြိုင်ဆိုင်မှုတွေက မင်းမောင်ရင်ထဲဝယ် သပ္ပတ်အူလယ်လျက်ရှိသည်။ နောက်ဆုံး သူ၏ အပြန်ခရီးထိတိုင် ထိုအဖြေမရှိနိုင်သော ဗုဒ္ဓာများက မင်းမောင်ရင်ထဲဝယ် လွန်းထိုးယှက်လိမ်လျက် ရှိပါတော့သည်။

မင်းမောင်ကံကောင်းချင်တော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ အပြန်ခရီး တွင် ကျောင်းဝင်းထဲမှ ထွက်လာသည့် ဖြူနုဖံကို တွေ့လိုက်ခြင်းပင်။ ဖြူနုဖံကလည်း သူ့ကိုမှတ်မိသည်ထင်။ မျက်ဝန်းညိုညိုနှင့် လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။

“ဟင် . . . ဖြူနုဖံ ကျောင်းကိုလာတာလား ”
သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

“ ဟုတ် . . . ဟုတ်တယ် ဗိုလ် . . . ဗိုလ်လေး ”

ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နှင့် ဖြေဆိုနေပုံလေးကိုက မြတ်နိုးထွေးပိုက်ချင် စရာ။ လက်ထဲမှ ဆွမ်းချိုင့်ကိုမြင်လိုက်ရသဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဆွမ်းချိုင့်လာပို့သည်ကို ဗေဒင်မေးစရာမလိုတော့ပါ။

“ ဒါနဲ့ . . . ဖြူနုဖံအစ်ကို ထွန်းဖံကြီးရော မပါဘူးလား။ မမြင်လို့ မေးကြည့်တာနော် ”

“ ဟင်း . . . အစ်ကိုကြောင့်လည်း ခက်ပါတယ်ရှင်။ ဟိုနေ့က အစ်ကိုရဲ့ ပြုမူဆက်ဆံပုံတွေကို ဖြူနုတောင်းပန်ပါတယ်နော် ဗိုလ်လေး ”

သူ့အစ်ကိုနှင့်ပတ်သက်သည်များကို မင်းမောင်အား မျက်နှာနီနီ နှင့် တောင်းပန်စကားပြောနေပါ၏။

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၂၀)

“ မောရိယသဒ္ဓါင်းမှ လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်တွေရှိခြင်း ”

တစ်ခုသော ညနေချမ်းတွင် . . . ဘုမိဗေဒအရာရှိ မင်းမောင်မှာ မောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါ၏။ မောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးမှာ ရှေးပဝေသထိကပင် တည်ရှိခဲ့သော သဒ္ဓါင်းကြီးဖြစ်သဖြင့် သဒ္ဓါင်းအုတ်ဂူများ၊ မှတ်တိုင်အင်္ကျီအပျက်များနှင့် တစ်ပိုင်းတစ်သော ကျန်ရှိတော့သည့် အုတ်ဂူများက ကြီးမားကျယ်ပြောစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

ဤမောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးဆီသို့ မင်းမောင် မှတ်မှတ်နေလေးပါးကြိုင်းနှင့် ရောက်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ မစ္စတာဂျေဗီဆင်း၏ ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်းကို ဖတ်မိသည်နှင့် ဘုံတံကြီးပေါ်မှ စာကြည့်ခန်းကို မင်းမောင် ပိုက်စိတ်တိုက်၍ ရှာဖွေကြည့်သည်။ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ စစ်ဆေးကြည့်သည်။ သို့သော် . . . မသင်္ကာဖွယ်ရာ လျှို့ဝှက်တံခါးချပ်ကိုမူ မည်သို့

သူ့နဲ့တောင်းစာဝေတိုက်

ရှာဖွေ၍ မတွေ့ရပါချေ။

“ ဟူး . . . ဒီစာကြည့်ခန်းထဲမှာတော့ ရှာရတာမလွယ်ဘူး။ ဘာတစ်ခုမှမလည်း မသင်္ကာစရာမရှိဘူး။ မထူးပါဘူး . . . မောရိယသဒ္ဓါင်းထဲမှာသွားပြီး အုတ်ဂူပျက်က လျှို့ဝှက်တံခါးကိုတောင် ရှာရမလို့ဖြစ်နေပြီ”

ထိုကဲ့သို့ စဉ်းစားမိတိုင်း မောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးဆီသို့ မင်းမောင် မကြာခဏဆိုသလို ရောက်ရှိနေခဲ့ခြင်းပင်တည်း။ မင်းမောင်မှာ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ပုပ္ပားစီးကရက်ပူးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ရွှေရောင်တစ်ရပ်နှင့် အစိခံပါသော စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ရွှေးထုတ်ယူလိုက်သည်။ ငြီးမှ မီးညှိရိုက်ဖွာလိုက်ရင်း ခြံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများနှင့် ရှုပ်ထွေးနေသည့် မောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးအတွင်းသို့ ဝေ့ဝဲအကဲခတ်နေပါလေ၏။

စင်စစ်မူ . . . မင်းမောင်မှာ လျှို့ဝှက်မြေအောက် လှိုက်ဂူကြီးထဲမှ ရတနာသေတ္တာကို လိုချင်တစ်မက်လွန်း၍မဟုတ်။ မောရိယကျန်းမှ ဆိုတံကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ရှုပ်ထွေးပွေးလီနေသည့် ပဟေဠိပုစ္ဆာများ၊ ထပ်ညီညရောက်တိုင်း လူမရှိတဲ့ သူ့အလိုလိုမြည်ဟီးနေသည့် မောရိယဓရဏခေါင်းလောင်းကြီး၊ စာကြည့်ခန်းတစ်ဝိုက်နှင့် မရထမောရိယခေါင်းလောင်းကြီးတစ်ဝိုက်တွင် ကျက်စားပျော်မြူးနေကြသော ဝိညာဉ်အမွှေကောင်များ စသည့် အခြေမသိနိုင်သည့် ပဟေဠိပုစ္ဆာများကို မြေရှင်းချင်သဖြင့်သာ ကြိုးစားပန်းစားရှာဖွေနေမိခြင်းဖြစ်သည်။

မောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်လျှို့ဝှက်မှာ အခိုင်အာဝါအကောင်းပြီး ကြီးမားလှတဲ့ ညောင်မြစ်ပျဉ်ကြီးတွေနဲ့အတူ ထူးထူး

သူ့နဲ့တောင်းစာဝေတိုက်

ခြားခြား ဖိုင်းလောက်ဆိုင်ပေါက်နေသည့် ညောင်ပင်အိုကြီးသုံးပင်အား မင်းမောင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ခါတိုင်းတွေ့မြင်နေကြ ဖြစ်သော်လည်း ဒီနေ့မှ သေးသချာချာကြည့်လိုက်မိတော့ အလယ်ခေါင်မှ ညောင်ပင်ကြီး၏ ညောင်မှတ်ဆိတ်များကြားတွင် နတ်ကွန်းစင်လိုလို အုတ်ကျိုးများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အအုံပျက်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ အင်း . . . ညောင်ပင်အိုကြီးကြီးမှာ ဆောက်ထားတာဆိုတော့ ညောင်ပင်စောင့်နတ်တွေ၊ ရုက္ခစိုးကြီးတွေကိုများ၊ ပူဇော်ပသထားတဲ့ နတ်ကွန်းစင်များလား။ သဒ္ဓါစိုင်းကြီးကလည်း ရှေးဘုရင်တွေ လက်ထက် ကတည်းက ရှိခဲ့တာဆိုတော့ ဖြစ်နိုင်တာပဲလေ”

ညောင်ပင်မှတ်ဆိတ်များကြားတွင် ညှပ်ပိတ်နေသည့် အုတ်တိုက်ပျက်ကလေးကိုကြည့်ရင်း မင်းမောင် စဉ်းစားနေမိသည်။ မင်းမောင်၏ ဖခင်ကြီးမှာ ရှေးဘုန်းကြီးကျောင်းသားဖြစ်ခဲ့သဖြင့် ဘာသာတရားနှင့် ပတ်သက်၍မူ ရှိသေကိုင်ရှိုင်းမှုရှိပြီး အမြဲတမ်း လေးစားလိုက်နာသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တောစောင့်နတ်၊ မိတာင်စောင့်နတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်ကြီးများအကြောင်းကို ဆရာတော်ကြီးများ၏ အဆုံးအမနှင့်ယှဉ်၍ ဟောပြောသည်များကို နားယူမှတ်သားဖူးခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ကြီးမားလှပြီး သက်တမ်းရှည်အိုလှပြီဖြစ်သော ညောင်ပင်ကြီးမျိုးတွင် ရုက္ခစိုးနတ်ကြီးများ ရှိတတ်ကြောင်း ထိုသို့ ရုက္ခစိုးနတ်ကြီးများသည် သစ်ပင်ပေါ်တွင် နေထိုင်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ သစ်ပင်အကြောင်းပြု၍ မိမိတို့၏ကံကုသိုလ်အင် ဘုံမိမ္မာန်ကြီးများဖြင့် နေထိုင်ကြသော သမ္မာဒေဝနတ်ကြီး

သူမဲ့ကောင်းစာစေတို့ထံ

များဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့အား မလေးမစားမလုပ်သင့်ကြောင်းနှင့် သူတို့အား ရှိသေလေးစားမှုရှိလျှင် ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးသလောက် မယုံမကြည်နှင့် စော်ကားပြောဆိုခဲ့သူများမှာလည်း ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် တွေ့ကြုံရလေ့ရှိကြောင်း ဟောပြောခဲ့သည်များကို အမှတ်ရလာမိခဲ့သည်။

ထို့ကြောင်း မင်းမောင်မှာ ညောင်ပင်ကြီးကိုကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားမိသည်ထင်။ အုတ်တိုက်နတ်ကွန်းစင်ပျက်လေး ဝိုက်လှည့်လျှောက်ပြီး ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးနှင့် သက်ဆိုင်ရာနတ်မင်းများအား တိုင်တည်လိုက်မိသည်။

“ ဘိုးဘိုးရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီး . . . ကျွန်တော်သည် ဤမောဂိုယသဒ္ဓါနှင့် ဆက်နွယ်နေတဲ့ ရတနာသိုက်ရှိရာ လျှို့ဝှက်တံခါးကို ရှာဖွေနေ သူတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လောဘဖက်၌ရှာဖွေခြင်းမရှိဘဲ ဖေဟဉ်ပုစ္ဆာများ ရှင်းလင်းသွားစေရန်သာ ကောင်းမြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ရှာဖွေနေခြင်းဖြစ်ပါတယ် . . . အဲဒါကြောင့် တတ်နိုင်သမျှ ဘိုးဘိုးက ကူညီရှာဖွေပေးပါခင်ဗျား ”

မင်းမောင်မှာ ဘာရယ်မဟုတ် တွေ့လိုတွေ့ငြား ဒေကြကုန်၍ ဝဋ်နုဆားချက်လိုက်ခြင်းမျှသာ၊ သို့သော် . . . အကျိုးပေးလျှင် အရာထင် သည်ဆိုသော စကားပုံအရ အဖြစ်အပျက်တို့သည် မယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပါသည်ဟု ဆိုလျှင် . . .

ထိုနှစ်က ရေနံတောင်တွင် မိုးကြီးလေကြီးများက မကြာခဏ

သူမဲ့ကောင်းစာစေတို့ထံ

ဆိုသလို ရွာသွန်းနေချိန်ဖြစ်သည်။ မင်းမောင်မှာ ထိုကဲ့သို့ ဆုတောင်းပြီး ရှေးဟောင်းသင်္ချိုင်းအုတ်ဂူပျက်ကြီးများကို တစ်ခုချင်းရှာဖွေကြည့်နေပါ၏။ လက်ရှိအနေအထားရဆိုလျှင် သင်္ချိုင်းဂူမှာ လျှို့ဝှက်တံခါးချက်ကို တွေ့နိုင်ဖို့ဆိုသည်မှာ မလွယ်ကူပါ။ ဆယ်ရေးတစ်ခုခု ကိုးရေးတစ်ရာ ဆိုသလို ကောက်ရိုးပုံထဲတွင် အပ်တစ်ချောင်း ဖြန့်ရှာဖွေနေသည်နှင့် တူလှပါ၏။ သို့သော် . . . လူတစ်ယောက်၏ ကံစာတာအလှည့်အပြောင်း အကြောင်းအကျိုးနှင့် အကောင်းအဆိုးတို့သည် ကြိုတင်၍မသိနိုင်။

လုံထမ်းလာသည်ကို မြင်နိုင်သော်လည်း . . . ကံထမ်းလာသည်ကိုလည်း မည်သူမျှ ကြိုတင်၍မသိနိုင်ပါ။ သို့သော် . . . မင်းမောင် အတွက်တော့ ယနေ့ညနေသည် ကံထမ်းလာသည့် ညနေဟုပင် ဆိုရထေမည်လား . . .။ ထိုနေ့ညနေစောင်း မောရိယသင်္ချိုင်းသို့ မင်းမောင်ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီး မကြာမီအချိန်မှာပင် ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မှိုင်းမှုန်မည်းမှောင်လာခဲ့ပြီး . . . မိုးသက်လေကလည်း တဝေါဝေါနှင့် ရွာချလာခဲ့သည်။

“ဟား . . . ဒုက္ခပဲဟေ့ မိုးကသဲကြီးမဲကြီးနဲ့ကို ရွာချတော့တာပါလား။”

ရုတ်တရက်ရွာချလာသောမိုးကြောင့် မိုးခိုရန်အတွက် . . . မင်းမောင် ကဗျာကရာရှာကြည့်လိုက်မိသည်။ အရွက်ဖိုးဖိုးနှင့် သိပ်သည်းသော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ ပြေးဝင်ခိုကပ်လိုက်ရသည်။ မိုးကသဲသံမဲမဲနှင့် ရွာကောင်းနေဆဲပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မိုးမှောင်ကသွားပြီး မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး မှိုင်းပြမှုန်ဝေနေပါ၏။ သည်ကြားထဲ

သူ့စုံတောင်းစာစေတီတိုက်

လျှင်ရောင်တဝင်းဝင်း . . . မိုးခြိမ်းသံတိုင်းဆိုင်းနှင့်ကြောင့် မင်းမောင် တစ်ယောက် ဇက်များပင်ပုသွားပါသည်။

“ ကျိမ်း . . . ဒလိန်း . . . ကျိမ်း ”

“ ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဝေါ ”

အချိန်က ညနေစောင်းနေဝင်ချိန်ဖြစ်နေပြီမို့ အငင်းရောင်က အားပျော့စပြုနေပါပြီ။ မိုးမှောင်မှောင် သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်များနှင့် အုံ့ဆိုင်း၊ ညှို့ဝှိုင်းနေသည့် မောရိယသင်္ချိုင်း၏ မိုးသံလေသံအောက်မှာတော့ မင်းမောင်တစ်ယောက် မိုးရေများနှင့်စိုရွာလျက်။ သည့်ထက်မိုးလေလုံခြုံသည့်နေရာသို့ မင်းမောင်တစ်ယောက် ရှာဖွေနေခိုက် . . . ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှ အုတ်တိုက်နတ်ကွန်းစင်ကို သတိရသွားမိသည်။

“ ဟော . . . ဟို . . . ဟိုညောင်ပင်အောက်က နတ်ကွန်းစင်မှာ ခိုလုံတာပဲ။ အဲဒီကို ပြေး . . . ပြေးမှ နို့ဖို့ဆိုရင် . . . ဒီမိုးသည်းပုံမျိုးနဲ့ တော့ မလွယ်ဘူး . . . ဟူး ”

မင်းမောင် လက်ရှိမိုးခိုနေသည့်နေရာမှ . . . နတ်ကွန်းစင်ရှိရာသို့ အပြေးအလွှားထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုစင်မှာပင် . . .

“ အုန်း . . . ကျိမ်း ”

“ ဟာ . . . ”

ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသော မိုးကြိုးနှင့်အတူ မင်းမောင် ဆန့်ဖျန်ကာ ချေချော်သွားပြီး သူ၏အနီးမှ ရှေးဟောင်းသင်္ချိုင်းဂူပျက်ကြီးရာသို့ လွင့်စင်လဲကျသွားပါလေ၏။

သူ့စုံတောင်းစာစေတီတိုက်

“ဟာ . . . ဟာ . . . ဒုန်း”

ထိုအခိုက် မင်းမောင်၏ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူပျက်၏ နံရံတစ်ဘက်ကို ဒုန်းကနဲဝင်ဆောင်မိလိုက်သည်နှင့် . . .

“ ဝုန်း . . . ဒုန်း ”

“ ကျီ . . . ကျီ . . . ကျီ . . . ကျီ ”

မယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာပင် သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူတစ်ခုက တကျိကျိ မြည်ကာ လူတစ်ယောက်စာဝင်နိုင်သည့် အပေါက်တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရုတ်တရက်ပြောင်းလည်းသွားသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် မင်းမောင် ခမျာ နာကျင်မှုကိုပင် အမှုမထားနိုင်တော့ဘဲ သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝကိုသာ တအံ့တဩဖြင့် ကြည့်နေမိပါသည်။

“ ဟာ . . . ဒါ . . . ဒါ လျှို့ . . . လျှို့ ဝှက်တံခါးပေါက် ကြီးပါလား ဘုရား . . . ဘုရား ဒါဆိုရင် . . . ဟိုမစ္စတာဂျေဗွီဆင်းရဲ့ မှတ်တမ်းက မှန်နေပြီပဲ ”

မင်းမောင်မှာ နာကျင်မှုဝေဒနာကြားမှ . . . ကြီးမား၍ထကာ လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်အနီးသို့ တိုးကပ်လာခဲ့သည်။ တွေ့လိုက်ရပါပြီ၊ လူတစ်ယောက်ဝင်သာရုံမျှ ကျယ်ဝန်းသော လျှို့ဝှက်တံခါးဝမှတစ်ဆင့် လှေကားထစ်တစ်ချို့ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

“ ဟော . . . ဟိုမှာ အောက်ဆင်းသွားတဲ့ လှေကားထစ်တွေပါ လား။ ဒါဆိုရင် ဒီသင်္ချိုင်းဂူဟာ မောရိယဘုံတဲက စာကြည့်ခန်းထဲဆီကို သွားတဲ့ မြေအောက်လှိုင်းခေါင်းပဲဖြစ်မယ် ”

သူ့ခုံထောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင် ထိတ်ခနဲဝန်းသာသွားပြီး လှေကားထစ်များအတိုင်း သတိနှင့်ဆင်းလာခဲ့သည်။ မြေအောက်လှေကားထစ်များ ဝန်းကျင်တွင် အလင်းရောင်ပိုတဝါးပျံ့သော အမှောင်ထုကသာ နေရာအတော်ရာများများ တို့ ကြီးစိုးမင်းမှုထားသည်။ ထိုစဉ်မှာ မင်းမောင်၏ကိုယ်မှ စီးဆင်းကျလာ သော ငိုရေစက်များကြောင့် လှေကားထစ်တွင် ခြေချော်သွားကာ အောက် သို့ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွားပါလေ၏။

“ ဝေါ . . . ဖရော . . . ဖျော . . . ဖရော ”

“ အ . . . အား ”

မင်းမောင် ရုတ်တရက်လန့်ဖျန်ကာ အော်ဟစ်သံကြီးက သင်္ချိုင်းလှိုက်ခေါင်းကြီးအတွင်းဝယ် ပဲ့တင်ရိုက်ခက်သွားပါချေတော့သည်။ လှိုက်ခေါင်းဥမင်သည် မည်သည့်အရပ်၊ မည်သည့်ဒေသတွင် ဆုံးမည် ဆိုသော မှောင်အတိကျနေသည့် လှိုက်ခေါင်းအတွင်းဝယ် တလိမ့်လိမ့်နှင့် ဆီနှင့်ဆင်းသွားရင်း မင်းမောင်နှုတ်ဖျားမှ အမှတ်မထင် ရုက္ခစိုဘိုးဘိုးကြီး တို့ တလိုက်မိသည်။ ထို့နောက်မှာတော့ အသိတရားဟူသမျှ မင်းမောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ ပြေးထွက်သွားပါချေပြီကော . . . ။

သူ့ခုံထောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၂၁)

“ ဗုဒ္ဓါဆန်ဒဿာ . . . မောဂ္ဂိယမဂ္ဂဏဇယောဏိ ”

မင်းမောင်တစ်ယောက်တည်း အမှောင်ထဲတွင် စမ်းတဝါးဝါးနှင့် လက်ဖျားချော့များမှာ အအေးဒဏ်ကြောင့် ထုံကျင်ကိုက်ခဲစပြုနေပါပြီ။ ဦးခေါင်းကြီးတစ်ခုလုံး ရေခဲတုံးတွေထဲသို့ ထည့်ထားရသည်သို့ ထုံကျင် အေးစက်လျက်၊ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်နေပုံကို လျှင်စီးတဖျန်းဖျန်း မိုးဦးညီညီ တကိုင်းကိုင်းနှင့် မိုးညီညီဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သွေးပျက်ပျောက်ချားဖွယ်ရာပင် ရှိနေသည်။

“ ဖျန်း . . . ကိုင်း ”

ထိုစဉ် . . . လျှင်စီးများ အဆက်မပြတ်ဝင်းလက်သွားချိန်တွင် သူ၏ရွေ့မှု အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကို တောင်မှေ့ကြီးတစ်ချောင်းနှင့် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအဘိုးအိုမှာ အဖြူရောင်

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

အဝတ်စတစ်ခုကို ခေါင်းပေါင်းစားသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးကြီးနှင့် ခုတ်ဆိတ်မွေး ပါးသိုင်းမွေးများက ရင်ဘတ်ထိ ထူးထူးခြားခြား ရှည်လျား စွာကျရောက်နေပါ၏။

ယခုမှ မင်းမောင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်သတိထားမိသည်။ လောကား သစ်များအောက် တွင်းချိုင့်ကြီးအတွင်းဝယ် သူ့ကျရောက်နေခြင်းဖြစ် သည်။ ကုတ်တွယ်စရာမရှိ ကိုင်တွယ်မိသွေ့စရာမရှိ။ ထိုတွင်းချိုင့်အပေါ်ရှိ အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် အဘိုးကြီးသာမကယ်တင်လျှင် တွင်းချိုင့်အပေါ်သို့ ခည်သို့ဖူးမရောက်နိုင်၊ မတတ်နိုင်။

ထို့ကြောင့် အဘိုးအိုအားလက်ကိုကမ်းကာ သူ့အားကယ်တင် ပေးပါရန် ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် . . . စကားသံက ဗလုံးဗထွေး၊ ငှေရူးဝါးဝါးနှင့်သာ။

ထိုစဉ်မှာပင် အဘိုးအိုက သူ၏တောင်မှေ့ကြီးအား မင်းမောင် နှိပ်ရာသို့ ထိုး၍ပေးလိုက်သည်။ မင်းမောင်မှာ ဝမ်းသာအားရနှင့် တောင်မှေ့ ဘုံ လှမ်းကိုင်လိုက်သည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး စွေခနဲခွဲတင်လိုက်သည် သို့ မြောက်တက်သွားပြီး အပြင်ဘက်လိုက်ခေါင်းကျယ်တစ်နေရာသို့ ဖော်ကျသွားပါတော့သည်။

“ ဖိုး . . . ဖရော . . . ဖရော . . . ဘုန်း ”

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မင်းမောင်တစ်ယောက် အမှောင်ထဲမှ ဓမ္မာတ်မြောက်လာသူတစ်ဦးနှယ် ဖျတ်ခနဲသတိရလာခဲ့သည်။

“ အီး . . . အင် . . . ဟင် . . . ဟင် ”

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

“ဟော . . . သူ သတိရလာပြီထင်တယ်၊ ဗိုလ်လေး . . . ဗိုလ်လေး”

ကြည့်မြင်သော အသံချို့ချို့လေးက . . . ဟိုးအဝေးမှ ကြားရ သလိုလို၊ အနီးမှ ကြားနေရသလိုလို ဝေးသွားလိုက် နီးလာလိုက်နှင့် မင်းမောင် မျက်လုံးအစုံကို အားယူ၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဝေဝါးတွေပြားနေသော . . . အမြင်အာရုံတွင် အရိပ်နှစ်ခု ထင်ရှားလှစွာ ပေါ်လာသည်။ အသံတွေက ကြားနေရသည်။ လူရိပ်သဏ္ဍန်များ ကျယ်ကြည့်လင်သေး။

“အင်း . . . ဟီး . . . အင်း . . . ဘယ်သူလဲ”

“ဟော . . . ဗိုလ်လေး၊ ဗိုလ်လေး . . . သတိရလာပြီဟာ ဟင်”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ မင်းမောင် မျက်လုံးအစုံကို ပိပြင်စွာ ကြည့်လိုက်နိုင်သည်။ ခွဲစိတ်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ပထမ အံ့သြသွားသည်။ ဒုတိယ ထိတ်ခနဲဝမ်းသာသွားပါ၏။

“ဟင် . . . မင်း . . . မင်း ဖြူ . . . န . . . ဇံ”

“သတိရပြီလား . . . ဗိုလ်လေး၊ ဗိုလ်လေးကို သတိပေးမယ်လုပ်တုန်း နောက်ပြေးပြန်ကြည့်လို့ ဖြူနုတို့ အချိန်မီ ဆွဲတင်ကယ်ဆယ်ခဲ့တာပါ”

ဖြူနုတို့ဟူ၍ . . . မင်းမောင် ကျန်သည့်အရိပ်တစ်ခုကို လှည့် ကြည့်မိလိုက်သည်။ ထိုသူ၏ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့်

သူ့ရဲ့တောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင် နှုတ်ဖျားမှ အာမေဇွတ်သံများပင်ထွက်ကျသွားသည်။

“ဟင် . . . မင်း . . . ထွန်း . . . ဇံ”

နှုတ်ခမ်းမွေးရေးရေး၊ မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းရင်းရင်းစိထားပြီး . . . မင်းမောင်ကို စူးစူးရှရှကြည့်နေသည့် ထွန်းဇံ . . . သို့မဟုတ် သူနှင့် စကားနိုင်လောက်အောင် အပြောစေရန်လို နေသည့် လူတစ်ယောက်။

“ဟုတ်တယ် . . . မင်းမောင်၊ အကြောင်းစုံမသိရသေးခင်မှာ မင်းသေသွားမှာစိုးလို့ ငါကယ်ထားလိုက်ရတာ”

ထုံစံအတိုင်း ထွန်းဇံနှုတ်ဖျားမှ ထွက်ကျလာသော စကားလုံးများက မင်းမောင်အတွက် ဝိယဝါစာမဖြစ်သေး။ သို့သော် . . . လောလောဆယ် သူ၏အသက်အန္တရာယ်ကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ထားသည်မို့ အသံမောင်နှမနှစ်ဦးသည် သူ့ကျေးဇူးရှင်များပင် ဖြစ်နေပေသည်မဟုတ်ပါ။

အသားမဖြူမညို၊ မျက်နှာသွယ်လျလျ ပါးမို့မို့တွင် သနပ်ခါးအသံချို့၊ ပျက်တစ်ဝက်၊ ရှိတစ်ဝက်နှင့် ဆံနွယ်စလေးများတွင် မိုးရေစက်ချာတို့လျက်၊ ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံပင်ရှည်ကြီးများကို နောက်တွင် ဆံထားသည့် မိန်းမချောလေး ဖြူနုဇံက ဖျဉ်အင်္ကျီ အမည်းပတ်ဆင်ကာ မိန်းမကနေသည့်ရင်အစုံက မိုးရေတို့နှင့်ကပ်ညီနေသည်။ သို့သော် သူ၏ အချိုးအဆစ်ပြေပြစ်သော မိန်းမချောတစ်ယောက်၏ အင်္ကျီရိပ်တို့ကို နှုတ်ထားသော ဆောင်ခါးရှည်ကြီးက ဖျက်ဆီးနေသည်သိ။

သူ့ရဲ့တောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင် နိုလဲ့နေရာမှ အားယူ၍ထလိုက်သည်။ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုဝေဒနာများက လျော့ပါးစေပြုနေပါပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်တော့ မြေအောက်လှိုင်းခေါင်းထဲမှာ မဟုတ်တော့။ သင်္ချိုင်းဖျော်ပျက်ပေါ်တွင် ရောက်ရှိနေပါပြီ။

“ ဒါထက် . . . နေပါဦး ငါမသိလို့မေးစမ်းပါရစေ၊ ငါချေချော်ပြီး ပြုတ်ကျခဲ့တာက ဟိုသင်္ချိုင်းမြေအောက်က ဥမင်လမ်းထဲမှာ၊ မင်းထို့နစ်ယောက်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ငါ့ကိုတွေ့တာလဲဟင် ”

“ မင်းဘယ်အချိန်မှာ ဒီမေးခွန်းကိုမေးမလဲဆိုတာ ငါစောင့်နေတာ၊ အင်းပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီဖတ်လမ်းကအရှည်ကြီးပဲ မင်းမောင်၊ ဒါပေမဲ့ ငါတို့မောင်နှမရဲ့အကြောင်းကို မင်းသိထားမှဖြစ်မှာမို့ ဒီကိစ္စကို ပြောရမှာဖြစ်နေတယ်။ မင်းကသာမသိတာ မင်းရဲ့နောက်မှာ ငါတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်အမြဲရှိနေတာလေ။ ဟောဒီက ဖြူနု ဆိုရင် မင်းဆီကို လပြည့်ညတိုင်း ရောက်နေကျပဲ ဥစ္စာ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း ”

“ ဘာ . . . ဘာပြောတယ် ငါ့ရဲ့နောက်မှာ အမြဲရှိတယ် ဟုတ်လား၊ ဖြူနုကလည်း ငါ့ဆီကို လပြည့်ညတိုင်းရောက်နေကျ ဟုတ်လား ဟင် ”

ပဟေဠိအဖြေညှိရန်လာခဲ့သော မင်းမောင်မှာ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံ၍ ပဟေဠိအမေးပုစ္ဆာကို ခံနေရသဖြင့် ခေါင်းတစ်ခင်းခင်းနှင့် အဖြေရှာနေမိပါတော့သည်။

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

လပြည့်၊ ညမောဂျီယမဂ္ဂဏတို့အတွက် နည်းသောအထိအတွေ့၊ ရုန်းထွက်နိုင်သောလျှင်မြန်မှု။

ဖြူနုနဲ့ ဖျတ်လတ်သွက်လက်သော မိန်းမချောတစ်ယောက် ထိုပြင် ကျောပြင်တွင်လွယ်ထားသည့် မီးရှည်တစ်ချောင်း၊ ဤသို့ဆိုလျှင် လပြည့်ညရောက်တိုင်း မောဂျီယမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်းစင်ရှိရာ ရောက်လာလေ့ရှိသော “နည်းအိစက်သော အထိအတွေ့ပိုင်ရှင်” မောဂျီယမဂ္ဂဏတို့အတွက် . . .

“ဟော . . သိပြီ . . သိပြီ ဟို . . မောဂျီယမဂ္ဂဏတို့အတွက် . . တစ္ဆေမအယောင်ဆောင်ထားတဲ့ မင်း . . မင်း . . ဖြူ နု . . နံ . . ဟုတ်တယ်မို့လား ”

“ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း မင်းတော်တယ်၊ သိပ်ပြီးတော်တယ် . . . နည်းနည်းလေးအရိပ်ပြလိုက်တာနဲ့ အကောင်းအထည်ကို တစ်ခါတည်းဖက်မိတယ် . . . ဒါကြောင့် မင်းကို စိတ်မချတာပေါ့ မင်းမောင် ”

“ ဘာရယ် . . . ငါ့ကို စိတ်မချတာ ဟုတ်လား . . . နေပါဦး ငါက ဘာတွေလုပ်နေလို့လဲ . . . ထွန်းနံ ”

“ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း မင်းက သိပ်ပြီးတော်နေလို့ နောက်ပြီး . . . အရှည်အချင်းရှိသလောက် စူးစမ်းလေ့လာမှုအား ကောင်းလို့ စိတ်မချတာက အရင်မျက်နှာဖြူအရာရှိက ဘာမှအရှည် အသွေးမရှိဘူး . . . နေနေညညအရက်ကိုပဲ သောက်နေတာဆိုတော့ ငါတို့မောင်နှမ သိတဲ့ကုန်းက စံအိမ်ကြီးကို ပြောချင်တိုင်းတွေ့လို့ရတယ်။

သူ့ခုံကောင်းစာပေတိုက်

ဒါပေမယ့် အဲဒီမျက်နှာဖြူအကောင်က ပြောင်းသွားပြီး သူ့နေရာကို မင်းရောက်လာခဲ့တယ်။ အေး . . . မင်းကတော့ ငါတို့နဲ့ တိုင်းရင်းသား ချင်းမို့ တချိန်ချိန်မှာ ဖွင့်ဟပြောပြီး အကူအညီတောင်းမယ်လို့ စိတ်ကူး ထားခဲ့တာ။ ဒါပေမယ့် မင်းအရည်အချင်းက သိပ်ပြီးတော်နေလို့ နောက်ပြီး မင်းက ဟိုမျက်နှာဖြူကောင်တွေကို အလုပ်အကြွေးပြုနေတဲ့ အရာရှိ တစ်ယောက်ဆိုတော့ ဟို . . . ”

“ တိတ်စမ်း . . . ထွန်းဖဲ၊ မင်းတို့ဟာ ငါ့ကိုကယ်တင်ပေးတဲ့ ကျေးဇူးရှင်မို့ ငါဒီလောက်သည်ခံနေတယ်မှတ်ပါ။ ငါဟာ မြန်မာလူမျိုး တစ်ယောက် တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ . . . ငါတို့နိုင်ငံကို တိုင်းတစ်ပါးသား နယ်ချဲ့တွေလာပြီး ကျူးကျော်အုပ်စိုးနေတာကို ကျေနပ် လက်ခံနေတယ်လို့ မင်းထင်နေသလား။ အခု ငါလုပ်နေတဲ့အလုပ်က ငါ့တာဝန်နဲ့ဝတ္တရားအတိုင်း ငါလုပ်ဆောင်နေတာ”

ထိုစကားက ထွန်းဖဲ၏နလုံးသားကို မည်သည့်အတိုင်းအတာထိ ထိရှုနာကျင်စေခဲ့သည်မသိ။ ဂုန်းခနဲ ထိုင်နေရာမှထရပ်လိုက်ပြီး . . .

“ ဘာလဲ မင်းတာဝန်က ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင် ရေခဲထိ နည်းနည်းလောက်ခိုးနေတဲ့ သူခိုးတွေကို ဖမ်းနေရတဲ့တာဝန်လားကွ ဟေ . . . ”

အခြေအနေက မထင်မှတ်ထားပဲ ပဋိပက္ခပြင်းထန်လာသည်မို့ ဖြူနဖဲ အစ်ကိုဖြစ်သူ ထွန်းဖဲ၏လက်မောင်းကို အသာဆုပ်ကိုင်၍ သတိ ပေးလိုက်သည်။

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေကို

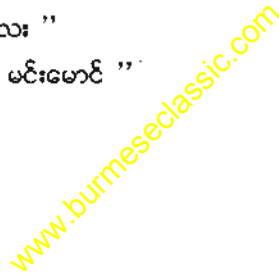
“ ဟုတ်တယ် . . . ဥပဒေကို ချိုးဖောက်တဲ့သူဟာ ဥပဒေကပေး တဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကိုတော့ ခံကြရမှာပဲ။ နည်းနည်းများများ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်တာပဲ ထွန်းဖဲ၊ ဘယ်သူတွေက အုပ်ချုပ်သည်ဖြစ်စေ နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံမှာ သူ့ရဲ့ပြဌာန်းထားတဲ့ ဥပဒေဆိုတာရှိတယ်။ အေး . . . ငါလည်း ဒီအင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတွေ အုပ်ချုပ်တာမကြိုက်ဘူး၊ တော်လှန် ပစ်ရမယ်။ တိုက်ထုတ်ပစ်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ . . . အချိန်မကျသေးဘူး ထွန်းဖဲ . . . အနာတစ်ခုဟာ ပြည်မှည့်မှ ဖောက်လို့ရတယ်၊ ပြည် မမှည့် အချိန်မတန်သေးဘဲဖောက်ရင် အနာရင်းတတ်တယ် . . . ထွန်းဖဲ ဒီမျက်နှာဖြူကောင်တွေကို တိုက်ထုတ်နိုင်ဖို့က လက်နက်ရှိရမယ်။ အင်အားရှိရမယ်၊ စစ်ပညာတတ်မြောက်ရမယ်၊ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ရှိရမယ် . . . ဒီလိုအချက်အလက်တွေပြည့်စုံမှ ငါတို့တိုင်းပြည်ကို ခိုလှုံကျ ငိုနိုးထားတဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေကို တိုက်ထုတ်ပစ်လို့ရမယ်။ နို့ဆိုရင် တော်လှန် ရေးဟာ မိုက်ရှူးရဲတော်လှန်ရေးပဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ် . . . ထွန်းဖဲ ”

ဒေါသအားမာန်နှင့် ပြောဆိုနေသော မင်းမောင်မှာ မိုးရေခိုထား သောဒဏ်၊ အားနည်းသတိလစ်မေ့ပျောက်ထားသည့်ဒဏ်၊ နာကျင်ကိုက်ခဲ ထားသောဒဏ်တို့ စုပေါင်း၍ ခန္ဓာကိုယ်အား ပြင်းထန်စွာနှိပ်စက်လိုက် သည့်အခါမှာတော့ မာန်ပြင်းကာ ထပ်မံ၍ ဒုတိယသတိလစ်လဲကွသွား ပါလေတော့၏။

“ ဟာ . . . ခိုလှုံလေး . . . ခိုလှုံလေး ”

“ မင်းမောင် . . . မင်းမောင် . . . မင်းမောင် ”

သူ့ရဲ့တောင်းစာတွေကို

ထွန်းဖံတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်၏ ထိတ်လန့်ကြားဟစ်အော်
သံများက တဖွဲဖွဲရွာနေသည့် မိုးသံလေသံအောက်ဝယ် တိုးဝင်ပျောက်
ကွယ်သွားပါလေတော့သည်။

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၂)

“ ပဋိပက္ခသံယောဇဉ် နှစ်သားများ ”

“ ငါတို့မောင်နှမယောက်က မန်နေဂျာတာဇ္ဇာရီကြီး ဦးကျော်
ဖံဖြူရဲ့ ပြေးနှစ်ယောက်ပါ။ ငါတို့အဘိုးက လူကြီးရောဂါထို့ ခေါ်ရမလားပဲ
တစ်ညမှာ သူ့ရဲ့သခင်ကြီးကျေဦးဆင်းနဲ့ နှစ်ယောက်ပျောက်သွားကြရာက
သခင်ကြီးကျေဦးဆင်း ပါမလာတော့တဲ့ အဘိုးတစ်ယောက်ထဲ ထိတ်ထိတ်
လန့်လန့်နဲ့ ပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး အဘိုးဟာ ဂယောင်
ချောက်ချားတွေအော်လိုအော်၊ ထွက်ပြေးလိုပြေးနဲ့ စိတ်ကစဉ်ကလျား
ဖြစ်သွားရကနေ နောက်တော့ သေသွားခဲ့တယ်။ သခင်ကြီးကျေဦးဆင်းကို
တော့ အဲဒီအချိန်ကတည်းက . . . တစ်ခါမှမတွေ့တော့ဘူး။ ”

နံနက်ခင်းလေပြည်က ညှင်းသွဲ့သွဲ့တိုက်ခတ်နေသည်။ ထွန်းဖံ
တို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ဒုတိယအကြိမ် သတိလစ်မေ့ပျောက်သွားရှာသည့်

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင်ကိုထမ်းကာ လယ်ဖျားမှ သူတို့၏နေအိမ်ရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်ထားခဲ့ကြသည်။ မင်းမောင်မှာ မိုးမိခဲရာမှ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်ထုံကျင်လှ တာဆတ်ဆတ်တုန်ကာ သတိလစ်မေ့မျောသွားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်ပါ၏။

ထွန်းဖဲမှာလည်း မခံချင်စိတ်ဖြင့် ပေါက်ကွဲထွက်လာသည့် မင်းမောင်၏ရင်ဖွင့်စကားကြောင့် ရေနံတောင်မင်းမောင်၏ စိတ်ရင်းအဖျက်ကို သိရှိလိုက်ရပြီမဟုတ်ပါလား။ ဖြူနုဖဲနှင့်ထွန်းဖဲတို့၏ ပြုစုကုသမှုကြောင့် မင်းမောင် ပြန်လည်သတိရလာခဲ့သည်။ ပြီးလျှင် ဆန်ပြုတ်နှင့် ဆတ်ထပ်ခြောက်ဖုတ်တို့ဖြင့် မင်းမောင်အားတိုက်ကျွေးရင်း သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ဇာတ်လမ်းအစုံကို ထွန်းဖဲက တစ်လုံးချင်း ရှင်းပြနေခြင်းဖြစ်သည်။

“နောက်တော့ . . . ငါတို့အဖေဆီကတစ်ဆင့် ရတနာသေတ္တာအကြောင်း သတင်းဆွဲသွဲကြားသိခဲ့ရတယ်။ ငါတို့အဘိုးဟာ အဲဒီရတနာသေတ္တာကြောင့် သေခဲ့ရတာလို့လည်းပြောတယ်။ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းဟာ စာကြည့်ခန်းနဲ့ ခေါင်းလောင်းစင်အနားမှာပဲရှိတယ်လို့ ပြောခဲ့ပေမယ့် အခုချိန်ထိ . . . ဘယ်လိုမှရှာလို့မတွေ့ဘူး။ ငါတစ်လျှည့် ဖြူနုဖဲတစ်လျှင် မင်းနေတဲ့ ဘုံတံကြီးက စာကြည့်ခန်းထဲအထိ မွှေနှောက်ရှာဖွေကြည့်ပေမယ့် . . . လျှို့ဝှက်တံခါးကို ဘယ်လိုမှရှာလို့မရဘူး။”

ဟုတ်သည် လပြည့်ညများတွင် စာကြည့်ခန်းထဲ၌ လူမတွေ့ရချီးချီးချွတ်ချွတ်မြည်သံများ၊ တရုပ်ရုပ်ခြေသံများဖြင့် ခြောက်လှန့်ထည့်သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် စာကြည့်ခန်းကြီးထဲတွင် စိတ်ကြိုက်မွှေနှောက်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ရှာဖွေနေခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယခင် မျက်နှာဖြူအရာရှိလက်ထက်က ဆစ်ညလုံးပျားနေသဖြင့် စိတ်ကြိုက်ရှာဖွေနိုင်သော်လည်း၊ မင်းမောင်ထက်ထက်တွင်မူ ထိုသို့မရတော့။ သည်ကြားထဲ စူးစမ်းလိုခြင်းစိတ်ကြောင့် “မောရိယမဂ္ဂဏဉာဉ်တစ္ဆေ” မဟုတ်ကြောင်း မင်းမောင် ရိပ်စားမိလိုက်ခြင်းကို ထွန်းဖဲ သိရှိသွားပါလေ၏။

ထို့ကြောင့် အရိပ်အဖြစ် နောက်မှမလိုက်တော့ဘဲ ထိပ်တိုက် နှစ်ဆိုင်ဖြေရှင်းရန်အတွက် မင်းမောင်နောက်မှာ နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်ခဲ့ရာမှ မောရိယသင်္ချိုင်း၏ လျှို့ဝှက်တံခါးချပ်ကို မထင်မှတ်ဘဲတွေ့ရှိသွားခဲ့ခြင်းပင်တည်း။ ထိုအချိန်တွင် မြေအောင်ဥမင်ထံမှ မင်းမောင်၏ နှစ်လန့်တကြားအော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် နှစ်ယောက်သား နှစ်ယောက်လှေကားမှ ဆင်းခဲ့ကြရာ သတိလစ်လဲကျနေသည့် မင်းမောင်တို့ တွေ့ရှိခဲ့ကြရာသည်မဟုတ်ပါလား။ ထိုသည်မှစ၍ မင်းမောင်နှင့် ထွန်းဖဲတို့နှစ်ဦး ပဋိပက္ခ စကားစစ်ထိုးပွဲဆင်နွှဲကြရင်း တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် သိရှိလာခဲ့ကြရပါလေ၏။

“ငါ့စိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့အတိုင်းပြောရရင် မင်းဆီမှာ သခင်ကြီးဆန္ဒခွဲဆင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အထောက်အထား၊ အချက်အလက်၊ ဒါမှမဟုတ် မှတ်တမ်းလို လမ်းကြောင်းသိထားနိုင်တဲ့ မြေပုံရှိနေမယ်လို့ ခြံယုံနေတယ်။”

ထွန်းဖဲက သူ၏စိတ်ထဲတွင်ရှိသည့်အတိုင်း မင်းမောင်အား မြေပုံနဲ့လိုက်သည်။ မင်းမောင်ကမူ ခေါင်းလည်းမခါသလို ခေါင်းလည်း

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

မငြိတ်။ အတန်ကြာမှ ထွန်းခံ၏မျက်နှာအား စေ့စေ့ကြည့်ကာ . . .

“ နေပါဦး ထွန်းခံ . . . ဒီလူ့ပုဂ္ဂိုလ်ကိစ္စတွေကို ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ပြောပြနေရတာလဲ။ ဒီကိစ္စတွေကို ငါသိတော့ရော ဘာလုပ်နိုင်မှာလို့လဲ။ နောက်ပြီး ရတနာသေတ္တာဆိုတာကရော . . . မင်းကိုယ်ကိစ္စအတွက် သုံးစွဲလား ထွန်းခံ ”

မင်းမောင်၏မေခွန်းကြောင့် ထွန်းခံ ခေါင်းကဆတ်ခနဲမော့သွားသည်။ သို့သော် အချိန်မီ လက်ခွဲကာဟန်တားလိုက်သည့် ဖြူနုဖုံကြောင့် ထွန်းခံ သူ၏စိတ်ကို လျှော့ချလိုက်ပါ၏။

“ဒီလိုရှိပါတယ် ဗိုလ်လေး။ အခုလို တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားအချေတင်သာ ပြောနေကြရင် ပြီးမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ဗိုလ်လေးကို အကူအညီတောင်းချင်တာက ဖြူနုဖုံ ရတနာသေတ္တာ ရှာနေတဲ့ကိစ္စကို မနှောင့်ယှက်ဖို့ပါ။ တစ်ကယ်တော့ ဗိုလ်လေးပြောသလို ဒီမျက်နှာဖြူနယ်ချဲ့တွေကို တော်လှန်တိုက်ခိုက်ဖို့ဆိုတာ လက်နက်အင်အား၊ လူအင်အား လိုအပ်တယ်ဆိုတာမှန်ပါတယ်။ သခင်ကြီးဂျေဗြိဆင်းရဲ့ ရတနာသေတ္တာကိုသာရခဲ့ရင် ဖြူနုဖုံတော်လှန်ရေးအတွက် အကျိုးရှိတဲ့နေရာတွေမှာ အသုံးပြုမှာပါ။ ဗိုလ်လေးဆီက သဘောတူညီချက်ရခဲ့ရင် ဖြူနုဖုံရဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ကျော်သာနဲ့ တွေ့ပေးဖို့အထိ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပါတယ် ဗိုလ်လေး ”

ဖြူနုဖုံက မင်းမောင်အား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြောကြားလိုက်ပါ၏။ သူတို့အနေဖြင့်လည်း အဘိုးနှင့်အဖေတို့၏ ရသင့်ရထိုက်သော

သူ့ရဲကောင်းစာပေတိုက်

ပစ္စည်းလည်းဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က . . . သခင်ကြီးဂျေဗြိဆင်းနှင့် အဘိုး ဖြစ်သူ ကျော်ဖိဖြူတို့နှစ်ဦးတွေ့ရှိခဲ့သော ရတနာသေတ္တာဖြစ်သည် မဟုတ် ပါလား။ စင်စစ်ထိုရတနာသေတ္တာသည် ရာဇဝင်တွင် အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူ၏မယ်တော် မိဂုဏာကြီး၏ ရတနာသေတ္တာ . . . ဟူ၍ သိရှိခဲ့ရ သည်။ ပါးစပ်ရာဇဝင်လေး၊ ယခု မစ္စတာဂျေဗြိဆင်း၏ လက်ထက်တွင် ထိုရတနာသေတ္တာကိစ္စက ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီး . . . နောက်ဆုံး မစ္စတာ ဂျေဗြိဆင်းကိုယ်တိုင် ဘိုတ်ကြီးမှ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့ရာမှ နိဂုံးချုပ်သွားခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

မင်းမောင် ဖြူနုဖုံကို စေ့စေ့စုစုကြည့်လိုက်သည်။ အလှသွေးကြွယ်ကြွယ်နှင့် စကားထည်လှသော မိန်းမချောလေးကို သူ လျှော့၍ တွက်ခဲ့သည်။ ယခု ထိုမိန်းမချောလေး၏နှုတ်ဖျားမှ ရဲရဲတောက် တော်လှန်ရေးစကားသံများ ထွက်ပေါ်လာခြင်းမှာ အိပ်မက်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။

“ ဖြူနုပြောတာတွေအားလုံး အမှန်တွေပဲလား . . . ဟင် ”

“ ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်လေး . . . ဒါတာ မှန်သောလစွာစကားပါ။ တစ်ကယ်ဆိုရင် ဖြူနုဖုံမောင်နှမဟာ အဘိုးကျော်ဖိဖြူရဲ့ ဖျိုးဆက်တွေဖြစ်လို့ ဒီရတနာသေတ္တာကို တစ်ဝက်တိတ် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ . . . အားလုံးကို တော်လှန်ရေးကြီးအတွက်ပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် ဗိုလ်လေး ”

မိန်းမသားတစ်ယောက်၏ နှုတ်ဖျားမှ ရဲရင့်ပြတ်သားသော စာတိကို ကြားသိလိုက်ရသဖြင့် မင်းမောင်မှာ ဖြူနုဖုံတို့မောင်နှမအား

သူ့ရဲကောင်းစာပေတိုက်

ရင်တွင်းမှ ကျိတ်ချွဲချိုးကျူးလိုက်မိသည်။

“အင်း . . . နောက်ဆုံးတော့ မောရိယမရဏခေါင်းလောင်း ဝိညာဉ်ဇာတ်လမ်းက မင်းတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ခြောက်လှန့်ထားကြ တာကို . . . ဒါထက် နေပါဦး ခေါင်းလောင်းသံကြားတိုင်း လူသေတတ် တယ်ဆိုတာကရောကွဲ့ ”

“ဒါက တိုက်ဆိုင်မှုသက်သက်ပါ . . . ဒါပေမဲ့ ဒီရတနာသေတ္တာ ကိစ္စကို တစ်ချို့နားစွန်းနားဖျားကြားတဲ့သူတွေကလည်း လောဘတက်ပြီး စာကြည့်ခန်းထဲက ခေါင်းလောင်းစင်ကြီးနားမှာလာပြီး ရတနာသေတ္တာ ရှာဖွေကြရင်း . . . သေကျေပျက်ဆီးခဲ့တာတွေလည်း ရှိခဲ့လေတော့ “မောရိယမရဏခေါင်းလောင်း” ကိစ္စက ပိုပြီးနာမည်ကြီးသွားခဲ့တာပါ မင်းမောင် . . . ”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ ထွန်းဖံက ဖြေကြားလိုက်သည်။ ယခုတော့ “မောရိယမရဏခေါင်းလောင်းကြီး” ၏ ပဟေဠိအချို့သည် အဖြေရှိလာ ခဲ့ပြီမို့ မင်းမောင်တစ်ယောက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် စာကြည့်ခန်းဘိရိအံ့ဝှက်ထဲမှ တွေ့ရှိခဲ့သော “မစ္စတာဂျေဗီဆင်း၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်း” စာအုပ်ငယ်လေးအကြောင်း ဖြူးနဖဲတို့မောင်နှမအား ပြောပြ လိုက်ပါတော့သည်။

နေရောင်က တစ်စတစ်စမြင့်တက်လာခဲ့သည်။ ထန်းခိုပြုစပြု သည့် ထန်းပင်ကြီးများက လေပြည့်တွင် မလှုပ်တလှုပ်ဖြင့် ယိမ်းငင်နေကြ သည်။ ထန်းနောင်၊ ငှက်၊ သီး၊ ညောင်နံ့သာ၊ တမား မန်ကျည်း စသော

သူ့ရဲ့တောင်းစာပေတိုက်

အပင်များမှာလည်း လေပြည့်တွင် စိမ်းစိမ်းပိုပိုနှင့် လူးလွန်လျက် ဆီဖြူ ပင်ပေါ်ရှိ စာဝတီးတစ်မြို့က အသိုက်ဝတွင် တကုန်ကုန်နှင့် အော်မြည်နေ ကြသည်။ မင်းမောင်က မစ္စတာဂျေဗီဆင်း၏ မှတ်တမ်းပါအကြောင်းအရာ များကို ဖြူးနဖဲတို့မောင်နှမအား ခရေစေ့တွင်းကျ ရှင်းပြလိုက်သည်။ မင်းမောင်၏စကားဆုံးမှ ဖြူးနဖဲက တအံ့တထကြနှင့် . . .

“ဟင် . . . ဒီ . . . ဒီလိုဆို . . . သခင်ကြီးဂျေဗီဆင်းက ရတနာသေတ္တာနဲ့အတူ မြေပြုတဲ့အထဲကို ပါသွားတာပေါ့ . . . ဟုတ်လား ဝိုလ်လေး ”

“ဟုတ်တယ်ဖြူးန . . . ဖြူးနတို့အဘိုးကျော်ဖဲဖြူးသာ ကံကောင်း လို့ သေဘေးကနေလွတ်သွားခဲ့တာလေ၊ အဲဒီနောက် သတိဝင်လာခဲ့ရင် မှတ်တမ်းစာအုပ်မှာဖြည့်ရေးပြီး စာကြည့်ခန်းထဲက စာအုပ်သိရှိတစ်ခုရဲ့ အံ့ဝှက်ထဲမှာ ထည့်ထားခဲ့တယ်နဲ့တူတယ်။ အင်း . . . ဟိုတုန်းက လူကြီး သူမတွေဟာ သစ္စာတရားနဲ့ ကတိတစ်လုံးကို သိပ်ပြီးတန်ဖိုးထားကြတယ်။ ဒါဟာ တစ်ကယ့်ကို လေးစားဂုဏ်ယူဖို့ကောင်းတယ်”

သုံးယောက်သား စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ရတနာသေတ္တာကိစ္စကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေကြသဖြင့် သူတို့၏အိမ်နဘေးတွင် ကပ်၍ချောင်း မြောင်းနားထောင်နေသည့် လူနှစ်ယောက်ကို သူတို့အားလုံး သတိမထား မိလိုက်ကြပါချေပြီးတည်း . . . ။

သူ့ရဲ့တောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၂၃)

“လေးနှစ်ကြာခဏ်းစဉ် ဂုဏ်ထူးစား”

အချိန်က . . . နံနက်ဆယ်နာရီခန့်ရှိပါပြီ။ ကျောက်ဖြူမြို့သို့ အရေးပေါ်အခြေအနေဟု လမ်းကြောင်းပြကာ ဒီအက်စ်ပီခေါ် ခရိုင်ရဲဝန် ကိုယ်တိုင် ရောက်ရှိလာပြီး ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး မစ္စတာကင်းဘဲလ်၊ ရဲဝန် ထောက်ကာလေး မစ္စတာကယ်လီတို့ကိုခေါ်ယူကာ တံခါးပိတ်စည်းစေကြသည်ဟု သိရသည်။

“အကြောင်းမှာ . . . ရေနံတောင်တွင်ရှိနေသော ရေနံတူးဖော်ရေး အရာရှိ မင်းမောင်နှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းထူများဝင်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ငယ်စစ် ရေနံတောင်ရှိ မစ္စတာဂျေဗီဆင်းသည် အရေးပိုင်ဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သော အရေးပိုင် ဂျေဗီဆင်း၏အမှုက နှစ်ကာလကြာမြင့်သည့်တိုင် ပျောက်ပျယ်မသွား

သူရဲတောင်းစာဝေတို့ထံ

မောဂိုယဗရုဏခေါင်းလောင်း

သေးပါ။

“ ဒီသတင်းက သေချာရဲ့လား ကယ်လီ၊ တော်ကြာ ကောလဟာလနဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်ဆိုပြီး အရင်တစ်ခါလို အဖျားရွှားသွားခဲ့ရင်တော့ ကျွန်ုပ်တို့မျက်နှာမရဘဲ အဆူခံထိနေဦးမယ်နော ”

“ သေချာပါတယ် . . . ဝဲဒီရွှားပါးပါ ဂျိုးဇက်၊ ဝန်ကြီးရောက်လာတာနဲ့ ကျွန်ုပ်တင်ပြတာကိုသာ ပြောပေးပါ။ ရေနံတောင်ကိစ္စက ဒီတစ်ချို့တော့ ဘွားဘွားကြီးပေါ်တော့မှာပါ ”

သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောနေကြစဉ် ဘိနပ်သံတဂေါက်ဂေါက်နှင့် ခြေသံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မစ္စတာကယ်လီနှင့် ဂျိုးဇက်တို့က မျက်လုံးလှန်၍ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့သော အချိန်အခါမျိုးတွင် သူ၏ရုံးခန်းထဲသို့ ဘိနပ်သံတဂေါက်ဂေါက်နှင့် ဝင်လာနိုင်သည့်သူမှာ သူနှင့် သူ၏မျက်နှာဖြူအရာရှိ ဧည့်သည်များသာဖြစ်ရမည် မဟုတ်ပါလား။

“ ရူး . . . ဒီအက်စ်ပီ . . . လာနေပြီး ကယ်လီရေ ”

ဟုတ်သည် ဒီအက်စ်ပီခေါ် ခရိုင်ဝန်ကိုယ်တိုင် ရောက်ရှိလာသည်မို့ ရာဇဝတ်ဝန်ကြီးနှင့် ဝန်ကလေးတို့ ခရီးကြီးပြုရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြသည်။ မကြာမီ ခရိုင်ရဲဝန် မောရစ်ကောလင်းက ပြုံးရွှင်စွာနှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး စားပွဲထိပ်တွင် ဝင်၍ထိုင်လိုက်သည်။

“ မောနင်း . . . ကယ်လီ၊ မောနင်း . . . ဂျိုးဇက် ဘယ်လိုလဲ ဒီတစ်ကြိမ်သတင်းကတော့ အမှန်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်

သူရဲတောင်းစာဝေတို့ထံ

ယုံကြည်ပါတယ် ကယ်လီ ”

ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် ခရိုင်ဝန်က နိမိတ်ကောင်းနှင့် ဖွင့်လိုက်သည်။ ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး မစ္စတာကယ်လီနှင့် ရဲဝန်ကလေး မစ္စတာဂျိုးကော်တို့က နေရာထိုင်ခင်းပေးကာ စီးကရက်ပူးနှင့် ငွေမီးခြစ်တို့ဖြင့် တည်ခင်းညှိခံလိုက်ပါ၏။

“ စိတ်ချပါ ရဲဝန်ချုပ် ဒီတစ်ကြိမ်သတင်းကတော့ ထင်မှတ်မထားတဲ့ သတင်းကြီးနှစ်ခုပါပဲ ခင်ဗျား။ ဒီသတင်းသော အတည်ဖြစ်ခဲ့ရင် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ရတနာသေတ္တာတစ်လုံးပါ လက်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ် ”

“ နေပါဦး ကယ်လီရဲ့ . . . ဟိုပျောက်ဆုံးနေတဲ့ အရေးပိုင်ဟောင်းဂျေဗွီဆင်းရဲ့ သတင်းကရော ဘယ်လိုလဲ၊ ရေနံတောင်မှာရော အေးအေးချမ်းချမ်းပဲလား ”

ရာဇဝတ်ဝန်ကြီးကယ်လီက . . . ချက်ချင်းမဖြေသေးပဲ စားပွဲပေါ်မှ ဘဲလ်ကိုတစ်ချက်နှိပ်လိုက်သည်။ မကြာမီ ချာပလာစိတစ်ယောက်က ဝီစကီပုလင်းကြီးတစ်လုံးနှင့် ဖန်ခွက်လှလှသုံးခွက်၊ ရေခဲတုံးလေးများနှင့် ကြက်ကြော်တစ်ပန်းကန်ပါ ယူလာခဲ့ပြီး စားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်သည်။

“ သုံးဆောင်ပါဦး . . . ရဲဝန်ချုပ်၊ အရေးပိုင်ဟောင်းဂျေဗွီဆင်းရဲ့ သတင်းကတော့ သိပ်ပြီးမကောင်းဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်စပိုင်ရဲ့ သတင်းအတိုင်းသာဆိုရင် လျှို့ဝှက်မြေအောက်လှိုဏ်ဂူတစ်နေရာမှာ ရတနာသေတ္တာတစ်လုံးနဲ့အတူ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသားဖြစ်နေပါပြီလို့

သူ့စုံကောင်းစာပေတိုက်

သိရပါတယ် ”

“ ဝှပ် . . . ရတနာသေတ္တာ . . . ရတနာသေတ္တာဆိုတာ ဘာလဲ ကယ်လီ . . . အဲဒီရတနာသေတ္တာကိုစွဲက နောက်ထပ်ပေါ်လာတဲ့ သတင်းလား။ ”

“ မှန်ပါတယ် ဝန်ချုပ် . . . စပိုင်ရဲ့ ခန့်မှန်းချက်အရဆိုရင် အရေးပိုင်ဟောင်း မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းဟာ ဂျပန်တွေအဝင်မှာ ရေနံတောင်ကနေ ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစာခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ရဲ့လူယုံတော် ဘဏ္ဍာစိုးတစ်ယောက်နဲ့အတူ မြေအောက်လှိုဏ်ဂူထဲမှာ ရတနာသေတ္တာကို သွားရောက်ဖော်ယူရာကနေ လျှို့ဝှက်ယန္တရားထောင်တာတွေပဲလို့ ဂျေဗွီဆင်းသေဆုံးသွားခဲ့ပြီး ရတနာသေတ္တာပါ မြေကြီးထဲမှာ နှစ်မြှုပ်ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရပါတယ် ”

ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး မစ္စတာကယ်လီက အရေးပိုင်ဟောင်းဂျေဗွီဆင်း ပျောက်ဆုံးမှုကို သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ်ထဲသို့ရောက်မှ သတင်းအချက်အလက်များကို စုံစမ်းသိရှိခဲ့ရသည်။ ကြားကာလသည် မြန်မာနိုင်ငံအား ဂျပန်တို့သိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် နှစ်ကာလများပင်ဖြစ်ပါ၏။ ရဲဝန်ချုပ်က ရာဇဝတ်ဝန်ကြီးကယ်လီ တင်ပြသမျှကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်နေရာမှ . . .

“ နောက်ထပ် ထူးခြားတဲ့သတင်းဆိုတာကရော ကယ်လီ ”
ရဲဝန်ချုပ်မစ္စတာမောရစ်ကောလင်းက ဝီစကီတစ်ခွက်ကို မှိုင်း၍ သောက်နေရာမှ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့စုံကောင်းစာပေတိုက်

“ နောက်သတင်းကလည်း နည်းနည်းထူးခြားတယ် ရေနံ တောင်မှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ မြန်မာအရာရှိ မင်းမောင်ဟာ မြေအောက် တော်လှန်ရေးသမားတွေနဲ့အတူ ရတနာသေတ္တာကြီးကို ပြန်ပြီးတူးဖော် ကြမယ်လို့ သတင်းရထားပါတယ်။ နောက်ပြီး မင်းမောင်ဆိုမှာ အရေးပိုင် မောင်းကျော့ဆင်းရဲ၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ပါ ရှိနေတယ်လို့လည်း သိရ ပါတယ် ရဲဝန်ချုပ် ”

“ အိုး . . . ဘဲဇိုးလ် ဘက်(တ်)တယ်ဆိုးဝါးပါလား၊ ဒါနဲ့များ ကယ်လီတို့က ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ ဒီမင်းမောင်ဆိုတဲ့သူကို ဖမ်းချုပ်ပါ တော့လား . . . ဘာဖြစ်လို့ နှောင့်နှေးနေရတာလဲ ”

ရဲဝန်ချုပ်မောရစ်ကောလင်းက သောက်လက်စ ပီးစကီရွက်ကို ချကာ ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး မစ္စတာကယ်လီအား လက်ညှိုးတထိုးထိုးနှင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ ခဏလောက်သည်ခံပေးပါ . . . ရဲဝန်ချုပ်၊ ဒဲတစ်လုံးတည်းနဲ့ ငှက်သုံးကောင်ဖမ်းမိဖို့ ကျွန်တော်စီစဉ်ထားပါတယ်၊ အချိန်တန်ရင် ရေနံ တောင်က မြန်မာအရာရှိမင်းမောင်ရော၊ ရတနာသေတ္တာရော၊ မြေအောက် တော်လှန်ရေးတွေရောပါ တစ်စုတဝေးထဲ ဖမ်းမိနိုင်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ် ခင်ဗျား . . . ”

“ OK . . . Very Good ဒီအစီအစဉ်အတိုင်း အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေလို့ ကျုပ်ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်၊ ကိုင်း . . . ကယ်လီ ရေ ဒီကိစ္စအောင်မြင်အောင်သာကြိုးစားပေတော့ . . . ကျုပ်ကယ်လီဆိုက

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

ကဲလာသတင်းကောင်းကိုပဲ စောင့်နေမယ်၊ ကိုင်း . . . ခိုးယာစ် ”

သုံးယောက်သား ပိစကီဖန်ရွက်လေးများကို ကိုယ်စီကိုင်မြှောက် လိုက်ကြသည်။ ပြီးလျှင် ချွင်ခနဲ . . . ချွင်ခနဲ ဖန်ရွက်ချင်းသိခတ်ကာ ဆူတောင်းနီဒါနိုးပြုသံလေးများက နံနက်ခင်းလေပြည်ထဲတွင် စီးမျော ဆွင်ပဲ့သွားပါလေတော့သည်။

သူ့ရဲ့ထောင်းစာပေတိုက်

ပြာနမ်းနမ်းကောင်းကင်ပြင်တွင် ဝိုးတဝါးသာနေသည့် လက
 လေးက ထနောင်းပင်ကြားမှ အလင်းအားဖြန့်ကျက်လျက် မောရိယကုန်း
 ပေါ်သို့ ကြွပတ်ထားပါ၏။ မောရိယကုန်းထက်ရှိ ဘိုတဲကြီးကတော့
 တိတ်ဆိတ်စွာအိပ်မောကျလျက်၊ ခါတိုင်း စုတ်ထိုးနေကျ အိမ်ခြေပြင်လေး
 များပင် စုတ်ထိုးရန်မေ့လျော့ ဝိုက်မြည်းနေသည်ထင်၊ ထနောင်းပင်ပေါ်ရှိ
 စာတတီးမှတ်ငယ်လေးများသည်ပင် သူတို့၏ ဘူတောင်းစံအိမ်လေးထဲတွင်
 ငြိမ်သက်စွာအိပ်မောကျနေပါပြီ။ ညှင်းသွဲ့သွဲ့ တိုက်ခတ်လျက်ရှိသော
 ညဉ့်လေပြေတွင် စာမူးတောင်းလေးများက ထနောင်းကိုင်းငယ်များနှင့်
 အတူ တသွယ်လွယ်ယိမ်းနွဲ့နေကြသည်။

မောရိယကုန်းပေါ်ရှိ ဘိုတဲကြီးနှင့် ခေါင်းလောင်းစင်အရိပ်မည်း

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ကြီးက ဝိုးတဝါးလရောင်တွင် မကောင်းဆိုးဝါးတစ္ဆေကောင်ကြီးဘစ်ကောင်
 ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ ဝိုက်မြည်းနေသည်သို့၊ အချိန်က သန်းခေါင်ယံ၏
 ဟိုမှာဘက် နယ်လွန်စပြုနေပါပြီ။ ထိုအချိန်တွင် အရိပ်မည်းကြီးသုံးခုက
 ဘိုတဲကြီး၏တိုက်နံရံဆီသို့ လေ၏လျှင်မြန်ခြင်းမျိုးဖြင့် လှစ်ခနဲ ပြေးဝင်
 ကပ်သွားကြသည်။

ထိုအရိပ်မည်းကြီးသုံးခုမှာ ဘိုတဲကြီး၏နံရံကို ကျောကပ်ကာ
 ရွေ့လျားရင်း ဘိုတဲကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ရန် တိတ်တုတ်ဆိတ်ကြီး
 တားနေကြသည်။ မကြာမီ ကလစ်ဟူသော မြည်သံသဲ့သဲ့နှင့်အတူ အိမ်
 နောက်ဖေးတံခါးတစ်ချပ် သော့ဖွင့်သွားပါလေ၏။ တံခါးသော့ဖွင့်လိုက်
 သည့်လူက ကျန်အရိပ်နှစ်ကောင်ထံ လက်မထောင်ပြလိုက်သည်။
 အောင်မြင်စွာတံခါးဖွင့်နိုင်ပြီ . . . ဟူသော သင်္ကေတအထိမ်းအမှတ်။

ထိုနောက်မှာတော့ ထိုတံခါးမှတစ်ဆင့် မောရိယစံအိမ်တိုက်ကြီး
 အတွင်းသို့ဝိုးဝင်ကာ ကြောင်ရိုင်းကောင်များနယ် ပျောက်ကွယ်သွားကြ
 ပါလေ၏။ သူတို့ဦးတည်ရာအခန်းသည်ကား ရေနံတူမိဒေဒအရာရှိ
 မင်းမောင်၏အခန်းရှိရာသို့။

မင်းမောင်မှာ ညဦးယံကတည်းက အသိုက်ပြောင်းသွားသည်
 ကိုမူ သကောင့်သား အရိပ်မည်းရှင်သုံးဦး လုံးဝမရိပ်စားမိလိုက်ကြပါချေ။
 ဟုတ်သည် သင်္ချိုင်းဂူလျှို့ဝှက်တံခါးမှတစ်ဆင့် မြေအောက်လှိုင်းထိခေါင်း
 ထဲသို့ ဝင်ရောက်၍ ရတနာသေတ္တာတူးဖော်ရန်ကိစ္စအား ဖြူနုစံတို့
 မောင်နှမနှင့် ပူးပေါင်းတိုင်ပင်ရန် ညဦးယံကတည်းက ဘိုတဲကြီးပေါ်မှ

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာသွားသည် မဟုတ်ပါလား။ မင်းမောင်မှာမူ သူ့လုပ်ဆောင်ချက်များကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ရိပ်စားမိခြင်းမရှိစေရန်အတွက် ညဉ့်အခါကာလ လူချေတိတ်ချိန်တွင် လှုပ်ရှားခြင်းပြုသည်။

ထိုအချက်မသိသော ညဉ့်လူသုံးယောက်တို့က မင်းမောင်အခန်းအား ကိတ်တဆိတ်ဖောက်တွင်းဝင်ရောက်ရန် ကြိုးစားနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသုံးယောက်၏ ခေါင်းဆောင်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားပြောဘာသန်းတင် ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ဘာသန်းတင်သည် မြေခွေးလိုလူစားဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သုံတက်ချွန်သူလျှို့ဟုပင် ခေါ်ဆိုရမည့်ထင်၊ သူ၏သမီးကြီးများဖြစ်သည့် ရာဝေတိတ်ဝန်ကြီး၊ မစ္စတာကယ်လီနှင့် ရဲဝန်ထောက်မစ္စတာဂျွန်တို့ထံလည်း ရရှိထားသော သတင်းအချက်အလက်များပေးပို့ပြီးဖြစ်သည်။ နောက် သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဤရတနာသေတ္တာကို ရရှိနိုင်ရေးအတွက် သူ၏ရဲဘော်ရဲဘက်များနှင့် အကွက်ချစီစဉ်ပြီးသော နောက်ဆုံး ရတနာသေတ္တာကိုအကြောင်းပြု၍ အင်္ဂလိပ်အစိုးရမှ မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမားများကို ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံပေးခြင်းပြုကြားထဲမှ မြေခွေးဘာသန်းတင်က ကြားဖြတ်ယူငင်ရန် ကြံစည်နေသည့် မဟုတ်ပါလား။

သုံးသောက်သား မကြာမီ ခေါင်းလောင်းစင်ထားရှိရာ စာကြည့်ခန်းကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ဝိုးတဝါးလရောင်ကမူ သစ်ရွာသစ်ခက်များကို ထွင်းဖောက်ကာ စာကြည့်ခန်းအတွင်းသို့ မလင်း၏

သူ့ရုံးကောင်းစာဝေတို့ထံ

လင်း၏သို့

ထိုအခိုက် . . . သူတို့အနီးရှိ စာကြည့်ခန်းကြီးထဲမှ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်နှင့် အသံလဲတစ်ချို့ကို ကြားလိုက်ကြရသဖြင့် . . . သုံးယောက်သား ခြေလှမ်းများတွန့်သွားကြသည်။ ဘာသန်းတင်က သူ့လူနစ်ယောက်ကို အသံမထွက်စေရန် သတိပေးလိုက်ပြီး စာကြည့်ခန်းအနီးသို့ ချည်းကပ်လာခဲ့သည်။

ဟုတ်သည် အသံတွေက မဝံ့မရဲနှင့် တိုးတိုးညှင်းညှင်းပေါ်ထွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ တရုပ်တုပ်နှင့် ခြေသံလိုလိုလည်း ကြားနေရသည်။ ကြီးတစ်ချောင်းကို အရွတ်တိုက်ဆွဲနေသည့် တဖျောဖျောနှင့် အသံတစ်ချို့ကိုလည်း ကြားရပါ၏။

ဘယ်သူလဲ၊ စာကြည့်ခန်းထဲတွင် သူတို့ထက်အရင်ဦးစွာ ဘယ်သူရောက်နေပါသနည်း။ အကြံတူနေသည့် ရန်သူတွေများလား။ ဝေဝေဝေါ ဒွိဟအတွေးများဖြင့် ကျိုးပျက်နေသည့် နံရံပေါက်တစ်ခုမှ စာကြည့်ခန်းအတွင်းသို့ အသာအယာ ချောင်းမြောင်းကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် . . . အသံတစ်ချို့ကိုသာ ကြားနေရသည်။ ရုပ်ခြပ်ဝတ္ထုကိုမူ မတွေ့မမြင်ရသေး။ မှန်ဝါးဝါးလရောင်အောက်တွင် စာကြည့်ခန်း၏ နေရာတော်တော်များများမှာ လုံးဝပကတိမောင်မိုက်လျက်။

“ ရုပ် . . . ရုပ် . . . ရုပ် . . . ရုပ် ”
“ ကျွီ . . . ကျွီ . . . ကျွီလီ . . . ကျွီ ”
“ ဟား ”

သူ့ရုံးကောင်းစာဝေတို့ထံ

ရုတ်တရက် သူ၏ခြေထောက်ပေါ်မှ တိုးဝှေ့ဖြတ်သွားသည့် အမွှေးစုတ်ဖွားနှင့် ကြွက်တစ်ကောင်ကြောင့် ဘသန်းတင် ထိတ်လန့် တကြားဖြစ်သွားခဲ့သည်။

“အော် . . . လက်စသည်တော့ ဘာတွေများလည်းမှတ်တယ် ကြွက်ကြီးတွေကိုး”

အာမေဇိုတ်သံနှင့်အတူ ဘသန်းတင်တို့သုံးဦးသား စာကြည့်ခန်း ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် စားပွဲတစ်လုံးထက်တွင် အမွှေးဖွားဖွားနှင့် ယောက်ျားလက်သီးဆုပ်ခန့်ရှိသည့် မြေကြွက်ကြီး သုံးလေးကောင်က ဘသန်းတင်တို့ကိုပင် ဂရုမစိုက်ဘဲ သူတို့လူစုတက်ထိ မျက်လုံးနီနီကြီးများဖြင့် ဖမာမခန့် ကြည့်နေကြသည်။

“အောင်မယ် . . . ဒီကြွက်ကြီးတွေက မကောင်းဆိုးဝါးကြွက် တွေကြနေတာပဲ အတင့်ရဲလိုက်တာ”

ဟုတ်သည် . . . ကြီးမားလှသော အမွှေးစုတ်ဖွားနှင့် ကြွက် ကြီးများက စာကြည့်ခန်းထဲတွင် ဟိုနေရာတစ်ချို့၊ သည့်နေရာတစ်ချို့ တကျိုကျိုအော်မြည်ကာ စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည့် ဘသန်းတင်တို့အား ရန်လိုသောအကြည့်များဖြင့် ကြည့်နေကြသည်သို့

နေရာအနှံ့အပြားမှ မျက်လုံးနီနီများကြောင့် သန်းတင် အရွံ့ ကာ အသင့်ပါလာသည့် လက်နှိပ်ခါတ်မီးဖြင့်တိုးကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟား . . .”

“အိုး . . . များလှချည်လား ကြွက် . . . ကြွက်ကြီးတွေ”

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ဘသန်းတင်တို့လူစုမှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဤမျှများပြားလှ သော ကြွက်ကြီးများကို မတွေ့ဖူးကြသဖြင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြ သည်။

“အာ . . . အာစရိ ထွက် . . . ထွက်ကြစို့ ကြွက် . . . ကြွက် တွေက အများကြီးပဲ”

“ဟာ . . . လူမိုက်လုပ်နေပြီး မင်းက ကြွက်ကိုကြောက်ရ တယ်လို့ကွာ . . . ဒီမှာ ကျွဲကြီး ငါတို့လိုချင်တဲ့စာအုပ်က ဒီစာကြည့်ခန်း နဲ့ မင်းမောင်ဆိုတဲ့အရာရှိရဲ့ အခန်းထဲမှာ ရှာရမှာကွ၊ ကဲ . . . စာအုပ် ဘီရိုတွေထဲမှာ သေချာရှာကြစမ်း၊ ဒီသောက်ကြွက်ရုတ်တွေကို အရေး လုပ်မနေကြနဲ့ . . . စကားကိုလည်း တိုးတိုးပြောကြ ”

ဘသန်းတင်က သူ၏တပည့်ကျော်နှစ်ယောက်အား ဝေါက်ခန်း ကာ “မစ္စတာဂျေဗွီဆင်း”၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်အား ကြည့်ခန်း ထဲရှိ ဘီရိုကြီးများထဲတွင် တစ်ခုချင်းရှာဖွေကြပါတော့သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် . . .

“ဒေါင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင်”

ရုတ်တရက် တဒေါင်ဒေါင်နှင့်ညှပ်လာသော ခေါင်းလောင်းသံ ကြီးက တိတ်ဆိတ်စွာ အိပ်မောကျနေသည့် ညဉ့်ကာလကို ဖာပ်လှန့်ကာ နိုးလိုက်သည်။

“ဟော . . . ခေါင်း . . . လောင်း . . . ခေါင်းလောင်းထိုးသံ ကြီးပါလား . . . ဘုရား . . . ဘုရား နိမိတ် . . . နိမိတ်မကောင်းတော့ဘူး”

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အာ . . အာစရိရေ ”

“ အရေးထဲ မင်းကလည်းတစ်မှောင်ကွာ . . . ခေါင်းလောင်းသံကြောင့် ဟိုမြန်မာအရာရှိကောင် . . . နီးလာမှာစိုးရတဲ့အထဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်ဆူညံနေတာတောင် မနိုးဘူးဆိုရင် . . . ဒီကောင် ဒီညဘိုတဲ ကြီးမှာ မအိပ်ဘူးနဲ့တူတယ် ”

ဘသန်းတင်မှာ မင်းမောင်ရှိရာ အခန်းဘက်ဆီမှ လှုပ်ရှားသံ မကြားရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် ဧဝေဧဝါဖြစ်နေပါ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ကြည့်ရန် အခန်းထဲမှထွက်လိုက်သည်နှင့် . . .

“ ဟို . . ဟို . . အာစရိ၊ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ ကျုပ်တို့လည်း ဒီကြွက်ကြီးတွေကြားမှာ မနေရဲဘူး၊ နောက်ပြီး ဒီဘိုတဲကြီးက အမင်္ဂလာ ဘိုတဲကြီးဗျ . . . ကျုပ်တို့ကြားဖူးတာကတော့ ညဘက်သန်းခေါင်ယံတွေမှာ ဟောဒီဘိုတဲကြီးက ခေါင်းလောင်းသံတွေကြားရရင် လူသေတတ်တယ်ဆိုတာလေ ”

“ ဟာ . . . ပေါက်တတ်ကရတွေကွာ၊ ဒါ . . . တစ်ယောက်ယောက်က ခေါင်းလောင်းကို ထိုးလိုက်လို့မည်တာကွာ ဘာတွေလျှောက်ပြီး တွေးနေတာလဲမသိဘူး၊ ဟင်း . . . တော်တော်သတ္တိကောင်းတဲ့ ဗန္ဓုလ သွေးတွေပဲကွာ၊ နောက်ထပ်ဘာစကားမှမပြောနဲ့ စာအုပ်ကိုသာတွေ့အောင်ရှာထားကြ . . . ကြားလား ”

ဘသန်းတင်မှာ သူ့တပည့်ကျော်နှစ်ယောက်အား သေချာစွာ မှာကြားခဲ့ပြီး ရေနံအရာရှိ မင်းမောင်၏အိပ်ခန်းဆီသို့ ထွက်သွားပါသည်။

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

ခုတော့ . . . နာမည်ကျော် မောရိယမဂ္ဂဇာတိလောကီကြီးရှိရာ ကြည့်ခန်းထဲတွင် ကျွဲကြီးနှင့်နက်ကျော်တို့နှစ်ယောက်သား ထိတ်ထိတ် နှိပ်နှိပ်နှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၂၄)

“ ဧရာဂိုယမဂုဏ်ခေါင်းလောင်း . . . ဒေါသ ”

“ ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် ”

သည်တစ်ကြိမ် ခေါင်းလောင်းထိုးသံ ကြားလိုက်ရတော့ နှစ်ယောက်သား စာအုပ်ဘီရိုကြီးများထဲတွင် “ မစ္စတာဂျေဗွီဆင်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ” စာအုပ် ရှာဖွေနေရာမှ သွေးပျက်ချောက်ချားသွားကြသည်။

ကျွဲကြီးမှာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ခေါင်းလောင်းစင်ကြီး ရှိရာသို့ လက်နှိပ်ခါတ်မီးနှင့် ကျားကသီထိုးကြည့်လိုက်ရာ ရုတ်တရက် အသက်ရှူပင်ရပ်တန့်သွားသည်။

“ ဟာ . . . အိုး . . . ဘုရား . . . ဘုရား ”

“ အမယ်လေး . . . ကြွက် . . . ကြွက်ကြီးတွေ ”

သူ့ခုံကောင်းစာစေတီထံ

ဧရာဂိုယမဂုဏ်ခေါင်းလောင်း

များလှချည်လားဟော။ ”

ဟုတ်သည် ကြမ်းပြင်နှင့်ထိလှမတတ် တွဲလောင်းကျနေသော ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးမှာ မသိမသာယမ်းခွဲနေပြီး ခေါင်းလောင်းကြီးကြီး တစ်လျှောက် တွယ်ကပ်နေကြသော အမွှေးရုတ်ဖွားနှင့် ကြွက်ကြီးများကို အသည်းယားစဖွယ် တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ကြွက်ကြီးတွေက အရွယ်အစား ပုံသဏ္ဍန်အမျိုးမျိုး တကုန်တုန် တကွီကွီနှင့် ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးဆီမှနေ၍ မျက်လုံးနီနီကြီးများဖြင့် စိန်ခေါ်နေသလို ဝိုင်း၍ကြည့်နေကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ခေါင်းလောင်းစင်ရှိရာဆီမှနေ၍ နောက်ထပ်ကြွက်ကြီးများကလည်း ကြီးတန်းအတိုင်း တန်းစီကပ်တွယ်၍ ဆင်းလာနေကြသည်ကို သွေးပျက်ရင်ဖိုစွာ တွေ့လိုက်ကြရပါချေပြီကော။

“ ကျွီ . . ကျလီ . . ကျွီ . . ကျွီ ကျလီ . . ကျွီ ”

တစ်ချို့သောကြွက်ကြီးများကဆိုလျှင် တကွီကွီနှင့် ရန်လိုကာ ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးဆီမှ ကျွဲကြီးတို့နှစ်ယောက်ထံ ခုန်ပုံကိုင်ဆွဲရန်ပင် ကြိုးစားနေကြပါလေ၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်မရှည်နိုင်သူ ကျွဲကြီးက အနီးရှိ စာအုပ်နှင့် လှမ်း၍ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

“ ဝိုး . . . ဘုန်း ”

“ သွားစမ်းကွာ . . . မကောင်းဆိုးဝါးကြွက်တွေ ”

“ ဝိုး . . . ဘုန်း . . . ဘုန်း ”

“ ဟာ . . ကျွဲ . . ကျွဲကြီး ဟို . . ဟိုမှာ ဘာ . . ”

သူ့ခုံကောင်းစာစေတီထံ

တာကောင် ကြီးတွေလဲကွ . . ငါတို့ခီကို လာ . . လာနေကြပြီ ”

ပတ်သည် မျက်လုံးခိမ်းခိမ်းနှင့် ကြောင်နက်ကြီးသုံးကောင်က လည်း ကြွက်အုပ်ကြီးကို ချောင်းမြောင်းနေကြသည်ထင်၊ တရွေ့ရွေ့နှင့် ခေါင်းလောင်းကြီးရှိရာသို့ တိုးဝင်လာနေကြသည်။ ခေါင်းလောင်းကြီး ပေါ်တွင်လည်း ကြွက်ကြီးများက လျှော့ပါးမသွားဘဲ ခေါင်းလောင်းကြီးကြီး အတိုင်း သွယ်တန်း၍ ဆင်းလာနေကြသည်ကို အသည်းယားစဖွယ် တွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။

ယခုအချိန်မှာတော့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တကူတူနှင့် ကြွက် အော်သံကြီးများ၊ ကြောင်နက်ကြီးများ၏ မာန်ဖိည်းတွားသံကြီးများဖြင့် ညဉ့်သည် ပိုမို၍ သွေးပျက်ချောက်ချားဖွယ်ရာအသွင်သို့ ဆောင်လာခဲ့လေ ပြီလား။

“ ကျွီ . . ကျွီ . . ကျလီ . . ကျီ . . ကျီ ”

“ ခွီး . . ဝွီး . . ဟဲ့ . . ဟင်း ”

တံဆိုင်အခိုက်မှာပင် . . . ကျွဲကြီးနှင့်နက်ကျော်တို့၏ အမြင်တွင် တကူကျီနှင့် အော်မြည်နေကြသော ကြွက်ကြီးများသည် အမွှေးစုတ်ဖွား နှင့် ကြွက်ကြီးများမဟုတ်ကြတော့ဘဲ မစွတာဂျေဗြိဆင်း ကြိုးမိန်းပေးခဲ့၍ ဆေးဆုံးသွားခဲ့ကြသော ရာဇဝတ်သားများဖြစ်နေကြသည်လို့ ထင်မြင်လာ မိကာ ခေါင်းလောင်းကြီးကြီးကိုလည်း အားပါးတရ လွှဲရမ်းနေသည်ကို မြင်ယောင်လာမိပါတော့သည်။

“ ဟေး . . ဟေး . . ဟူး . . ဟူး . . ဟား . . ဟား ”

သုရုံထောင်၊ ဇာပေတိုက်

ဟေး ဟေး ”

“ ဒေါင် . . ဒင် . . ဒေါင် . . ဒင် ”

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကြေးပိဿာချိန် (၁၅)ပိဿာခန့်ရှိသော ခေါင်းလောင်းကြီးသည် တစ်စတစ်စလွှဲရမ်းလာကာ ဒေါင်ဒင်သံ မြည်ဟီး ချောက်ပေါ်လာခဲ့ပါတော့သည်။ ထိုခေါင်းလောင်းကြီးစုရည်ကြီးပေါ်တွင် ကြွက်ကြီးများက ပြုတ်ကျခြင်းမရှိဘဲ မိမိရေကုတ်တွယ်ကာ ကြီးစကြီး နှစ်ချော့နောက်သို့ တစ်ပျော်တစ်ပါးကြီး ခိုးလေးခိုကာ လိုက်ပါစီးနေကြ ချေပြီကော။

“ ဒေါင် . . ဒင် . . ဒေါင် ဒင် . . ဒေါင် ”

ကျွဲကြီးနှင့်နက်ကျော်တို့မှာ ထူးခြားသောမြင်ကွင်းကြောင့် ခေါင်း လောင်းကြီးပေါ်မှ ကြွက်ကြီးများပြုတ်ကျစေရန် ကြိုးကိုခါရမ်းဆွဲလှုပ်ကြ သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မရဏခေါင်းလောင်းသံကြီးက အိမ်ပြိုလု ထုတ် ပဲ့တင်ရိုက်ဟီးလာပြီး ကျွဲကြီးတို့၏အထဲတွင် ကြွက်ကောင်ရေ ထောင်ပေါင်းများစွာ စုဝေး၍ အော်မြည်သံမျိုးကြီးကို နှလုံးသွေးပျက်လှ နှမ်း ချောက်ချားစွာ ကြားနေရပါချေပြီတည်း။

နောက်ဆုံး ကြွက်များအားလုံး ပြုတ်ကျစေရန် ရည်ရွယ်လျက် ခေါင်းလောင်းကြီးကို အားကုန်ဆွဲဆောင်လိုက်သည့်အချိန် ခေါင်းလောင်း ထိုးတံဆီမှ ကြွက်ကြီးများကလည်း ခေါင်းလောင်းကြီးကို တိခန့်ဖြတ်ချ ချက်ချိန် . . . ထိုနှစ်ချိန်တိုက်ဆိုင်သွားသောအခါမှာတော့ ကျွဲကြီးနှင့် နက်ကျော်တို့နှစ်ဦး အချိန်လွန်ကြီးဆွဲမိရာမှ ဝန်းခနဲ နောက်သို့လန်ကျကာ

သုရုံထောင်၊ ဇာပေတိုက်

လှေကားအပေါက်မှ အောက်ဘက်သို့ တဝန်းဝန်းနှင့် ပြုတ်ကျလွင့်စင်သွား
ပါချေတော့သည်။

ထိုသို့သောအချိန်တွင် . . .

ကေရိယသင်္ချိုင်းကြီးနှင့် ဘိုတဲကြီးတို့အား လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်
ထားသည့် မြေအောက်ဥမင်လှိုင်းခေါင်းထဲမှာတော့ မင်းမောင်၊ ထွန်းစံနှင့်
ဖြူနုတို့သုံးယောက် လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် တိုးဝင်လျက်ရှိကြသည်။
ကျောက်နံရံတွင်ပါရှိသော မီးစုန်းမိတ်များက မင်းမောင်တို့ ကိုင်ဆောင်
လာသည့် မီးဘုတ်များ၏အလင်းရောင်နှင့် ရောင်ပြန်ဟပ်ကာ လှိုင်းခေါင်း
ထဲဝယ် လင်းထိန်လျက်ရှိပါချေ၏။

“ ဝိုး . . . ဝိုး . . . ဖျန်း ”

“ သတိထား ဖြူနု . . . သူ့ရဲ့တောင်ပံတွေနဲ့ ရိုက်မိရင်
မသက်သာဘူး။ ”

မင်းမောင်က ပြောင်ချောနေသည့် လှေကားထစ်များကို သတိ

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

ထား၍ ဆင်းလာရင်း ဖြူနုအား သတိပေးလိုက်သည်။ လှိုင်းခေါင်းမှာ
လွန်စွာမက်စောက်၍ လှေကားထစ်များအတိုင်း ရေတွက်၍ဆင်းလာခဲ့ရာ
ဆယ်ထစ်ခန့်ဆင်းမီသည်နှင့် မြေပြင်သို့ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုနေရာ၌
ကား လှိုင်းခေါင်းအတွင်းရှိ ကျောက်နံရံများသည် နံဘေးမှလည်းကောင်း၊
အပေါ်မှလည်းကောင်း တဖြည်းဖြည်းကျင်းမြောင်းလာပြီးလျှင် မတ်တပ်
ရပ်၍သွားရာမှ ခေါင်းညှစ်ပင်သွားနေရပါချေပြီ။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပေငါးဆယ်
ခန့်သွားမီလျှင် ညှိစိုစိုအနံ့များက ပိုမို၍ စူးစူးဝါးဝါး ထွက်ပေါ်လာပြီး
ကျယ်ပြန့်သောနေရာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာသည်ကား။

“ ဟာ ”

“ ဟယ် ”

“ အမယ်လေး ”

ဖြူရော်ဝါကျင်နေပြီဖြစ်သော လူအရိုးစုသုံးလေးခုက ကျောက်
ဂူအုတ်နံရံများတွင်မှီကာ တစ်ချို့တစ်စောင်းလဲကျလျက်၊ တစ်ချို့မှီလဲ၍
ထိုင်နေသည်သို့ ဖြူနုနှင့်နီးကပ်လျက်ရှိသော အရိုးစုကြီးမှာ သွားများပြီး
ကာ ဖြူနုအား ဝေးစိုက်ကြည့်နေသဖြင့် ထိတ်လန့်တကြား ဟစ်အော်
လိုက်မိသည်။

“ အား ”

“ ဟေး . . . မကြောက်နဲ့ . . . ဖြူနု မကြောက်နဲ့ အဲဒါ
အရိုးစုကြီးတွေ ဖြူနုကို သူတို့ဘာမှလုပ်လို့မရဘူး . . . အရေးကြီးတာက
ကျောက်သားဘီရိုကြီးတွေကို တွေ့အောင်ရှာကြ ”

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင်မှာ ရတနာသေတ္တာကြီး နောက်ဆုံးပျိုကျသွားသည် နေရာရှိ အဓိကအထောက်အထားများကို ရှာဖွေရမည်မဟုတ်ပါလား။ မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းနှင့် ကျော်ဖြူတို့ နောက်ဆုံးရတနာသေတ္တာကြီးကို တွေ့ရှိခဲ့သောနေရာသည်သာ အဓိကပစ်မှတ်နေရာဖြစ်ရမည်။ ထိုနေရာတွင် ကျောက်တီရိုကြီးများရှိသည်ဟု နောက်ဆုံးရေးသားခဲ့သည့် ကျော်စံဖြူ၏ မှတ်တမ်းတွင်ပါရှိပါလေ၏။ မင်းမောင်မှာ မီးတုတ်များကိုင်ဖြောက်ကာ ထွန်းဖိနှင့်ယှဉ်၍ နံရံကပ်ကျောက်သားတီရိုကြီးများကို အဓိကထား၍ ရှာဖွေလျက်ရှိသည်။

မကြာမီ မြေအောက်လှိုင်းခေါင်းသည် သိသိသာသာကျယ်ဝန်းလာခဲ့ပြီး ခန့်မှန်းခြေ ၂၅ပေပတ်လည်ခန့် စတုရန်းပုံသဏ္ဍန် အခန်းတစ်ခုထဲသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် . . .

“ဟို . . . ဟို . . . ဟိုမှာ ကျောက်တီရိုကြီးတွေမဟုတ်လား”

ရုတ်တရက် ဖြူနုတံ၏အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လူတစ်ရပ်ကျော်ခန့်မြင့်သော ကျောက်သားနှင့်ထူဆစ်ထားသည့် နံရံကပ်တီရိုကြီးများကို မင်းမောင်တို့ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့လိုက်ကြပါလေ၏။ လက်ရာမှာ အတန်ငယ်ကြမ်း၍ ရှေးဟောင်းလက်ရာ(ကျောက်ဆစ်လက်ရာ) တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိသည်။

မင်းမောင်တို့နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ဒူးထောက်ထိုင်ချကာ မြေပြင်အနေအထားကို စေ့ငုလေ့လာနေမိသည်။ ထွန်းဖိကလည်း သူ၏ အစဲလိုက်ခါးပြောင်နှင့် မြေသားအချို့ကို အကျစ်အပွစစ်ဆေးနေပါ၏။ လွန်ခဲ့

သူ့စုံထောင်းစာပေတိုက်

သော လေးနှစ်နီးပါးခန့်က ပြိုကျသွားခဲ့သော မြေသားအနေအထားကို စနစ်တကျ တွက်ချက်စစ်ဆေးကြည့်နေကြသည်။

ဖြူနုတံက . . . မင်းမောင်တို့လုပ်ကိုင်နေသမျှကို စိတ်ဝင်တစားဖြင့် ကြည့်နေပါ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် မသင်္ကာဖွယ်ရာ မြေသားပွပ္ဖုနေရာကို မင်းမောင် စိတ်ကြိုက်ရှာဖွေမိလိုက်သည်။

“ ဒီနေရာ ဖြစ်ဖို့များတယ် ထွန်းဖိ၊ မြေသားတွေ ပွပ္ဖုယောင်းယောင်းနဲ့ နေရာက ဆယ်ပေသာသာလောက်ရှိတယ်။ ငါတို့နှစ်ယောက် ငါးပေလောက်စီခွဲတူးပြီး ရှာကြည့်ကြမယ် ထွန်းဖိ ”

“ လုပ်လိုက်လေ . . . မင်းမောင်၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မှန်လို့ ကံထိုက်ခဲ့ရင် ငါတို့ရွေးချယ်တဲ့နေရာဟာ တကယ်ကို ရတနာသေတ္တာမြင်သွားခဲ့တဲ့ နေရာပဲဖြစ်ရမယ်ကွ ”

ထွန်းဖိကလည်း အားတက်သရောနှင့် အိတ်ထဲမှ စစ်သုံးပေါက်ခွန်နှင့် ပေါက်ပြားတို့ကို ထုတ်ယူကာ တစ်ဆင့်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ရွေးချယ်ထားသည့် နေရာတစ်ဝိုက်ကို စနစ်တကျ တူးဖော်ကြပါလေတော့သည်။

ထိုသို့သောအချိန်တွင် . . .

သူ့စုံထောင်းစာပေတိုက်

အင်္ဂလိပ်စကားပြန် ဘသန်းတင်နှင့် ပေါ်ဦးတို့၏ သတင်းပေးမှု နှင့်အတူ စကားပြန်ပေါ်ဦးကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်လမ်းပြ၍ ခေါ်ငင်လာသည့် လက်ဖက်တင်စစ်ဗိုလ် စတီးလ်ဝဲ ဦးဆောင်သော ဂေါ်ရာစစ်ပုလိပ်နှစ်ဆယ် လောက်မှာ မောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီးရှိရာသို့ တိတ်တဆိတ် ရောက်ရှိ လာခဲ့ကြသည်။

မောရိယသဒ္ဓါင်းပျက်ကြီး၏ အုတ်ဂူပျက်ကြီးတစ်ခု၏ အမှောင် ရိပ်တွင်ခိုကာ ပေါ်ဦးက ဇီးကွက်မြည်သံနှစ်ချက် အသံပြုလိုက်သည်။ မကြာမီ သဒ္ဓါင်းရပ်ပျက်ကြီးအနီးမှ လူရိပ်သဏ္ဍန်တစ်ခုက ပေါ်ဦးရှိရာ သို့ လျှောက်လာပြီး . . .

“ ရောက်လာပြီလား ကိုပေါ်ဦး ဟိုရေနံခိုလ်လေးတို့ ကျောက်ဂူ

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

တံခါးကိုဖွင့်ပြီး အထဲကိုဝင်သွားကြတာ နာရီဝက်ကျော်ကျော်လောက် ရှိသွားပြီ၊ စုစုပေါင်း သုံးယောက်ထဲပဲ အထဲကိုဝင်သွားကြတယ် ”

“ အိုကေ . . . ကျော်ကြီး လာ . . . ငါတို့ကို အဲ့ဒီလျှို့ဝှက်ဂူပေါက် နေရာကို လိုက်ပြ၊ ပြီးရင် မင်းကိုယ်တိုင် ရှေ့ကနေဦးစီးပြီး ဝင်ပေတော့၊ ဟင်း . . . ဟင်း ဒီကနေ့တော့ ရတနာပုံဆိုက်ပြီဟေ့ ဟင်း . . . ဟင်း ဟင်း ”

ထို့နောက်မှာတော့ ကျော်ကြီး၏လမ်းပြမှုနှင့် လျှို့ဝှက်သဒ္ဓါင်းဂူ ပေါက်မှတစ်ဆင့် အင်္ဂလိပ်စစ်သားများအား တိတ်တဆိတ်ခေါ်ဆောင်လာ ခဲ့သည်။ စင်စစ် ထိုကိစ္စကြီးကို ထွန်းဖဲတို့နေအိမ်တွင် မင်းမောင်တို့ စကားပြောနေကြခိုက် ဘသန်းတင်နှင့်ပေါ်ဦးတို့ ချောင်းရွှေ့နားထောင်ခဲ့ ကြရာမှ သိရှိသွားခဲ့ခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ဘသန်းတင်နှင့်ပေါ်ဦးမှာ သူတို့၏သခင်ကြီးများထံသို့ သတင်းပို့ပြီး ဤရတနာသေတ္တာကိစ္စအား ထဲထဲဝင်ဝင် စုံစမ်းခဲ့ကြသည်။ သတင်းတိကျသေချာသောအခါတွင် ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး မစ္စတာကယ်လီက လက်ဖက်တင်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက် နှင့် ဂေါ်ရာစစ်ပုလိပ်(၂၀)တို့ကို စေလွှတ်ကာ မြေအောက်တော်လှန်ရေး သမားများနှင့် ရတနာသေတ္တာကို တိုက်ခိုက်လုယူစေရန် စေလွှတ်လိုက် ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် . . . စကားပြန် ဘသန်းတင်သည် လူလည်း ဖုံးမြေခွေး တစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ ရတနာသေတ္တာကို လိုချင်စေ့ဖြင့် မစ္စတာကျော်ဦး ဆင်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို မင်းမောင်ထံမှရယူရန် ကြိုးစားခဲ့

သူ့ရဲ့ကောင်းစာပေတိုက်

သည်။ လက်မခင်တင်စစ်ခိုလ် စတီးလိဝဲနှင့် ချိန်းဆိုထားရာသို့သွားတော့
 ဘဲ မောရိယာကုန်းထက်မှ ဘိုတဲကြီးဆီသို့ သူ၏တပည့်ကျော်နှစ်ယောက်
 နှင့်အတူ အချိန်ကိုက်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ သတ္တမဟောက်
 ကျော်ကြီးနှင့်ပေါ်ဦးတို့ မြေအောက်လှိုက်ထဲဝှက်ထဲသို့ တိတ်တဆိတ်တိုးဝင်
 လာခဲ့ကြချိန်မှာ ကံကောင်းချင်တော့ မင်းမောင်နှင့်ထွန်းဖံတို့ မြေကျင်းတူး
 ဖော်နေကြချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် ဝင်ရောက်လာကြသည့် ခြေသံ
 အချို့ကို မကြားနိုင်ကြ။

ထို့ပြင် မမြင်ရသေးသည့် ရတနာသေတ္တာဇောက်ကပ်နေခြင်း
 ကြောင့်လည်း အင်္ဂလိပ်စစ်သားများ မြေအောက်လှိုက်ထဲခေါင်းထဲသို့
 ဝင်ရောက်လာကြသည်ကို မင်းမောင်တို့လူစု မသိနိုင်၊ မမြင်နိုင်ကြပါချေ
 ပြီတည်း။

ထိုသို့သောအချိန်တွင် . . .

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

အခန်း(၂၅)

“ဗာမာပဉ္စလထိမ္မားနှင့် ရုဏ္ဏာသေတ္တာကြီး”

“ ဒုတ် . . . ဒုတ် . . . ဒုတ် . . . ဒုတ် ”

“ ဟာ . . . အောက်မှာ အမာခံတွေ့ပြီဟေ့ . . .

ကြည့်ရတာ ရတနာသေတ္တာကြီးများ ခံနေပြီလားမသိဘူး ”

မင်းမောင်နှင့်ထွန်းဖံတို့ မြေသားပွပ္ဖများကို တူးဆွဲကြရင်း ခုနှစ်
 တောင်ခန့်အနက်သို့ ရောက်သောအခါတွင်မူ သံထည်ပစ္စည်း သို့မဟုတ်
 ကျောက်ပြားတစ်ချပ်ကို ပေါက်တူးနှင့် ထိခတ်မိသည့်အသံများ ထွက်ပေါ်
 လာသဖြင့် ထိတ်ခနဲဝမ်းသာသွားကြသည် မဟုတ်ပါလား။

“ ဟုတ်တယ် . . . မင်းမောင် ဒါဆိုရင် . . . သေချာပြီကွ
 ဆက်တူးကြမယ် ”

“ မလိုတော့ပါဘူးလေ . . . မင်းတို့နောက်ဆုတ်ပြီး

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

နားလိုက်ကြတော့ ”

ရုတ်တရက် နောက်ဘက်မှထွက်ပေါ်လာသော အသံတစ်သံကြောင့် မင်းမောင်ရောထွန်းဖံပါ အံ့အားသင့်လျက် လှည့်ကြည့်မိလိုက်ကြသည်။ ဝိုးတဝါးအလင်းရောင်တွင် လူရိပ်အချို့ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်မို့ ဒိတ်ကနဲရင်ခုန်သွားသည်သို့။

“ တစ်ယောက်မှမလှုပ်နဲ့ . . . မင်းတို့ကို အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရာစစ်သားတွေ ဝိုင်းထားလိုက်ပြီ။ အသက်မသေချင်ရင် ကျွင်းနားကနေ ဆုတ်ပြီး ကျောက်နံရံမှာကပ်နေကြ ”

ဟုတ်သည် . . . လက်နက်ကိုယ်ဆီနှင့် ဝိုင်းရံထားကြသည့် အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရာစစ်သားတစ်ချို့နှင့် မြန်မာစကားပြန်နှစ်ဦးတို့ကို မီးရောင်တွင် ထင်ထင်လင်းလင်းမြင်လိုက်ကြရသည်။ မင်းမောင်နှင့်ထွန်းဖံတို့ နှစ်ယောက်လက်ထဲမှ ပေါက်ချွန်းကိုယ်စီကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လျက်

ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်လေလား။ အမှောင်ရိပ်စပ်တွင် ရောက်နေခဲ့သည့် ဖြူနုဖံကို သူတို့မမြင်မတွေ့ကြ၊ ဖြူနုဖံကလည်း လျှင်သည်။ အန္တရာယ်ဟုသိလိုက်သည်နှင့် ကျောက်သားဘီရိုကြီးများကို အကာကွယ်ယူကာ အမှောင်ထဲတွင် တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပါလေတော့သည်။

“ မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ . . . ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလိုဇာတ်ခေါင်းထဲကို ဝင်လာကြတာလဲကွ . . . ဟေ ”

မင်းမောင်က ဖြူနုဖံလွတ်မြောက်မှု အချိန်ရစေရန် သိသိကြီးနှင့်

သူရဲကောင်းစာလေတိုက်

မေးလိုက်သည်။

“ ဟား . . . ဟား . . . ဟား မင်းနုပါသေးတယ် ရေနံအရာရှိလေးရယ် ဒီမှာမှတ်ထား နံရံတွေမှာနားရိုတယ် . . . အဲ့ဒါမမေ့စေနဲ့။ မဟာဒီရေနံတောင်မှာ အပ်ကျတာကအစ ပေါ်ဦးတို့အကုန်သိတယ်။ မင်းဟာ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိတစ်ယောက် ဒါပေမဲ့ . . . ငါတို့ရဲ့သခင်ကြီးသွတေ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို သစ္စာဖောက်တယ်။ မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမားတွေနဲ့ပေါင်းပြီး ရတနာသေတ္တာကိုခိုးထုတ်ဖို့ ကြိုးစားတယ် အဲ့ဒီပြစ်ချက်တွေနဲ့တင် ငါမင်းကိုဖမ်းလို့ရပြီနော့ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း ”

“ တောက် . . . မင်းကဘာကောင်မို့လို့ ဒီစကားတွေပြောနေရတာလဲဟင် ခွေးပါးစပ်က နတ်စကားတွေထွက်လို့ကွာ ဟွန်း ”

ထွန်းဖံက လူငယ်ပီပီ မြန်မာအချင်းချင်း ဟိန်းဟောက်နေသည့် ပေါ်ဦးအား စကားနှင့်ခံပက်လိုက်သည်။

“ ဘာ . . . ဘာကွ . . . ဘာပြောတယ် မင်းလိုကောင်က ချားကွာ . . . ကဲ ”

“ ဝှစ် . . . ဖတ် ”
ပေါ်ဦး၏ လက်ပြန်ရိုက်ချက်ကို ထွန်းဖံက လက်သွက်ခြေသွက်ဖြင့် ဖမ်း၍ဆုပ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် လမ်းခုလပ်တွင် တန်နက်နဲဖြစ်သွားသည်။

“ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ငါ့အသားကိုမထိနဲ့ ကိုယ့်လူ . . . ငါက တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း လူပါးဝရင် အဲ့ဒီလူပါးဝတဲ့သူကို

သူရဲကောင်းစာလေတိုက်

ငါက အစိမ်းလိုက်ဝါးစားပစ်တာကွ၊ သိရဲ့လား . . . ဟင်း . . . ဟင်း ”

“ ဟင်း . . . မင်း . . . မင်းကွာ နေဦး . . . ပြီးမှ မင်းနဲ့ငါ စာရင်းရှင်းမယ် ”

ထွန်းဖံဖမ်းချုပ်ထားသည့်လက်ကို ဆောင်ခွဲထုတ်ပြီး သူ၏ နောက်မှ လက်ဖနင့်တင်စစ်ခိုလ်လေးအား အင်္ဂလိပ်လိုပြောကြားလိုက်သည်။ မကြာမီ ဂေါ်ရာစစ်သားများမှာ လက်နက်များကို လွယ်သိုင်းကာ မင်းမောင်နှင့် ထွန်းဖံတို့ထံမှ ပေါက်ချွန်း၊ ပေါက်တူးတို့ကို လက်လွှဲယူကာ မင်းမောင်တို့တူးလက်စ မြေကျင်းကြီးအားဆက်လက်၍ တူးဆွပါလေတော့သည်။

“ ဒုတ် . . . ဒုတ် . . . ဒုတ် . . . ချွင် ”

“ ဟုတ်ပြီ . . . အောက်မှာ အမာခံတွေ့နေပြီဟေ့ ဒါဆိုရင် ရတနာသေတ္တာရဖို့ နီးပြီ . . . တူးကြဟေ့ . . . တူးကြ ”

ပေါ်ဦးက ဂေါ်ရာစစ်သားတစ်ချို့ တူးဆွနေသည်ကို အော်ဟစ်အားပေးရင်း ရတနာသေတ္တာကို ဆက်လက်၍တူးဖော်စေခဲ့သည်။ ပေါ်ဦးက သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝထဲသို့ ဂေါ်ရာစစ်သားဆယ်ယောက်ကို အစောင့်အဖြစ်ထားရှိခဲ့ပြီး လှိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ ကျန်သည့်ဂေါ်ရာစစ်သားများနှင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအထဲမှ ငါးယောက်ကို တွင်းတူးစေပြီး ကျန်သည့်စစ်သားငါးယောက်နှင့် လက်ဖနင့်တို့က မင်းမောင်နှင့် ထွန်းဖံတို့ကို ထိန်းချုပ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ထိုစဉ် . . .

သူ့ရဲ့ကောင်းစာစေတီတိုက်

“ အိုး . . . ဂေါ်ဒါ ”

“ ဟာ . . . အိုး ”

တစ်ချို့တွင် မြေသားများနှင့်အတူ အရိုးစုကြီးတစ်ခုက သွားကြီးအပြီးသားနှင့် ပေါ်လာသည်မို့ ဂေါ်ရာစစ်သားများပင် ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားကြသည်။ အရိုးစုကြီးက ပေါက်ချွန်း၊ ပေါက်တူးတို့၏ ဒဏ်ချက်ကြောင့် ခေါင်းတစ်ခြားကိုယ်တစ်ခြား ဖြစ်နေပါချေပြီ။

လက်ဖနင့်တင်စတီးလ်ဝဲက အရိုးစုကြီးကို တစ်စုံ၊ ကောက်ယူပြီး သေချာစွာစစ်ဆေးကြည့်လိုက်တော့ ဝဲဘက်လက်သူကြွယ်တွင် ငွေလက်စွပ်တစ်ကွင်း စွပ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့ပြင် . . . ညာဘက်ခြေသန်း တစ်ဆစ်ခန့်ပြတ်နေသည်ကိုပါ စစ်ဆေးတွေ့ရှိလိုက်ရသဖြင့် . . . ဤအရိုးစုသည် မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းရဲအရိုးစု အမှန်တကယ် ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးကြေငြာလိုက်သည်။

“ သေချာပြီဟေ့ . . . ဟောဒီအရိုးစုဟာ လွန်ခဲ့တဲ့လေးနှစ်လောက်က ရတနာသေတ္တာကြီးနဲ့အတူ မြေပြိုတဲ့အထဲကို ပါသွားတဲ့ မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းရဲ အရိုးစုရုပ်အလောင်းပဲ . . . ကဲ ဆက်ပြီးတူးကြစမ်းဟေ့ . . . မကြာခင် ရတနာသေတ္တာကြီးပေါ်လာလေထုမယ် ”

ပေါ်ဦးမှာ မစ္စတာဂျေဗွီဆင်းရဲအရိုးစုအား တွေ့ရှိလိုက်ရသဖြင့် သူ့နှုတ်စွာအားတက်သွားပြီး ဂေါ်ရာစစ်သားများအား ဆက်လက်၍ တူးဆွလေသည်။ သူ၏စိတ်ထဲတွင် မကြာခင် မြေတွင်းကြီးထဲမှ သွားခနဲပေါ်လာတော့မည့် ရတနာသေတ္တာကြီးကို မြင်ယောင်နေမိသည်လေလား။

သူ့ရဲ့ကောင်းစာစေတီတိုက်

ထို့ကြောင့် တွင်းဝဲတွင်ရပ်ကာ အမိန့်ပေးစေခိုင်းနေပါလေ၏။ မကြာမီ ရတနာသေတ္တာကြီးကို မြေတွင်မိတ်တွင် တစ်ဝက်နီးနီးခန့် ပေါ်ထွက်လာသည်ကို ဘွားခနဲတွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။

“ဟေး . . . ဟို . . . ဟိုမှာ ရ . . . ရတနာသေတ္တာကြီး မဟုတ်လား”

“အေး . . . ဟုတ်တယ်ဟေ့ . . . နေ . . . နေ ငါ့ကိုယ်တိုင် လာခဲ့မယ်”

ပေါ်ဦးမှာ မြေတွင်းကြီးအောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းဆင်းချလာ ခဲ့ပြီး ၎င်း၏ခေါ်ရာစစ်သားများနှင့်အတူ ရတနာသေတ္တာကြီးကို တွင်းထဲမှ ဆယ်ယူရန် ဝိုင်းဝန်းကြိုးစားကြသည်။ ရတနာသေတ္တာကြီးမှာ မြေသား များဖြင့်ညှပ်ကာ လွန်စွာဝေးလံလှသဖြင့် လှံစွပ်များ၊ ပေါက်ချွန်းများ သံချောင်းရှည်ကြီးများကိုအသုံးပြု၍ သေတ္တာအဖုံးကို ဖွင့်သူဖွင့်၊ သေတ္တာကြီးကို မလိုမနှင့် နောက်ဆုံး အဖုံးပွင့်လုနီးပါးအခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

မင်းမောင်မှာ ထွန်းဖံအား မေးဆက်ပြရင်း နံရံနောက်ထိ ကျောက်နေရန် တိုးတိုးညင်ညင်သတိပေးလိုက်သည်။ သူ၏စိတ်ထဲတွင် အန္တရာယ်၏အနံ့အသက်ကို ကြိုတင်၍သိနေသလိုလို။

ငေဘာဇောက်နေသည့် အမိုက်မှောင်သား ဂေါ်ရာစစ်သား တစ်စုကတော့ လောကီအန္တရာယ်လည်းမကြောက်၊ ထောင်ချောက် ယန္တရားရန်စွယ်ကိုလည်း မတွေးတော၊ သူတို့အလိုရှိသည့် ရတနာသေတ္တာ

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ကြီးကိုသာ ဝိုင်းဝန်းဆွဲယူ၍ အပေါ်သို့မတင်လိုက်စဉ် . . .

“ဝေါ . . . ဖရော . . . ဝေါ . . . ဝုန်း . . . ဝေါ”

“OH . . . GOD . . . ဘုရားသခင်”

“ဟာ . . . OH . . . အား”

“အား . . . အူး . . . ဟေး”

ရတနာသေတ္တာကြီးမှာ တဝေါဝေါနှင့် ဆူညံသံကြီးများနှင့်အတူ သွက်သွက်ခါအောင် လှုပ်ရမ်းသွားရင်း အောက်ဘက်သို့ ဝရောခနဲ ခုတ်တရက်ပြိုဆင်းသွားကာ လွန်စွာနက်ရှိုင်းလှသော ကျင်းအောက်ခြေ အထိ တဝေါဝေါနှင့် မြည်သံပေးရင်း ထပ်မံ၍ ပြိုဆင်းကျသွားပြန် ဖဲတော့သည်။

“ဟာ . . . ရတနာသေတ္တာကြီး မြေအောက်ထဲကို ပြန်ကွဲ တွဲသွားပြီးဟေ့”

“အိုး . . . နမောစရာကြီး ဘုရား . . . ဘုရား”

မျက်စိတစ်မှိတ် လှုပ်တစ်ဖျက်အတွင်းမှာပင် မြေဘူးနေသည့် ဂေါ်ရာစစ်သားများနှင့်ပေါ်ဦး လက်ဖနှင့်တင်ဖိုင်လေးတို့ ရပ်နေကြသည့် မြေသားများ ပြိုကျကွဲဆင်းသွားပြီး ရတနာသေတ္တာကြီးနှင့်အတူ အားလုံး လှည့်လို မြေပြိုကျသည့်အထဲသို့ တဝေါဝေါနှင့်ပါသွားကြပါကော့သည်။

“ဟေး . . . ဆုတ် . . . ဆုတ်ကြ နောက်ကို မြန်မြန် ဆုတ်ကြ”

အပေါ်မှ တူးထားသည့်မြေကြီးများမှာလည်း ဟိုမှသည်မှ

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ပြိုင်ဆင်းကျလာသည်မို့ ဂေါ်ရာစစ်သားများ၏ ပြေးလွှားအော်ဟစ်သံများက ဆူညံလျက်ရှိပါတော့သည်။

“ဟေး . . . ဟေး . . . ပြေး . . . ပြေးဟာ”

“ဟေး . . . မြေပြိုပြိုကွဲ . . . နောက်ကိုဆုတ်စမ်း”

ဟုညံ့သည်။ အပေါ်ယံမြေကြီးပင် တသိမ့်သိမ့်တုန်ခါလာသည်မို့

ဂေါ်ရာစစ်သားအားလုံး ပြေးမိပြေးရာ ထွက်၍ပြေးကြပါလေတော့သည်။ ထိုအခွင့်အရေးကို မင်းမောင်နှင့်ထွန်းဖဲတို့ အမိအမိယူလိုက်ကြပါ၏။

အနီးရှိ ဂေါ်ရာစစ်သားတစ်ယောက်၏ သေနတ်ကို ဆတ်ခနဲလှူယူလိုက်ပြီး ပြန်လှန်၍ ပစ်ခတ်ပါလေတော့သည်။

“ဒိန်း . . . ဒိန်း . . . ဒိန်း”

“ဟာ . . . အ . . . အား . . . အ”

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စောစောပိုင်းက ရှောင်ပုန်းနေသည့် ဖြူနုဖဲမှာလည်း သူ၏ဆောင်မိန်းကြီးနှင့် ဂေါ်ရာစစ်သားများအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သဖြင့် မြေအောက်လှိုက်ခေါင်းအတွင်းဝယ် ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားပါလေတော့၏။ မြေတွင်းအောက်သို့ကျသွားသည့် လူများမှာလည်း မြေကြီးများပြိုကျလာပြီး ဖုံးအုပ်သွားသည့်အတွက် အရှင်လတ်လတ် မြေပြုပ်ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် မြေအောက်ဥမင်လှိုက်ခေါင်းကြီး တစ်ခုလုံး တဝေါဝေါနှင့် အော်မြည်ကာ လှိုက်ခေါင်းကြီးမှာလည်း တသိမ့်သိမ့် တုန်ခါရမ်းလျက် မြေအောက်ခန်းကြီးမှာလည်း ကမ္ဘာပျက်သကဲ့သို့ ဆူညံ

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေကို

ပွက်လျက် ရှိပါချေပြီကော။

“ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဇရာ . . . ဖရော”

“ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး”

မောရီယသဒ္ဓါင်းကြီးထဲတွင် မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမားများနှင့် ဂေါ်ရာစစ်သားများ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေကြသည်မှာ စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲနေကြသည်သို့ . . . ။

“ဒိုင်း . . . ဒိုင်း . . . ဒိုင်း . . . ဒိုင်း”

“ဒိန်း . . . ဒိန်း . . . ဒိန်း . . . ဒိန်း”

မြေအောက်ဥမင်လှိုက်ခေါင်းကြီးက တုန်ခါပုန်းနှင့် ပြိုပျက်စပြုနေပါပြီ။ မင်းမောင်၊ ထွန်းဖဲနှင့် ဖြူနုဖဲတို့မှာ လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် မောရီယသဒ္ဓါတ်ကြီးဘက်သို့ မြေအောက်လှိုက်ခေါင်းအတိုင်း ပြေးထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့သောအချိန်တွင် . . . ။

သူ့ရဲ့ကောင်းစာတွေကို

အခန်း(၂၆)

“ မောဂျီယမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်းရှင်းစား ”

ယိုသို့သော အချိန်တွင်

မောဂျီယမဂ္ဂဏခေါင်းလောင်းကို ဘိုတဲကြီးပေါ်မှာတော့ ဘာသန်းတင်မှာ မင်းမောင်အခန်းကို ငွေနှောက်လှန်လျော့၍ ရှာနေပါ၏။ အရေးပိုင်ဟောင်း ဂျေ့ဗွီဆင်း၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကိုရခဲ့လျှင် ရတနာသေတ္တာကိစ္စ ရော၊ နာမည်ကောင်းလက်မှတ်ပါရရှိနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား

သို့သော် . . . သူ၏စိတ်ထဲတွင် တစ်နေရာရာမှ သူ့အား တစ်ယောက်ယောက်က စူးစူးရဲရဲကြည့်နေသည်ဟု စိတ်ထဲတွင်ခံစားနေ ရသည်။ ထို့ကြောင့် ရင်ထဲတွင် မသိမ်းမသန့်နှင့် သူ၏နောက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ ဟင် ”

သူ့ရဲ့တောင်းစာပေတိုက်

ဟုတ်သည် မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းကြီးနှစ်လုံးက အမှောင်ထဲမှနေ၍ သူ့သွားလေရာနောက်သို့ လိုက်လံကြည့်ရှုနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက် ရသဖြင့် . . . ထိတ်ခနဲရင်ခုန်လှုပ်ရှားသွားသည်။

“ အိုး . . . ဘာ . . . ဘာကောင်ကြီးလဲ ”

“ ခွီး . . . ခွီး ”

ဘီရိုမြင့်အထက်မှ တခွီးခွီးနှင့် မာန်သွင်းဟစ်ခေါက်နေသည့် ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင်ကို ဘာသန်းတင် ယခုမှပင် တွေ့မြင်လိုက်ရပါ သေး၏။ ဟုတ်သည် သူ့ဘီရိုကို ဖွင့်လိုက်လျှင်လည်း တကောက်ကောက် လိုက်ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးစိမ်းနှင့် ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင်ကြောင့် ဘာသန်းတင် သွေးပျက်ချောက်ချားစပြုနေပါပြီ . . . ။

ထိုစဉ်မှာပင် . . . သူ၏တပည့်များထားခဲ့သည့် ဟာကြည့်ခန်း သီမှ တဒေါင်ဒေါင်နှင့် ခေါင်းလောင်းသံကြီး မြည်ဟီးထွက်ခေါ်လာသဖြင့် မင်းမောင်အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် . . .

“ ခွီး . . . ခွီး ”

ဘီရိုထက်မှ ကြီးမားလှသောကြောင်နက်ကြီးက အခန်းတွင်း မှ ထွက်ပြေးရန်ဟန်ပြင်နေသော ဘာသန်းတင်အား မာန်ဖိဟစ်အော် ကာ လွှားခနဲခုန်အုပ်လိုက်သည်။

“ ခွီး . . . ခွီး . . . ဝန်း ”

“ ဟာ . . . အား ”

ရုတ်တရက်ခုန်အုပ်လိုက်သော ကြောင်နက်ကြီးအား ဘာသန်း

သူ့ရဲ့တောင်းစာပေတိုက်

တင် လွတ်အောင်မရှောင်နိုင်။ သူ့၏ ဘယ်ဘက်ပန်းထက်သို့ နာကျင်မှု ဝေဒနာဆိုကြီးကို ခံစားလိုက်ရမှ ကြောင်နက်ကြီးကို သူ့၏ပန်းထက်မှ ဆွဲ၍ချလိုက်သည်။

သို့သော် . . . ဘသန်းတင်၏ ပန်းသားတစ်ဖက်ကမူ ကြောင်နက်ကြီး၏ လက်သည်းစာမိသွားခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် သွေးများရွဲရွဲရှိသွားခဲ့ပါ ချေပြီကော . . . ။

“ ခွီး . . . ဝုန်း . . . ဖြောင်း ”

“ သွား . . . ထွက်သွား . . . ထွက်သွားစမ်း ”

ဘသန်းတင် သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် ကြောင်နက်ကြီးကို ဆွဲယူ ဖမ်းချုပ်လိုက်သည့်ထိုင် သွက်လတ်ဖျတ်လက်စွာ ခုန်လွှားရှောင်ထွက် သွားသော ကြောင်နက်ကြီးက ဘသန်းတင်နှင့် ဝေးရာသို့ ရောက်ရှိ သွားခဲ့ပါချေပြီတည်း။

ထိုစဉ်မှာပင် . . .

“ ဒေါင် . . . ဒေါင် . . . ဒင် . . . ဒင် . . . ဒေါင် ”

“ ကျွီ . . . ကျွီ . . . ကျွီ . . . ကျီ ”

“ အား . . . အမယ်လေးဗျ ”

“ ဝုန်း . . . ဒုန်း . . . ဝုန်း ”

သွေးပျက်ချောက်ချားစွာ ထွက်ပေါ်လာသော ခေါင်းလောင်း သံကြီးက ကျက်သရေကင်းမဲ့စွာဖြင့် မြည်ဟီးသံတင်လျက်၊ ကွဲကြီးတို့၏ နာကျင်စွာအော်ဟစ်သံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဘသန်းတင် အခန်းဝ

သူ့ခုံထောက်၊ စာဝေတိုက်

မှထွက်ရန် ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် . . .

“ ခွီး . . . ဟဲ ”

“ ဘုန်း ”

လွှားခနဲခုန်အုပ်လာသည့် ကြောင်နက်ကြီးကို ရှောင်လိုက် သဖြင့် စားပွဲထက်မှဖန်မီးအိမ်ကို ခွမ်းကနဲထိမိကာ အောက်သို့လွင့်စင် ကျသွားသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မီးအိမ်မီးမှရေနံခဲများ ဖိတ်စင် ကျကာ ဘုံတဲကြီးအား မီးဆွဲလောင်ပါတော့သည်။ ဘသန်းတင် ဘုံတဲကြီး ပေါ်တွင် မနေခဲ့တော့၊ ထို့ကြောင့် မီးဆွဲလောင်ပြေနေသည့် ဘုံတဲကြီးပေါ် မှ ပြေးထွက်ခဲ့သည်။ စာကြည့်ခန်းကို ဖြတ်၍အပြေးတွင် သူ၏နံဘေးရှိ ဘီရိုတံခါးကြီးက ဝုန်းခနဲပွင့်ထွက်လာပြီး . . . သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ လူတစ်ယောက်ယောက် ပြုတ်ကျလာလေသည်သို့ . . . ။

“ ဒုန်း . . . ဝုန်း ”

“ ဟာ . . . အား ”

နောက်ထပ် ဘီရိုအတွင်းမှ ထွန်းဖဲ၊ မင်းမောင်တို့နှစ်ယောက် မော့ကြီးပန်းကြီးနှင့် ထွက်လာချိန်မှာတော့ ဘသန်းတင်နှင့်ဖြူးနဲတို့က လုံးထွေးသတ်ပုတ်လွှက်ရှိပါချေပြီ ဘုံတဲကြီးအတွင်း လောင်မြိုက်နေသော မီးအရှိန်ကလည်း တဝုန်းဝုန်းနှင့် မီးတောက်အားကောင်းလှသည်မို့ မီးလောင်ထုတ်တန်းများက တဝေါဝေါနှင့်ပြုတ်ကျနေသည်ကို ထိတ်လန့် စွာ တွေ့လိုက်မိသည်။

“ ဝေါ . . . ဖရော . . . ဝေါ . . . ဝုန်း ”

သူ့ခုံထောက်၊ စာဝေတိုက်

ထွန်းဖံက ဖြူနုနုနှင့်လုံးထွေးနေသည့် ဘသန်းတင်အား လည်ဝတ်မှဆွဲကာ ထူလိုက်သည်။ မောရိယကုန်းထက်ရှိ နာမည်ကျော် မောရိယမရဏခေါင်းလောင်းစင်ကြီးရှိသည့် မစ္စတာဂေဗ္ဗိဆင်း၏ ဘိုတ်ကြီးမှာ တဝုန်းဝုန်းနှင့် မီးစွဲလောင်မြိုက်လျက်ရှိပါချေပြီကော . . .

ထိုစဉ်မှာပင် . . . မီးလောင်ပြင်ထဲမှ ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင်က ဝုန်းခနဲခနဲထွက်လာပြီး ဘသန်းတင်၏မျက်နှာနှင့် လည်မျိုဆီသို့ ပြေးဝင်ကိုက်ခဲလိုက်သည်။

“ ခွီး . . . ခွီး ”
“ ဝုန်း . . . ဟာ . . . အား ”
“ အား . . . လုပ် . . . လုပ်ပါဦး ”

သဲသဲမဲမဲနှင့် အခဲမကြေစွာဖြင့် အပြိုးတကြီးကိုက်ခဲနေသည့် ကြောင်နက်ကြီး၏လက်ထဲမှ ဘသန်းတင်အား မင်းမောင်တို့လူစုကယ်ဆယ်ရန်ကြိုးစားနေစဉ်မှာပင် မီးစွဲလောင်နေသည့် ထုတ်တန်းကြီးတစ်ခုက ဘသန်းတင်နှင့် ကြောင်နက်ကြီးပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲပြုတ်ကျသွားပါချေတော့သည်။

“ ဝုန်း . . . ဖရာ . . . ဝုန်း ”
“ အား . . . အား . . . ခွီး . . . ခွီး ”

ဘိုတ်ကြီးပေါ်တွင် နေရာအနှံ့ မီးစွဲလောင်လျက်ရှိပါချေပြီ။ မင်းမောင်မှာ ဖြူနုနု၏လက်ကိုဆွဲကာ မီးသင့်နယ်မြေမှ ပြေးထွက်ရန် ကြိုးစားနေပါ၏။ ထွန်းဖံမှာ ရှေ့မှမီးလမ်းကြောင်းရှင်း၍ ပြေးခဲ့စဉ်

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

မင်းမောင်နှင့်ဖြူနုနုတို့က သူ၏နောက်မှ ပြေးထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ယခုတော့ . . . မောရိယသင်္ချိုင်းဂူကြီးနှင့် လျှို့ဝှက်စွာ ဆက်နွယ်လျက်ရှိသော အရေပိုင်ဟောင်းဇေဗ္ဗိဆင်းကိုယ်တိုင် ဆောင်လုပ်ခဲ့သော ဘိုတ်ကြီးသည် မမြဲသောသင်္ချိုင်းရတနာကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့ဘဲ မီးစွဲသင့်လောင်ကျွမ်းကာ တဝုန်းဝုန်းတဖျောဖျောနှင့် မီးစွဲလောင်လျက်ရှိပါလေ၏။

တစ်ချိန်သောအခါက . . . မောရိယမရဏခေါင်းလောင်းဝိညာဉ်တစ္ဆေများ ပျော်စံဖြူးတူးရာ . . . လပြည့်ညသန်းခေါင်ယံတိုင်း လူမထိုးဘဲ အလိုအလျောက်ပြည်ဟိခဲ့သော မောရိယမရဏခေါင်းလောင်းသံ ထိုခေါင်းလောင်းသံကြားရတိုင်း လူသေဆုံးလေ့ရှိသည်ဟူသော အယူစွဲများ။

စန္ဒဂုတ်မင်းကြီး၏သားတော် အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သီဟသူနှင့် သူ၏မယ်တော် မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ များပြားလှစွာသော ရတနာသေတ္တာကြီးတစ်လုံး၊ မောရိယသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီမှ လျှို့ဝှက်တံခါး၊ စာကြည့်ခန်းအတွင်းသို့ ထွက်ချည်ဝင်ချည်ပြုလုပ်နေသည့် မောရိယဝိညာဉ်တစ္ဆေမလေးစသည့် မယုံကြည်နိုင်ဖွယ် အယူအစွဲများဖြင့် သတင်းကြီးကျော်ကြားခဲ့သော “မောရိယမရဏခေါင်းလောင်း” ကြီးသည် ယခု . . . ဘိုတ်ကုန်းကြီး မီးလောင်ပျက်စီးမှုတွင် တစ်ခါတည်း ပြီးဆုံးပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါချေပြီတည်း . . . ။

နေ့သစ်တစ်ခု၏ အရုဏ်ဦးရောင်နီသည် တစ်စတစ်စ ချဉ်းနင်းတိုးဝင်စပြုလာခဲ့ပါသည်။ ထိုအတူ မောရိယကုန်းထက်ရှိ အရေပိုင်ဟောင်း

သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

ကျေဗွဲဆင်း၏ ဘိုတဲခံအိမ်ကြီးသား ဝှံလည်း မီးခိုးငွေ့များကြားတွင် တစ်စ တစ်စ ဝေဝါးပျောက်ကွယ်သွားပါချေ၏။

အနည်းငယ်ထိခိုက်အထိရာရရှိသွားသည့် ဖြူနုဖံကို မင်းမောင်က ယုယစွာတုံ့ဆိုကာ ခေါ်ဝင်လျက်၊ တွန်းဖံကမူ ဝိုင်ဖယ်သေနတ်များကို ပရုံးထက်တွင်းဘမ်းလျက် မကြာမီ ရောင်နီသန်းလာတော့မည့် ကမ္ဘာသစ် တစ်ခုဆီသို့ ဟရွေ့ရွေ့တိုးဝင်လျက် . . .။

သူတို့အားလုံး၏ နောက်ဘက်မှာတော့ မီးခိုးငွေ့တလူလူနှင့် ကြွင်းကျန်ရစ်ခဲ့သော “မောရိယမရဏခေါင်းလောင်း”ကြီး စံမြန်းခဲ့ရာ ဘိုတဲခံအိမ်ကြီးက မီးသင့်ခံကျိန်စာကြားတွင် တစ်စတစ်စ ဝေး၍ဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါပေတော့သည်။

ထို့အတူ ရေနံအရာရှိလေး မင်းမောင်နှင့်ဖြူနုဖံတို့၏ ခြေလှမ်း အစုံကလည်း ကမ္ဘာသစ်ကြီးတစ်ခု၏ နေ့သစ်တစ်ခုဆီသို့ ဦးတည် ရွေ့လျားရင်း . . .။

ယောနီသောမနသင်္ဂီကာရ
သက်စဉ်ကျွဲလှိုင်

သူရဲထောင်စာပေတိုက်

